reſcindi ꝗ ultra dimidiā iuſti pcij vł alr viđ ibi.nu. lxiiij.

An ſit diffa ſi formetur libellus copulatiue puta dico ſniaȝ nullam.⁊ ſi qua eſt appello vel alternatiue.vide ibi in v. xxij.queritur.col.20.nu.67.

Quid in libello qui producit coram iudice ad quem appellatur vel de nullitate dicitur ibi in verſiculo.xxiij. queritur col.20.nume.68.

An poſſit ſimul pſeq cā nullitatis ⁊ iniuſticie.ibi i.v.xxiiij. queritur col.20.nu.69.

An pcedat poſitio vel capitulū alternatiue.ſicut libellus. ibi in ver.xxv.queritur.col.21.nu.70.

Quis ſit iudex cōpetens in cā nullitatis ſnīe late a delegato vel ordinario.vide plene ibi in verſicu.xxvij.pncipalr queritur.col.21.nu.71.

An a ſnīa maioris iudicis poſſit dici de nullitate corā par. vł minori iudice.vide plene i v.xxviij.qrit.co.22.nu.77.

Utrū corā vicario epiſcopi poſſit dici đ nullitate ſnīe ipſiꝰ epiſcopi.vide ibi.col.23.nu.81.

Utrū corā iudice ſeculari poſſit excipi v nullitate ſnīe late p eccleſiaſticū iudicem.ibi.col.23.nu.82.

Utrū de nullitate ſententie late a iudice ſeculari cōtra clericū poſſit agi corā ipſo iudice ſeculari vt ſit agenduȝ corā iudice eccleſiaſtico.vide ibi.col.23.nu.83.

Utrū de nullitate ſnīe epiſcopi poſſit dici corā archiepō vel alio iudice qui nō pōt adiri niſi per viā querele. vide in.c.dilecto.in v.xxvij.querit.⁊ i.v.ij.limita i ſi.co.21.71.

Si in libello dr̄.ſnīa nulla.⁊ ſi qua eſt appello iudex delegatus in cā appellationis an poſſit cognoſcere de nullitate.vide ibi in verſi.xxix.queritur.col.xxiiij.nu.lxxxiiij.

Utrū iudex nullitatis delegatus vel ordinarius cognoſcāt de iniuſticia ſi probent iniuſticiā abſq̄ȝ nullitate.vide ibi in ver.trigeſimo.queritur.colū.xxiiij.n.86.

Si in appellatione dicitur ſnīa nulla ⁊ ſi qua eſt appello ad papā ⁊ papa cōmittit ſimplr cām nullitatis.an delegatus pōt cognoſcere de iniuſticia ⁊ de negocio principali.vide plene ibi in verſi.xxxj.queritur.col.25.nu.86.

Quando libellus eſt ineptus ſeu modus agendi.an iudex nullitatis poſſit reformare ſententiam vel proceſſum.ibi in ver.trigeſimoſecundo .queritur.col.25.nu.87.

Utrū ſnīa ſuper nullitate poſſit pferri.nō citata parte vide plene ibi in.ver.xxxiij.queritur.col.25.nu.88.

Utrū iudex nullitatis poſſit reformare ſnīaȝ ſi hoc nō ē petitū in libello.vide in ver.xxxiiij.queritur.col.26.

Dicens ſnīaȝ nullam quā credebat eſſe cōtra ſe tñ reperit ꝙ ſit p ſe an iudex poterit cām cōfirmare ibi in verſicu. xxxv.queritur. col.26.nu.90.

Si ſnīa eſt nulla an ordinarius vel delegatus poſſit iterum ſniare.ibi in verſi.xxxvj.queritur.col.26.nu.91.

Si delegatus tulit diffinitiuaȝ p errorē nō poſſit iterū iudicare ſiue ſit error iuris vel facti.vide ibi.col.26.nu.92.

Quid ſit in delegato ad vniuerſitatem cauſarum.vide ibi. colum.xxvij.nu.93.

Delegatus a principe ſi tulit ſententiā nullā an poſſit iterū iudicare.ibi in verſic.xxxvij.queritur.col.xxvij.nu.xciiij.

An iudex coram quo agitur de nullitate ſnīe poſſit iterū iudicare ex eiſdem actis.vide ibi in vſicu.xxxviij.queritur. colum.xxvij.nu.xcv.

Statutum vel reſcriptum mandat caſſari ſnīam nullā an debeant caſſari acta cauſe.vide ibi.nu.96.

An per ſnīam nullā dicaṫ finita inſtātia cāe.vide ibi.n. 97.

Quid ſi inſtantia eſſet pempta.an poterit iudicare ex eiſdē actis.ibi in ver.xxxix.queritur.col.xxvij.nu.xcviij.

In iudice delegato an p ſnīam nullā intelligaṫ ñ ſolū finita iuriſdic.ſȝ pempta īſtātia ibi i v.xl.qrit.col.28.nn. 99.

Per ſnīam ab obſeruatione iudicij latā i delegato nō expirat iuriſdictio delegati.vide ibi.nu.100.

Iuriſdictio đlegati durat lȝ ſit pempta īſtātia.viđ ibi.n.101.

Si ē appellatū a ſnīa nulla iudex appellatiōis an poſſit ꝯfirmare pmā ſnīaȝ nullā.ibi in ver.xlj.qrit.col.xxviij.n. 102.

Qñ ſit ꝙ ſnīa nulla ex q̄cūq̄ȝ nullitate poſſit ꝯfirmari.viđ ibi nu.103 col.29.

An valeat ſnīa ꝯ pmā cōfirmationē lȝ nullā.ibi in verſiculo quadrageſimo ſecundo.queritur.col.xxix.nu.104.

In libello dico ſnīaȝ nullā ⁊ ſi q̄ ē appello an dicaṫ đducta nullitas pncipalr vł icidenṫ ibi i v.xliij.q̄rit.co.26.n.105.

Si appellaṫ a ſnīa nulla p que vba iudex appellationis in eiꝰ ſnīa cēſeaṫ illā ꝯfirmare.viđ plene i v.xliiij.q̄rit.co.30.

Quid ſi pnūciat appellationē nō tenē vł male appellatum ibi.col.30.nu.107.

Quid ſi pnūciat appellationē iuſtā.vide ibi.co.30.nn.109.

Si iudex appellationis in ſua ſnīa ſimplr abſoluit a libello appellatorio an intelligaṫ taȝ ſup appellatione q̄ȝ ſuper nullitate. ibi in verſic.xlv.queritur.col.31.nu.110.

Si libellus eſt ſuper iniuſticia an iudex poſſit pronunciare ſup nullitate ſi h̄ nō eſt petitū.vide ibi.nu.iij.

Si deducit nullitas pncipłr abſq̄ȝ appellatiōe vel incidēter.⁊ ſit pnūciatū ſnīaȝ validā.an poſſit de cetero dici de nullitate.ibi vide in.v.xlvj.queritur.col.31.nu.112.

Si agiṫ de nullitate ſnīe vel ꝯtus pncipalr an ſnīa in ipſo plenario iudicio ppetuo piudicet ſi ab ea nō ſit appellatū ibi ver.xlvij.queritur.col.32.nu.113.

Si deducit nullitas ſimul cū appellatiōe ⁊ ñ ē plene cognitū nullitate. An poterit poſt ſnīam in appellatione iterū dici.de nullitate plene vide i.v .xlviij.q̄rit col.32.n.114.

Quid ſi i appellatiōe nihil ē dictū de nullitate ⁊ lata ē ſnīa p validitate ſnīe an poterit iterū poſtea agi i alio iudicio de nullitate.vide ibi .nu.115.

Si iudex appellatiōis pnūciat male appellatū ⁊ bñ iudicatū an poterit poſtea in alio iudicio dici de nullitate ibi in vſi.quid autem ſi expreſſe.col.33.nu.116.

Renuncians appellatiōi p pactū nō itelligiṫ renūciare nullitati.ibi in ver.xlix.queritur.col.33.nu.cxvij.

Statutū vel reſcriptū tollens appellationē nō intelligiṫ tollere nullitatē.vide ibi.nu.118.

Terminus ad oēm defenſionē faciendā nō includit defenſionē nullitatis.⁊ lȝ ſtatutum dicat ꝙ vltra nō audiaṫ.tñ poterit obici nullitas.vide ibi col.34.nu.120.

Terminus ſtatutus a iudice vel a ſtatuto ad excipiendū nō cōprehendit exceptionē nullitatis cū exceptio nullitatis nō ſit pprie exceptio.vide ibi.

Statutū ꝙ ꝯ lauda vel inſtrumēta nihil poſſit obici vel opponi nō itelligiṫ de exceptiōe nullitatis ſȝ poterit opponi ad ipediēdū executionē.vide ibi nu.122.

Interpoſita appellatiōe ⁊ ea pēdēte renūciādo appellatiōi cenſeṫ renunciaſſe nullitati que in ipſa appellatione includitur ibi.nu.122.

Si ſtatutū reqrit ꝙ i cā appellatiōis ſoluaṫ gabella vł alia ſolēnitas ſueṫ an icludit cāȝ nullitatꝭ.viđ i.co.34.n.125.

An nullitati ⁊ iuri nullitatis poſſit expreſſe renūciari p pactū vel alr ibi v.qnquageſimo queritur.col. 34.nu.124.

An valeat pcm̄ ꝙ đ nullitate agē ⁊ excipi ñ poſſit.ibi.n.125.

Quid ſi eēt nullitas patēs poſſit illā iudex admittē nō obſtante pacto.vide ibi.col.35.nu.126.

Quid ſi nullitas cāeṫ a dolo aduerſarij ſolius vel cū iudice practicantis.vide ibi.nu.128.

Quid ſi ē talis nullitas procedens a defectu iuriſditionis. vide ibi.nu.129.

Quid ſi p ptes pactū eſt cū iuramento.vide ibi.nu.130.

Quid ſi ſit nullitas pueniēs ex ineptitudie libelli ibi.n.131.

Si appellās dixit ſnīaȝ nullā ⁊ ſi q̄ ē appello an appellatꝰ poſſit renūciare ſnīe nullo inuito appellate ad finē vt p iudicē a quo pcedatur in cauſa.vide in ver.quinquageſimo primo queritur col.35.nu.132.

Statutū tollens nullitatē puta ꝙ de nullitate dici ⁊ excipi nō poſſit an ſi pcluſa via oī nullitati.vide ibi in v.qnquageſimo ſecundo queritur.nu.75.nu.33.

Nullitas dr̄ defenſio.⁊ iō ſtatuta ⁊ reſcripta tollentia nullitatē tanq̄ȝ tollentia defenſionem ſunt reſtringenda. vide ibi colum.36.nu.134.

Statutū tollens nullitatē de qbus nullitatibus intelligaṫ puta ſi eſſet nullitas ex defectu citatiōis vel ineptitudinis libelli vł forme ñ ſeruate.vide ibi.co.36.n.135.⁊.136.

Statutū ꝙ abſens poſſit cōdēnari ⁊ de nullitate dici nō poſſit dȝ tñ intelligi ſtatutū ſi fuerit citatus alias bñ poſſet dici de nullitate ex defectu citationis.vide ibi nu.138.

Quid de nullitate pueniente ex capite alteriꝰ ſtatuti an poſſit dici

ſit dici ſi ſtatutū daret executiōem cum clauſula nō obſtāte quocunq̄ȝ alio ſtatuto.vide ibi.xxxvj.nu.cxl.

Quid ſi eſt nullitas pueniens ex defectu ptātis. vide ibi.

Quid de exceptione nullitatis non tenuit cōpromiſſuȝ vel qr iudicauit vltra ſeu ꝯtra formā cōpromiſſi an intelligitur excluſa per ſtatutuȝ.vide ibi.col.36.nu.cxlj.

Si eſt iuratum compromiſſo non dicere ſentemtiā arbitri vel iudicis nullaȝ an poterit dici de nullitate ex defectu iuriſdictionis ſeu poteſtatis attribute.vide ibi in ver.v. limita.⁊ in ver.vj.limita.col.36.⁊ col.37.nu.141.⁊.142.

Quomodo procedant gloſe contrarie in cle.j.de ſequeſtratione poſſeſſio.⁊ in cle.j.de re iudi.an nullitas ex iuriſdictionis defectu poſſit in omni caſu opponi vide plenius q̄ȝ alibi in.d.ver.vj.limita.nu.144.⁊.145.

Quid ſi nullitas cauſetur a dolo partis. ibi vide .nu.140.

Quid ſi ſit nullitas patēs ex inſpectione ipſius ſnīe abſq̄ȝ relatione actorū vide ibi in ver.viij.limita.col.38.n.143.

Quid ſi nullitas eſt euidens ex tenore ſententie vel p relationem ad acta vide ibi.nu.cxlix.

Quid ſi ex productione actorum appareat de notoria nullitate tñ ſententia non refert ſe ad acta. vide ibi plene in omnibus caſibus.nu.cl.

Quid ſi acta pducantur contradicente altera parte . vide ibi numero.clj.

Statutum ꝙ cōtra duas ſententias cōformes nō poſſit dici de nullitate.qd de nullitate notoria ex actoruȝ inſpectione.ibi vide.nu.clij.

Quid ſi non allegatur nullitas.ſȝ allegaṫ manifeſta iniuſticia ⁊ iniquitas ex inſpectiōe actorū.vide ibi in v.qd aūt ⁊ in ver.quiquageſimoqnto.queritur.col.xliiij.nu.166.

Quid ſi eſt talis nullitas reſultās ex cā falſa expreſſa in ſententia.vide ibi in ver.liij.queritur.col.xlj.nu.clv.

Si in ſententia ſunt expreſſe due cauſe.quarū vna cōtinet expreſſum iuris errorē.altera eſt ꝯ ius litigatoris. vide ibi.nume.clvj.

Quando a ſententia lata ex falſa cā eſt appellatū iudex appellationis poterit reformare ⁊ emēdare ſnīaȝ.vide ibi. numero.clvj.

An ſententia lata ex falſa cā valeat qñ potuit ferri ex cauſa rationabili.vide ibi.nu.clvj.

Statutuȝ ꝙ debeat appellari vel ſnīa nulla dici.j.iiij.dies ⁊ vlterius nō audiaṫ an poſt terminū ſtatuti poſſit vlteriꝰ dici vel excipi de nullitate.vide ibi in v.liij.q̄riṫ.n.clvij.

Statutū tollens nullitatem an intelligatur etiam per viam excipiendi.vide ibi.nu.clviij.

Quinq̄ȝ modis poteſt dici de nullitate q diuerſos pariūt effectus.vide ibi plene.nu.clix.

Que ſit differētia ſi nullitas deduciṫ ſimul cū appellatiōe vel ſi deducaṫ diſtincte ⁊ pncipaliter de per ſe.vide ibi col.cxlij.nume.clxj.

Qñ ſit ꝙ procedat illa regula annalia ad agendum.ſunt ppetua ad excipiendum.vide plene ibi.nu.clxiiij.

An poſt terminū ſtatuti poſſit dici de nullitate per viā excipiendi vel per viaȝ agendi.vide ibi plene.nume.clxiij.

Quid ſi dephēdiṫ māifeſte iniqtas ⁊ iniuſta an ex hoc poſſit dici ſnīa nulla.vide plene i v.q̄riṫ.lv.co.xliij.n.clxvj.

Quid ſi ſnīa eſt abſolutoria ⁊ ex actis notorie ꝯſtat de iniuſticia qr apparebat inſtrumentum de credito.vide ibi in ver.ſed tu conſidera.col.xlv.nu.clxvij.

Quid ſi iudex in ſententia dixit qr per.A.⁊.B. probatū iō condemno ⁊ in actis cōſtat nō eſſe probatū vide ibi i ver.aliquando ⁊ ſecundo.col.xlv.nu.clxviij.

An ſententia condemnatoria ſit nulla nullis factis pbationibus ibi vide in ver.ſi vero queris.colū.xlvij. nu.clxix.

An nullis datis dilationibus ad probandū ſententia condēnatoria ſit nulla ibi vide.nu.clxx.

Sententia lata non cognito de cauſa eſt nulla qr cauſe cognitio eſt de ſubſtantialibus.vide ibi in verſic. limita.tñ omnia precedentia.col.49.nu.172.

Tunc dicitur ſententia lata abſq̄ȝ cauſe cognitione qñ ex breuitate temporis preſumiṫ ꝙ iudex non fuerit inſtructus.vide ibi notabiliter.nu.173.

Licet ſit factum liberū cōpromiſſum cū plena ⁊ libera poteſtate tñ laudum latum incontinenti poſt cōpromiſſuȝ eſt nullum.vide ibi.nu.174.

Idē ſi arbiter proceſſit ex abrupto parte in audita ⁊ irrequiſita.vide ibi.col.l.nu.clxxv.

An ſententia lata parte preſente ⁊ non reclamare tñ abſq̄ȝ cauſe cognitione ſit nulla.vide ibi.nu.clxxvj.

Si conſtat iudicem tuliſſe ſententiā non viſis actis ſeu probationibus alterius partis ſnīa eſt nulla vide in verſic. alio ⁊ ſecundo modo limita.col.l.nu.177.

Quis ſi iudex in ſnīa dicit viſis actis teſtibus ⁊ pbationibus quē effectum operenṫ dicta verba.vide ibi.nu.178.

An in dubio iudex preſumetur vidiſſe acta ⁊ pbationes ⁊ alia que in actis producta reperiunṫ.vide ibi. nu.179.

An ad tegendum nullitatem ſeu iniuſticiam ſententie poſſint produci acta cōtradicente altera parte.vide ibi col. 51.nume.180.

Quid ſi ſtatutum dicit ꝙ a ſententia non poſſit reclamari appellari ſeu aliquis recurſus haberi.an poterit tūc dici de nullitate ⁊ ſic ſublatum oē remedium.vide in ver. lvj.queritur.col.lj.nu.181.

De importātia huius verbi ꝙ recurſus haberi nō poſſit. vide plene ibi.col.lj.⁊ lij.nu.184.⁊ nu.185.

Si ſtatutum tollit omnem recurſum an intelligaṫ tollere remedium de iure ſpeciali puta reſtitutioneȝ in integruȝ. vide ibi in verſi.iiij.aduerte.col.lij.nu.clxxxv.

Deſerta cauſa appellationis intelligitur etiam deſerta cā nullitatis que in ipſa appellatione includiṫ.vide in ver. lvij.queritur.col.lij.nu.186.

Quid ſi nullitas eſt cumulata puta dico ſententiam nullā ⁊ ſi qua eſt appello deſerta appellatiōe an itelligaṫ ēt cā nullitatis deſerta.vide ibi in ver.quinquageſimooctauo queritur.col.lij.nu.clxxxvij.

An eadem ſint fatala appellatiōis ⁊ nullitatis.vide ibi plene.col.liij.nu.188.189.190.191.⁊.192.

Eo caſu quo deſerta appellatiōe cēſeṫ deſerta nullitas ſit neceſſario pronunciando ⁊ cognoſcendum de ipſa deſertione.vide ibi in verſic.lix. queritur. col.liij. nu.193.

An iudex delegatus ad cauſam appellationis poterit cognoſcere de articulo deſertionis ⁊ pronūciare abſq̄ȝ nouo cōmiſſione.ibi vide.col.liiij.nu.cxciiij.

Eo caſu quo deſerta cauſa appellationis non intelligitur deſerta cauſa nullitatis.an poterit tūc pſequi cauſa nullitatis.coram eodem.iudice appellationis deſerte.vide ibi in ver.lx.queritur.col.liiij.nu.195.

Quanto tpe duret inſtancia cauſe nullitatis in omnibus caſibus.vide plene ibi.nu.195.⁊ nu.196.

An inſtātia in cā nullitatis currat hereditate iacēte vel heredi ignoranti.an vero a die noticie.vide ibi.col.penul. numero.cxcvij.

Si deducitur nullitas ſimul cum appellatiōe. ⁊ ſi deſerta appellatio an impedietur executio ſnīe pp pēdentiam cauſe nullitatis remanentis.vide ibi in verſi.lxj.queriṫ. col.pe.nu.198.

Quid in ſententia excōmunicationis an deſerta cā appellationis intelligatur deſerta cauſa nullitatis.vide ibi in ver.lxij. queritur.col.pe.nu.199.

An ſentētia in cauſa nullitatis faciat ius quo ad oēs ⁊ omnibus preiudicet.vide ibi plene in verſi.vltimo queriṫ col.fina.nu.200.⁊ in.c.penul.in fine.

Finis.

Universidad del Rosario Archivo Histórico

Bartholomeus ab horrario iuris doctor patauinus vniuerſis ſtudioſis. S. P. D.

Legimus viri ſtudioſiſſimi valerium publicolam apud romanos legem tuliſſe de prouocatione aduerſus magiſtratus ad populū que auctore liuio in ſcđo prime decadis mirū imodū oībus infimatibus grata fuit. cū antea ſine prouocatiōe eſſet dictatura. Quo fit vt Philippus franchus iuriſcōſultus cōſumatiſſimus valerij publicole emulus cunctis in vtraq; cenſura ſtudioſis rem gratam facere volens pelagus profundiſſimum appellationū intrauerit. nō ignarus quante vtilitatis ſit diſſertate qualiter aduerſus iniuriam magiſtratuū proditū ſit a legiſlatoribus remedium preſentaneum. ⁊ quomodo a minoribus iudicibus ad maiores litigantiū grauamen deducatur. Ea propter huius celebratiſſimi viri tanta fuit ingenij ſui claritas: ⁊ profundiſſime ſcientie canonice: ⁊ legalis promptitudo: ac vis maxima. vt appellationū oīum materiam funditus rimari voluerit. eamq; claram: ⁊ limpidam iuris ſtudioſis diſcere cupientibus ſic tradere: vt quid planius. quid doctius. quid eruditiuſue nuſq; reperiri poſſit. Nā peruſino dolatorio ſuo ita bene materiā ipſam aſciauit. ac examuſſim perpoliuit. vt omnes alios q interpretandi prouinciam eandē aggreſſi ſunt facile ſuperauerit. Nihil igiť ad egregias res agendas accomodati⁹ quā doctiſſimorum viroꝝ monimenta. que homines ad bn̄ beateq; viuendū inflāmāt. Ecce quomodo ſapientia ipſa in ſingulis humanis operibus nos voti cōpotes facit: nō poſſum non admirari huius philippi franchi felicitatem maximā qui (ceteris poſthabitis) diuinis legibus dumtaxat ſeſe totū tradiderit cū rectū rerū vſum ſola legalis ſcientia que philoſophia moralis nūcupatur proculdubio prebeat: ſic enim animus noſter deo qui ſapientia ipſa eſt euadit ſimilimus. in qua quidem ſimilitudine ſummū plato cōſiſtere gradum beatitudinis arbitrať. animus nāq; ſapientis in ſtatu beatiſſimo collocatus perenniter. in ea beatitate conſiſtit. ſꝫ quanta cōditorum legum ipſarum. ac ſtudioſoꝝ excellentia ſit nemo eſt qui neſciat. ſcribit herodotus cum primū licurgus templum apollinis ingrederetur hos verſus pythiam effudiſſe. Etereo dilecte ioui cūctiſq; licurge. celicolis qui noſtra venis ad pinguia templa. ambigo quem potius te nunc hominemue deumue vaticiner. ſed quid hedepol aliō eſt lex ipſa niſi anima ciuitatis ⁊ legeꝫ bene feliciterq; viuendi ab ioue. i. diuina prouidentia. per mercurium hoc eſt inſpirationeꝫ angelicam fatemur fuiſſe. conceſſam. cumq; igiť nobis mortalibus bona plura data ſint. quia animi bonuꝫ certum eſt ⁊ perpetuum. ex quo ſapientia eſt perfectum bonum mētis humane. hoc ſequamur. reliqua duo caduca atq; mortalia poſtponamus. ceterū cum in ipſa comentaria celebratiſſima Frāchi noſtri inciderem ea tempeſtate. qua inclita in ciuitate Venetiarum (omnium regina) coram magnificis. ⁊ grauiſſimis appellationum iudicibus verſabar: quo tempore (vt ita dixerim ferreo) tota Italia bellorū impetu eſtuabat. ⁊ vndiq; cōuoluebať: dū foro abeſſem meo ac dulci patria operepretium fore duxi. vt comentaria ipſa diligenter recognoſcerem. ac etiaꝫ additis nōnullis paruis apoſtilis meis ipſa in lucē darem veram expertus ſapientis ſenece ſniam. Ocium vꝫ ſine lr̄is mortē eſſe: ⁊ viui hominis ſepulturā quod poſtea cognominis eiuſdeꝫ ſpectate virtutis vir Philippus pincius mātuanus bibliopolla mirificus: de quo vere ⁊ nō ab re illud terētianuꝫ dici pōt. Digna res eſt ꝓfecto vbi tu ne tuos intendas tuos. Ea oīa mēte volutans prudentia haud parua preditus mecū manib⁹ ⁊ pedib⁹ ⁊ in ſniaꝫ venit. ipſaq; ſic cōcinnata ſub incude mox ponere cōſtituit. vt ſic noſtris digitis fabrefacta pro roſtris: oībus habē cupientibus ſtatim paterēt. Quare ſi ferreū ſeculū in aurum cōuertetur: vt ſperanduā duximus. ita vt marte domito: domitoq; ſaturno. deus ſummus optimus: maximeq; archum cōterrat: ⁊ cōfringat arma. ſcutaq; igni cōburat. Et pax inter xpianos fiat (cū ſola cōcordia mundus conſtet. ⁊ diſcordia dilabatur) cognoſcetur tunc huius libri ⁊ reliquoꝝ id genus ex officina noſtra proficiſcentiū fructus qualis erit: qui fortaſſe in preſentia turbulentiarum perturbationibus: nō ſic omnibus ſapit: ſed ille qui eſt omnium clementiſſimus. ⁊ ab excelſis humilia reſpicit. atq; humilibus largitur excelſa. ſuam nobis deſideratiſſimam pacem donet: vt ſereno: ac tranquillo aīo bonarū artiū ſtudijs. ⁊ ꝑſertim canonice ac legali ſciētie iugiter nauare operā valeamus. nobiſq; feturas parere indies ſimilis perennes: ac imortales poſſimus: que ſunt mortalium ſpirantia ſimulachra morteq; carentia: dixi.

¶ In dei nomine amen. Preclariſſimi ⁊ excellētiſſimi Pōtificij Ceſareiq;. J. doc. do. Philippi de Frāchis de Peruſio. Lectura ſuper titulo de appellationibus: per clariſſimum virum do. Bartho. ab horrario patauinū Juris doc. Feliciter incipit.

Continuatur h̄ Rubric. ad proxime precedētia hoc ordine: qꝛ ſ. titu. proxi. viſum erat de ſentētia ⁊ re iudi. ſequebať videndū de mō ſuſpēdendi ſniam ⁊ rectractādi: verū qꝛ appellatio ſuſpendit iudicatū vt in. c. venientes. ſ. de iureiur. ⁊ ipſam retractat. l. j. ff. e. ti. merito. poſt titulū de re iudi. ponif hec rubrica de appel. Vex ēt qꝛ quo ad ſuſpenſionē appellatio: relatio: ⁊ recuſatio parificantur. vt dicit Jo. an. in. c. legittima. eo. ti. in. vj. qꝛ ſicut pēdente appellatione nihil eſt innouandū. vt in. c. nō ſoluꝫ. eo. ti. lib. vj. ⁊ in. l. j. ff. nil no. appel. pen. ita ⁊ pendente relatione. vt in. l. j. C. de relati. ⁊ in. l. ex illo. C. de appel. ⁊ ſimiliter pendente recuſatione. vt. ij. q. vj. quotiens. el. j. vbi glo. ſimiliter voluit ꝙ ſicut attemptata poſt appellatiōeꝫ ſunt nulla ita ⁊ pendente recuſatione. licet Jnno. in. c. cum ſpeciali. j. eo. titu. dixerit ꝙ non meminit ſe legiſſe ꝙ attēptata poſt recuſationeꝫ ſint nul
a la. de quo ibi dicetur. ¶ Naꝫ ſicut excōmunicatio[a] poſt appellationem eſt nulla. vt in. c. per tuas. j. de ſen. excōi. cum ſi. ita pendente recuſatione vt dixit no. Jo. an. in. d. c. legittima. merito fuit poſita ſcđa pars rubrice de relationibus ⁊ recuſationibus. ⁊ de materia prime partis rubrice habeť. ij. q. vj. per totuꝫ. ⁊ de materia recuſatiōis. iij. q. v. qꝛ ſuſpecti. de materia vero relationis habetur. ij. q. vj. biduum. in fi. ⁊ in. c. intimaſti. j. eo. vbi de hoc dicetur qꝛ materia huius titu. vtilis ⁊ quotidiana eſt vt dicit tex. in. l. j. ff. eo. ideo plenius eſt pertractanda ꝓut tradit iuriſconſultus in. l. legaui. de lib. leg. ⁊ tantomagis quanto frequētius practicatur. ff. de lega. l. nā ad ea c. corā. circa fi. ſ. de offi. deleg. cum ſimilibus. ¶ Verum cū prius ſit exponendū rubrū q̄ nigrum. l. j. ff. ſi cert. peta. ne quodammodo illotis manibus ad nigri materiaꝫ accedam⁹ vt in. l. j. ff. de orig. iur. ⁊ per glo. in rubrica de teſta. ideo plurima ſunt premittēda ⁊ ne poſſit nobis imputari id qđ alias dicebat gl. no. ij. q. j. de manifeſta. loquimur de notorio ⁊ qđ ſit notorium ignoramus loquimur de appellatiōe ⁊ quid ſit
1 appellatio ignoramus. ¶ Igiť videndū eſt primo qđ ſit appellatio de hoc per glo. ij. q. vj. in ſumma per Bart. in. l. j. ff. eo. vbi diffinit ꝙ appellatio eſt ius quo prima ſententia extinguitur ⁊ cognitio ad ſuperiorem deuoluitur quā diffinitionem multipliciter improbat Ang. ⁊ Jmo. in rubrica. ff. eo. ti. ⁊ ponunt diuerſas diffinitiones ⁊ ſimiliter Panor. hic diffinit appellationem iudicialem ⁊ extraiudicialē ⁊ a diffinitiua ⁊ ab interlocutoria. vt hic per eū ⁊ poſſet ſic diffiniri. ¶ Appellatio eſt ad maiorem iudicem prouocatio ratione grauaminis illati vel comminati. ita glo. ſing. in. c. ij. lib. vj. de conſue. vbi ſingulariter voluit per illum tex. non poſſe ꝯſuetudine introduci ꝙ appelletur ad minorem iudiceꝫ vel ad parē vere vel ficte. ſed dꝫ ad maiorem appellari. ⁊ hoc ē de ſubſtā
2 tia appellationis. vt ibi per glo. ¶ De forma vero ſubſtātiali appellationis eſt: vt contineat nomē appellātis. Secūdo iudicis a quo appellatur. Tertio ſententia a qua appellatur l. j. §. fi. cū. l. ſequē. ff. eo. tit. Quarto nomē aduerſarij. vj. q. v. formam. Quinto nomē iudicis ad quem: vt. d. §. formā. Sexto ꝙ petantur apoſtoli. de hoc videnduꝫ eſt. in. c. ab eo. ⁊ in c. vt ſuper. eo. titu. in vj. ⁊ in cle. ij. eo. titu. ¶ Circa primū dicas ꝙ ſi ꝓcurator appellat debet ꝓcuratorio nomine appellare ⁊ ſi erat iam factus dominus litis poteſt ēt proprio nomine appellare. ⁊ ſi ſimpliciter diceret appello intelligiť pro curatorio nomine. ita Bar. in. d. l. j. §. fi. in. j. col. in fi. ¶ Circa ſcđm de nomine iudicis a quo concludit Bar. ibi ꝙ ſufficit exprimē nomē dignitatis iudicis. imo plus voluit Spe. eo. titu. §. de officio. in fi. in verſi. ſed pone. ꝙ licet in cōmiſſione ſeu in reſcripto non ſit expreſſum nomē iudicis a quo appellatur valebit commiſſio appellatiōis. ⁊ reſcripti ⁊ ſatis ſit ꝙ conſtet de cauſa ⁊ de perſonis inter quas lata eſt ſententia ꝙ non. ¶ Circa tertiū dicas ꝙ licet cautuꝫ ſit exprimere cōtinentiā ſententie. ⁊ de qua relata ſit. vt. d. §. fi. cū. l. ſequē. ⁊ ibi per glo. tn̄ tenet Bar. ibi ꝙ ſufficit qñcūq; appareat ꝙ ſit lata ſnia. ¶ Circa quartū de noīe aduerſarij contra queꝫ appellať dicas non eſſe neceſſarium ⁊ ſi omittatur non viciatur appellatio. vt. d. §. fi. cū. l. ſequē. ibi per glo. ⁊ per Spec. eo. ti. §. qualiter. in prin. verſi. hoc ēt no. ⁊ ibi vide quid ſi exprimat aliquas: ⁊ aliquas nō. de quo per Bar. ⁊ alios in. l. iij. §. ſed illud. ff. eo. ti. ⁊ plene dicaꝫ de hoc in. c. pe. in fi. j. eo. ti. vbi vide adde de ꝑdictis ſingulariter dictū Bal. in. l. etiā C. de fal. ca. adiec. le. ꝙ ſi ego appellaui a ſnia quā dixi latam cōtra me die decimo menſis que tamen fuerat lata die. xj. ꝙ talis falſa demonſtratio nō vitiat appellationē ⁊ error nō nocet. C. de appel. l. ſi qs libellos. ⁊. l. j. §. ſi quis. ff. eo. tit. qđ tenementi. ⁊ vide. §. pe. eo. ti. in quarta parte. §. j. ⁊ an in cauſa appellationis requiratur libellus. vide plene dicta. in. c. per tuas. j. eo. col. iiij. amplius ad predicta Jo. an. in reg. pluralis. in. vj. concludentem ꝙ tot ſunt neceſſarie appellationes quot ſnie feruntur: licet vno contextu. vt in. l. cum in vna. ff. eo. ti. ¶ Propter hoc decidiť ꝙ ſi quis coram eodem iudice cōuenitur diuerſis libellis ſuper diuerſis rebus ſi iudex fert duas ſentētias ſuper dictis libellis. licet vno contextu. deinde condēnatus appellat ſimpliciter a ſententia ⁊ impetrat reſcriptum ſuper appellatione hmōi forme conqueſtus eſt talis q talis iudex iniquā ꝯ eū tulit ſententiā a cuius ſententia ad ſedem apoſtolicam appellauit petēs per tale reſcriptum vtrāq; ſententiam reuocari ꝙ tale reſcriptuꝫ non extēditur ad vtranq; ſententiaꝫ. ex quo enim in reſcripto dicitur de ſententia in ſingulari non includit niſi vnam ſententiam ⁊ ſic nō includit ambas ſnias. lꝫ vno contextu prolatas. igiť non auditur appellans niſi contra vnam ſniam. ſ. cōtra vltimam vel contra duriorem. arg. l. j. cum ſeq. ff. de ſolu. ⁊ ſimiliter ex quo in appellatione expreſſit de vna ſententia. ⁊ ſic in ſingulari non cenſeť ab vtraq; ſententia appellatū. licet ſententie fuerint ſimul ⁊ vno contextu late per. d. l. cuꝫ in vna. ꝙ no. ¶ De accidentibus vero appellationis eſt ꝙ appelletur gradatim. ⁊ in hoc valeret conſuetudo ꝙ appelletur omiſſo medio. vt in. c. romana. eo. ti. lib. vj. immo etiam ceſſante conſuetudine valeret appellatio omiſſis medijs dummodo non opponatur exceptio. vt ē glo. in. c. dilecti filij. j. eo. ⁊ habetur in. c. referente. de preben. intellige hoc ſm canones. qꝛ ſm leges gradatim eſt appellandum ad proximū ſuperioreꝫ. ⁊ nō poſſet appellari ad imperatorem omiſſo medio. vt in. l. imperatores. ff. eo. Sꝫ ſm canones pōt appellari ad papā omiſſis
3 medijs. j. eo. ſi duobus. ⁊. ij. q. vj. ad Romanā. ⁊ ex hac rōne ſm canones non valeret appellatio alternatiua vel copulatiua ad plures iudices. qꝛ eſt incerta. Et libellus debet eē cer
b tus[b] continens certitudinem iudicis ad quem. vt. ſ. vñ cuꝫ in alternatiua ad plures iudices poſſet eligere quē vellet vt in reg. in alternatiuis. lib. vj. ff. de re. du. l. ſi is qui ducēta. §. vtrū. merito appellatio alternatiua tanq̄ incerta nō valet vt voluit glo. ordi. ⁊ ſing. in. c. ſi is cui. de offi. de. lib. vj. ⁊ plene per Joā. an. in. d. reg. in alternatiuis. ⁊ per Jmol. in. l. j. §. ſi quis. ff. eo. de quo arg. vide plene dicta. in. d. c. dilecti filij. j. eo. ⁊ ibi quid ſit de iure ciuili. ⁊ quid de iure canonico in appellatione alternatiua vel copulatiua ad plures iudices. debet ergo iudex ad quem eſſe certus ⁊ ſuperior. vt. ſ. infertur
4 ex hoc reſponſo quare a ſententia principis non appelletur vt in. l. j. ff. a qui. ap. non lꝫ. ⁊. iij. q. ix. cuncta per munduꝫ. qꝛ non habet ſuperiorem. de quo etiam per glo. ⁊ doc. in. c. ij. ſ. de tranſla. prela. ⁊ ibi an a ſententia concilij appelletur. ⁊ in c. ſignificaſti. de elec. ⁊ eadem ratione a ſententia regis francorum. qui de iure non cognoſcit ſuperiorem. vt in. c. per venerabilem. j. qui fi. ſint leg. per ſpecu. in ti. de appella. §. nūc tractemus. in prin. ⁊ per Jmo. in. l. imperatores. ff. de appel. col. j. in fi. ⁊ a ſententia alioꝝ qui non recognoſcūt ſuperiorem appellari non poteſt. prout voluit Jo. an. eo. tit. in addi. ad Specu. in. d. §. videndum. ⁊ ideo dicebat Cy. in fi. C. de
5 pe. here. ⁊. l. fi. C. de dona. inter vi. ⁊ vxo. Qꝛ a ſententia ducis venetorum non appellatur. adde ei qđ eſt dictuꝫ de rege frācorum. qđ idem voluit glo. ſing. inſti. de pa. po. §. ius autem. quā ſequitur Bal. in. l. ij. de fra. no. benefi. inueſti. ⁊ Spec. in titu. de appel. §. nunc tractemus. in prin. ſed glo. in. c. j. de

a ¶ Nā ſicut excōicatio. Adde ꝙ applone pendēte ſi appellāť excōiceť debꝫ excōicatio retractari ꝑ viā attētati. vide Jnn. in. c. dilecti in glo. in vbo ſnias. ⁊ ibi ꝑ Jmo. ⁊ Fili. i. iiij. q. j. de app. Barth. ab hor.

b ¶ Libellus dꝫ eſſe cert⁹. Adđ libellus incertus ſeu alternatiu⁹ qñ ꝓcedit. vide ꝑ do. Alexan. de imo. in ꝯſil. clxxxij. ipn. in. ij. vol. Et an libellus cōtinēs repugnantiā admitti debeat in alio ꝯſil. per eūdē. cx. in. v. volu. ⁊ qđ i libello accuſationis an dēat eſſe ſpecificata qlitas ꝑ eūdē i ꝯſ. lxxj. in. iij. volu. ꝯſilioꝝ ſuorū. circa ꝑncip. Bart. abbor.

EL COLEGIO DEL ROSARIO
Universidad del Rosario | Archivo Histórico

a ¶ Et fran
cigene ſunt a
ſub iperio
romāo. ad,
de an ſgnū
francie ho,
die ſit ſb i,
perio roma
noꝝ. dic ꝙ
ñ lꝫ oli fue
rit. vid bal.
ꝯ glo. ð pa,
ce iur.fir.in
c.j. in fin.j.
col.adde ēt
Bar. i.l.ſi
duas.i.§.j.
in lec.nico.
de neapoli
tenētē ꝯtriū
ff. de excuſ.
tuto. lꝫ tñ p
mā opi.ſpe.
in tit.de ap.
in .§. nunc
tractemus.
circa p̄n.de
quo p and.
de Iſer. ⁊
Nicola.de
Nea.in p,
he.feudoꝝ.
pe do. abb.
plene in .c.
per venera
bileꝫ. q filij
ſint le.⁊ i.c.
nouit. ð iu,
di. Sed an
recogſcat
ſupiorē rex
frācie. vide
Oldra.i cō
ſil. lxix. qð
incip.ꝯſue,
uit dubita,
ri.⁊ p Car,
dinalē i cle.
j.in fi. p̄nci.
de iureiur.
Barth. ab
hoꝛ.

pace iur.dicit cōtrarium ſcilicet ꝙ etiam ſclaui.⁊ francigene
ſunt ſub imperio romano a ⁊ ita Bar.in.l.hoſtes.ff.de cap.
vbi plene ponit qui dicunt de imperio romano.⁊ ita gl.not.
vj.di.adrianus.dixit tamen glo. ibi ꝙ rex hiſpanoꝝ nō re
cognoſcit ſuperiorem intellige de facto.ſm Inno. ⁊ Hoſti.
in.d.c.per venerabileꝫ.⁊ hoc idem dicunt de rege francoꝝ.
ſm glo.ibi ⁊ idem Specu.in.d.§.videndum.in fin. pro quo
tex.in.l.in nomine domini.C.de offi.prefe.affri. vbi impera,
tor diſponit de partibus francie. Imperator enim eſt domi,
nus mundi.ff.ad.l.rodi.de iac.l.deprecatio ⁊ omnes prouin
cie ſub eo ſunt.vt.d.c.adrianus.⁊ omnes nationes ſubſunt
ſibi.xj.q.j.§.ſi quis hoc verſi.volumus.⁊ omnes principes.
vij.q.j.in apibus. ⁊ omnia ſunt in eius ptāte.viij.diſtin. quo
6 iure.xij.q.j.futuram.⁊.C.de quadri.preſcrip l.bene. ⁊ ita eſt
tenendum de iure cōmuni. Et adde p̄dictis qð dicebat ſin,
gulariter Bal.in.l.ſi.in prin.C.cōia deleg.ꝙ a ſententia ſor
tis ſeu fortune non appellaꝫ:q̄ nō hꝫ ſuperioreꝫ. vt in auc.
vt omnes obe.iudi.§.pe.qð dicit eſſe not.ad diuiſiones bo,
norum que ſepe fiunt inter fratres ⁊ cōſortes iudicio ſortis
vt.l.j.C.de his qui ſe defuerunt.⁊ in.l.ij.C. qñ ⁊ qui. quarta
pars de.lib.xj.q̄ non poterit a tali ſentētia diuiſionis appel,
lari vel recurſus haberi ſꝫ Bal.in.d.l.ſi. qð tñ ſingulariter
limitaꝫ niſi eſſet enormis leſio.tunc eni poſſet implorari offi,
ciuꝫ iudicis ⁊ peti in melius reformari.arg.l.maioribus.C.
cōia vtri.iudi.vbi ſingulariter tradit hoc Bal. ⁊ tene menti.
7 q̄ alibi non reperitur.pro quo in ſimili facit q̄ licet his que
relinquuntur conſcientie alicuius non admittatur appella,
tio vel reclamatio. Quia ſolus deus:⁊ nullus eſt cognitor
⁊ ſuperior conſcientie.vt dicit glo.in verſi. relinquanꝫ in.c.
ſtatutum.in.§.aſſeſſorem.de reſcrip.lib.vj.⁊ facit etiam glo.
in.c.ſignificaſti.el.j.j.de homici.ſi tamē dareꝫ enormis leſio
in declaratione facta ſm cōſciētiam poterit implorari officiū
iudicis vt reducat ⁊ emendet qð eſſet male geſtum ſꝫ glo.in
verbo oneramus.in cle.j.de iurepa.que ſic debet intelligi vt
per viam ſupplicationis ſed non appellationis audiatur cū
non ſit ſuperior ſm Imo.in.l.ab executore. in ſi.principij.ff.
eo.referentem Bal.hoc idem tenentem.in.l.ij.C.de ſenten.
ex peri.rei.in fin.⁊ ita etiam intelligit Imo.⁊ Domi.in.d.§.
8 aſſeſſorem.⁊ Panor.in.c.ſup his.j.de accuſa. ¶ Sed du,
bitatur an ratione minoris etatis detur reſtitutio ſi detur le,
ſio in diuiſiōe facta iudicio ſortis.videtur ꝙ ſic. q̄ minor re
ſtituitur etiam ratione lucri ceſſantis.⁊ etiam ob malam ele,
ctionem datur minori reſtitutio.ita tex.in.l.ait pretor.§. pla,
ne qui poſt.ff.de mino.qð eſt verum. quando quis abſqꝫ iu,
dicio ſortis ſeu fortune eligit alias in diuiſione ⁊ electiōe fa
cta iudicio ſortis ſeu fortune ſicut non appellaꝫ.vt.ſ.ita nec
datur in integruꝫ reſtitutio.ita dicit ſingulariter Bal.in.d.
§.plane.per tex.in.l.verum.§.ſcōm.⁊.§.ſi locupleti.ff.de mi
no.vbi minor non reſtituitur aduerſus caſum ſeu fortunaꝫ:
tene menti.q̄ alibi non repies tot notanda dicta de iudicio
ſortis vel fortune quādo ſit ꝙ detur reſtitutio vel appellatio
⁊ bene facit tex.not.in.l.de fideicommiſſis.C.de tranſact.in
ratione ſui. ¶ Et aduerte q̄ a ſententia ſenatus ſimiliter nō
appellatur.vt.d.l.j.ff.a qui.app.nō li. itellige de oibus ſena
toribus ſimul qui erant numero centum.l.ſi.C.de pe.hereāi.
non de quolibet ſenatore ſeparatim ſꝫ Specu.eo.titu.in.§.
9 videndum.Sed nunquid hoc idē ſit hodie a ſententia vni9
ſenatoris qui eſt in vrbe ⁊ videtur ꝙ ſic:q̄ ſuꝰ collegij rema
net etiā in vno.vt in.l.ſicut.§.ſi.ff.qð cuiuſqꝫ vni.no.⁊ p glo.
in.c.j.ſ.de ele.⁊.ſ. ð po.pla.c.gratū.⁊ ita dicit eē ð iure Io.
an.in.d.§.videndū.⁊ Cy.in.d.l.ſi.Et ex p̄dictis etiam infer,
tur ꝙ a ſententia imperatoris nō appellari etiā ad Papā vt
voluit glo.no.x.di.quoniā.cū Imperator in tēporalibus ſit
dominus mundi ⁊ nō cognoſcat ſuperiorem:vt.d.l.depreca
tio.Quid aūt ſit a ſententijs regū ⁊ alioꝝ non recognoſcen
tium ſuperiorem an ſit appellandum vel debeat ſupplicari.
10 vide Bal.no.in.l.j.ff.de offi.p̄fec.preto.in ſi. ¶ Sed limita
omnia ſupradicta q̄ quando iniuſticia eēt manifeſta tunc a
ſententia imperatoris ſeu regis ⁊ aliorū non recognoſcētiū
ſuperiorem poſſet appellari ad papā cū ipſe papa ſit iudex
competens contra omnes nō recognoſcentes ſuperiorē rō
ne iniuſticie ⁊ peccati vt in.c.nouit.de iudi.⁊ ibi per Hoſti.
⁊ Io.an.adducenteꝫ tex.in aūt.vt diffe.iudi.§.ſi vero conti,
gerit.⁊ ē glo.notabilis in.c.ex trāſmiſſa.de fo.cōpe. ⁊ ꝓbaꝫ
in.c.ſi.ſ.de iudi.ſm vnū intellectū ⁊ facit qð notat Innoc.
in.c.licet ex ſuſcepto.ſ.de fo.compe.⁊ in.c.cū te.ſ.ð re iudi.
⁊ ſequitur hic Panor.col.v.⁊ in.d.c.nouit. de iudi. de quo
articulo vide plene dicta.j.eod.in.c.ſi duobus.§.ſi.in tertia
11 limitatiōe. ¶ Et adde p̄dictis inquātum eſt dictū non poſſe
conſuetudine introduci ꝙ appelletur ad minorem vel parē
vt.d.c.ij.Nā illud ꝓcedit niſi cōſuetudo vel ſtatutū diſpo,
neret ꝙ ille talis iudex in ipſo actu appellationis cēſeaꝫ ma
ior licet forte alias eſſet par vel minor ⁊ ita limitat ⁊ intelli,
git Io.an.in.d.c.romana. ⁊ facit.l.apud eū.ff. de manumiſ.
12 Item adde ꝙ ſicut ſm canones poteſt ex p̄uilegio vel cōſue
tudine introduci vt appelleꝫ omiſſis medijs.vt.d.c.romana.
⁊ ibi per glo.ita ēt ⁊ hoc induci poterit etiam ſꝫ leges.vt vo
luit Spec.eo.tit.§.nunc tractemus. circa principium.vnde
dicebat Bal.in auc.quas actiones.circa finem.C.de ſacro,
ſanc.eccle.ꝙ ēt de iure ciuili poſſet per preſcriptioneꝫ indu
13 ci vt appelleꝫ omiſſis medijs lꝫ nullo mō poſſet preſcribi ꝙ
non appelletur ad principem.vt in.d.c.venientes.ſm Bal.
ibi qð nota ad dictā.l.imperatores.ff.eo.ti.vbi Imo.ēt tene,
bat ꝙ eo caſu quo fuiſſet appellatuꝫ omiſſis medijs valeret
proceſſus ēt de iure ciuili ex quo partes ſponte litigauerūt.
14 ⁊ ſic virtute prorogationis.qð no. ¶ Scdō eſt premittēdū
ꝙ regulariter ſm leges ab interlocutoria non appellaꝫ.vt in
l.ante ſententie.C.quo.appe.ꝙ locū hꝫ.etiaꝫ in cauſis crimi
nalibus.⁊ ēt in cauſis carceratorum.vt ē tex.no.in.l.eos.§.
ſuper his.C.eo.ti.Fallit tñ in certis caſibus.de quibus per
glo.⁊ Bar.in.l.ij.ff.de app.reci.⁊ per Bal.in.l.ij.C.de epi.
15 audi. ¶ Sed de iure canonico a qualibet interlocutoria ⁊ a
quolibet grauamine ēt minimo appellaꝫ.j.eo.cuꝫ ceſſante.⁊
c.de appellationibus.nō ſoluꝫ a grauamine iudiciali. ſed ēt
extraiudiciali.vt.j.c.pxi.⁊ in.c.bone.⁊ nō ſolū a grauamine
illato in iudicio vel extra.ſed ēt a grauamine inferēdo vel cō
minato appellari pōt.vt in.c.cōcertatiōi.⁊ ibi per glo.eo.tit.
in.vj.⁊ oi caſu ſemper infra.x.dies a die noticie grauaminis
eſt appellandū vt ē exp̄ſſum.in.d.c.cōcertationi.An aūt ho
die a grauamine futuro poſſit appellari in iudicialibus.vide
16 plene dicta.in.c.vt debitus.j.eo.ſuper glo.iij. ¶ Tertio p̄,
mitte ꝙ regulariter in omni ſententia cenſetur permiſſa ap,
pellatio niſi reperiatur prohibita. vt dicit gl.ordi.in.l.qui re
ſtituere.ff. de rei vendi.quā ad hoc allegat Bal.in.l.j. circa
prin.C.ſi de momen.poſ.⁊ facit tex.in.l.⁊ in maioribus. ⁊ in
l.ſi qs prouocatiōe.C.de appel.⁊ ita Spe.eo.ti.§.ij.in prin.
vbi ponit oēs caſus in qbus prohibita ē appellatio.Appel
latio.n.eſt fauorabilis ⁊ potius preſumiꝫ ꝓ appellatione q̄ꝫ
pro ſnia.vt vide ſingulariter.in.c. de priore.j.eo. circa prin.
Ideo vide per Specu.eo.tit.§.ſi. vbi plene ponit quot mo,
dis ⁊ ex quibus cauſis poſſit impugnari appellatio alicuius
q̄ in dubio preſumitur ꝓ appellatione: vnde qui diceret nō
poſſe appellari ab aliqua ſententia vel in aliquo caſu tenetur
hoc probare ⁊ docere ex quo regula eſt in contrarium ſꝫ do
ctrinaꝫ Cy.⁊ glo.ordi.in rubrica de regu.iur.lib.vj. circa ſi,
17 nem.⁊ in.l.omnis diffinitio.ff.eo.ti.Hinc eſt ꝙ etiam a ſen,
18 tentia lata pro libertate appellatur.ff.eod.l.illud.Et idem a
ſententijs latis in quibuſcunqꝫ alijs pijs cauſis non intelli
gitur regulariter prohibita appellatio. vt voluit glo.ordi. in
c.tua nobis.j.de deci.licet glo.in hoc videaꝫ velle contrariū
ij.q.vj.quotiens fiſcalis.de quo plene vide per Spec.in.d.
§.ij.⁊ ibi in verſicu. ſed nunquid quando iudex. an in cauſa
19 alimentorum ſit prohibita appellatio.Et inter cetera nota ꝙ
poteſtas condemnatus in officio vel alius officialis non ap
pellat etiam de iure canonico ſm Bald.in additio.Specu.
eo.titu.in prin.in verſicu.poteſtas cōdemnatus.⁊ per Spe.
in.d.§.ij.in prin.in verſicu.iij.non licet:ꝙ qualiter intelliga,
tur vide per docto.in.l.nulli.C.quorum appel.⁊ maxime per
Ange.ibi ⁊ per glo.ſingu.ij.q.vj. ſi quando.§.nulli. ⁊ alias
vide tex.no.in.l.iij.C.de aſſe.ꝙ ſi officialis aufugit de officio
non expectans ſindicatum ex ſola fuga habeꝫ pro confeſſo
20 ⁊ conuicto. ¶ Aduerte tamen primo q̄ aliquando prohibe
tur appellatio per reſcriptum principis quando committit
cauſam appellatione remota.⁊ iſte eſt caſus reſeruatus ſoli
principi vt in.l.j.ff.a qui.app.non li.⁊.j.eo.c.paſtoralis.in tā
tum ꝙ nullus inferior a principe poteſt committere cauſam
appellatione

a ¶ Appel
latiōe remo
ta q̄d opaꝫ
cā p̄dicta,
⁊ an trahaꝫ
ēt ad caꝫ re
cōuētionis
vide p do.
Abb. in .c.
ij.de mutu.
peti. an aūt
obſt. tertio
cōparēti ꝓ
ſuo intereē.
per.d. alex.
de imola.in
ꝯſil.ſuo.lx,
xvj. in .iiij.
pte.an autē
talis cā cō
p̄hēdat re,
cuſatōeꝫ iu
dicis.vid p
bar.in.l. ſi.i
ij. col. in ṽ.
alij dicūt ꝯ.
C.de ſentē.
Barth. ab
horrario.

a appellatione remota a etiam ſi eſſet legatus de latere.vt tenet
Specu.in ti.de leg.§.nunc oſtēdendum.verſicu.xiiij.⁊ bal.
allegat hoc dictum in.l.nec q̄cq̄ꝫ.§.ſi.in prin.ff.de offi.ꝓcō,
ſu.Idem voluit gl.magna.in ſi.in.c.qð tranſlationē. de offi.
21 lega.vbi doc.idē ſequuntur. ¶ Sed tñ dubitaꝫ vtrū appella
tio poſſit tolli per principem vel ſtatutum q̄ cōcernit defen,
ſionem ab iniuſta ſnia vt in.l.j.ff.eo. ⁊ ē inducta ad preſidiū
innocentie.vt in.d.c.cū ſpeciali.§.porro. Ideo eſt ꝙ nō de,
negaꝫ alicui ēt excōicato.vt in.c.cū iter.ſ.de excep.⁊ ipſa de
fenſio eſt de iure nature que tolli nō pōt ēt per principem.vt
in cle.paſtoralis.de re iudi. ⁊ per Inno.in.c. que in eccleſia
rum.ſ.de conſti.de quo articulo habeꝫ aliqualiter per Pa,
nor.col.iiij.⁊ per Bar.in.l.oēs populi.ff.de iuſti. ⁊ iur.⁊.l.
ambitioſa.ff.de decre. ab ordi.fa.⁊ p Bal.in.l.ſi.C. de ſen.⁊
22 terlocu.om.iudi.⁊ ordinarie p doc.in.d.c.veniētes. quid āt
ſi alicui p formā ſtatuti vel aliter denegaꝫ audiētia ſeu ſi ali,
quis audiri non debet.an tūc poterit appellare Specu.ti. ð
appel.§.ij.verſi.xxxij.tenet ꝙ nō concludens ꝙ vbi in aliquo
caſu ſeu in aliqua cauſa quis nō dꝫ audiri cenſetur prohibi
ta appellatio.⁊ ita etiam ſequitur Bal.in addi.Spe. in p̄n.
eo.ti.adducit.ff.ex q.cau.maio.l.ſed ſi per pretoreꝫ.§.⁊ ſi dū
decreto.⁊ idē ſequiꝫ glo.Bar.brix.in.c.ſi qs deinceps.xvj.
q.vlti.in verbo audiam.⁊ idem Butr.in.c.ſignificauit.in ſi.
ſ.de exceptio. ¶ Sed in contrarium facit.c.in nomine dñi.
xxiij.diſ.vbi excōicato videtur denegari audientia. ⁊ tamen
non dicitur ſibi denegata appellatio.vt in.d.c.ſignificauit.⁊
c.cū inter.eo.ti.⁊ cū appellatio dicatur defenſio.c. cū ſpecia
li.§.porro.j.eo.que defenſio cū ſit ð iure nature.prout.ſ.ꝓ,
xime ē dictū.⁊ facit qð not. Bar.in.l. cū mulier.ff.ſolu.ma.
ex his non videretur ſublatam ⁊ ꝓhibitaꝫ fore appellationē
licet alicui denegeꝫ audientia.⁊ ita tꝫ Imo.in.d.c. ſignifica,
uit.in fin.quod videtur procedere quando alicui denegatur
audientia in agendo ſed non in defendendo:ſed ſi alicui de
negatur audientia in agendo ⁊ excipiendo ſeu defendendo
tunc ſatis videꝫ prohibita appellatio.vt.ſ. ⁊ vide per Bal.
in.l.perēptorias.C.ſen.reſcin. nō poſſ.colū.vij.verſi.quero
23 vtrū exceptio.cum verſicu.ſequentibus.⁊ in.d.l.cuꝫ mulier.
¶ Sed quid ſi committatur alicui cauſa libere expediēda.
⁊ determināda voluit But.⁊ Imo.in.c.irrefragabili.in p̄n.
ſ.de offi.ordi.vt dicta verba importent appellatione remota
ſed certe videtur tex.ibi in contrariuꝫ ꝙ non intelligaꝫ exclu
24 ſa appellatio vbi foret iuſta cauſa appellandi. ¶ Secundo
aduerte an ſicut princeps cōmittit cauſaꝫ appellatiōe remo
ta poſſit committere recuſatione remota ⁊ videretur ꝙ ſic cū
appella.⁊ recuſatio equiparentur.vt.ſ.ſuper quo dicas ꝙ lꝫ
princeps committat cauſam alicui etiam notorie ſuſpecto ēt
⁊ ex certa ſcientia p hoc tamē nō videꝫ tollere exceptionē re
cuſationis.immo ſaluo iure recuſationis vt dicit glo.ſing.in
c.ad hec ſumus.ſ.de reſcrip.⁊ Inno.in.c. ex tranſmiſſa.ſ.
de fo.compe.licet alias quādo princeps reſcribit aliquid ex
certa ſciētia videatur id velle ⁊ vti ex plenitudine poteſtatis
vt dicit glo.ordina.in.d.c.ad hec.Tamen dicebat Specu.in
ti.de recuſa.§.j.verſi.quid ſi cauſa.ꝙ per illam clauſulam re
cuſatione remota intelligitur de friuola recuſatione non aūt
de iuſta ſicut dicitur in ipſa clauſula appellatione remota qð
no.ſi tamen ipſe princeps ꝓhiberet omneꝫ exceptionem re
cuſationis tunc iudex recuſari non poterit ſm Specu. ibi ⁊
idem voluit notabiliter Inno.in.d.c.ex tranſmiſſa. tunc eni
intelligitur remota omnis recuſatio: ⁊ princeps hoc facere
poteſt ⁊ idem tenuit Hoſti.in.d.c.cuꝫ inter.ar.c.ex parte.ij.
ſ.de offi.deleg.intellige ex cauſa.q̄ alias cum exceptio recu
ſationis concernat defenſionem ⁊ fundeꝫ in equitate ⁊ ratio
ne naturali.vt dicit tex.no.iij.q.v.q̄ ſuſpecti.⁊ in.c.ij. requi,
ris.in ſi.j.eo.Ideo ea que ſunt de iure naturali ſine cauſa p
principem tolli non poſſunt.vt in.d.cle.paſtoralis.⁊ ita ſeq,
tur Panor.in.d.c.cum inter.colū.ij. licet Gemi.in.c.iudex
ab apoſtolica.de offi.deleg.lib.vj.firmauerit ꝙ exceptio ſu,
ſpitionis iudicis nullatenus p principē tolli poſſit. ſed intel
lige niſi ex cauſa.vt.ſ.dictum eſt.⁊ vide per glo.in.l.apertiſ,
ſimi.C.de iudi.vbi hoc voluit.de quo articulo.vide plene di
25 cta.in.d.c.poſtremo.j.eo.vbi latius de hoc. ¶ Quarto ē p̄,
mittendū de effectu appellationis.⁊ dic eſſe multiplex. Pri
mo deuoluit cām ⁊ iuriſditionem ad iudicē ad quē.j.eo.c.vt
debitus.⁊.c.cū appellationibus.eo.ti.lib.vj. ēt ſi appelletur
a ſententia nulla.vt in.c.exhibita.ſ. de iudi. ⁊ in.c.dilecto.j.
eo.vbi plene diceꝫ de ipſa nullitate intellige ꝙ deuoluit cam
cū omnibus dependētijs ⁊ eius acceſſorijs ita text.no.j.eo.
26 ti.c.dilectis filijs de callo.circa finē. ¶ Scdō ſuſpendit ſen
tentiam ⁊ iuriſditioneꝫ iudicis a quo.j.eo.ſuper eo.⁊ in.d.c.
venientes.⁊ ſuſpendit ſententiam quo ad preſumptioneꝫ q̄
lꝫ al's pro ipſa ſententia preſumatur vt.c.in p.eſentia.ſ.ð re
nun.⁊ in.l.herennius.§.gaya.ff. de euict Fallit tñ quando
ab ipſa ſententia eſſet appellatum tunc pro ipſa ſententia nō
preſumiꝫ:vt eſt glo.no.in.l.j.C.ſi aduerſus credi. ⁊ no.ſ.d.
27 §.gaya. Suſpendit etiam ipſa appellatio ſentētiam vt in.d.
c.venientes.q̄ pendente appellatione nihil eſt innouanduꝫ
vt in.c.non ſolum.eo.tit.lib.vj.⁊ licet in.l.j.in ſi.ff. ad turpil.
dicat ꝙ appellatio extinguat iudicatū debet intelligi quo ad
effectum q̄ ſi eſſet extincta tunc deſerta appellatione aut re,
nunciato appellationi non poſſet ſententia firma manere cū
ſemel extincta amplius non reuiuiſceret de peni.di.j.queris
l.ſi res.§.arena.ff.de ſolu.⁊ tñ ſententia firma remanet vt in
c.perſonas.j.eo.⁊ in.c.ab eo.eo.ti.in vj.merito ſententia nō
eſt extincta niſi quo ad effectū de preſenti.ideo condemnat9
q̄ꝫdiu pendet appellatio non dicitur condemnatus.l.ij.ff. ð
penis.⁊ condemnatus de crimine. famoſo pendente appel,
28 latione non eſt infamis.l.furti.ff. de infa. ¶ Item condem,
natus de crimine capitali poterit pendente appellatione cō
dere teſtamentum.l.ſi quis filio.§.hi autem omnes.ff.de in,
iuſ.teſta.⁊ in.l.qui a latronibus circa.ſi.ff.de teſta. Item poſ
ſeſſor condemnatus pendente appellatione dicitur poſſeſ,
ſor.ff.qui ſatiſ.cog.l.ſciendum.§.fundum. ⁊ de his plene p
Bal.in.l.tale pactum.§.qui prouocauit.ff.de pac.in repeti,
29 tione.Sed aduerte q̄ talis effectus ſuſpenſiuus non hꝫ lo
cum in ſententijs cenſure de quibus in.c.querēti.de verbo.
ſigni.vnde in eis appellatio non ſuſpendit iudicatuꝫ.⁊ ſic ex
communicatus etiam appellatione pendente remanebit ex,
communicatus.j.eo.c.paſtoralis.§.j. licet ipā appellatio be
ne operetur in dictis ſententijs effectum deuolutiuuꝫ ad ſu
periorem.in.d.c.per tuas.⁊.c.cum contingat.extra de offic.
deleg.⁊ ad predicta.vide glo.ordi.in.c.ad reprimendam.ſ.
30 de offi.ordi.an ſi a ſententia excōicationis non appelletur.j.
x.dies tranſeat in rem iudicatam.⁊ an ſit neceſſarium reme,
dium appellatiōis.de quibus omnibus. vide plene dicta.in
31 c.paſtoralis.§.verum.j.eo.tit. ¶ Quinto eſt premittendum
qualis dꝫ eſſe forma ſententie ipſius iudicis appellationis.
⁊ dic ꝙ ſufficit in ſententia ꝓnunciare bene vel male appel,
latum vel bene vel male iudicatum.ꝓut habetur in.l.eos.C.
eo.ti.⁊.ij.q.vj.in fine.verum cum iudex appellationis ſucce
dat loco iudicis a quo debebit ⁊ poterit ſupplē ⁊ reformare
ſniam addendo vel corrigendo.vt eſt text. in.c. raynutius. ⁊
raynaldus.j.de teſta. ¶ Quid autem ſi in cauſa principali
actor ſuccubuit ⁊ appellauit ⁊ nihilominꝰ ꝓbat de iure ſuo.
Dic ꝙ dicto caſu non ſufficeret iudicem appellationis pro,
nunciare bene appellatum.q̄ talis ſententia prodeſſet parū
actori.ſed debet iudex dicto caſu non ſimpliciter ſic pronun
ciare bene appellatum.ſed vltra debet condemnare dictum
reum ipſi actori.ita dicit notabiliter Barto.in.l.cum apud.
in princi.ff.iudi.ſol.per illum text. quem dicit ad hoc menti
tenendum. de quo tamen articulo. vide plenius q̄ꝫ alibi per
Panor.in.c. cum cauſam.ſ.de iudi.colum.iiij. ⁊ adde ꝙ ſi
appellatur a ſententia nulla.quia lata ſine certa quātitate vel
aliter ſententia fuit incerta iudex appellationis non ſolum
ſententiam illam debet declarare nullam. ſed etiam reforma
re ⁊ emendare condemnando rem in certa quātitate.C. de
ſen.que ſine cer. quant.l.ſi.cū ibi notatis.⁊ ita Bald.in ad,
di.Specu.tit.de ſen.in.iij.car.in verſicu. ſi appelletur a ſen,
tentia nulla. ¶ Sexto ⁊ vltimo eſt premittenduꝫ quis ſit iu
dex competens in cauſa appellationis ex quo.ſ. eſt dictuꝫ ꝙ
appellatio eſt ad maiorem prouocatio. Unde queritur pri,
mo quid ſi in hac ciuitate eſt poteſtas ſeu alius iudex cogno
ſcens de primis cauſis non tamen eſt prouiſum aliter de iu,
dice appellationis ad quem erit tunc appellādum dic ꝙ de,
bet appellari ad ſuperiorem qui ipſum poteſtateꝫ ſeu officia
lem eligit.quia talis dicitur proximus ſuperior.vt no.Bar.
in.d.l.§.ſi quis de quo ⁊ per eum.in.l. vbi aſſunt.ff. de tuto.

a ¶ Si rex
hꝫ comita-
tuꝫ. adḋ an
Rex poſſit
exeq̃ ſniam
ſuã ex̃ terri
toriũ ſuum.
Et an poſſit
appellari a
ſnĩa regis.
vide bal.in
cõſilio ſuo.
ccccxvij.qḋ
incipit.ego
puto ꝙ ab
iniuſta ſnĩa
regis.⁊ in
alio ꝯſ.ſeq.
incipi.peti-
ta venia.in
primovolu.
ſuoꝝ ꝯſilio
rum. Bar-
tho.ab bor.

b ¶ Si ſi-
mul iudica
uit iudex ec
cleſiaſticꝰ ⁊
ſeclaris co
rã quo de-
beat appel-
lari. dic ad
ſuperioreꝫ
iudiceꝫ ec-
cleſiaſticuꝫ
per Bal.⁊
Salyc.in.l.
precipimꝰ.
de appel.ꝑ
Bart.i.l.j.
§.ſi qs.ff.ḋ
app.vide ꝑ
do.Alex.ḋ
Jmo. in cõ
ſilio ſuo.cl.
xxxiij. in.ij.
volu. circa
princi.bar-
tho.ab bor
rario.

c ¶ Cũ pe
titio redu-
ctiõis. adḋ
reductiõis
que petiť a
ſnĩa arbi-
troꝝ qs di-
cať iudex
cõpetẽs ꝑ
do. Alexã.
ḋ imo. i ꝯſ.
ſuo.cxxxj. i
ij.vol. circa
p̃n.Et qñ li
ceat redu-
ctiõeꝫ petẽa
vel ne ꝑ eũ-
dẽ i alio ꝯſi
lio.cvij.i.iij
volu. bart.
ab borra.

⁊ curſa.dan.dicenteꝫ ꝙ quando in loco non eſſet aut vacaret
iudex appellationis tunc deberet appellari ad dños priores
ſeu antianos dicti loci.per illum tex. probantem ꝙ ſi officia-
les non eſſent ſeu vacarent in aliquo loco ꝙ tunc iuriſditio
reſidet apud ordinem decuriorum ipſius loci ⁊ ad eos eſſet
appellandũ ⁊ ſic non ad ſucceſſoreꝫ in officio appellatiõis.
⁊ ſic debet appellari ad eos per quos ipſa ciuitas regitur vt
eſſet etiam conſilium ciuitatis regens ciuitatem per qḋ con-
ſilium totus populus ⁊ ipſa ciuitas repreſentatur. vt voluit
glo.ſingularis in rubrica.C.que ſit long.conſue. ⁊ ita etiam
vt.ſ̃.ſequitur Bart.in.l.quotiens.ff. ad muni.⁊ Jmo.in.d.
32 §.ſi quis col.ix.⁊ Panor.hic.col.iiij.⁊.v. ¶ Secundo que
ritur ad quem ſit appellandum a rectore alicuius collegij vł
artis Bar.in.d.§.ſi quis.concludit ꝙ ad illum cui tale colle
gium eſt ſubiectum.puta ad poteſtatem ipſius loci pro quo
dictuꝫ notabile Jnno.in.c.dilecta.j.de exceſſi.prelato. circa
finem dicentis ꝙ iſta collegia ⁊ eorum rectores ſunt ſubie-
cti ordinarijs locorum.⁊ ꝙ ad eorum libitũ deſtrui pñt.ſicut
etiam a principio poſſunt prohiberi ne fiãt. Jdeo circa pre-
dicta ſic conclude ꝙ aliquando collegiuꝫ eſt mere ſeculare:
puta mercatorum ⁊ aliorum artificum.vt in.l.fin.C.de iuriſ.
om.iudi.⁊ eorum rector eſt ſecularis.⁊ dic vt.ſ̃.per Bar.qꝛ
appellatur ad ipſoꝝ ſuperiorem cuꝫ.regula ſit ꝙ appellatio
fiat ad ſuperiorẽ eius qui iudicauit.vt in.d.§.ſi quis.⁊ in.d.
c.romana.§.debet.⁊ ſemper intellige niſi per ſtatutuꝫ vel cõ
ſuetudinem loci ſit aliter prouiſum de iudice appellationis.
33 vt in.d.c.romana.ſm Jmo.in.d.§.ſi quis.Aliquando colle
gium eſt eccleſiaſticum ⁊ rector ſimiliter eccleſiaſticus.⁊ tũc
debet appellari ad immediatum ſuperiorem.vt in.d.c. roma
34 na.§.debet.Aliquãdo collegiuꝫ eſt mixtum laycorum ⁊ cle
ricorum;puta ſi appelletur a rectore ſcholarium. tunc ſi pro
maiori parte ſunt clerici:tunc eſſet appellandum ad epiſco-
pum.vt in.c.ex litteris.ſ̃.de conſti.⁊ per Bar.in.l.fin.ff. de
colle.illi.aliquando in collegio ſunt plures layci q̃ clerici.
ſed rector eſt clericus.⁊ hoc caſu cõcludit hic Panor. ꝙ ſi
rector iudicauit de clerico cum tunc iudicet vt eccleſiaſticus
ex quo aliter in clericuꝫ non datur iuriſditio.ſ̃.de fo.compe.
ſi diligenti.⁊ no. Jnnocẽ.in.c.cum ab eccleſiarum.ſ̃.de offi.
ordi.debet appellari ad epiſcopum.vt.ſ̃. Sed quatenus iu-
dicat de layco debet appellari ad poteſtateꝫ. qꝛ licet ipſe re
ctor ſit clericus tamen dicto caſu iudicat vt laycus tanq̃ re
ctor collegij ſecularis.ideo ab eo non eſt appellandum: vt a
35 clerico.vt eſt tex.⁊ glo.not.in.d.c.romana.§.debet. ¶ Ter-
tio queritur ſi epiſcopus vel alius iudex eccłiaſticus cogno
ſcit in temporalibus vt ordinarius ad quem tunc ſit appellã
dum.⁊ dic ꝙ primo ſtandum eſt conſuetudini vel priuilegio
cum conſuetudo poſſit deferre ius appellandi ad alium.vt ẽ
tex.not.in.d.c.romana.§.j.⁊.§.debet.⁊ tale priuilegium põt
per ſolum principem concedi.vt tenet ibi Jo.an. Sꝫ ceſſan
te cõſuetudine aut priuilegio. Dic ꝙ aut iuriſditio tempo-
ralis eſt totaliter tranſlata in eccleſiam:⁊ ꝑ illa non recogno
ſcit ſuperiorem tpaleꝫ tunc ab epiſcopo appellatur ad archi
epiſcopuꝫ.vt in.d.§.debet.⁊ ratio eſt qꝛ dicto caſu iuriſditio
temporalis eſt totaliter concreta cum eccleſia.⁊ ſeparata iu-
riſditione principis ſecularis.ſm glo.in.c.ſolite.de maio.⁊
obe.⁊ Jnn.⁊ Jo.an.in.d.§.debet.⁊ ita procedit text.in.c.ij.
j.de delict.puer. Sed ſi epiſcopus ſeu alius prelatus habet
iuriſditionem temporalem a principe ſeculari. deberet tunc
ad eum appellari.ſꝫ glo.in.d.c.ſolite.⁊ Archi.xj.q.j.ſi ita.
⁊ ſequitur Bart.⁊ Jmo.in.d.§.ſi quis. ⁊ probatur in.d.§.
debet.vbi idem ſequitur Gemi.Et ex predicta regula inferť
primo ꝙ ſi clericus eſſet rector vel officialis alicuius ciuita-
tis deberet ab ipſo appellari ad ſuperioreꝫ ipſius ciuitatis.
ex quo nõ iudicat vt clericus.ſed vt officialis laycus. ⁊ ita di
cit Bar.in.d.§.ſi quis.⁊ idem ſi quocunq̃ alio modo cleri-
cus haberet iuriſditionem a iudice vel domino ſeculari.ſm
36 Pe.de ancha.in.d.§.debet. ¶ Scḋo infertur ex predictis
ꝙ ſi rex habet comitatuꝫ.ª ⁊ i illo iudicaret vt comes deberet
appellari ad ſuperiorem eius in comitatu.⁊ non ad ſuperio-
rem eius inquantum rex.⁊ idem ſi cauſa ſpectaret ad regnũ
deberet appellari ad ſuperiorem ipſius regis in regno.vt in
d.§.debet.⁊ faci l.ſi quãdo.C.eo.titu. ⁊ tenet Bar.in.d.§.
ſi quis.⁊ Jmo. ⁊ Panor.hic.⁊ facit tex.in.c.cum capel-
37 la.j.de priui. ¶ Tertio infertur ꝙ ſi epiſcopus vel clericus
cognoſceret de cauſa vt delegatus principis vel iudicis ſe-
cularis.tunc ab eo ad principem appellaretur ſeu iudiceꝫ ſe
cularem. vt voluit glo.ordi.xxiij.q.viij.ſepe. ⁊ patet etiam ex
38 precedẽtibus. ¶ Quarto queritur eo caſu quo deberet ap-
pellari ad proximum ſuperiorem quid ſi proximus ſuperior
nõ poſſit haberi.Dic ꝙ ſi impedimentuꝫ eſt modico tempo
re duraturum ꝙ eſt expectãdus alias deberet proſequi corã
ſuperiore dicti ſuperioris impediti.vt no.in.l. ſi filius.ff. de
iudi.⁊ in.l.pe.in fi.ff.de vaca.mune.⁊ tenet Bar.⁊ Jmo.in
39 d.§.ſi quis. ¶ Quinto queritur quid ſi cõtingat ꝙ inferior
⁊ ſuperior cognoſcant ſimul de cauſa.Dic ꝙ dicto caſu de-
bet appellari ad ſuperiorem illius ſuperioris omiſſo medio
quo ad alium iudicantem minorem.arg.c. ſi a ſubdelegato.
de offi.delega.lib.vj.⁊.c.ſuper queſtionum.§.ſi vero duo.e.
40 tit.ſm Jmol.⁊ Barto.in.d.§.ſi quis. ¶ Sexto queritur
quid ſi iudicauit ſimul iudex eccleſiaſticus ⁊ laycus ſeu ſe-
b cularis[b].dic ꝙ tunc debet appellari ad proximum ſuperio
rem ipſius eccleſiaſtici:quia maius dignum trahit ad ſe mi-
nus dignum:vt in capi.quod in dubijs.j. de cõſecra. eccle.
vel alt.⁊ per glo.ſing.in.c.j.j.de iurepa.lib.vj. ⁊ facit qḋ no.
Bar.in.d.l.fi.ff.de colle.illi.⁊ hoc idẽ voluit Bal. eſſe di-
cendum in reductione ad arbitrium boni viri ſi eſt factuꝫ cõ
promiſſum in laycum ⁊ clericũ ſm Bal.in.l.precipimus. in
fi.C.eo.ti.⁊ ſequitur ibi Saly. ⁊ per eandem rationem dixit
ſing.Barto.in.d.l.precipimus.§.pe. ꝙ ſi habeo duos reos
obligatos laycum ⁊ clericum potero conuenire laycum co-
ram eccleſiaſtico ratione mixture clerici qui vt magis dignꝰ
41 trahit ad ſe laycum corã eccleſiaſtico: qḋ nota. ¶ Vltimo
c queritur cũ petitio reductionis[c] ad arbitriũ boni viri ſit ſpe
cies appellatiõis.vt eſt text.no.in.l.non diſtinguemus.§.cũ
42 quidam.ff.de arbi.⁊ per illum tex.ita tenet Specu. in tit.de
arb.§.j. quis erit tũc iudex cõpetens qñ partes ſunt diuerſi
fori:aut quando fieret cõpromiſſum in clericos aut in laycũ
⁊ clericum.⁊ ſic quando arbitrator eſt diuerſi fori ab ipſis
partibus Bart.in.l.ſocietatem.§.arbitrorum.ff. pro ſo.⁊ in
l.ij.C.vbi ⁊ apud quem.concludit ꝙ ex quo de iure commu-
ni arbitramentum eſt quedam tranſactio vt in auc. ſi vero cõ
tigerit.C.de iudi.⁊ ſic ſi peto reductionem cõqueror de ipſo
contractu tunc actor ſequitur forum rei.vt in.d.l.ij.vbi ad re
ſcindendam tranſactionem debet adiri forus rei ⁊ nõ locus
inite tranſactionis. ⁊ ſi peteretur reductio per ipſum reum
debet peti corã ſuo iudice.qꝛ quaſi ſuper exceptione ſibi cõ-
petente prouocat. ⁊ cum ſuus iudex habeat iuriſditioneꝫ in
illa cauſa cum ſit reus poterit ipſe illuꝫ adire.⁊ ſic ille iudex
erit competens qui habet iudicare in ipſa cauſa principali.
ar.l.cũ hi.§.tranſactionis.ff.de tranſactio. vbi ille iudex de-
bet auctorari in tranſactione qui eſſet iudex cõpetens in illa
lite.Et per illum tex.concludunt in ſimili doc.ꝙ examinatio
teſtium ad perpetuam rei memoriam debeat fieri coram illo
iudice qui eſſet competẽs in illa cauſa agitanda.⁊ ita conclu
dunt doc.in.c.ſignificauit.ſ̃.de teſti.⁊ cũ ſententia Bar. re-
ſidet Bal.in.d.l.ij.⁊ do.An.in.c. quintauallis.ſ̃. de iureiu.
⁊ Panor.ibi col.xxxij.⁊ in.c.expoſita.ſ̃. de arbi.per illũ tex.
43 ¶ Sed aduerte.qꝛ Ang.in ſua diſputatione q̃ incipit duo
adinuicem litigantes.in fi.no.concludit ꝙ poterit etiam eſſe
iudex ſuperior ipſius arbitratoris : ex quo reductio eſt ſpe-
cies appellationis.vt in.d.§.cum quidam.ideo cum appella
tur debet adiri ſuperior iudicis iudicantis.vt in.d.§. ſi quis
⁊.ij.q.vj.anteriorum.⁊ in.d.§.debet. ⁊ hoc quando in.d.lo-
co eſſet factum compromiſſum. ex quo ibi perficitur contra-
ctus tranſactionis reſultans ex compromiſſo ⁊ laudo ſecu-
to.vt dicta aucten.ſi vero. ergo partes ſortiuntur ibi forum
ff.de iudi.l.heres abſens.de fo.competen.romana.§.contra
hentes.lib.vj.vbi enim agitur ad reſciſſionem ipſius contra
ctus poteſt agi eſt in loco ipſius contractus.vt eſt tex.not.in
l.qui certo loco.ff.de condi.inde.⁊ facit.l. exigere dotem.ff.
de iudi.⁊ ſic concludit Ange. ꝙ etiam iudex loci vbi eſt fa-
ctum compromiſſum erit iudex competens non obſtat.d.l.
ij.vbi eſt tex.no.ꝙ ratione contractus non ſortitur quis fo-
rum diſtractus.nam certe tex.ibi non negat ꝙ non poſſit adi
ri iudex loci ipſius cõtractus.immo hoc debet ſuppleri ibi
prout videtur velle ⁊ intelligere ipſe Bart.in.d.l. qui certo
loco. per

loco.per illum tex.⁊ cum hac ſententia reſidet Jmol.in.d.c.
quintauallis.in fi.qḋ tene mẽti.⁊ adde ꝑdictis. qꝛ voluit no.
Bal.in.l.precipimus.in fi.C.de appel.ꝙ ſi eſt factum com-
promiſſum in laycum ⁊ clericuꝫ ꝙ reductio debet peti corã
iudice eccleſiaſtico.qꝛ maius dignum trahit ad ſe minus fa-
cit.c.per tuas.cum ibi not.ſ̃.de arbi.Sed primo limita.ſ̃.di
ctam regulam.tũc eſſe veram ad iudicem ſuperiorem ipſius
arbitratoris non poſſe recurri niſi quãdo ex forma ſtatuti ex
laudo oriatur actio.tunc enim cũ pars dicto caſu directe cõ-
quereretur de laudo ⁊ ſententia debet adiri iudex ſuperior
ipſius arbitratoris ſicut dicitur in appellatiõe a ſententia iu
dicis vt.ſ̃.⁊ ita tenet Bart.⁊ Bal.in.d.l.ij.⁊ Panor.in.d.
c.quintauallis.Sed Pe.de ancha.in.d.c. quintauallis ꝑut
refert Jmo.ibi non ſequitur hãc limitationẽ per tex.ad hoc
no.in.c.venerabilem.§.j.de ſen.ex cõ.in vj.vbi per viã que-
rele non põt vnq̃ adiri niſi ille qui eſſet iudex ipſaꝝ partiũ.
ſed bñ poſſet adiri per viam appellationis alius iudex vt eſt
tex.ibi.vnde oportet neceſſario intelligere.ſ̃. dictã limitatio
neꝫ.quando a ſnĩa appellaretur.⁊ tunc poſſet adiri ſuperior
ipſius arbitratoris a cuiꝰ ſnĩa videtur poſſe appellari qñ ex
ea actio oritur.vt in.l.j.C. de arbi. ſecus ſi per viam querele
vellet adire ſuperiorem ipſius arbitratoris.tũc.n.nõ poſſet.
ſed debet adiri iudex ipſarũ partium. vt eſt tex.no.in.d.§.j.⁊
44 ita reſidet Jmo.i.d.c.qntauallis.in fi.ꝙ tene mẽti. ¶ Vlti
mo limita ꝙ vbicunq̃ pro cauſa grauaminis allegatur op-
preſſio:dolus verus vel preſumptus ex re ipſa.vt in.l.ſi quis
cum aliter.ff.de verbo.obli. poterit peti recurſus coram iu-
dice eccleſiaſtico ꝑ clericum ꝯtra laycum cum eccleſiaſticus
ſit iudex competens.in dictis caſibus ſm Jnno.in.c.cuꝫ ſit
generale.de fo.cõpe.⁊ ſequitur hic Panor. ⁊ in.d.c. expoſi
ta.immo ẽt eccleſiaſticus eſſet iudex cõpetens ſi ſolũ allega
retur dolus ipſius arbitratoris ſm do.An.in.c.ſi clericꝰ lay
cũ.de fo.cõp.ꝓ quo bene facit text.in.c.expoſita.de arbi.vbi
a ſententia arbitri layci qui erat ẽt inter clericum ⁊ laycuꝫ ⁊
de re temporali habeť recurſus ad papam. ⁊ ſic ad iudicem
eccleſiaſticum. Quid aũt ſit in reſtitutione in integruꝫ dic ꝙ
clericus etiam in ſuis bonis patrimonialibus põt ſi eſt mi-
nor adire iudicem eccleſiaſticum contra laycuꝫ.ita tex.ſingu
laris.in.c.cõſtitutis.de reſtitutio.in integrũ. vbi ita ſequunť
doctores ⁊ ita limita dictã.l.ſcḋm.C.vbi ⁊ apud quem.

Dilecti.

Collatio beneficij facta poſt
⁊ ꝯ appellationem non tenet
h.d. Primo poniť querela ptis. Scḋo pro
1 uiſio pape.ſcḋa ibi. ſuper qbꝰ ⁊c. ¶ Nota
primo ex tex.ibi legatus.ꝙ legatus natus ſi-
cut eſt hic eboracẽſis.de qbus legatis natis
vide per glo.ordi.in.c.j.ſ̃.de offi.leg.non põt auctoritate ſue
legationis conferre bñficia ſpectantia ad collationem alteriꝰ
ordinarij niſi ad eum ex negligentia ordinarij etiã deuoluta
ptãs.vt hic pꝫ.ſolum enim auctoritas conferendi beneficia
cõceditur legatis de latere:⁊ ſic dominis cardinalibus ⁊ nõ
2 alijs.vt in.c.j.de offi.lega.lib.vj. ¶ Secũdo nota ibi obedi-
rent ꝙ non eſt ſubtrahenda obedientia a ſuo ꝑlato ẽt crimi-
noſo.⁊ etiam lite pendente anteq̃ contra eum ſententia pri-
uationis proferatur.vt hic.⁊.viij.q.iiij.nonne.⁊ ibi tex.nota
bilis.⁊ glo.ibi in ſumma.⁊ in.c.veritatis.de dolo ⁊ cõtuma-
3 cia. ¶ Tertio no.ex tex.iuncta glo.ij. ꝙ ſententia cenſure vt
eſt excõmunicatio.ſuſpenſio:vel interdictuꝫ.vt in.c.queren-
ti.j.de verbo.ſignifi.ſi profertur poſt appellationem eſt ipſo
iure nulla.j.de ſentẽtia excõicationis.per tuas.⁊ iſte ẽ vnus
de caſibus quibus ſententia excõmunicatiõis redditur nul-
la.alios vero caſus.vide per glo.ordi.in.c.preſenti,de ſentẽ.
excommu.lib.vj.⁊ ex his dicebat notabiliter do. Florenti.
in.c.cum nobis.ſ̃.de elec.ꝙ licet regulariter geſta poſt ⁊ cõ-
tra appellationem extraiudicialeꝫ non ſint nulla ipſo iure ſꝫ
veniant reuocanda vt hic in tex.in verbo in irritum reuoce-
tur.⁊ in.c.conſideramus.ſ̃.de elec.⁊ tenent communiter do
ctores in.d.c.cum nobis.fallit tamen in ſententijs cẽſure. qꝛ
late poſt appellationem extraiudicialem ipſo iure non vale-
4 rent.vt.d.c.per tuas.⁊.ſ̃.de offi.deleg.cuꝫ contingat. ¶ Vl
timo tene menti vnam regulam in appellatiõe ab actibus ex-
traiudicialibus ſicut eſt hic in tex.ꝙ ad reuocationem attem
ptatorum pendente appellatione non ſufficit in huiuſmodi
appellationibus extraiudicialibus ſimpliciter aliquid eſſe
attemptatum poſt appellationem niſi ⁊ illud concurrat vide
licet ꝙ illud etiaꝫ ſit contra appellationem.vt eſt tex.notabi-
lis ⁊ menti tenendus in.d.c.cuꝫ nobis.ex quo tex.deciditur
ꝙ in appellatione ab actu extraiudiciali ſi is a quo appellať
aliquid facit contra appellationem id ſolum venit reuocan-
dum non autem cetera alia que faceret poſt appellationem
quantumcunq̃ etiam ipſa appellatio iuſtiſſima eẽt. ⁊ in hoc
differt appellatio iudicialis in qua reuocatur per viaꝫ attem
ptati quicquid ſit poſt appellationem.licet etiam non eſſet ꝯ
appellationem.vt in.c.non ſolum.eo.titu.lib.vj. ⁊ ratio diffe
rentie eſt qꝛ appellatio iudicialis etiam in vno articulo ſuſpẽ
dit iuriſditionem iudicis in totũ ⁊ quo ad totam cauſam.vt ẽ
tex.notabilis in.c.ſi a iudice.eo.titu.lib.vj. ⁊ ex quo iuriſdi-
tio eſt ſuſpenſa in totuꝫ ideo eſt ꝙ attemptata reuocantur ſe
cus in appellatione extraiudiciali cum ibi nõ ſit ſuſpenſa iu
riſditio ex quo extraiudicialiter proceditur propter hoc ẽ ꝙ
non reuocatur niſi id ſolum qḋ eſſet factum in grauamen ap
pellationis.⁊ ſic contra appellationem ⁊ non alia. ⁊ ita dixit
notabiliter Jnn.in.c.qꝛ propter.circa fi.ſ̃.de elec.de quo di
cetur.j.eo.in.c.ſuper eo.⁊ de alijs differentijs in appellatio
ne iudiciali ⁊ extraiudiciali dicetur.j.eo.in.c.bone.⁊ in.c.cõ
ſuluit.ij.⁊ ibi an attemptata ſint ipſo iure nulla vel veniant
reuocãda.Et ſcias ꝙ appellatio extraiudicialiter dicitur du-
pliciter. ¶ Primo quando non appellať a iudice ſed a par-
te.vt.j.eo.cuꝫ ſit.Alio modo dicitur appellatio extraiudicia
lis etiaꝫ ſi appelletur a iudice tamen extraiudicialiter proce
dente.vt hic in tex. ¶ Jn gl.j.in fi.de pena iudicis.a quo nõ
deferentis appellatiõi dicetur.j.eo.i.c. de priore. ⁊ habetur
5 in.l.iudicibus.C.eo. ¶ Jn glo.in verbo per ydoneos in fi.
ideo autem hic vltra teſtes requiritur probatio per famam:
qꝛ ita erat de conſuetudine loci in quo dabatur fides duode
cim teſtibus iuratis aſſerentibus ſe credere ita eſſe.⁊ ita eſſe
communem opinionem ⁊ ſic nõ eẽt vera probatio que tamẽ
conſuetudo non eſſet tolleranda in ſententijs proferendis
6 ſm Hoſti.per not.in.c.ij.⁊ in.c.ad noſtrã.ſ̃.de probatio ex
quo dicto infertur ꝙ non poſſet conſuetudine introduci ꝙ
vna probatio imperfecta habeatur pro plena probatione.⁊
7 ita tranſit hic.d.Anto. ¶ Sed Panor.hic contra per text.
notabilem in.c.cum dilectus.ſ̃.de fi.inſtru.vbi ratione con-
ſuetudinis probatio etiã imperfecta ⁊ ſcriptura faceret ple
nam fidem.⁊ ita ſequitur etiam Joan.an.in addi.Specu.tit.
de inſtru.edic.§.compendioſe verſicu.ſed nunquid.de con-
8 ſuetudine.⁊ doct.in d.c.ij. ¶ Jn glo. in verbo famam.in fi.
tene menti hanc glo.ordi.⁊ ita allegatur ꝙ in ciuilibus cau-
a ſis fama facit ſemiplenam probationem[a] ⁊ iuncta cum vno
teſte de veritate facit.plenam probationem.⁊ ita voluit etiam
alia glo.notabilis in.c.veniẽs.ſ̃.de teſti.⁊ ſequuntur ibi do-
cto.⁊ Cy.in.l.fi.C.de queſtio.vnde probationes diuerſi ge
neris coniunguntur ex quo tendunt ad eundem finem.vt in
l.ij.⁊ ibi per glo.ff.de excu.tu.⁊ in.c.fi.j.de ſucceſ.ab inteſta.
vbi eſt notabilis tex.ꝙ vnꝰ teſtis de veritate ⁊ cõfeſſio abſen
te parte extra iudicium coniunguntur ſimul ⁊ faciunt plenã
probationem. nam vnus teſtis facit ſemiplenam probatio-
nem.vt in.c.ex inſinuatione.ſ̃.de procu.⁊ per glo.in.l. in bo-
nefidei.C.de re.cre.⁊ cõfeſſio abſente parte ſimiliter facit ſe
miplenam probationẽ.vt in.d.c.fi.⁊ in.l. capite quinto. ⁊ ibi
per glo.ff.de adul.⁊ in.l.admonendi. ⁊ ibi per Barto.ff.de
iureiuran.⁊ ſic ſimul iuncta plene probant.vt in.d.c.fin.⁊ ſe-
quitur Barto.in.d.l.admonendi. Et intellige ꝙ ad hoc vt
confeſſio abſente parte faciat ſemiplenam probationem ẽ ne
ceſſe ꝙ bene probetur dicta confeſſio extra iudiciuꝫ.⁊ ſic ſal
teꝫ per duos teſtes ſicut in ſimili dicitur ḋ inditio quod in-
ditium eſt minus q̃ ſemiplena probatio.vt voluit glo.ordi.
⁊ notabilis in.l.cum probatio.ff.de procurato. ⁊ tamen indi
cium debet plene probari ſaltem per duos teſtes. vt voluit
glo.notabilis in.l.fi.C.fami.hercíſ.⁊ Bald.ibi qui etiaꝫ ad
hoc allegat dictum Jnnocen.in.c.ſicut.el.j.j. de ſymo.,⁊ ita
etiam eſt dicendum in fama:quia licet in ciuilibus faciat ſe-
miplenam probationem.vt hic in glo.⁊ in.d.l.ij. Tamẽ opꝫ
ꝙ probetur ipſa fama plene ſaltem per duos teſtes.vt voluit
glo.notanda in.l.iij.§.eiuſdem.ff.de teſti.⁊.ij.q.j.in.§. quan
9. do autẽ. ⁊ quomodo habeant deponere ad hoc vt probent

a ¶ Famã
faĉ ſemiple
nã ꝓbatio-
nem in ciui
libꝰ. Adde
an fama fa-
ciat plenaꝫ
ꝓbationeꝫ
vel ſemiple
nã in crimi
nalibꝰ.⁊ an
cũ vno teſte
ſufficeret ad
cõdẽnãdũ.
⁊ an poſſit
iungi fama
cuꝫ diuerſa
ſpẽ ꝓbatio-
nis. vide.d.
alex. ḋ imo.
in pulchro
cõſi.xxiiij. i
vlti.colũ. in
ij.vol.ibi nõ
ob.ꝙ in cri-
minalibus.
⁊c̃. bartho.
ab bor.

ipſam famaꝫ. vide per Inno. in. c. cum oportet. j. de accuſa. dicentem notabiliter ꝙ teſtis deponens ſuper fama vel infamia ad hoc vt probet tenetur reddere cauſam concludenteꝫ ſui dicti etiam non interrogatus. ⁊ idem tenet Bart. in. l. de minore. §. tormēta. ff. de queſ. ⁊ Bal. in. l. quid ergo. ff. de infa. ⁊ Panor. in. c. cum cām. ſ. de teſta. licet Butri. ibi in hoc
10 aliud voluerit. Sed limita primo ſupradicta. ⁊ glo. hic pcedere. vt tunc demum fama cum vno teſte in ciuilibus faciat plenam probationem quando teſtis probaret de veritate rei. ſecus ſi probaret de auditu quia fama iuncta cuꝫ teſtimonio de auditu etiam plurium teſtium non probaret vt ē tex. ⁊ gl.
11 notabilis in. c. tam litteris. ſ. de teſti. in prin. ¶ Secundo limita glo. noſtram hic procedere in ciuilibus cauſis quia in criminalibus fama cum vno teſte non probaret ex quo tunc requiruntur probationes luce clariores. C. de proba. l. ſciāt canonizata. ij. q. viij. ⁊ ita voluit dicta gl. notabilis in. d. c. veniens. que procedit non ſolum quando de crimine ageretur criminaliter vt ſic fama cum vno teſte nō faciat plenam probationem: ſed etiam ſi ageretur ciuiliter ex crimine non ſufficeret fama cum vno teſte de veritate. vt tenet Butri. ⁊ Panor. in. d. c. ⁊ Spec. titu. de notorio crimine. §. fama verſicu. quid ſi agente. licet Jmo. in. d. c. veniens. in hoc aliud velit.
12 ¶ Et ſcias ꝙ in factis antiquis ſola fama faceret plenā probationem in ciuilibus. vt voluit notabiliter Innocen. in. c. veniens. de verbo. ſignifica. ⁊ Bal. in aucté. quas actiones C. de ſacroſanc. eccle. dicens ꝙ antiquiſſime domina ⁊ iure patronatus probantur per famam ⁊ ita poſſet procedere gl. in. l. at qui natura. §. cum me abſente. ff. de nego. geſt. volens dominium probari per famam. de quo etiaꝫ per Bald. in. l. proprietatis. C. de proba. ¶ In glo. ſi. in pn. tenendo ꝙ collatio beneficij non eſſet hic deuoluta ad archiepiſcopum tūc ipſa collatio fuiſſet hic nulla ex defectu poteſtatis vt in. c. cū bartoldus. ſ. tit. proximo. vnde ſuperflua fuit hec appellatio ab actu nullo. ff. eo. l. ſi expreſſim. ¶ Sed dic notabiliter ꝙ a grauamine extraiudicialiter illato vel inferendo pars poteſt ſe tueri dupliciter per viam appellationis extraiudicialis infra. x. dies ⁊ per viam querele etiam poſt. x. dies vt de his eſt tex. notabilis in. c. concertationi. eo. ti. lib. vj. ⁊ ſi pars proſequitur grauamen per viaꝫ appellationis prout hic fecit opꝫ ꝙ tunc probet appellationem infra. x. dies q: eſt cauſa intentionis ſue etiaꝫ ſi actus eſſet nullus ſicut obſeruatur quādo appellatur a ſententia nulla vt in. c. ad audientiam. ⁊. c. dilecto. j. eo. vbi de hoc dicetur vnde q: iſte prior hic appellauit oportet ꝙ probet de appellatione ⁊ ꝙ collatio beneficij fuerit poſt appellationeꝫ. Ideo eſt ꝙ papa hic mandat inquiri. Si tamen iſte prior ſuccubuiſſet hic in via appellatiōis poſſet redire ad aliud remedium nullitatis. vt nota. in. c. licet. de
13 ſen. excommuni. lib. vj. ⁊ in. d. c. dilecto. ¶ Extra gloſ. querit hic Hoſti. appellans tenetur probare de ſua appellatione legitimo tempore interpoſita in tantum ꝙ licet conſtaret de ipſa appellatione tamen nō preſumitur interpoſita infra. x. dies niſi probetur per ipſum appellantem. vt eſt tex. in. c. romana. §. ſi vero. eo. ti. lib. vj. ⁊ tenet Specu. eo. titu. §. de officio verſicu. penul. ⁊ Jo. an. in. d. §. ſi vero. ⁊ Jmo. in. c. ſignificauerunt. ſ. de teſti. in prin. vnde concludit Specu. in. d. §. de officio. in ſi. ꝙ licet ergo probem me appellaſſe per teſtes vel confeſſionem aduerſarij a ſententia cōtra me lata nō ſufficit niſi probem ꝙ infra. x. dies appellauerim vt. d. c. romana §. ſi vero. ſed aduerte quia contrarium videtur tenendum nā ſequitur tempus. x. dierum eſt vtile ⁊ nō currit niſi a die ſententie preſumi debet in dubio ꝙ a die ſcientie cum ignorantia preſumatur niſi contrarium probetur conſequenter infra debitum tempus appellaſſe. ⁊ ita do. de Rota deci. cccxvj. que incipit. Item ſi poſſeſſor. de quo vide dicta in. c. bone. colum. x. in verſi. octauo debet appellari. vbi plene de his. j.
14 eo. ti. ¶ Quid ſi opponatur in curia per appellatuꝫ de ipſa appellatione appellans petit remiſſionē ad partes an ſit ſibi danda dilatio. ⁊ dicit Hoſti. cum quo reſidet Joan. an. hic ꝙ non ſi opponatur exceptio in vi dilatorie ante litem conteſtatam: q: de illa debet probari in curia ⁊ appellans debuit venire inſtructus vt in. d. §. ſi vero. ſecus ſi opponatur iſta exceptio poſt litē. conteſtatam in vi peremptorie tunc dabitur dilatio ⁊ imputetur ſibi ex quo non oppoſuit ante litem conteſtatam cum de ſtilo curie ſit pro declinatorijs ⁊ dilatorijs probandis non detur remiſſio extra curiaꝫ ſed pro perēptorijs ſic vt dicit Specu. eod. titu. de dila. §. j. verſicu. ſed ⁊ ſi.
15 ¶ Dubitatur tamen an ipſe appellans teneatur facere fideꝫ ipſi appellato de ſua appellatione ante litē conteſtatā Spe. ti. de inſtru. edi. in. §. nunc dicamus. in verſicu. ſed pone. dicit ꝙ non: ſed de equitate eſt ſecus. Sed certe videtur ꝙ ēt de iure debeat probari ante litem cōteſtatam per text. in. d. §. ſi vero. ⁊ ibi per gl. vbi ſumitur regula notabilis ꝙ iudex appellationis non debet procedere in cauſa: ⁊ nō poteſt mittere inhibitoriam priuſꝗ̃ ſibi conſtet legittime ad eum appellatum: ⁊ ſi ante inhiberet eſſet legittima cauſa grauaminis ⁊ poſſet ex hoc appellari ſm. Archi. ⁊ Joan. an. in. d. §. ſi vero ergo debet fieri fides de appellatione ante litem conteſtataꝫ cum aliud iudex procedere non debeat vt. ſ. ⁊ ſic fruſtra videtur fienda differentia an de ipſa appellatione opponatur ante vel poſt litem conteſtataꝫ. Et ideo aduerte quia dicebat hic Hoſti. ꝙ de mente tex. in. c. j. de appel. lib. vj. ⁊ in. c. j. de elec. eo. lib. eſt ꝙ etiaꝫ in peremptorijs teneatur quis comparere inſtructus ⁊ ita reſidet Jmo. hoc intellige quo ad pbationem fiendam per ſcripturam quo caſu nūꝗ̃ debet dari dilatio extra curiaꝫ quando probatio habet fieri per inſtrumēta q: ſibi imputet cū tenebatur comparere inſtructus ⁊ ipſa inſtrumenta portare poterat ⁊ ita determinant do. de rota deciſi. ccxxiij. que incipit. Item quando cauſa. Unde obligat⁹ ad comparendum: cum omnibus actis iuribus ⁊ monumētis cauſe non tenetur tūc ducere teſtes. ideo pro teſtibus fieret remiſſio ad partes daretur dilatio extra curiaꝫ ſm glo. ſingularem in verbo alibi. in. c. cupientes. §. ad hec. de elec. lib. vj. quā glo. limita. niſi teſtes eſſent examinati ⁊ publicati. tūc enim deberent portari dicte atteſtationes ⁊ eſſet in eis eadē ratio que eſſet in inſtrumētis. ⁊ per illam glo. in. d. §. ad hec.
16 determinant do. de rota deci. ccxliij. que incipit. Itē pro inſtrumentis ꝙ productis inſtrumentis in cauſa ſi opponeret ſigilla non eſſe auctentica aut conficientem inſtrumenta non fuiſſe notarium. tunc pro his probādis bene daretur dilatio extra curiam ⁊ fieret remiſſio ad partes ex quo tunc occurrit fienda probatio per teſtes quos ſecuꝫ ducere nō potuit nec tenebatur. vt. ſ. ⁊ ita etiam ſequitur Gemin. in. d. §. ad hec.
17 ¶ Ultimo circa predicta adde notabiliter ꝙ licet ſit verum non eſſe dandam dilationem extra curiam ſeu locum iudicij pro inſtrumentis vel alijs ſcripturis procedentis. vt. ſ. tamē data ⁊ conceſſa dilatione pro teſtibus poterunt in dicto termino produci etiam ipſa inſtrumenta. argu. c. peruenit. ſ. de de teſti. cog. ⁊ in. l. exercendis. C. de fide inſtru. ⁊ ita determinat rota i dicta deci. ccxlviij. p quo dicto facit text. notabilis in ſi. in. c. ſeries. ſ. de teſti. que omnia tenementi. de quo ar. plane vide per oēs doc. in. d. c. peruenit. el. j.

Inter cetera.

Appellatio gnālis in oī cauſa nō valet. h. d. Et primo reprehenditur ipſe appellans. Secundo ponitur reprehenſio appellationis. ſecunda ibi. nec huius. ¶ No.
1 primo ꝙ abbas conueniēdus eſt corā ordinario loci. ſic. j. de religio. domi. c. cum venerabilis. ⁊. viij. q. ij. abbates. ⁊. c. monaſteria. de quo vide in. c. cōquerētes. ſ. de
2 offi. or. ¶ Scdo no. ꝙ licet platus regularis poſſit remoueri a beneficio ex facilioribus ⁊ leuioribus cauſis ꝗ̃ ipſe platus ſecularis. vt in. c. qualiter. ij. circa ſi. j. de accuſa. ⁊ in. c. per tuas. j. de ſymo. tamen non ſufficit quelibet tranſgreſſio canonis: nā iſte abbas hic temere ⁊ cōtra ius appellauit declinando obedientiam epiſcopi. ⁊ tamen non fuit remotus ab abbatia nec punitus etiam pro mortali peccato. ⁊ qua pena veniat puniendus tranſgreſſor canonum. vide gloſ. ordi.
3 in verbo inhibemus. in. c. generali. de electio. lib. vj. ¶ Ultimo nota ꝙ licet ſm leges temere ⁊ calumnioſe appellans veniat vltra cōdemnationem expenſarum puniendus etiam pena pecuniaria vt in. l. a. proconſulibus. C. eo. tamen ſecus videtur ſm canones vt hic vbi nulla: imponitur pena temere ⁊ calumnioſe appellanti glo. tamen. ij. q. vj. ad romanam. videtur velle ꝙ eodeꝫ mō poſſit puniri etiam ſm canones. ⁊ idem ſequitur Joan. an. j. eod. in. c. vt debitus. ſed Panor. hic refert Specu. e. ti. §. nunc dicamus. in princi. tenentem ꝙ de

ꝙ de equitate canonica non puniatur niſi in refectione expēſarū. vt. j. eo. reprehenſibilis. de quo hic plene per eū. ¶ In glo. j. in prin. hodie dic vt habetur in. d. c. vt debitus. ⁊ in. c. j. eo. tit. lib. vj. ⁊ in cle. appellanti. eo. titu. vbi debet expſſa cā nominati grauaminis: ideo eſt ꝙ generalis appellatio repro
4 batur. ¶ In eadeꝫ glo. ibi argu. contra. dic ꝙ hic reprobatꝰ generalis appellatio non habito reſpectu ad aliquaꝫ certam cām ſꝫ ibi valet generalis appellatio reſpectu certe cauſe an hodie valeat dicetur in. v. c. conſuluit. hic allegato.

Ad noſtram.

A correctione nō appellaꝰ. h. dicit. Primo premittit cām mādati. Scdo ponit mandatum ibi mādamus. ¶ No. primo ex hoc text. ⁊ ita allegatur ꝙ inducta ad vnum effectum non debent contrarium effectum
1 operari ſic. ff. de leg. j. l. legata inutiliter. ¶ Secūdo nota ibi nequitia ſubditoruꝫ iuncto ſubſcripto ꝙ monachus dicitur ſubditus abbati ſicut ſeruus domino facit. c. ſi religioſus d̾ elec. lib. poſ. immo diſtrictiori ſeruitute ſubicitur monachus ꝗ̃ ſeruus vt dicit lex. liiij. di. multos. ⁊ ideꝫ poteſt dici de ſecularibus clericis reſpectu prelatorum ſuorum vt ſubditi cēſeantur. ſ. de offi. ordi. irrefragabili. ⁊. j. de cenſi. cum apoſtolus. §. prohibemus. debent tamen prelati tractare eos vt ſocios q: non ſunt domini nec debent vt domini dominari vt dicit tex. xcv. diſt. eſto ſubiectus. vbi glo. arguit ɔ̃ epiſcopos vel prelatos ſcribentes clericis ⁊ appellantes eos filios cū debeant eos appellare fratres ſed caueant ſubditi cum ſcribunt prelato ne appellant eum fratreꝫ ſed debent honorare in ſuprascriptione ita dicit glo. ibi ⁊ ſic debent appellare eū
2 dominum vt in. c. cum clerici. de verbo. ſignifica. ¶ Ultimo
a nota ꝙ correctio monachorum [a] ſpectat ad ſolum abbatem cum hic nulla fiat mentio de capitulo facit. xix. q. ij. nullaꝫ. d̾ quo. j. eo. in. c. reprehenſibilis. ex quo infertur ꝙ maior ſit poteſtas abbatis in monachos ꝗ̃ epiſcopi in clericos ſuos cū de iure communi epiſcopus non poſſit eos punire ſine conſilio ſui capituli licet de ɔſuetudine poſſit ſibi querere h̾ ius vt in. c. iij. de conſue. lib. vj. immo probat iſte tex. ꝙ correctio monachorum primo loco ſpectat ad abbateꝫ excluſo epiſcopo pro quo bonus tex. in. c. quanto. ſ. de offi. ordi. qd̾ non reperitur permiſſum in alijs platis inferioribus ab epiſcopo vt per Inno. in. d. c. quanto. ⁊ in. c. cum ab eccleſiaruꝫ. eo. ti. hinc eſt ꝙ monachus tenetur magis obedire ſuo abbati ꝗ̃
3 epiſcopo vt voluit glo. notabilis. xj. q. j. qui reſiſtit. ¶ In gl. ſina. in prin. nota ꝙ appellatio a correctione ē regulariter phibita niſi ex cauſa vt hic in gloſa. Sed dixit hic notabiliter Inno. ꝙ licet alias in appellatione a diffinitiua non ſit exprimenda aliqua cauſa vt in. l. j. in ſi. cum ſe. ff. eo. ⁊ in. c. j. §. hisque. ⁊ ibi glo. in verbo ſtatuit. eo. ti. lib. vj. ⁊. c. cum in eccleſia j. eo. tamen quando appellatur in cauſa correctiōis etiā poſt ſententiam non valeret appellatio niſi littere impetrate in cā appellationis (dato ꝙ facerent mentionem de ipſa appellatione) exprimant in ſpecie cauſam ipſius appellationis arg. c. dilectus filius abbas. j. de reſcrip. ⁊. ſ. de coha. cle. ⁊ mu. ſuper eo. ⁊ ratio eſt q: ius reſiſtit tali appellationi niſi in certo caſu: ideo oportet ꝙ ille caſus exprimatur vt ſic appareat appellatum in caſu conceſſo ſicut etiam quando appellatur ab executore etiam a diffinitiua debet in appellatione expri-
4 mi cauſa q: moduꝫ excedat executor propter hoc eſt ꝙ in impetratione litterarum eſt exprimenda cauſa appellationis ⁊ condemnationis: q: ea expreſſa forſan papa nō conceſſiſſet litteras niſi rationabilem cauſam appellationis vidiſſet ſupra de reſcrip. poſtulaſti. ⁊ ideo notabiliter infertur ex predictis ꝙ ſiue ad correctionem procedatur in iudicio ſiue extra iudicium. ⁊ ſiue ante ſententiam ſiue poſt debet in omni caſu in appellatiōe exprimi cauſa grauaminis ⁊ amplius in impetratione litterarum debet exprimi cauſa ipſius condemnationis alias littere eſſent ſurrepticie. ⁊ ita voluit hic notabiliter Innocen. ⁊ ſequitur hic Panor. ⁊ ſic licet in appellatione a diffinitiua non requiratur expreſſio cauſe vt ſupra tamen illud eſt verum niſi quando appellatur in caſibus regulariter prohibitis. tunc enim debet exprimi cauſa. ⁊ ita tenent docto. in. c. romana. §. ſi autem. ⁊ ibi per gloſ. in verbo mandetur. eo. titu. lib. vj.

Perſonas.

Si appellans terminū ſibi ſtatutum a iudice a quo appellauit vel a ſeipſo ſtatutum non pſequitur deſeritur appellatio ⁊ tenetur ſtare ſentētie a qua appellauit. h. d. Et ponit duo dicta. ſcda ps ibi. ſi aūt. ¶ No. primo ꝙ lꝫ appellanti ad proſequendam ⁊ finiendam appellationem a iure detꝰ annus. vt in cle. ſicut. eo. ti. tñ appellans pōt ſibiipſi reſtringere hunc terminuꝫ iuris reſpectu pſecutionis ⁊ terminum ſibi ſtatuere: intellige breuiorem terminū iuris. quādo aūt appellans ſtatueret ſibi nimis plixum terminuꝫ tunc iudex pōt illū abbreuiare ⁊ cōpetentē aſſignare. vt hic. ⁊. j. c. proxi. ⁊ dicetur cōpetēs ſm qualitatē cauſe ⁊ diſtantiā loci. ¶ Scdo no. ꝙ lꝫ pēdente appellatione nihil ſit innouandū vt in. c. nō ſolum. eo. ti. lib. vj. ⁊ ſit ſuſpenſa iuriſdictio iudicis a quo. ſ. de iureiurā. venientes. tñ his non obſtantibus pōt iudex a quo quando appellans prefixit ſibi terminum plixum aut nullum de nouo ſtatuere terminum competentem ad proſequendū appellationeꝫ aut ad preſentandū ſe coraꝫ iudice ad quem. vt hic in tex. ⁊ ratio eſt. q: non intelligitur ſuſpenſa iuriſdictio iudicis a quo in concernentibus faciliorē expeditioneꝫ ipſius cauſe appellationis. vt eſt tex. notabilis in. c. cū teneamur. j. eo. iō eſt ꝙ cū huiuſmodi termini tēdant ad expeditionē cauſe appellationis non prohibentur per iudicem a quo aſſignari ⁊ non prohibētur ſic innouare. d̾ quo
1 j. in glo. ¶ Ultimo tene mēti. ⁊ ita allegatur ꝙ ſicut ſit deſerta appellatio p lapſum termini iuris. vt in. d. cle. ſicut. ita ⁊ p lapſuꝫ termini hoīs. ⁊ ſic aſſignati a iudice a quo nō expectato amplius lapſu termini iuris vt probaꝰ notabiliter hic in tex. ibi: ex tunc ſententie tue ⁊c. Et ita ſequitur hic Inno. in
b tm̄ ꝙ lapſo termino hominis ſentētia firma remanet [b] ⁊ pōt mandare executiōi nec poterit vlteri⁹ appellare vt hic in tex. niſi excederetur modus in exequendo. ſ. ti. proxi. quo ad cō-
2 ſultationē ſm Jmo. ⁊ Panor. hic ⁊ poteſt talis termin⁹ ſtatuti tam in appellatiōe a diffinitiua ꝗ̃ ab interlocutoria ⁊ tā a iudice ordinario vt hic ꝗ̃ etiam a delegato vt eſt tex. not. in c. ad aures. j. eo. ⁊ ꝙ lapſo illo termino. hominis ſit deſerta appellatio conſuluit Federicus de ſenis ſuo conſilio. xxvij. qd̾ incipit punctus talis eſt. pro quo etiam text. in. c. licet. de ſen. excom. lib. vj. qd̾ tene mēti. ¶ In gl. j. ibi ⁊ iudex codeꝫ modo dic ꝙ licet iudex poſſit talem terminuꝫ ſtatuere tamen ad hoc: non teneꝰ nec poteſt ad hoc cogi vt dicetur. in. c. ad hec. hic allegato quando autem non eſt ſtatutus terminus a iudice vel parte tunc ipſe appellās habet terminum iuris ad proſequendum ⁊ ſic annum ⁊ ex cauſa bienniū. j. eo. c. cū ſit. ⁊. c. ex ratione. ⁊ ante terminum iuris nō eſt deſerta appellatio. ¶ In glo. ij. in pn. pro declaratione huius notabilis tex. ⁊ materie tria principaliter ſunt videnda. ¶ Primo quot modis poſſit iſte terminus aſſignari p iudicem a quo. ¶ Secundo per quē actio dicitur p ipſuꝫ appellantē eē ſatiſfactū termino aſſignādo ſeu aſſignato. ¶ Tertio ⁊ vltimo an ⁊ qñ ⁊ quibus caſibus iudex a quo vel ad quē ipſum terminum
3 aſſignare poſſit. ¶ Circa pmū ſcias ꝙ nouē modis pt iudex a quo terminum aſſignare ad illaqueandū ipſuꝫ appellātem. ¶ Primo ad iter arripiendū vt in. c. peruenit. ij. j. eo. ¶ Secundo ad pñtādū ſe corā iudice ad quē. vt in tex. ⁊ gl. h̾ ideꝫ voluit glo. pe. in cle. j. eo. ti. ¶ Tertio pōt iudex appellāti petēti apoſtolos aſſignare terminū. j. quē cū apoſtolis ſe repreſentet coram iudice ad quē ⁊ de iſto termino nō repetiꝰ alibi in iure ciuili niſi in. l. preſes. C. eo. ti. vbi eſt tex. de hoc ſingularis ſm Bal. ibi in. j. colū. dicētē ꝙ talis terminus eſt arbitrarius ⁊ debet aſſignari cū cōgruo ſpacio al's appellatio nō intelligereꝰ eē deſerta. ſecus qñ termin⁹ cōpetēs aſſignatur tūc enim lapſo termino ⁊ appellante non comparente eſt deſerta appellatio ſꝫ Bal. ibi ⁊ in. l. ſi. circa pmū nō. C. de tēp. appel. qd̾ not. ad cle. ij. ⁊ bñ facit. c. ab eo. in ſi. e. ti. in vj. ⁊ ibi h̾ ꝙ appellās teneꝰ. j. xxx. dies petere apoſtolos a die ſnīe vt ibi p glo. ⁊. l. iudicibus. C. eo. ti. ¶ Quarto aſſignat terminū ad recipiēdū apoſtolos petitos ⁊ ſi in termino ipſe appellans nō cōpareret ſiꝰ ē deſerta ſua appellatio vt ē tex. in cle. ij. eo. ti. ¶ Quinto ſtatuit terminū ad pſequendū appellationem vt in. c. cū cā. ſ. tit. pxi. ⁊. j. eo. ad h̾. iij. ⁊. ſ. de reſcrip. ex pte. lꝫ Bar. in. d. l. ſi pſes. in hoc teneat ɔ̃riū ⁊ nō bñ dicen-

[a] ¶ Correctio monachoꝝ. Adde an mōach⁹ d̾ dilicto punitus p abbateꝫ poſſit per epꝫ puniri. ⁊ qñ ⁊ in qb⁹ caſibus. vide p Ludo. ro. in ɔſi. ſuo. ccclxxv. bar tho. ab bor.

[b] ¶ Lapſo termio hoīs ſnīa firma remanet. Adde qd ſi appellās nō ē proteſtatus de cā ipedimēti in pſona iudicis an in cā ipſa appellationis currat tpſ. ⁊ qualis pteſtatio reqraꝰ. vid p. d. alex. d̾ imo. i ɔſi. cxiiij. i v. vol. circa pn. Et adde ꝙ appellatio dr̄ preſidiū innocētie ⁊ fuit inducta ad ſauēdū oppſſis iniuſte: ⁊ vt corrigātur iniqtates iudicantiū. vid ɔſi. cxiij. i eo. volu. p eūdem bartho. ab bor.

Universidad del Rosario   Archivo Histórico

4 do φ iudex talem terminū aſſignare nō pōt. ℭ Sexto aliqñ
ſtatuit iudex terminū appellanti ſimul ad pſentandum ſe co
ram iudice ad quē ⁊ ad redeundū cū lr̄is impetratis ⁊ i hoc
aduerte qꝛ hoc vltimū ipſe iudex a quo facere non pōt. vt eſt
tex. in. c. ex inſinuatione. j. eo. ⁊ ita tꝫ ibi Panoꝛ. col. vlti. di
cens φ lꝫ iudex a quo poſſit pfigere terminū appellāti ad ꝓ
ſequēdū ⁊ ad preſentandum ſe corā iudice ad quem. vt. s̄. nō
pōt ad impetrādū lr̄as nec ad redeundum cuꝫ litteris impe
tratis: qꝛ eſſet imponere legem ſuperioꝛi vt ſic iudex ad quē
daret litteras ſm terminum ipſius iudicis a quo inferioris
valeret tamē talis terminus ⁊ intelligitur reſpectu pꝛoſecu
tionis fiende ⁊ vltra nō ligat vt in. d. c. ex inſinuatiōe. ℭ Se
ptimo aliqñ iudex a quo aſſignat terminum ad pꝛoſequendū
⁊ ad faciendum fidē corā ipſo de pꝛoſecutione ſeu de pſen
tatione corā iudice ad quem ⁊ pone φ in termino appellatio
nis eſt pꝛoſecutus ⁊ preſentauit ſe coram iudice ad quem tñ
in termino non fecit de hoc aliter fidē corā ipſo iudice a quo
an tunc ſua appellatio ſit deſerta. Fede. de ſenis in. d. conſi.
tꝫ φ nō. ex quo nō inuenit̄ hoc a iure permiſſum. arg. d. c. ex
inſinuatione ⁊ ita etiam ſequitur Bal. in. d. l. pſes. Sed ad
uerte qꝛ talis terminus eſt vtilis ⁊ poteſt aſſignari ad vnum
notabilem effectum qꝛ ſi appellans iuſto īpedimento ceſſan
te non faciet fidem corā ipſo iudice a quo de ſua ꝓſecutione
⁊ preſentatione. j. terminū ſibi aſſignatum cui non ꝯdixit tūc
poterit iudex a quo ſtatim mādare ſuā ſniam executioni nec
retractabitur executio per viā attēptati ſed pendebit ex futu
ro euētu ipſius cauſe appellationis ſicut in ſimili dicetur in
c. paſtoꝛalis. j. eo. in glo. aſipe. circa mediū. ita Federi. in. d.
cōſi. ⁊ hoc idē ſequit̄ ⁊ tꝫ rota deci. xciiij. que incipit. Iteꝫ ſi
iudex. qd̄ dcm̄ ſinglariter tene mēti: qꝛ ex hoc habes cautelā
per quā poſſit fieri executio ſentērie pendēte appellatione ⁊
φ nō retractet̄ ante oīa per viā attēptati. ⁊ ita etiā ſequit̄ do.
Ant. in. d. c. ex inſinuatione. ℭ Sed dubitat fede. in. d. c. ꝯſi.
an iudex a quo poſſit in dicta foꝛma terminū aſſignare cuꝫ nō
ſpectet ad ſuū officiū. arg. d. c. ex inſinuatione. cōcludit tñ φ
talis pfixio termini cui nō fuit ꝑ appellantē ꝯdictum opera
bitur pfatum notabilē effectū cum a pncipio appellans po
tuerit ꝯdicere qꝛ nō tenet̄ fidē facere iudici a quo de preſen
tatiōe ſeu ꝓſecutiōe ⁊ nō tenet̄ poſt appellationem amplius
corā eo cōparere vt in. c. ſi a iudice. eo. ti. in vj. vnde ſi appel
lans non contradixit ſibi imputetur qꝛ potuit ꝯ eū fieri exe
cutio non tñ ꝑꝑ hoc φ non feciſſet fidem eēt deſerta ſua ap
pellatio ex quo in veritate fuit ꝓſecutus in termino ſibi aſſi
gnato ⁊ ita ſequit̄ hic. d. Panoꝛ. ⁊ idē Imo. in. d. c. ex iſinua
tione. circa finē ibi vide notabiliter ꝑ eū. ℭ Octauo iudex
a quo aliquando in aſſignatione termini ad faciendū fidē de
quo. s̄. comminatur φ ſi appellans in termino ſibi aſſignato
non fecerit fidē φ tūc ipſa appellatio ſit deſerta an ipē iudex
hoc facere poſſit. Lapus in. d. cle. j. tenuit φ ſic ſꝫ dn̄s An
to. ⁊ Imo. ibi col. iij. tenēt ꝯtriū qꝛ nō reperitur hoc ꝑmiſſuꝫ
iudici a quo argu. d. c. ex inſinuatione. ſolummō ꝑmittit̄ aſſi
gnare terminos in faciliorē expeditionē cāe appellatiōis vt
ſupra: ſꝫ hͬ φ fiat intimatio ⁊ notificatio iudici a quo nō ten
dit in faciliorē exituꝫ merito hoc nō permittit̄ ⁊ ita ēt ſequit̄
Ancha. ⁊ dn̄s Florē. i. d. cle. j. q. xxiij. ℭ Nono ⁊ vltio qñqꝫ
iudex ſtatuit terminū appellāti ad finiendā ipſaꝫ appellatio
nem ⁊ hoc facere nō poſſet qꝛ eſſet imponere legē ſuperioꝛi
vt in. d. c. ex inſinuatiōe. ⁊ ita tꝫ ibi Panoꝛ. in fine ſꝫ hū talē
terminū poſſet pfigere ipſe iudex ad quē ex iuſta cā ſm dn̄ꝫ
Florē. in. d. cle. j. q. xxij. ⁊ Inno. in. d. c. ex inſinuatiōe. in fine
vbi ēt tenuit φ talis terminus aſſignatus ꝑ iudicē a quo ad
appellationē finiendam nō eſt inutilis qꝛ hꝫ vim termini ad
appellationē pꝛoſequendā vt in. d. c. ex inſinuatione: vbi idē
5 tenet do. An. ℭ Circa ſcdm̄ pncipale qualiter per appellan
teꝫ dicatur eſſe ſatiſfactū ſupꝛadictis terminis dic φ in pmo
termino de quo ſupꝛa ad arripiēduꝫ iter ſatis eſt φ arripiat
iter in ipſo termino nec tenetur aliter ſe preſentare coraꝫ iu
dice ad quē vt ex tex. in. c. j. §. j. de electione lib. vj. vbi hoc tꝫ
Gemi. ⁊ ſufficeret φ in vltima die termini iter arripiat cū ſa
tis dicatur tunc infra terminum iter arripuiſſe vt per gloſ. in
dicta clemē. ij. ⁊ ita tenet rota. in deci. clv. que incipit. Iteꝫ ſi
certis terminis. ⁊ Imo. in. d. c. ex inſinuatione: colū. iij. Sꝫ
in ſecundo termino ad ſe preſentanduꝫ de quo. s̄. tunc non

a ℭ Eo cāu quo appel latio iterpo nit̄ ad papā Adde an a ſnia pape poſſit inter poni appel latio ad cō ſiliū. vide ꝑ Ludo. ro. in cōſi. ſuo. ccccxxj. ⁊ ſi appellatio i terpoſita ad papā omiſ ſo medio cē ſeat̄ deſerta ꝯſtōne iudi cis ad queꝫ appellari d̄ bebat ſi ſer uata ꝑ eun dē i ꝯſi. ſuo cccclj. Bar tho. ab boꝛ

ſubiceret ſolū arripere iter ſed opoꝛteret φ ſe pꝛeſentaret co
rā iudice ad quē qꝛ ille ꝓpꝛie dicitur ſe pſentare qui exhibet
ſe conſpectui alterius ſm glo. in verbo pꝛeſentari. in cle. du
dum. de ſepultu. ⁊ ſi non poſſet tunc habere pꝛeſentiam iu
dicis ad quem dꝫ in hoc facere ꝓteſtationē in termino in val
uis palatij ipſius iudicis. Non tamē tenet̄ in dicto termino
aliter ꝓſequi ipſam appellationem ⁊ ita tenet rota in. d. deci.
clv. ⁊ ſequitur hic Panoꝛ. ⁊ Imo. in. d. c. ex inſinuatione. cū
ſatis eſt φ ſe pꝛeſentauerit vt ſupꝛa. Et aduerte qꝛ in quarto
termino de quo ſupꝛa ad recipiendum apoſtolos debet cōſi
derari foꝛma aſſignationis termini qꝛ aliqñ iudex a quo aſſi
gnat appellanti certum terminum ⁊ clarū ⁊ dic vt. s̄. ℭ Ali
quando nō aſſignat certū terminuꝫ ſꝫ dicit φ compareat ad
recipiendū apoſtolos infra terminū iuris ⁊ tunc ſatis eſt cō
parere. in quacunqꝫ parte termini iuris vt voluit glo. notabi
lis in. d. cle. ij. in verbo infra dictuꝫ. dicens hoc eſſe notabile
in omni caſu quando aſſignatur dilatio vt aliquis compareat
vel pꝛoducat teſtes vel inſtrumēta infra certū terminū tunc
enim pōt expediri actus in quacunqꝫ parte termini ſm gloſ.
ibi. Aliquando aſſignat iudex terminū ad recipiendum apo
ſtolos in termino iuris ⁊ tunc nō poſſet appellās quandocū
qꝫ infra terminū comparere ſed deberet in vltima vel penul
tima die termini cōparere ⁊ alias ſua appellatio eſſet deſerta
ita dicit glo. notabilis in. d. cle. ij. quā ſemper ad hoc not. qꝛ
eam ſequunt̄ ibi doc. ℭ Quantum vero ad id qd̄ dicitur ſu
pꝛa in quinto termino ad pꝛoſequendū dic φ ſufficit appel
lanti in termino iter arripere pꝛo ipſa appellatione ꝓſequē
da vt eſt tex. in. c. cum cauſam. s̄. tit. pxi. ⁊ ita tenet Specu. ti.
de appel. §. nunc bꝛeuiter verſic. Itē quid ſi pars. qꝛ ſufficit
in termino ad pꝛoſequendū inchoare dūtaxat aut incipere ēt
vltima die ⁊ etiam tenet rota. in. d. deci. clv. ⁊ in deciſ. cxliij.
que incipit. Itē ſi iudex. vt ſic ſatis ſit appellāti arripere iter
licet aliter in termino nō pꝛeſentet ſe vel poꝛrigat libellū ſed
ſupplicationē coꝛam iudice ad quem vt in d. c. cum cauſa. qꝛ
per ipſum actum impetrationis abſqꝫ dubio diceretur fieri
pꝛoſecutio ipſius appellatiōis in. c. ex parte. ⁊ in. c. dilectus
ij. j. de reſcript. ℭ Sed aduerte quia Ioan. andre. in addi
tio. Specu. in dicto. §. nunc bꝛeuiter. recitat alios φ in ter
mino ad pꝛoſequendum non ſit ſatiſfactum ſi ſolum iter ar
ripiatur: ſed φ debeat ſe pꝛeſentare ⁊ poꝛrigere libelluꝫ ſeu
ſupplicationem. Nam ex vi verboꝛum plus impoꝛtat termi
nus ad pꝛoſequendum φꝫ ſimpliciter ad iter arripiendum ⁊
ita reſidet ibi Ioan. andre. cuius opinio. Imo. in dicto. c. ex
inſinuatione dicit eſſe verioꝛē de iure ſed φ in practica pꝛo
pter auctoꝛitatem Specu. ⁊ dominoꝛum de rota ſeruaretur
pꝛecedens opinio. Sed certe non ſoluꝫ in pꝛactica: ſed etiā
de iure pꝛocedit dicta opinio quia eſt tex. in dicto. c. cum cā.
in pꝛinci. ⁊ ita ſequitur Panoꝛmi. ibi ⁊ dominus Anto. in
d. c. ex inſinuatione de quo tamen per totam in deciſio. xlv.
6 que incipit. Item ſi papa. ℭ Sed limita pꝛedicta pꝛocede
re quando iudex ad quem non eſſet in curia ſeu loco in quo
terminus aſſignatur alias ſi eſſet iudex in eodem loco vel ci
uitate tunc in termino ad pꝛoſequenduꝫ non eſſet ſatiſfactū
ſi ſolū arriperetur iter: ſed deberet tunc in dicto termino ad
hiberi maioꝛ diligentia in pꝛoſequendo ex quo iudex ad quē
poteſt faciliter haberi ⁊ ſic φ adeatur ipſe iudex ad quē ⁊ co
ram eo poꝛrigat̄ libellus ſeu ſupplicatio ſi eius pſentia pōt
haberi alias pꝛoteſtetur vt ſupꝛa ⁊ de pꝛoteſtatione fieri fa
ciat publicum inſtrumentum ⁊ ita limitat ⁊ intelligit rota in
dicta deciſio. clv. ⁊ ſequitur hic Panoꝛmita. colum. iij. ⁊ do
mi. Ant. ⁊ Imo. in dicto. c. ex inſinuatione. ℭ Ex pꝛedictis
habes plene in omnibus caſibus quid impoꝛtēt termini qui
aſſignantur ab homine ⁊ quomodo intelligatur ei ſatiſfactū
ab appellante licet Oldra. ſuo conſili. lx. qd̄ incipit tempus
datur ad iter arripiendū vbi plene examinās hos terminos
obſcure ⁊ inuolute loquutus fuerit ⁊ vide per Spec. eo. tit.
7 §. nūc bꝛeuiter verſi. Iteꝫ qd ſi pars. ſupꝛa allegato. ℭ Vl
timo quātum ad pꝛedicta poteſt eſſe dubiuꝫ eo caſu quo ap
a pellatio interponit̄ ad papā ⁊ ſic aſſignatus terminus ad ꝓ
ſequenduꝫ ⁊ ad pꝛeſentandū ſe an ſufficiat tunc comparere
coꝛam gn̄ali auditoꝛe cārum qui ē in curia ⁊ videtur φ ſic ex
quo ipſe habet oꝛdinariam iuriſdictionem ⁊ cenſetur idem
auditoꝛiuꝫ cuꝫ papa vt voluit glo. ſingularis in cle. auditoꝛ.
de reſcrip.

de reſcrip. ⁊ Spe. in ti. de. offi. oꝛ. in pn̄. ⁊ ita etiā conſuluit ⁊
ſequitur. Frede. de ſenis conſilio. ciij. qd̄ incipit punctus
queſtionis. Sed certe hoc dictū videtur intelligendum qñ
eſſet talis cā in qua ipſe auditoꝛ ſine alia ſpeciali cōmiſſiōe
cognoſcere poſſet al's ſecus. ⁊ ita itelligit do. An. ⁊ Imol.
in. d. c. ex inſinuatiōe. ⁊ facit qd̄ no. Ioā. an. ⁊ alij doct. in. c.
8 ꝗuis. de offi. oꝛ. lib. vj. qñ qs tenet̄ ſe pꝛeſentare aplico cō
ſpectui non ſufficit tunc pn̄tare ſe coꝛaꝫ cathedra papali ſꝫ
debet coꝛaꝫ pſona ipſius pape ſi ipſius copia haberi poſſit
alias ꝓteſtet̄ vt ſupꝛa ⁊ de qbus appellatiōibus poſſit ipſe
auditoꝛ cognoſcere vide ꝑ rotā i deci. cxxxvj. q̄ incipit. Itē
9 ſi a iudice. ℭ Circa tertium ⁊ vltimū pncipale an ⁊ quan
do ipſe iudex a quo poſſit appellanti ſupꝛadictos terminos
aſſignare aduerte qꝛ aliquando iudex defert appellationi ⁊
concedit ⁊ apoſtolos ⁊ tūc etiā poterit terminos de quibꝰ.
s̄. aſſignare. ⁊ ita ꝓbat tex. no. in. d. c. j. §. poſt hec. e. titu. lib.
vj. ⁊ ita ibi Archi. ⁊ Ioā. an. ℭ Non obſtat ſi dicatur φ iu
dex deferendo appellatiōi abdicat a ſe totaliter iuriſdictio
neꝫ ⁊ ſit tranſfuſa ad ſuperioꝛē vt eſt tex. in. c. cum appella
tionibus. eo. titu. in. vj. qꝛ certe in aſſignatione huius termi
ni dat̄ ſibi iuriſdictio a iure vt hic. ⁊ in. c. pxi. ideo hoc po
teſt cum tendat ad facilioꝛē expeditioneꝫ cauſe appellatio
nis vt. c. cū teneamur. ⁊ ita ēt tenuit Io. an. i. d. c. cū appella
tionibus. pꝛo quo etiam eſt tex. in. d. cle. j. in fine. ⁊ tꝫ gl. oꝛ.
in. c. ij. j. de ma. cōtrac. ⁊ rota in deci. ccclvj. que incipit. Itē
ſi appelletur. ℭ Et pꝛocedunt pdicta nō ſoluꝫ quando iu
dex qui detulit aſſignaret tunc terminū in continēti. ſed etiā
ſi poſtea ex interuallo qꝛ eodē modo poterit vt ē text. i. d. §.
poſt hec. vbi illa dictio poſt. ē apta compꝛehendere actuꝫ q
fit etiaꝫ ex interuallo vt in. d. c. cum appellationibus. in fi. ⁊
ita ſequit̄ Gemi. in. d. §. poſt hec. ⁊ idem Flo. in. d. cle. j. q.
10 xxviij. ℭ Sꝫ dubitat̄ de iudice qui non detulit appellatio
a ni ⁊ eam non admittit an poſſit poſtea hos terminos aſſi
gnare Inno. in. c. ſi. j. de accuſa. tꝫ φ non cuius dictū refert
Spe. ti. de remiſſi. §. videndum ver. verum. ⁊ ſequitur Pa
noꝛ. j. c. pximo. in pn̄. quādo iudex vellet ex interuallo aſſi
gnare quia nō pōt. Sed ipſe ideꝫ Spe. in quarta pte eo. ti.
§. ſequit̄ videre. in foꝛma illa que incipit. Reuerendo vl' ſan
ctiſſimo. videtur ſimpliciter concludere φ etiaꝫ tunc poſſet
pfigere terminum etiam ſub pena excōicationis. ⁊ ita tenet
Io. an. in. d. c. cuꝫ appellationibus. ꝑ quo optime facit tex.
in. d. c. j. in pn̄ ⁊ in. ij. reſpō. vbi tex. etiam loquitur quando
appellatio non fuit admiſſa ꝑ iudicem ⁊ ſubiungit de aſſi
gnatione termini. ⁊ ita ſequitur Lapus. Petr. de ancha. ⁊
Gemi. in. d. c. cum appellationibus. ⁊ domi. Flo. in. d. cle.
j. q. xxvij. ꝑ qua opi. facit tex. hic. ⁊. j. c. pximo indiſtincte lo
quēs φ iudex a quo pōt iſtos terminos aſſignare ḡ nō dꝫ re
ſtringi ſꝫ indiſtincte ⁊ generaliter itelligi ſiue iudex detule
rit appellationi ſiue non. xviij. diſtin. ſi romanoꝛuꝫ. cum ſi.
11 ℭ Et aduerte qꝛ ex pdictis notabiliter infertur aſſignatio
nem ſupꝛadictoꝛū terminoꝛuꝫ non habere vim dilatiōis qꝛ
non dicit̄ iudex detuliſſe appellationi licet aſſignet terminū
appellanti ad ꝓſequendum appellationem. ⁊ ita tenet gloſ.
oꝛ. ⁊ notabilis in verbo remittenda in. d. c. cum appellatio
nibus. ⁊ idem Archy. ibi. ⁊ Io. an. in. c. oblate. j. eo. ⁊ rota
in deci. cciiij. que incipit. Item ſi appellatus. ⁊ in. §. ex pꝛe
miſſis. ⁊ Spe. i. d. §. qualiter. in. v. ſꝫ pone. ⁊ idē tꝫ Panoꝛ.
in. d. c. cuꝫ cauſa. s̄. in pn̄. ꝑ tex. ibi vbi deferre appellationi.
⁊ aſſignare terminum ponuntur vt diuerſa. ideo ꝑ aſſigna
tionē termini non dicit̄ iudex deferre appellationi. ⁊ idem
12 tenet Inno. in. d. cle. j. ꝑ illum tex. ℭ In eadē glo. ibi termi
nū ſtatutū a pte intellige de appellante vt. s̄. ſed ipſe appel
latus terminū ad ꝓſequēdū appellationē nō pt pfigere ap
pellanti. quia hoc non reperitur iure cautū quia imponeret
ſibi legem qui a iure habet annum ad ꝓſequēdū vt in. c. pxi
13 mo. ſed ipſe appellās in aſſignatione termini imponit legeꝫ
ſibi ipſi piudicādo reſtringēdo ſibi terminū iuris. ⁊ φ ap
pellatꝰ nō poſſit tꝫ Spe. in. d. §. qualiter. in ver. hoc aūt ⁊ ro
ta i. d. deci. cciiij. ⁊ io. an. ⁊ Gemi. i. d. §. poſt hec. ⁊ Panoꝛ.
14 col. ij. ℭ Sed querit̄ pmo qd ſi in termino aſſignato ꝑ iu
dicem a quo ipſi appellāti ad ꝓſequendum ⁊ pſentandū ſe
coꝛaꝫ iudice ad quē comparet etiā appellatus ⁊ petit φ ap
pellans ꝓſequatur appellationeꝫ an poſſit ad hoc cogi ꝑ iu

dicē ad quem. Spe. eo. ti. §. nunc bꝛeuiter verba. Item po
ne pfixus tenet φ non ex quo habet annuꝫ a iure vt i. c. pxi
mo ⁊ beneficium iuris nemini eſt auferendum vt in regula.
indultum. lib. vj. quod tamē intelligit Panoꝛ. hic in colū.
iiij. niſi ſit talis cauſa cuius ex delatione immineret piculuꝫ
tunc enim poſſet ꝓ quo dicto ē tex. notabilis in. d. c. oblate.
vbi ceſſante cā publica vel piculo anime non poſſet iudex
ad queꝫ in cauſis puatis coartare terminū iuris ⁊ cogē ap
pellantem ad ꝓſequendum ⁊ ſicut non poteſt ꝑ ipſum ap
pellatum vel ꝑ iudiceꝫ ad quē ita etiam non poterit ꝑ ipuꝫ
iudicē a quo vt ē dictū. s̄. ⁊ tꝫ Fede. de ſe. cōſilio. clxiiij. qd̄
incipit in cauſa. de quo tamen articulo vide ſingulariter di
cta i. d. c. oblate. Spe. vbi. s̄. tꝫ φ lꝫ appellatus nō poſſit co
gere appellantē ad ꝓſequenduꝫ ante terminum iuris tamē
poterit corā iudice offerre libellū ſuum in quo petat ſentē
tiam ꝓ eo latam confirmari ⁊ ſic indirecte compelletur ap
15 pellans ꝓſequi in cā ⁊ ita reſcidet hic Panoꝛ. ℭ Sꝫ cer
te hoc dictū nō ꝓcedit qꝛ non vr̄ φ admittantur duo libelli
directo ꝯtrarij ſi enim appellans corā iudice ad quē dedu
cit ſentētiaꝫ infirmari. non dꝫ admitti libellus directo con
trarius in quo pncipaliter appellatus petat ſentētiaꝫ cōfir
mari hoc fuit dictum notabile Inno. in. c. cū contingat. cir
ca medium. s̄. de offi. dele. ⁊ ita etiā tenuit Ange. in. l. in tri
bus. ff. de iudi. dicens φ de iure nō admittunt̄ libelli dire
cto contrarij ꝑ illū tex. ꝓ quo facit qꝛ pmus appellātis libel
lus ē piudicialis ad ſcdꝫ ⁊ ſententia lata in pmo pateretur
exceptionem rei iudicate in ſecūdo merito nō pꝛocedit ſm
iudicium vt in. l. fundum. ⁊. l. fundi. ⁊ ibi Bart. ff. de excep.
cū vna ſit inſtantia in cauſa appellationis ſufficiēs ꝓ vtraqꝫ
pte vt in. l. ſi. C. quando ꝓuo. ⁊ ideo quo ad hunc caſum vr̄
tex. in. d. c. oblate. vbi ita demum pōt appellatus agere ſuꝑ
confirmatione ſue ſentētie quādo ipē appellās foꝛet in ni
mia negligentia ꝓſecutione ipius cauſe appellationis alias
autem non poſſet vt ibi eſt expſſum de quo arti. vide vbi ple
ne dcā. ℭ In alia tamen materia an admittantur libelli di
recto contrari. vide tex. ⁊ ibi ꝑ doct. in. c. in pſentia. de ꝓba.
⁊ in. l. ſi inter me ⁊ te. ff. de excep. re. iudi. ⁊ ibi notanter ang.
16 ⁊ ꝑ Lapum in ſua alle. iij. ℭ Secundo queritur an iudex
ad quem poterit terminum abbꝛeuiare appellanti ſtatutum
ſibi ꝑ iudicem a quo Specu. in. d. §. nunc bꝛeuiter in ver.
Item pone. concludit φ non quia dilatione pendente non
debet aliquid innouari ⁊ officium iudicis conquieſcit vt in
c. ſignificante. j. eo. ⁊ in. l. ſiue pars. C. de. dila. ⁊ ita reſidet
hic Imo. in ſi. ⁊ Panoꝛ. niſi quando cauſa eſſet talis que
17 requireret celeritateꝫ vt. d. c. oblate. ⁊. s̄. eſt dic. ℭ Tertio
queritur an ipē iudex a quo poſſit terminum ꝑ eum aſſigna
tum appellanti pꝛogare Panoꝛ. in. c. ſepe. q. cclv. tenet φ
non ꝑ glo. quam dicit eſſe ibi notabilem in verbo pempto
rie quia licet iudex poſſit facere gratiam contumaci ⁊ pꝛoga
re ſibi terminum vt. c. conſuluit de offic. delega. Tamen il
lud eſt verum niſi ſit acquiſitum ius pti puta quia ꝑ non cō
paritionem in termino ſit deſerta appellatio vt hic in text.
ſm eum ibi. ℭ Sed certe faciendū eſt quando poſt lapſum
termini eſſet appellatio deſerta vt hic in text. Et ſic poſt ac
quiſitum ius parti non poſſet iudex pꝛoꝛogare ſed ante la
pſum termini non poteſt dici queſitum ius parti vnde cum
moderatio huius termini ſit in arbitrio iudicis a quo vt. j.
c. pꝛoximo ſatis videtur φ ſubſiſtente iuſta cauſa poſſit pꝛo
rogari cum nondum poſſit dici queſituꝫ ius parti vt ſupꝛa.
18 ℭ In eadem gloſa ibi poteſt pꝛeueniri an valeat impetra
tio pendente termino dicetur in. c. ſepe. j. eo. ⁊ ibi vide. in gl.
19 fina. in fine. ℭ Sed dubitatur pꝛimo. an iudex a quo qui
aſſignauit terminum ad pꝛoſequendum ſed tamen non de
tulit appellatiōi poſſit pendente termino ꝓcedere cōtra ap
pellantē ⁊ dic φ non. quia ſolum poſt terminuꝫ ꝓcedere pt
⁊ ſic non ante vt hic in tex. ⁊ gloſ. notabili nā pfixio termini
habet vim dilatiōis. ⁊ dilatiōe pēdēte cōquieſcit officiū iu
dicis vt in dicto. c. ſignificāte. facit gl. notabilis in v̄bo poſt
20 dilationem in cle. ſepe. de ver. ſigni. ⁊ ita tenet Panoꝛ. in. d.
c. cū cauſa. col. pe. qd̄ dictuꝫ eſſet ſingularis limitatio ad. c.
non ſoluꝫ. eo. ti. li. vj. quia lꝫ in appellatiōe ab iterlocutoꝛia
iudex a quo non teneatur ſuꝑ ſedere immo etiam pēdente
appellatione poteſt ꝓcedere in cā ante inhibitoꝛiā ſecutā ⁊

a ℭ De iu dice q ñ de tulit appel lationi. adď an iudex ap pellatiōi de ferēdo tranſ fundat in iu dicē ad quē oēꝫ iuris di ſtinctioneꝫ. vide per do. Ludo. ro. in ꝯſili. ſuo cccccj. ⁊ in deciſiōe ro te. ccclvj. q̄ incipit. item ſi appellet̄. bart. ab boꝛ.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

etiam ipſo appellante vlterius non citato vt in.c.cum q.de
do.⁊ contu.libro.vj.tamen quando iudex a quo ſtatuit ter-
minum appellanti etiam ſi nullatenus detuliſſet appellatio-
ni non poterit dilatione pendente procedere.vt eſt hic text.
⁊ glo.valde notabilis ⁊ indiſtincte loquens tam in appella
tione a diffinitiua q̃ȝ ab interlocutoria pro quo etiam text.
notabilis in.l.appellatiõe.C.eo.tit.per quẽ tex.dixit ibi ſin-
21 gulariter Bal.in.ix.col.ꝙ ſiue iudex aſſignauerit terminuȝ
ad audiendum reſponſum an appellatio ſit admittenda vel
non vel ad apoſtolos recipiendos ſiue terminum ad arri-
piendũ iter ſeu ad audiendum reſponſuȝ ſuper receptione
apoſtoloruȝ quilibet iſtoruȝ dilationũ facit ꝙ interiȝ iudi-
cis officiuȝ conquieſcit. Ita Bal.ibi p illum text.cum ſua
glo.notabili quod ſingulariter tene menti. Et adde predi-
ctis ꝙ ſi iudex dicit aſſigno tibi terminum.x.dierum ad reci
piendum apoſtolos vel ad audiendum rñſum ⁊ poſtea qñ-
cunq;. An iſta adiectio ⁊ poſtea quandocũq; faciat dilatio
neȝ ⁊ dicas ꝙ non vt ſingulariter no.in.l.cum ſtipulatus ſiȝ
mihi a proculo.ff.de ver.obli.⁊ ibi per Bar.⁊ ita in his ter
minis voluit notabiliter Bal.in.c.mãdatũ.in fi.ſ.de reſcr.
22 de quo etiaȝ vide per Bal.in.l.appellatione.ſ.alle. ¶ Se
cundo dubitatur quid ſi eſſet lapſum tantum de termino ꝙ
ſit impoſſibile appellantẽ poſſe ſatiſfacere termino ſibi aſſi-
gnato an poterit tunc iudex a quo ſtatim procedere Hoſti.
hic ꝙ ſic.ar.l.ſi ita ſtipulatus eẽt.ff.de ver.ob.ſed Io.and.
ɔ̃ h ꝑ quo text. hic in verbo ex tũc q̃ dictio denotat extremi
tateȝ temporis vt in.l.iiij.ff.de condi. ⁊ demõ. vnde non vꝫ
poſſe procedere ante lapſuȝ totius termini pro quo etiã bo
23 nus ⁊ notabilis tex.i.c.cõmiſſa.de ele.li.vj. ¶ Ultimo du
bitaꝫ lapſo termino ⁊ ſic appellatiõe deſerta an poterit ꝓce
di abſq; alia citatione ⁊ videtur ꝙ ſic vt voluit Inno.in.c.
ex ratione.j.eo.vbi ſingulariter dixit ꝙ quãdo appellatio ẽ
deſerta ꝓpter non ꝓſequi in termino põt iudex a quo ꝓce
dere ad executionem ſnie abſq; alia citatiõe partis facit di
ctuȝ.c.cum qui. Nam ex quo appellãs videtur declaraſſe
nolle amplius cõparere corã eo ⁊ ſicut ante aſſignationeȝ
termini potuiſſet iudex a quo ꝓcedere ɔtra appellãteȝ vlte
rius nõ citatum vt.d.c.cuȝ qui.ita lapſo termino poterit vt
hic in gl.abſq; citatione. ⁊ ita tenet Panor.i.d.c.cũ cãȝ.ſ.
ti.j.col.pe.per gloſ.ibi in prin.volentem ꝙ tũc iudex poſſit
ꝓcedere ɔtra appellantem ac ſi fuiſſet perẽptorie citatus.⁊t
24 ita etiã lȝ gl.hic vnde lȝ alias ille qui ſponte renunciaſſet
appellationi eſſet neceſſario tunc citandus ad cauſaȝ vide
gl.c.cum qui.etiã ſi renunciet tacite vt ibi per gloſ. Tamen
quando tacite renũciatio reſultat ex negligentia puta in nõ
petẽdo apoſtolos.j.tẽpus aut in nõ proſequendo appella
tionem.j.terminum aſſignatum a iudice vt hic in tex.nõ erit
propter hoc de neceſſitate amplius citandus per iudiceȝ a
quo ad reliquũ proceſſum vt.d.c.cum q.⁊ ita tenet ibi Io.
25 an.⁊ ſequiꝫ Panor.i.c.directe.j.eo. Notans ex omnibus
p̃dictis vnã notabileȝ regulam ꝙ iudex a quo non teneatur
de cetero citare appellantem ab eo etiam ſi appellatio ſit de
ſerta quod tene menti de quo etiaȝ vide plene dicta in.d.c.
directe.⁊ in.d.c.ſepe.vbi de his.

a ¶ Dila/tiões. Qua/liter dilatio peti deãt ad ꝓbãdũ.⁊ ex qb⁹ cauſis vide ɔſiliuȝ in.c.j.domi. alex.de imo. in.v.vo.⁊ p Lud.ro. in ɔſi. ſuo.lxx/vj. ⁊ in alio ɔſi.ſuo. cc/xxvj. Bar/tho.ab bor.

Cum ſit romana. Appel-
lans hȝ annũ ad ꝓſequẽdũ a iure ⁊ ex cã biennium
niſi iudex modereꝫ ⁊ ſi.j.id tp̃s nõ ꝓſequaꝫ
rata manet ſnĩa vel remittiꝫ ad ipſuȝ iudicẽ
a quo qñ ante ſniaȝ fuit appellatũ.h.d.vſq;
ad.§.pterea. ¶ Et hȝ duas ptes. Primo ſtatuit terminum
appellatiõis ꝓſeq̃ndẽ. Scd̃o ponit penã nõ cõparẽtis.ſe-
1 cũda ibi.§.qđ ſi. ¶ No.pmo ex iſto tex.ꝙ ita allegat ꝙ ap-
pellãs hȝ a iure annũ ad ꝓſequẽdũ appellatiõem ex cã bie-
niũ immo ẽt ex cauſa trienium vt in.c.ex ratione.ſ.eo. licet
iſte text.in prĩci. loquatur in appellatione iudiciali tamen
idẽȝ eſt ſi appelletur extra iudicium quia vtrobiq; eſt idem
2 terminus vt in clemẽ.ſicut.eo.ti.vbi de h tex.notabi. ¶ No
ta ſecundo ꝙ iudex a quo poteſt appellanti prefigere bre-
uiorem terminum termino iuris reſpectu proſecutiõis ſed
non reſpectu finis quia vbi appellans non tenebatur pro-
ſequi ante annum tamẽ in termino ſibi aſſignato tenetur p-
ſequi ⁊ poſtea finire in ipſo termino iuris vt hic ⁊.ſ.c. pro-
3 ximo. ¶ Nota tertio iuncta glo.ꝙ ſicut per lapſuȝ termini
iuris deſerit appellatio vt i.d.cle.ſicut.ita ⁊ p lapſum ter-
mini hominis ẽt in appellatiõe a diffinitiua vt nõ expectat
tũc lapſus termini iuris vt hic.⁊.ſ.c.proximo ⁊ ibi p Inn.
4 ibi plene de hoc ẽ dictũ. ¶ Ultimo no.ꝙ lȝ ab actu extra
iudiciali ſit pmiſſa appellatio vt hic ⁊ in.c.ɔcertationi.e.tit.
li.vj.in ipſa appellatio extraiudicialis nõ ẽ ꝓprie appella
tio ſed ẽ ad cãȝ ꝓuocatio vt hic in tex.⁊ gl.in vbo ſolẽt: ſe-
cus in fauorabilib⁹ cũ large poſſit dici appellatio ẽt ſi extra
iudicium ꝓuocetur vt hic.⁊.j.eo.in.c.bone.⁊ conuenit etiã
cum appellatione iudiciali cuȝ eadẽ modo a grauamine ex-
tra iudicium ſit appellandus infra.x.dies ſicut in appellatio
ne iudiciali vt ẽ hodie tex.notabilis in.d.c.concertationi.de
quo ẽt hic notabiliter p Innocẽ.in pñ.debet etiam appella
ri coram iudice ⁊ in eius pſentia alle.ẽt in appellatione ex-
tra iudicium redderet appellatio nulla ſi non interponeret
in pſentia iudicis vel ſtati inferẽtis grauamẽ quando eius
pſentia haberi poſſet vt voluit glo.or.in.c. appellatio eo.ti.
lib.vj. ¶ Lapus in ſua alle.xxxix.colũ.ij.de quo arti.vid ple
ne in.c.bone.j.eo.in.vij.⁊.viij.q.vbi plene dixi ⁊ hic p In-
nocẽ.in pn. ¶ In gloſ.magna in pn.tene menti gloſ.ordi.
q̃ ſemp allegatur an ⁊ quando iudex poſſit diminuere vl ꝓ-
rogare dilationes a iure ſtatutas de quo ẽt per glo.in regu-
la.indultũ.in.vj.⁊ in.l.ij.ff.de re.iu.⁊ ibi p Bart.⁊ alios.⁊
5 in.c.qđ ad ɔſultationẽ.ſ.ti.pxi.⁊ in.c.j.⁊.ij.ſ.de dila. ¶ In
eadẽ glo.ibi tp̃s.x.dieꝝ no.gl.⁊ ita allegatur ꝙ tẽpus.x.die
rum ad appellandum non põt immutari p iudicẽ.⁊ idẽ vo-
luit glo.in.d.regula.indultum.immo plus voluit glo. ſingu
laris in auten.offeratur.C.de litis conteſta.ẽt de voluntate
partiuȝ non poſſe tale tẽpus ꝓrogari.⁊ ita ſequitur ibi bal.
⁊ in autẽ.ei qui.C.de temp.appel.quia nõ poſſent facere p-
tes ꝙ elapſis.x.diebus p appellationem deuoluatur iuriſ-
ditio ad non habentẽ.l.priuatorum.C.de iuriſdi.om.iudi.⁊
non poſſent facere partes ꝙ ſententia non tranſeat in rem
iudicatam poſt.x.dies.ſ.ti.pximo.quo ad conſultationeȝ.⁊
nota.in.l.fi.C.de tranſac.ſed tamen p ſtatutum vel conſuetu
dinẽ loci bene poſſet tẽpus.x.dieruȝ ad appellandũ abbre-
uiari vel prorogari vt voluit gloſ. ſingularis in.l.pſcriptio-
ne.C.ſi contra ius vel vti.pu.quã ad hoc allegat Ang.in.d.
l.ij.⁊ non mirum cum tale tẽpus.x.dierum ſit de iure poſiti
uo vt in.l.j.§.biduum.ff.quando appel.ſit.⁊.ij.q.vj.biduũ.
⁊ in aut.hodie.C.e.titu. Merito põt per.l.vel ſtatutum im-
6 mutari.de quo.j. ¶ Sȝ quantum ad materiam huius gloſ.
di.in dicta regula.indultum. concludit ꝙ aut datur dilatio
a iure ſine miniſterio iudicis ⁊ immutare nõ poterit aut cũ
iudicis miniſterio ⁊ tunc cauſa cognita poterit diminuere
vel prorogare.⁊ ita in effectu reſtat gloſ.hic.⁊ in.d. regula.
indultum. Sed Barto.in.d.l.ij.indiſtincte voluit ꝙ iudex
a ex iuſta cauſa poſſit abbreuiare vel allongare dilatiões ᵃ ſta-
tutas a iure etiam ſi abſq; aliquo iudicis miniſterio ⁊ etiam
tempus.x. dierum ad appellandum vt ibi plene per eum ⁊
cum eius dictis reſidet hic domi.Anto.⁊ cum eo etiam vi-
detur reſidere hic Panor. dicens ꝙ iudex inq̃ȝtum vellet
immutare terminos iuris in p̃iudicium ſuperioris ⁊ nõ poſ
ſet vt in.c.ex inſinuatione.j.eo.⁊.ſ.de iureiuran. venientes
ſed quantum tendit ad ius partis poſſet iudex immutare di-
lationes ſtatutas a iure etiam abſq; aliquo eius miniſterio
dummodo ſtatuat in pertinentibus ad ſuam poteſtatem.⁊
ita dicit probari per text.hic.⁊.ſ.c.proximo cum iſte termi-
nus ad proſequẽdum detur a iure ⁊ abſq; miniſterio iudi-
cis ⁊ tamen poteſt reſtringi per ipſuȝ iudicem ⁊ per hoc in-
fert Panor. colum.iiij.ꝙ ex iuſta cauſa puta ratione ſcan-
dali vel alterius vtilitatis poſſet iudex a quo tempus.x.die
rum ad appelanduȝ diminuere cum p hoc non pꝫigitur lex
ſuperiori immo ipſis partibus ꝓut hic dicitur in termino ꝓ-
ſecutionis ⁊ ſic concordat Panor.cũ bar.in.d.l.ij.vbi hoc
7 dixit de iſto tpe.x.dierum. ¶ Et ex hoc etiam inferꝫ ꝙ lȝ ci-
uitas recognoſcens ſuperiorẽ non poſſit ex toto tollẽ appel
lationem vt.d.c.veniẽtes. bñ tamen poſſet p eius ſtatutum
diminuere vꝫ allongare terminum.x.dieruȝ ad appellandũ
8 vt p glo.i.d.l.pſcriptione.⁊ ita limiteꝫ.d.c.veniẽtes. ¶ Sȝ
aduerte quia Bal.in.d.aut.offeratur.reſidet cuȝ opi.Dy.
⁊ glo.hic contra Barto.dicendo ꝙ aut dilatio habet dari
cum cauſe

cũ cauſe cognitione ⁊ ſic cũ miniſterio iudicis ⁊ poterit im-
mutari per iudicẽ niſi lex vltra procedat inhibẽdo.ff.de iur.
deli.l.ij.aut datur ſine cauſe cognitiõe ⁊ tũc cum non ſpe-
ctet ad iudiceȝ nõ poterit imutare prout eſt tempus.x.dieꝝ
vt i dicta auten.hodie.⁊ in tẽpore d quo i.c.pia.de excepti.
in.vj.⁊ i.c.frequens de reſti.ſpolia.eo.li.⁊ ita etiam reſidet
Ang.in effectu i.d.l.ij.ꝙ hoc quod poſſit imutare tempus
x.dierum non reperiatur a iure ſibi pmiſſuȝ ar.tex.in.d.c.ex
inſinuatione.j.eo.ſed p legẽ ſeu ſtatutuȝ ſeu conſuetudineȝ
9 loci poteſt bñ imutari vt.ſ. ¶ Et iõ Imol.hic dicꝫ ꝙ opinio
huius glo.hic ẽ cõis vt ſic dilationes date a iure abſq; iudi
cis miniſterio nõ poſſunt p ip̃m iudicẽ.imutari niſi ſoluȝ in
caſibus i q̃bus reperieꝫ expreſſum ⁊ ita non obſtat iſte tex.
aut alia iura que alleganꝫ in cõtrariũ ⁊ facit quod notat glo.
in verbo q̃ndeciȝ.in.c.cupiẽtes.§.ꝙ ſi per.xx.d elec.lib.vj.
10 ¶ Et aduerte qꝛ dicit hic Panor.col.v.ꝙ eo cãu quo iu-
dex poſſet imutare dilationes a iure ſtatutas reſtrigẽdo vel
progando terminos iuris tũc ſi hoc faceret abſq; cã rõna-
bili ⁊ cognitiõe cauſe poſſet ab eo appellari:ita dixit Inn.
in.c.ad petitiõeȝ.j.de accu.qꝛ lȝ p̃ſumaꝫ pro iudice etiã in
his que eius arbitrio relinquunꝫ vt dixit ſingꝫr Inn.in.c.
nouit.ſ.de eo qui fur. Tamẽ ſi male arbitrareꝫ poſſȝ appel
lari ẽt in cõmiſſis ſuo arbitrio ꝓut voluit glo.or.in.c.ſuper
his.j.de accu.⁊ eſt tex in.c.j.de dila.ſ.⁊ Bar.i.l.ſi qua pe
11 na.ff.de v.ſig. ¶ In eadẽ glo.ibi verius dicas. Nota hanc
glo.que ponit veritatẽ ⁊ de his dicas ꝓut plene eſt dictum
ſ.c.pximo.⁊ dicit hic Panor.ꝙ ipſe iudex ad quem ex cã
bene poſſet reſtringere hũc terminum iuris dãdo minores
a dilationes ᵃ ⁊ cõpellere ptes ad ꝓſequendũ vt in.c.oblate
j.e.⁊ pp hoc dicebat Bal.in.d.auc.ei q.ꝙ lȝ iudex ad quẽ
non poſſit artare tp̃a appellatiõis ꝓſequẽde ex quo tale tp̃s
quantũ ad eũ abſq; eius miniſterio eſt ſtatutuȝ a iure ꝓut ẽt
dicebat Cy.in.d.auc.ei q.tñ Bal.intelligit ⁊ limitat quan
do ipſe iudex vellet imponere tp̃s ⁊ metã inſtãtie ſed qñ ipi
iudici liqueret de cã poſſet p̃ntibus ptibus vel etiam altera
abſente vt in.l.ampliorem.C.eo.ti.q̃cunq; ꝓnũciare ⁊ ſic
imponere finẽ cauſe ⁊ inſtantie appellatiõis per ſniam etiã
ante lapſum anni.arg.ff.vt in poſ.leg.l.is a quo.⁊ no.in.l.j.
C.q̃uo ⁊ quãdo iud.quod dictũ tene menti ad limitationeȝ
⁊ declarationẽ eoꝝ que in hoc ſunt dicta.ſ.c.pximo d quo
tamen dicas vt eſt dictũ in.d.c.oblate. ¶ In eadem glo.in
fine ɔcludit iſta glo.ꝙ ſnĩa firma remanet ex ſolo lapſu ter-
mini hois non expectato vlterius lapſu termini iuris vt hic
12 in tex.⁊.ſ.c.pximo ⁊ dic vt ibi. ¶ Et aduerte cũ hic tex.lo
quaꝫ in appellationibus etiã extraiudicialibus tũc videꝫ ꝙ
ſi appellareꝫ a grauamine ⁊ labatur terminus aſſignatus ꝙ
grauamen illatũ extra iudicium tranſeat in rem iudicatam
per lapſum termini hominis ſicut per lapſum termini iuris
vt eſt expreſſum in cle.ſicut.eo.titu.vbi a grauamine extra-
iudiciali currit annus a die appellationis ⁊ ſi appellaretur
a grauamine futuro tunc nõ incipit currere tẽpus a die ap-
pellationis ſed incipit currere tempus a die illati grauami
nis vt in tex.ſingulari eo.d.c.ſicut.eo.titu.⁊ eadem ratione
tp̃s aſſignatũ ab homine in appellatiõe a grauamine futu-
ro non currit a die aſſignationis termini ſed inciperet cur-
rere a die illati grauaminis ⁊ licet vtroq; caſu per lapſum
termini hominis ſiue iuris deſeratur appellatio vt hic ⁊ in
13 d.cle.ſicut. Tamen dicit hic Panor.ꝙ deſerta appellatiõe
extraiudiciali iterum audietur talis appellans ſuper iure
ſuo ⁊ dicit probari hic in tex.intelligendo per viam quere-
le nõ autẽ per viã appellatiõis ⁊ rõ differẽtie quare auditur
per viã q̃rele ẽ qꝛ negocia extraiudicialia nũq̃ȝ tranſeunt in
rẽ iudicatã agẽdo per viã querele vt ẽ tex.notabilis cũ glo.
in.d.c.concertationi.ſecus ſi p viaȝ appellationis quia illo
iure proſequi non poſſet deſerta appellatiõe ſed per viã q̃re
le poſtea ſic ſm Panor.⁊ ita videtur hic velle Innocen.⁊
Imol.in fi. ¶ Sȝ certe hoc dictum nõ videtur tranſire ſine
dubio per generalem regulam huius textus.c.⁊.ſ.proximi
qꝛ non proſequẽs ſuum grauamen in termino iuris vel ho-
minis q̃ȝtũ ad ſe nõ audiꝫ amplius ſup illo ⁊ maxime qꝛ tex.
in.d.c.concertatiõi dat electiõem an velit grauatus ꝓſequi
ius ſuũ.per viã appellatiõis vel q̃rele vñ ſi eligit per viã ap-
pellationis ⁊ ſuccubuit qꝛ ſit deſerta ei⁹ appellatio p lapſuȝ
termini iuris vel hois non videꝫ ꝙ amplius poſſit deduce-
re illud grauamen poſtea per viaȝ querele vt hic ⁊ in.d.cle.
ſicut.ex quo paſſus ẽ labi terminũ hois vꝫ iuris quo caſu di
ceꝫ conſenſiſſe ar.l.ab eo.C.quomõ.⁊ quãdo iu.⁊ dato cõ-
ſenſu expreſſo vel tacito nõ auditur grauatus ẽt poſtea per
viã querele vt in.d.c. cõcertatiõi.⁊ ibi p glo.⁊ ſic videreꝫ ꝙ
lapſo termino iuris vel hominis appellãs extra iudiciũ ſit
excluſus q̃ȝtũ ad ſe ⁊ nõ audiaꝫ poſtea per viã q̃rele ex quo
elegit per viã appellationis in qua ſuccubuit ⁊ viã quã ele-
git hec ſibi pateat.ff.qđ me.cau.l.ſi cũ exceptione.§.fi.⁊ fa-
cit qđ habeꝫ in.c.ſi forte.⁊ in.c.vt circa.⁊ in.c.cupiẽtes. de
ele.libro.vj.cog ita tñ. ¶ In glo.in verbo nec ſolent.in fi.
de differentijs in appellatione iudiciali ⁊ extraiudiciali hic
aliqualiter per doc.⁊ plene dicetur in.c.bone.j.eo.vbi vide
de his. ¶ In gloſ.in verbo cogitur in prin.quid aũt ſit in
cauſis beneficialibus in quibus appellanti ſtatuiꝫ termin⁹
a iure ad ꝓſequẽdaȝ vt in.j.c.j.de ele.li.vj.an appellãte nõ
ꝓſequẽte.j.terminũ ſit deſerta appellatio. Lapus in cle.j.
eo.ti.tenet ꝙ nõ cũ hic tex. loquaꝫ in termino hois ⁊ nõ iu-
14 ris. ¶ Sed dubitaꝫ quid ſit in termino hois in cauſis bñ
ficialibus pone iudex aſſignauit terminũ appellanti ad arri
piẽdũ iter ⁊ ꝓſequendũ appellationẽ in termino nihil fe-
cit an hẽat locũ diſpõ hui⁹ tex.⁊.ſ.c.pxi. Lap⁹in.d.cle.j.
vꝫ velle ꝙ ſic.ſed Pet.de ancha.tenet ɔtrariuȝ dicẽs pmo
ꝙ in iſtis beneficialibus iudex a quo non põt aſſignare aliũ
terminũ q̃ȝ ſit expreſſum in.d.c.j.⁊ i.d.c.cupientes.qꝛ eſſet
imponere legẽ ipſi ſuper gloſ.in.d.§.ꝙ ſi per.xx.⁊ pſuppo-
ſitio ẽt ꝙ iudex hoc poſſet tamẽ appellante non comparẽte
nõ erit in bñficialibus deſerta appellatio ex quo i.d.c.j.im-
poniꝫ alia pena ipſi cõtumaci qꝛ procediꝫ in eius abſentia
vnde eius appellatio nõ ẽ deſerta ⁊ nõ dȝ duplici pena pu-
niri.ſ.de iudi.at ſi clerici in fin.ſm Pet.de ancha. ¶ Sȝ
aduerte qꝛ dictũ Lapi.ſ.ꝓcedit qñ aſſignareꝫ termin⁹ par-
15 tibus vel ſaltem nõ cõtradicentibus cũ bñficialibus ptes
poſſit renunciare appellationi vt in.c.q̃uis de elect.li.vj.⁊
in bñficialibus ſnĩa tranſit in rẽ iudicatam vt per glo.or.in
c.j.j.de cõceſ.pben.vnde ꝙ eoruȝ p̃iudicium altereꝫ diſpo
ſitio.d.c.j.non eſt tollere ius ſupioris ſed ipſe partes renũ
ciant ſuo fauori ⁊ dato etiam ꝙ iudex aſſignaret formaliter
terminuȝ iuris de quo in.d.c.j.⁊ in.d.c.cupiẽtes.lȝ alꝫs ap-
pellatio non deſeraꝫ ex lapſu termini iuris vt ſupra tamen
quando ideȝ terminus iuris eẽt aſſignatus p iudicẽ tũc bñ
deſerereꝫ appellatio cũ mitius agaꝫ cũ lege q̃ȝ cũ iudice.l.
celſus.ff.de arbi.⁊ ita tenet do. Flo.in.d.cle.j.i fine. ¶ Ex
q̃bus inferꝫ ꝙ in beneficialibus cãis terminus iuris datus
ad ꝓſequẽdum in cã appellationis non põt per iudicem a
quo immutari vt per glo.in.d.§.quod ſi p.xx.in vbo quinde
cim.partibus ipſis contradicentibus ſecus ſi volẽtib⁹ aut
ſalteȝ nõ contradicẽtibus.⁊ ita ſequitur do.Andr.⁊ Imo.
in.d.clemẽ.j.in fi.quod tene menti quia eſt ſingularis limi-
tatio ad tex.hic.⁊.ſ.c.pximo vt non habet locum in bene-
ficialibus cauſis niſi termin⁹ ſit aſſignatus p iudicem a quo
conſentientibus partibus vel non contradicentibus ⁊ ali-
ter in beneficialibus nunq̃ȝ per lapſuȝ termini hominis eẽt
deſerta appellatio.quod tene menti.de quo tamen vide per
rotam in deci.ccxxj.que incipit. Item ſi appellans.

a ¶ Dãdo minores di/latiões. Ad de añ dila/tiões veniat imputando do. Ludo. ro.i ɔſi.ſuo. ccccxcvij.⁊ an q̃rta di/latio ɔcedẽ/da ſit i ſum marijs per eundẽ i alio cõſilio ſuo. ccccxxv. bar tho. ab bor.

§ **Preterea.** Qui de crimine impeditur appella-
re poteſt niſi crimen ſit notorium.h.
d. ¶ Nota primo ꝙ etiam in criminalibus eſt permiſſa ap-
pellatio vnde in capitalibus cauſis ⁊ vbi ageretur de pena
mortis non ſolum ipſe condemnatus ſed etiaȝ quilibet ali⁹
abſq; vllo mandato.immo etiã inuito ⁊ contradicente ipſo
condemnato appellare poteſt vt in.l.non tantum.ff.eo.⁊ pẽ-
dente appellatione non poſſet fieri executio vt ibi nota.in.l.
1 qui vltimo.ff.de pe.per Bart. ¶ Nota ſecundo ⁊ ita alle-
gatur ꝙ in notorijs poteſt ferri ſententia non citata parte qđ
qualiter procedat.dicetur.j. ¶ Nota tertio ⁊ ita allegatur
ꝙ in notorijs etiam abſens ⁊ extra territorium ⁊ non citat⁹
poteſt excommunicari quod qualiter etiaȝ procedat patebit
2 j. ¶ In glo.in verbo manifeſtus.in fi.an in notorijs etiam
admittatur appellatio dicetur plene.j.eo.in.c.cum ſpeciali.
§.porro. Nota tamen ex hac gloſ.ꝙ in manifeſtis bene ad-
mittitur appellatio ⁊ que ſit differentia inter notorium ⁊

a ❡ In manifeſtis.ad de an in notorijs admittatur appellatio no.i.c.puenit ⁊ i.c.ꝓpoſuit.infra eo.vbi p doc.p⁹ Inno.in gl.ſua in verbo manifeſto.vide in ſpe.ð notorio crimine in.§.iam de no.in vſi.viij.hōa gl.in.l.emptorē.in pn.ff.ð acti.emp.ſꝫ in cauſis criminalib⁹ aliō ē ⁊ aliō in ciuilibus ꝑ allegato.c.ꝓpoſuit.⁊ notat etiam Inno.in.c.cōſuluit.el j.hoc eodē tit.Barth.ab bor.

manifeſtū vide gl.in.l.ciues.C.eo.ti.⁊ ꝙ in manifeſtis *ad
mittaꝛ appellatio ꝓbaꝛ.iij.q.v.q꞉ ſuſpecti.i tex.⁊ glo.❡ In
glo.fi.ibi ad penitentiā.hec ſol.non eſt vera ſm do.An.q꞉
excommunicatio non debet ferri niſi premiſſa legittima ad
monitione vt in.c.ſacro.j.de ſen.excom.etiam ſi delictum ſit
3 notorium cum ab hoīe pro nullo delicto poſſit ferri excom
municatio niſi ſolum pro contumacia vt no.glo.notabilis
xj.q.iij.epiſcopi.ideo non ſufficeret admonitio que fieret ad
penitentiam per viam denunciationis euangelice cum re
quiratur ſpecialis citatio ad ſententiam vt per glo.in verbo
4 ad id.in cle.ſepe.de verbo.ſig.⁊ ita reſidet Imol.hic qd di
ctū non placet Panor.ex quo ſufficit ꝙ etiam per vnicam
citationē conſtet de contumacia tunc enim quis poterit po
ſtea abſq̄ alia citatione excommunicari vt in.c.j.ſ.de iudi.
⁊.xj.q.iij.certum.⁊ tenet Inno.in.c.ex parte.j.de ver.ſig.
5 vbi ſingulariter dixit in vlti.col.ꝙ ſi prelatus aliquid preci
pit ſubdito ſuo quod ſpectat ad ei⁹ officium ⁊ ſubditus nō
obedit poterit eum excommunicare abſq̄ alia citatione vel
admonitione ex quo iam eſt in contumacia quod no.ſed cer
te glo.hic non loquitur de tali contumacia.❡ In eadē glo.
in fi.no.primo ex hac glo.ꝙ iudex poteſt citare per ſuum fa
miliarem ſic.ſ.de do.⁊ contu.cū dilectus.immo iudex poſ
ſet committere parti citationem alterius partis vt in.l.eum
qui.§.ſi epiſtolam.ff.de fur.⁊ in.l.miles.§.qui iudicari.ff.de
re iudi.intellige qñ conſtaret per litteras de commiſſione iu
6 dicis de quo plene diceꝛ in.c.cū parati ❡ Nota ſecundo
ex hac gloſ.ꝙ lꝫ in notorijs non requiratur ordo iuris vt in
c.ad noſtram.el.ij.ſ.de iureiur.tñ bene requiritur citatio in
notorijs ſm gl.not.ibi ⁊ hic.⁊ ideo in ſnīa excommunicatiōis
vbi requiritur admonitio vt.d.c.ſacro.q̄ excōmunicatio de
bet ferri in ſcriptis vt. in.c.j.de ſen.excom.lib.vj.requiritur
7 citatio ēt i notorijs ⁊ ita reſidet glo.hic ⁊ hoſti.dicēs ꝙ nul
lus abſens quantumcunq̄ notorius criminoſus eſt excōicā
dus niſi primo ſit citatus cū multi dicantur notorij qui nō
ſunt.j.eo.conſuluit.⁊ q꞉ forte notorius habet legittimas de
fenſiones que ſunt admittēde.ſ.de reſti.ſpoli.litteras.in fi.
⁊ ita ſequitur hic Inno.non tñ in notorijs requiritur trina
vel peremptoria citatio ſed ſufficit vna ſicut in ſummarijs vt
in dicta cle.ſepe.⁊ ita reſidet Io.an.hic Imol.⁊ Panor.⁊
ideo q꞉ excōicatio fertur ratione contemptus vt in.d.c.epi
ſcopi.non ſufficeret contumacia reſultans ex citatione facta
ad domū vt voluit notabiliter Inno.in.c.fi.ſ.de eo qui mit
tiꝛ in poſ.poſt prin.iō ēt eſt ꝙ nō ſufficit ṽa ꝯtumacia ꝓcurā
toris niſi dñs ſciēs nō purget eandē ita tex.ſingularis in c.
j.in fi.ſ.vt lite nō cōteſta. Et ſic ſit concluſio ꝙ ⁊ in notorijs
nō dꝫ proferri regulariter excōicatio niſi ꝓcedente citatiōe.
8 Sed an in alijs cauſis notorijs poſſet ferri ſententia ſine
citatione concludit hic Panor.ꝙ nō niſi quando factū eēt
ita notorium ꝙ certū ſit abſenti non cōpetere defenſionē.⁊
ita ꝓcedit.c.cum olī.ſ.tit.ꝓxi.⁊ de ele.bone.el.j.⁊.l.ij.§.ꝙ
ſi de frumentaria.ff.de admini.re.ad ciui.perti.⁊ ibi p bart.
⁊.l.ictus fuſtium.ff.de infa.ſed vbi eēt dubiū an abſenti poſ
ſit cōpetere aliqua defenſio vel nō ⁊ tunc ēt in notorijs req
riꝛ citatio ⁊ aľs ſnīa eſſet ipſo iure nulla vt eſt tex.in.c.fi.de
offi.dele.li.vj.vbi ꝯſeruator dꝫ citare ⁊ tñ non ꝓcedit niſi in
notorijs vt in.c.j.de offi.dele.in.vj.⁊ hoc ēt voluit Innocē.
in.c.tua.j.ð coha.clemē.adde quod voluit ſingulariter ho
ſtiē.⁊ Io.an.in.d.c.cū olī.ſ.ti.ꝓxi.ꝙ papa pōt ferre ſnīam
contra tenentes terras romane eccleſie ēt eis non citatis de
quo vide per Bal.in ꝓhemio feudoꝝ col.xj.⁊ plenius per
9 doc.in.d.c.cū olī.❡ Ultimo an abſens extra territorium
poſſit excōicari tex.hic facit ꝙ ſic ſed tex.⁊ glo.in.c.ij.§.ſta
tuto.de conſti.lib.vj.vr̄ probare contrariū ⁊ ita tenuit pau
lus in cle.paſtoralis.de re iu.q꞉ ſentētia excōicationis tra
hit ſecū executionē vt.j.eo.paſtoralis.vnde ſicut nō poſſet
executio fieri extra territorium vt in.c.romana.§.contrahen
tes.de foro.compe.lib.vj.⁊ in.c.poſtulaſti.eo.titu.ita videꝛ
ꝙ excommunicatio non ligat extra territorium.❡ Quare
conclude ꝙ ſentētia excōicatiōis particulariter contra ſub
ditum valet ⁊ ligat licet abſentem extra territoriū vt hic in
tex.⁊ facit.c.tue.ſ.vt lite non conteſ.⁊.j.de cle.non reſi.c.ex
10 tue.⁊ per Innoc.in.c.fi.ſ.de fo.cōpetē.Limita tñ primo
predicta procedere in ſentētia particulari ſecus quādo fer
tur ſententia gnālis per modū edicti vel ſtatuti ſicut patet in
c.ꝯſtitutus el.j.de teſti.⁊.j.ne.ad noſtrā el.ij.de iureiur. tūc
enim excōicatio non ligat abſentē extra territorium ⁊ ita ꝓ
cedit text.in.d.§.ſtatuto.⁊ ita ēt limitat ⁊ intelligit Io.and.
11 ibi.❡ Secūdo limita.ſubditus abſns extra territoriū poſ
ſit excōicari qñ excōicatio ꝓferꝛ pro cā iam damnata ⁊ habē
te ortū intra territorium ⁊ ita procedit tex.hic ⁊ alia iura ſu
pra pro hac parte adducta alias autem pro cā orta ⁊ origi
nata extra dyoceſim abſens excōicari non poſſet.vt eſt tex.
notabi.in.d.§.ſtatuto.⁊ ſequiꝛ ibi Gemi.⁊ do.An.i.c.a no
12 bis.el.j.de ſen.excō.❡ Tertio ⁊ vltimo limita predicta ꝓ
cedere in ſubdito ratione domicilij ſecus ſi ratione contra
ctus vel delicti ſeu rei ſite.tunc enim abſens extra territo
rium excōicari non poſſet eius perſona reſtringi niſi ſit in
uentus in loco contractus delicti vel rei ſite vt eſt text.i.d.
cle.paſtoralis.⁊ in.d.§.ꝯtrahētes.intellige niſi primo ſit iā
ꝯuentus per citationē tunc enī cū ſit in cōtumacia conſtitu
tus ēt abſens extra territoriū poſſet excōicari ⁊ ita pt ꝓce
dere tex.hic ⁊ tenuit Inn.in.c.ij.ð dila.⁊ in.d.c.fi.vbi doc.
13 ita ſequuntur.⁊ an abſens extra territorium poſſit abſolui
ſicut pōt excōicari vide Inn.⁊ doc.i.c.nouit.ſ.ð offi.dele.

AD hec.

Si corā eodem iudice ordinariovel delegato a quo qs in vna cā appellauit poteſt in alia cauſa ꝯueniri niſi vt ſuſpectus recuſetur. hoc dicit ⁊ non diuiditur.
1 ❡ Nota primo ⁊ ita allegaꝛ ꝙ licet per appellationem ſuſpendatur iu
riſdictio iudicis a quo appellatur.ſ.de iureiurā.venientes
cum ſi.Tamen iſtud ꝓcedit ſolum in ea cā in qua appellaꝛ
non in alijs cauſis ſeparatis nā licet ſit appellatū in vna cā
poteſt appellās ſuper alia conueniri coram eodem iudice a
quo appellauit ⁊ remanet in alijs cauſis ſub iuriſdictione
ipſi⁹ iudicis lꝫ ab eo in vna cā ſit appellatū q꞉ iuriſdictio iu
dicis nō eſt ſuſpenſa in alijs cauſis in qbus nō eſt appella
tū vt hic pꝫ ⁊ in.c.romana.§.cū vero.⁊ ibi per glo.j.eo.tit.
lib.vj.Sed interpoſita appellatione ſuper vno articulo ip
ſius cauſe bñ ſuſpendiꝛ tota iuriſdictio quo ad ipſam cāꝫ ⁊
pp hoc determinat rota deci.clxxiij.que incipit.Itē ſi ab
excommunicatione.ꝙ ſi appelletur ab excommunicatione
ſeu ab eius reintruſione ob contumaciam in nolendo reſpō
dere libello ⁊ iudex ad quē inhibeat iudicia quo ſi poſt in
hibitionem iudex a quo procedit in cauſa principali ictus
eius ꝓceſſus erit reuocādus vt in.d.c.romana.⁊.§.ſi vero
⁊.c.nō ſolū eo.ti.lib.vj.❡ Non obſtat ꝙ predicta excōmu
nicatio ſeu reintruſio videaꝛ nouus articulus ⁊ ſeparatus
⁊ cā ꝓncipali q꞉ certe ex quo excōicatio eſt lata ratiōe nego
cij principalis appellatio ſuſpēdit in totū ſec⁹ ſi cauſe eēnt
diuerſe ⁊ ſeparate q꞉ appellatio in vna cā non retardaret ꝓ
ceſſum in alia vt hic i tex. qui ſic debet itelligi vt per rotam
in.d.deci.de quo vide plene dicta in.c.ſuper eo.el.j.j.eo.
2 ❡ Ultimo no.ibi maxime.⁊c.diſpoſitio huius tex.habet lo
cum nō ſolum in ordinario ſed ēt in delegato quo ad ſuſpē
ſionem ⁊ recuſationē cū iſta dictio maxime de qua hic i tex.
de ſui propria natura ſit implicatiua vt per glo.in.c.ad abo
lendum.de ſi.pſby.⁊ in.l.j.ff.ad.l.aquil.⁊ ideo tam in ordi
nario q̄ꝫ in delegato appellatio in vna cā non ſuſpēdit iu
riſdictionē in alia cā licet rota in antiquis deci.xvij.tenue
rit cōtrariū in delegato dicens ſi in delegato cui ſunt cōmiſ
ſe plures cauſe appellaꝛ ab vna tūc nō ſolū in illa ſed ēt in
oībus alijs cauſis eximeretur a iuriſdictione illius delega
ti per no.per Inno.in.c.cū olim.de.offi.dele.Sed tu dicas
cōtrariū per tex.hic qui etiā in delegato loquitur.⁊ ita etiā
tꝫ Gemi.in.d.§.cū vero.bene tñ eſt verū ꝙ appellatio in
vna cā inducit ꝙ tam ordinarius q̄ꝫ delegatus poſſit recuſa
ri in alia cā vt hic in tex.de quo.j.❡ In gl.j.i pn.dic ꝙ.d.l.
vna hic allegata loqꝛ de iure ciuili de quo iure ordinarius
non poteſt recuſari ſuſpectus vt in.l.apertiſſimi.C.de iudi.
licet per ius autenticorū poſſit peti vt alius ſibi aſſocieꝛ vt i
auten.ſi vero.C.de iudi.ideo ē ꝙ appellatio in vna cauſa nō
inducit de iure ciuili vt ordinarius poſſit recuſari ſuſpect⁹
in alijs cauſis vt in.d.l.vna ſecus eēt in delegato q꞉ etiam
de iure ciuili poteſt recuſari ſuſpectus etiam abſq̄ vlla cau
ſa dummodo recuſatio non ſit calumnioſa vt per glo.in.d.l.
apertiſſimi.

apertiſſimi.ſed ſm canones tam ordinarius q̄ꝫ delegatus
recuſaꝛ ſuſpectus dummodo cauſa allegeꝛ ⁊ probetur.j.eo.
cum ſpeciali.⁊ ideo in vtroq̄ habet locum tex.hic.❡ Un
de ſic conclude ꝙ etiam de iure ciuili non ſit differētia in de
legato imo in eo habet locū tex.hic ex quo etiam de iure ci
uili pōt recuſari: vt.ſ ſꝫ in iudice ordinario ex quo de iure
ciuili nō pōt recuſari tunc iuſtificata appellatiōe ſeu proba
to grauamine poterit peti ꝙ alius aſſocietur in alijs cauſis
ex quo tūc eſt legittima cauſa ſuſpitionis ⁊ ita debet limitari
tex.in.d.l.vna per rōnem tex.hic vt in.d.§.ſi vero.ſm Pa
nor.hic dicentem hoc plus ſibi placere q̄ꝫ id qd no.Bar.
in.d.l.vna qui ſentit ꝙ etiam in ordinario ſit idem in iſto ca
ſu de iure ciuili quod de iure canonico vt poſſit recuſari q꞉
ſm eum ꝓbato grauamine ex ꝓpoſito inferꝛ iniuria verba
lis ratione cuius iniurie verbalis vel realis poteſt appellari
vt in.l.ſi quis prouocatione.C.eo.que appellatio dicto ca
ſu ſuſpendit iuriſdictionem in totum ēt in alijs cauſis vt in
l.j.C.ſi quacunq̄ pre.po.⁊ ſic erit licita recuſatio in alijs
cauſis ſm Barto.Sed certe.in.d.l.ſi quis prouocatione.
ſolū ſuſpendiꝛ iuriſditio in illa cau.non aūt in alia.❡ Non
ob.d.l.vna.q꞉ aut iniuria infertur a iudice iudicialiter proce
dendo ⁊ tunc de iure ciuili in ordinario non habet locū re
cuſatio in alia cau.vt eſt text.in.d.l.vna.⁊ ſic in hoc rema
net dr̄ia inter ius canonicum ⁊ ciuile in ordinario.Aut in
fertur iniuria verbalis vel realis extra iudicialiter ⁊ tunc ē
caſus ſingularis in.d.l.vna.C.ſi quacūq̄ pre.po.quod in
ducitur non ſolū quo ad ꝑſonam offenſi.ſed ēt quo ad oēs
3 de ſua domo vel familia ⁊ quo ad omnes cauſas.❡ Sed
queritur ꝓmo ꝑ intelligentia tex.an ſola pendentia appel
lationis in vna cauſa ſufficiat vt iudex poſſit recuſari ſuſpe
ctus in alijs cauſis Io.an.hic ꝙ nō q꞉ reſultaret abſurdum
ꝙ appellatio calumnioſa vel ex falſa cauſa aut forte aliquan
do interpoſita ad hunc finem vt impediret iuriſdictionem
in alijs cauſis hoc induceret.⁊ ideo dicit ꝙ ſicut in alijs
recuſationibus ita ⁊ in iſta eliguntur arbitri coram quibus
non erit ſufficiens ꝓbare ſolam appellationem ſed dꝫ ꝓba
ri de veritate grauaminis quo ꝓbato arbitri pronunciabūt
illum ſuſpectum ⁊ ſic poſtea ad alium finē coram iudice ad
quē dꝫ ſimiliter probari de veritate grauaminis quo ad re
motionē ipſius nec eſt hoc nouum prout in ſimili drꝛ in.c.ve
niens.ij.ſ.de teſti.⁊ in.c.ſolicite.ſ.de reſti.ſpo.⁊ hunc in
tellectum ad text.huius.c.⁊.j.eo.ꝓpoſuit.ſequitur hic do.
Anto.⁊ Panor.⁊ Bar.in.d.l.vna.q꞉ poſſibile eēt ꝙ lꝫ ap
pellauerit tñ non ſit grauatus a iudice ideo ex ſola appella
tione nō docto de grauamine nō inferꝛ iuſta cā ſuſpitionis
q dꝫ eē vera ⁊ legittima vt in.d.c.ſuſpitiōis.❡ Sꝫ Imola
hic ponit aliū intellectū ad hūc text.vt intelligaꝛ ſimpliciter
ꝓut loquitur vt ſit ſi appellaꝛ a iudice in vna cauſa poſſit re
cuſari ſuſpectus in alijs cauſis ſi appellās hoc velit ⁊ hoc
ſolū ſit iuſta cā ſuſpitionis cū aliqualis iniuria videaꝛ infer
ri iudici a quo appellaꝛ.j.e.c.vt debit⁹.⁊.l.ſi.C.qñ ꝓuo.nō
eſt nece.iō pēdēte appellatione vr̄ appellās habere ipſum
iudicem ſuſpectū cū poſſit dubitari ne velit ſe vlciſci.ar.l.q
cū maior.§.libertus.ff.de bo.libe.❡ Non ob.ratio abſur
ditatis de qua.ſ.q꞉ certe non debet preſumi ꝙ aliqs abſq̄
iuſta cauſa appellet cum veniat condemnandus in expēſis
vt.d.c.vt debitus.⁊ q꞉ appellatio ſi eſt calūnioſa aut friuola
non dꝫ admitti ⁊ non induceret tūc recuſationem vt in.d.c.
ꝓpoſuit.⁊ iſte intellectus vr̄ magis cōformis huic tex.vt in
d.c.ꝓpoſuit.lꝫ doc.cōiter trāſeāt cū intellectu Io.and.ſ.
ſm Imo.Sꝫ aduerte q꞉ poſſet iſte intellectus ꝓcedere qñ
iudex conſueuit ſe vlciſci cōtra appellātes ab eo ſꝫ nota.in
c.ſi iuſtus metus.j.eo.⁊ per Barto.in.l.de pupillo.§.ſiqs
ipſi pretori.ff.de no.oper.nunc alias aūt ꝓcedit intellect⁹
Ioā.an.ſ.tanq̄ꝫ equior cū ex appellatione nō dicaꝛ inferri
vlla iniuria iudici a quo.C.eodē.l.⁊ in maioribus.vñ ſola
appellatio in vna cā nō induceret iuſtā recuſationē in alijs
4 cauſis niſi probato grauamine vt ſupra.❡ Secundo q̄riꝛ
an ad obtinēdum in cauſa recuſationis ſufficiat probare ap
pellationem ⁊ veritatem grauaminis.do.Anto.videꝛ velle
hic ꝙ non niſi probetur etiā ꝙ grauamen ex mente ⁊ ex ꝓ
poſito iudicis proceſſerit ꝙ voluit grauare ⁊ ita etiam re
fert ⁊ intelligit Barto.in.d.l.vna.ſed Imo.hic ⁊ poſt eum
Panor.concludit non eſſe neceſſarium probare ꝙ gra
uamen proceſſerit ex mente cū animus non poſſit bene ꝓ
a bari * niſi ex coniecturis vt in.c.ij.de renun.li.vj.⁊ in.l.do
lum.C.de dolo.⁊.ff.ex quib.cau.in poſ.ea.l.fulcinius.§.qd
ſit latitare.vnde ſm eos ſufficiat ꝓbare appellationem ⁊ ꝙ
grauamen ſit illatum ratio eſt ſm Panor.q꞉ in dubio pre
ſumitur ꝙ ex malo animo ꝓceſſit cum in maleficijs vľ quaſi
preſumitur malus animus vt in.c.j.ſ.de preſump.⁊ ſufficit
ꝙ probatio preſumptionis concludat vt eſt tex.⁊ gl.nota
bilis in.c.propoſuit.j.de cle.excō.⁊ in.l.oēs.§.lucius.ff.de
his que infra.cre.merito probato grauamine preſumiꝛ de
malo animo iudicis niſi contrarium probetur facit.l.ſi non
conuicij.C.de iniurijs.⁊.l.j.C.de ſiccarijs.quia facto ius
oritur vt.l.ſi ex plagis.§.in diuo.ff.ad.l.acquil.⁊ ita tenen
dum videtur bene tamen eſt verum ꝙ debēt talis preſum
ptio allegari cum omnis preſumptio ſiue iuris hominis de
bet allegari ⁊ alias nihil releuat vt in.l.ſi adulterium cum
inceſtu.§.idem pollioni.in verbo allegetur.⁊ ibi bar.ff.de
adul.⁊ in.l.cum quid.ff.ſi cer.peta.hinc eſt ꝙ lꝫ notorium
aliquando releuet ab onere probandi nunq̄ꝫ tñ releuet ab
onere allegandi quia preſumptio etiam notoria non releuat
niſi allegetur vt voluit gloſa ſingularis in verbo alias i cle.
appellatio.e.titu.⁊ ſequitur doc.in.c.ij.ſ.vt lite non conte
5 ſta.❡ Tertio queriꝛ quid ſi appellatio eſt deſerta ꝑ lapſū
termini hominis vel iuris an poterit tunc appellans virtu
te illius appellationis deſerte recuſare ipſum iudicē in alia
cauſa Innocē.hic ꝙ non cum ceſſet omnis effectus appel
lationis.vt.ſ.e.cum ſit.⁊.c.perſonas.ſed domi.Anto.dicit
hic ꝙ etiam eo caſu quo appellans non poſſet proſequi ap
pellationem tamē poſſet ꝓbare de grauamine ad alium fi
nem recuſationis ⁊ erit iuſta cauſa ꝓbato grauamine.lꝫ ap
pellationem proſequi non poſſit.⁊ ita indiſtincte ſequitur
hic Panor.q꞉ recuſatio fundatur ſuꝑ malo animo iudicis
qui non tolliꝛ per deſertionē appellatiōis.⁊ ſic ad alium fi
nē poterit hoc probari.vt in.d.c.veniēs.⁊ in.c.lꝫ.de ſen.ex
com.lib.vj.hinc ē ꝙ lꝫ ſententia tranſiuerit in rem iudi.aut
q꞉ ab ea nō ſit appellatum vel appellatio ſit deſerta tamen
ipſe iudex pōt ꝯueniri in ſindicatu ex quo tulit iniquam ſen
tētiam.⁊ fecit litem ſuā.vt tꝫ notabiliter Inn.in.c.ſepe.cir
ca fi.j.eo.⁊ in.c.ſacro.j.de ſen.excō.⁊ Bar.in.l.j.ff.ð app.
⁊ facit gl.in.c.paſtoralis.§.q꞉ vero.in fi.ſ.de offi.dele.cum
ergo remanet vt poſſit cognoſci de iniquitate iudicis cōſe
quēter locū hēat recuſatio poſito ꝙ appellatio ſit deſerta ⁊
habeat locū tex.hic qd tene menti.q꞉ ex ꝓdictis habetur no
tabilis limitatio ad vnam deci.dñorum de rota.clxxxvij.q
incipit.Itē ſi auditor.vbi decidunt ꝙ iudici qui tulit diffi
nitiuam ſententiam.lꝫ ab ea ſit appellatum.⁊ ipſe detulerit
appellationi ⁊ prefixerit terminum ad proſequendum tamē
poterit ſibi delegari cauſa deſertionis ipſius appellatiōis
cum ſit alius articulus a cauſa principali ⁊ poterit de illo
cognoſcere cum de iure ſit ꝙ iudex qui tulit diffinitiuā ſen
tētiā ſi ꝑs non eſt proſequuta appellationem pōt ipſam ſen
6 tētiam exeq.vt.d.c.ꝑſonas.⁊.d.c.cum ſit.ſꝫ rota ibi.❡ Sꝫ
certe licet iudici a quo poſſit delegari cauſa deſertionis ap
pellationis ⁊ poſito ꝙ appellatio ſit deſerta: tamen pote
rit ſuſpectus recuſari ſi hoc velit ipſe appellans probato
grauamine.vt hic in tex.⁊.ē.pꝫ pro quo etiā gloſ.notabilis
in verbo ſuꝑ omnibus.in.c.diſpēdia.de reſcrip.libro.vj.que
voluit ꝙ ſi iudex delegatus ſemel grauauit ⁊ fuit appella
tum ab eo poterit poſtea talis iudex recuſari ſuſpectus ab
illa ꝑte in omnibus alijs cauſis q̄ꝫtuncūq̄ diuerſis.de quo
7 ibi plene ꝑ Io.an.⁊ Gemi.❡ Quarto q̄ritur.certum eſt
ꝙ iudex a quo nō pōt nec dꝫ ipſe cognoſcere de cā appel
latiōis nec poſſet iudex ad quē remittere ad eū ipſā cauſā
appellationis.vt eſt text.in.l.eos.in pn.C.eo.ſꝫ qd ſi iudex
a quo ſucceſſit in locum iudicis ad quem.puta epūs a q̄ erat
appellatum ad archyepm̄ eſt ꝓmotus in archyepū an tunc
ipſe poterit de cauſis appellationis cognoſcere.glo.in.l.ſi
filius.in fi.ff.de inoffi.te.dixit ꝙ ſic tanq̄ꝫ alius iudex eque
tamē facit ſi alteri cōmittat ſicut dr̄ de eo q fuit aduocatus
in cauſa.in.l.ꝓtor.ff.de iur.om.iu.⁊ ita reſidet Bal.in.d.l.
eos.Sꝫ certe glo.⁊ Barto.tenēt ꝙ nō poſſit cognoſcere ⁊
ꝙ ex debito teneaꝛ alteri delegare.⁊ ita tenuit prima glo.in

a ❡ Cū animus nō poſſit bñ ꝓbari. Adde qūo animus alicuius ꝙ faciat aliquid dolo qūo ꝓbeꝛ per do.alex.de imo.eleganter ac excellenter i ꝯſilio ſuo cxxvij.i.iiij.volu.ibi accedat etiā Barth.ab hor.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

a ¶ Quia vna ꝛ eadeꝫ appellatio-nis cā non pōt tractari corā diuer-ſis iudicibꝰ. Adꝺ an ap-pellatio ad plures iudi ces copula-tiue valeat. ꝛ de iure ca nonico intel ligat̃ fcā ad papā. vid in ſpe.ꝺ appel latióibꝰ.i.§. nunc tracte mus. v. ſed pone aliq̃s. ꝛ ibi ꝑ Jo. an.in addi-tióe.q̃ icipit ꝛ hoc mihi dicit vex. vi de ꝑ alex. in i ꝯſi. clxxiij. in ſecūda ꝑ te.ꝛ in cōſil. clxxxij. eiuſ-dem volu. Bartho.ab boꝛ.

c.q̃relā.ſ.de ele.ꝛ glo.fi.in.c.a collatióe.eo.ti.li.vj.ꝛ Spe. eo.tit.§.nūc tractemus.in fi.v.illud aūt. Quid aūt ſi iudex ſucceſſit ipſi victo an tanq̃ hñs poſſit appellare a ſnia quaꝫ ipſemet iudex tulit gl.ſing.ē ꝙ ſic in.l.j.ff.de excep.rei ven.

8 ¶ Ultimo q̃rit̃ an iudici a quo eſt appellatū poſſit delega-ri ipſa cā appellatióis.gl.i.d.l.eos.in prin.C.e.tenuit ꝙ ſic in iterlocutoria q̃ gl.male loquit̃ ꝓꝫ bal.ibi cū ſit eadē rō in interlocutoria q̃ in diffinitiua ꝛ cā appellatióis a diffinitiua nō poſſet delegari iudici a quo niſi ꝑ ſolū ꝓncipeꝫ ex certa ſciētia ꝓꝫ gl.no.ibi ꝑ inferiorē nō poſſet ꝛ delegatio eēt ipo iure nulla.qꝛ lege ꝓhibēte nec eēt opus excipe de ſuſpitióe cū ſit ſuſpitio iuris.ꝛ de iure q̃ nō indiget recuſatióe.caſus eſt ſing.in.d.l.eos.in pn. ꝓꝫ bal.ibi ſubdētem ꝙ ēt ſi ſpōte ꝓcederet̃ corā eo ꝓceſſus eēt nullus ipſo iure ꝑ nullū tex. quē dicit ad hoc eē tenēdū mēti. ¶ Dubiū tñ facit qꝛ non improbat̃ ꝙ cā poſſit cōmitti alicui ēt notorie ſuſpecto cum ſit ſaluū ius recuſatióis.vt voluit gl.ſing.i.c.ad hec.ſ.de re ſcrip.ꝛ Inno.in.c.ex traſmiſſa.ſ.de fo.cōpe.ꝛ dixi.ſ. in ru. vñ lꝫ iudex a quo ſit notorie ſuſpectus in cā appellatióis tñ ex quo appellanti ē ſaluū ius recuſatióis ſi nō vult recuſare videret̃ ꝙ valeret proceſſus.vt hic in tex.ꝛ in.c.iſinuāte.ſ. de offi.dele.qñ tñ ipſe iudex ꝓcederet in cōtumaciam ptis abſq; dubio ꝓceſſus eēt nullus.qꝛ ꝯtumax nūq̃ intelligit̃ ꝯſentire i iudicē aut iuriſditióeꝫ ꝓrogare vt dixit ſingulari ter Inno.in.c.innotuit.j.de eo q fur.ſecus ergo videretur qñ ſpōte litigat.vt.ſ.ſed dicas ꝙ Bald.bñ loquitur in illo caſu in quo eſt ſpāle per tex.in.d.l.eos. vbi penitus prohi-betur ꝙ iudex a quo cognoſcat de cā appellationis niſi ſibi deleget̃ per principē vt ibi ꝑ glo.ergo in inferiore a princi-pe non valeret proceſſus nec delegatio.ꝛ ita ēt tꝫ Bar.ibi. In alijs vero caſibus ꝛ iudicibus ēt notorie ſuſpectus vale ret proceſſus ſi nō opponatur exceptio recuſationis.vt.ſ. ¶ Sꝫ limita predicta ꝓcedere ꝙ tūc iudici a quo non poſ-ſit cā appellatióis delegari ꝛ proceſſus ꝛ delegatio non va-leat qñ appellatio eſt legitima ex iuſta cauſa.tunc.n.eſt ſu-ſpectus appellanti.vt hic in tex.ſed qñ appellatio eſſet fri-uola ꝛ ex cauſa iuſta tūc iudici a quo poſſet delegari ꝑ infe-riorem a principe ꝛ valeret proceſſus ꝛ delegatio.vt voluit glo.no.in verbo refutari in.c.cum appellatióibus friuolis §.j.eo.ti.li.vj cum tūc nō eſſet ratio ſuſpitióis ex quo non grauauit appellantem vt eſt dictum.ſ.in.j.ꝛ.ij.q.ꝛ ita etiam ſequitur Gemi.in.d.c.cum appellationibus.que oia ſingu lariter tene menti ad limitationem.d.l.eos.

b ¶ Qꝺ ap pellatio ſup vno articu lo. Adꝺ an appellatio i vno articu lo ipediat i alio vide ꝑ Inn.i.c. cū nobis in.j. colū.in fi.in verbo ꝙ ſoz mam de ele ctione ꝛ ꝑ bal.in.l.ap pellat.ꝺ ap. ꝑ eſide. in.l. minoꝛibꝰ in j.col.in fi ne v.vnū ſciās. C.ad ſil.qꝺ ꝛ nō. Barth. ab boꝛ.

SI duobus. Superior ad quem aduerſariꝰ tuꝰ ap-pellauit ſi ignorat te ad ſedē ap̄licaꝫ appel laſſe excōicare pt te corā eo cōparere nolē-tem.h.d. vſq; ad.§.deniq; ꝛ non diuidit̃. ¶ Nota pmo.ꝙ i eodē negocio vtraq; ps pōt appellare ab eadē ſnia ad diuerſos iudices ꝙ vo.j. di cet ſed intellige hoc ꝓceder qñ vtraq; pars eēt gra uata ex illa ſnia.ſecus ſi vna pars tantum.qꝛ ille q̃ obtinuit ſniam ꝓ ſe.puta ſi reus fuit abſolutus in totum actore ap pellante non liceret reo appellare.ꝛ ſua appellatio nō de uolueret cauſam ad illū iudicē.qꝛ ipſe reus appellatus qui nō grauat̃ ex ſnia non hꝫ eligere iudicem appellationis.ſed ipſe qui grauat ꝓm Inno.ꝛ Imo.hic.immo melius videt̃ dicendū ꝙ ille qui nō grauat ex ſnia nullo modo audit̃ ap pellans.ij.q.vj.non ſolent.j.eo.c.vt debitus.ꝓm Innoc.ꝛ in prin. ¶ Ex quo nota ꝙ qui obtinuit ſententiam pro ſe aut qui non eſt grauatus ex ſententia non poteſt appellare ꝛ appellatio non deuoluet cām.ꝛ idem tenuit Innocen. in.c.breui.ſ.de iureiur.de Bald.in.l.ſi.C.quando prouo non eſt ne.colum.iiij.pro quo tex.in.l.ſi ſeruus plurium.§. ſi hereditate.ff.de leg.j.ꝛ ibi ꝑ Bar.in fi.quod eſt notādū. ¶ Scdo nota ex tex.ꝙ quādo ſuper eodē negocio a diuer ſis partibus interponit appellatio ad diuerſos iudices quo rum vnus eſt ſuperior altero tunc iuriſdictio ſuperioris ab ſorbet iuriſdictionem inferioris in ipſa cauſa appellationis ꝓm Imo.ꝛ Panor.intelligentem hunc tex.habere locum in omni iudice ad quem poteſt appellari omiſſo medio.qꝛ vna ꝛ eadem appellationis cauſa non poteſt tractari coram a diuerſis iudicibus ᵃ.ideo oportet ꝙ appellatio interpoſi-ta ad maiorem iudicem ꝑferatur.arg.c.ꝑ hoc.ꝺ hereti.li.vj. ꝛ.l.contra pupillum.§.qui ad maius.ff.de re iudi. qꝺ qua

3 liter procedat.j.dicetur. Quid autem ſi vna ps appellauit ad archiepiſcopū.altera vero ps appellat ad legatum pape que ipſarum appellationum preualeat: dicas ꝙ preualet appellatio interpoſita ad legatum ſicut hic dicitur ꝙ preua let appellatio interpoſita ad papam. ꝛ ita Specu.eo.ti.§. nunc tractemus.col.vlt.in prin.in verſi.quid ſi a ſententia ſuffraganei. ¶ Sed aduerte quod ad primum notabilem.ſ. qꝛ doctores non bene declarant an ſuper eodem negocio ꝛ ab eadem ſnia poſſit vtraq; pars appellare.ideo conſidera tres caſus.quia aliq̃ ſententia continet vnum capi.aliq̃ ꝛ ſcdo: ſnia ꝯtinet plura capitula tñ ꝯnexa.aliq̃ ꝛ tertio ſnia con

4 tinet plura capitula diuerſa ꝛ ſeparata. ¶ Circa primum qñ ſnia ꝯtinet vnum negocium.ꝛ ſic vnum capitulum an li ceat vtriq; parti appellare ad vnum vel diuerſos iudices tex.hic videtur velle ꝙ ſic in verbo.ſuper eodem negocio.ꝛ ita tranſeunt hic doctores.ſed contrarium videtur tenendum ꝑ tex.in.d.l.ampliorem.in prin.C.eo.ti.ꝛ in.l.fi.in fi.ſ.alleg. vbi qñ appellatio ab eadem ſententia ſuper vno capitulo vel parte vnius capit.interponitur per aliam partem non debet per aliam partem appellari: quia prima appellatio eſt cōis vtriq; pti etiam ei qui non appellauit ꝛ appellatio a pte vnius.c.ſuſpendit totam ſniam ꝛ deuoluit iuriſdictio-nem in totū ad iudicē ad quē licet fuerit appellatū in parte ꝛ nō a tota ſnia ꝛ ꝑ vnum tñ vt ē tex.in.d.l.ampliorē.ꝛ bal. ibi in pn.in.ij.colū.dicēs hoc eē ſingulare ꝛ mirabile ex illo tex.ꝛ iō ſi actor petebat a reo.x.fuit in quinq; cōdemnatus reus ꝛ in quinq; abſolutus ſi alter tantum appellauit a ꝑ-te ipſius ſententie nihil opatur appellatio ſecunda alteriꝰ ptis ꝛ nihil releuat ſi altera ps appellaret ex quo ꝑ pmam appellationē factā in pte illius ſnie continentis vnum ne-gocium in totū deuoluitur.ꝛ ideo ſi iudex ad quem videbit ꝙ ſententia in totū vt cōfirmanda confirmabit.ſi infirman-da in totū infirmabitur.lꝫ ſit appellatū a pte ſnie ꝛ non a to ta ſentētia ꝛ licet ſit appellatuꝫ ꝑ vnum tantū ꝛ non ꝑ alterū ꝛ ſic reū abſolutuꝫ in quinq; poterit abſoluere in decē ꝛ ſic in totū ꝛ ꝯdemnatū in quinq; poterit ꝯdēnare in decē ꝛ ſic in totū ſi in totū deberet ꝯdēnari ex quo appellatio facta in pte ſentētie ꝛ ſolū ꝑ vnam ptem deuoluit in totum ita dicit bal.ꝛ in.d.l.ampliorē.ꝛ in.d.l.fi.in fi.ꝛ iō ſcda appellatio ē fruſtratoria.ꝛ ita ēt ſequit̃ Cy.in.d.l.fi. dicēs hoc ꝓbari in ſcda pte illius.l.ꝛ hoc ēt tenuit glo.ij.in fi.in.c. ſignificaue-runt.ſ.de exce.dicens ꝙ quādo ſentētia cōtinet vnū nego-ciū ſeu vnū.c.non pt locum hře appellatio ab vtraq; pte ꝛ rō pꝫ ex pcedentibus qꝛ lex non defert ſuꝑuacue appella-tiōi vnde in dicto caſu ſufficit pma appellatio ex quo facta ab vno ēt in pte ſentētie deuoluit totum ꝛ ratio eſt duplex. ¶ Primo qꝛ ſcda appellatio eſt ſuꝑuacua cui lex non de-fert vt.ſ. ¶ Scdo hoc fuit ſtatutum in honorem iudicis a quo vt ſibi ex ſupfluis appellationibus nō inferat̃ iniuria vt ē expſſum in.d.l.fi.ꝛ ibi ꝑ glo.ꝛ Bal.ibi in pn.ꝛ facit.d. c.vt debitus.ꝛ pp hoc non bene loquitur Imol.hic in pn. dicēdo ꝙ qñ actor petebat.x.ꝛ reus fuit in quinq; cōdemna tus ꝛ in quinq; abſolutus ꝙ ex quo vtraq; ps potuit eē gra uata ex hac ſententia ꝙ vtraq; ps pt appellare vt hic in tex. quia certe ſecunda appellatio eſt ſuꝑuacua ꝛ nihil opatur ex quo appellatio pmo interpoſita licet in pte ſententie de-uoluit totum vt in.d.l.ampliorem.ꝛ in.d.l.fi.ꝛ ita ēt tꝫ hic do.An.dicendo ꝙ ſi petito fundo fuit reus ꝯdemnatus in certa parte fundi ꝛ quelibet pars pp hoc appellet in eodeꝫ negocio tunc haberet locum tex.hic ꝙ prima appellatio ꝓ-ualeat qꝛ deuoluit totū.ꝛ ſic ſcda appellatio ē ſupflua.vt.ſ. ꝛ hanc ēt ſententiā ſequunt̃ dñi de rota deci.ccclxv.que in-cipit.Iteꝫ ſi a diffinitiua vbi in fi.alio modo rñdent ad hūc tex.dicendo ꝙ hic contigit ſic in facto ꝙ vtraq; ps ſuꝑ eo-dem negocio appellauit tamē non fuit nec eſt neceſſarium ꝓꝫ oēs dños ita tenētes dic̃ rota ibi qꝺ no.ꝑ.j.dicēdis ad i telligētiā tex.h quō potuerit h ſcdus iudex appellatióis exci care ex q̃ iuriſdictio nō erat ad eū deuoluta ꝑ ſcdaꝫ appella

5 tionē. ¶ Circa ſcdm cāuꝫ qñ ſnia ꝯtinet plura ꝛ diuerſa ca pitula tñ ꝯnexa.ꝛ in hoc dic vt.ſ.ꝙ appellatio ſuꝑ vno arti

b culo ᵇ deuoluit totū ſuꝑ alijs capitulis ꝯnexis.ꝛ ita tꝫ glo. in.d.l.

in.d.l.ampliorem in princ.per text.notabilem in.l. etiam.§. ex cauſa.ff.de mino.vbi eſt tex.ſingularis ꝓm Bal.ibi dicē tem ꝙ quādo capitula ſunt cōnexa reputant̃ vnum ꝛ idem ratione connexionis ideo tunc licet appellatio vel in inte-grum reſtitutio fuerit ſolum interpoſita ſuper vno.c.ꝛ per alteram partem tantum non poſſet in articulis cōnexis tūc appellari ad diuerſos iudices qꝛ cauſa deuoluta per primā appellationem non poſſet deuolui per ſecundam appella-

6 tionem ad diuerſum iudicem vt.ſ.patet. ¶ Circa tertium caſum quando ſnia ꝯtinet diuerſa capl'a ſeparata an debeat per vtranq; partem appellari quando vtraq; pars grauat̃ ꝛ dic ꝙ ſic qꝛ in.c.diuerſis. appellatio ab vno non deuoluit totum ſed ſolum in illo.c.ſeparato.vt in.d.§.ex cauſa.qꝛ tot videntur eſſe ſententie quot ſunt capitula ſeparata ꝛ diuer-ſa.ꝛ ideo poteſt ſententia remanere firma in vno.c.ꝛ in alte ro retractari vt in.l.quedam mulier.ff.fa.herc.ꝛ in.l.carme-lia pia.ff.de iurepa.ideo appellatio ſuper vno.c.non deuol-uit in alijs nec poſſet ſententia reſcindi in alijs capitulis in quibus non eſſet appellatum vt.d.§.ex cauſa.ꝛ tꝫ gloſ. per illum tex.in.d.l.ampliorem.in pn. ideo ē neceſſe ꝙ ꝑ vtraq; pteꝫ appellet̃ ꝛ alias ſententia tranſiret in rē iudicatā ꝯ nō appellantē vt ꝑ glo.in.d.l.ampliorem.ꝛ Bald.ibi in.ij.cc. ꝛ ita procedit tex.in.d.c. ſignificauerunt.ꝛ in.c. raynutius. ꝛ in.c.raynaldus.j.de teſt.vbi in diuerſis capitulis ſentētie quelibet pars appellat qꝛ appellatio vnius partis non pro-deſſet nō appellanti ꝛ ſnia tranſiret in rem iudicatā contra nō appellantem in alijs capitulis ideo eſt.ꝙ tunc eſt neceſ-ſaria appellatio ab vtraq; parte in ipſis capitulis ſeparatis ꝛ ita tenendū videtur licet Bar.i.d.l.fi.in fi.videatur velle per illum tex.ꝙ etiam tunc in articulis ſeparatis appellatio facta per alteram partem deuoluerit totum ſed intellige ſa-ne in caſu ꝓut loquit̃ ipſe Bar.qñ.ſ.appellatur ſimpliciter a ſententia quo caſu videtur a tota ſententia appellatū eſſe ar.in.l.ſi in rem.ꝛ ibi per glo.ff. de rei ven.merito appella-tio a ſententia deuoluit totum etiam in oibus articulis ꝛ ita procedit tex.ꝓm vnum intellectum in.d.l.fi.ꝛ Barto.ibi.ꝛ etiā ꝓcedit ꝙ notabiliter determinat rota in.d.deci.ccclxv. concludens ꝙ ſi a diffinitiua ſententia continente diuerſa capitula per alteram partem ſolum appelletur ꝛ non per aliam ꝙ iudex ad quem poterit ad inſtantiam partis que nō appellauit pronunciare ſuper omiſſis in illa ſententia ſup-plere in parte ꝛ illi addere. ¶ Non ob.ꝙ ſententia dꝫ trāſi re in rem iudicataꝫ quo ad eū qui non appellauit.ſ.ti.ꝓxi. quod ad conſultationē.C.quommodo ꝛ quādo.iud.l.ab eo qꝛ ex quo fuit per vnam parteꝫ appellatuꝫ a ſentētia ſimpl'r vel a tota ſententia certe fuit ſuſpenſa in totum per appel-lationem.ſ.de iureiur.venientes.ideo fuit deuoluta iuriſ-dictio in totum ꝛ ſic poteſt dicto caſu in totum ꝛ in parte re formari: vnde ille qui non appellauit conſequitur ex benefi-cio appellantis id qꝺ ex ſe conſequi non poſſet.ar.l. peten-de.C.de temp.in integ.reſtitu.ꝛ in.l.poſt mortem.in fi.ff.de contrata.ꝛ in.c.auctoritate.de conceſ.preben.libr.vj.vnde ipſe appellatus poterit proſeq appellationem alterius par tis.j.eo.c.ex inſinuatione.ꝛ.c. oblate.ꝛ tunc fit ꝙ iudex ad quem pt reformare ſniaꝫ ēt ex nouis iuribus non deductis primo.vt in.l.titianus.ff.quod cum eo. ¶ Nec ob.d.c.ray. ꝛ.d.c.raynaldus.vbi dicitur ꝙ ad hoc vt iudex appellatio-ni poſſit ſupplere ꝛ addere in ſententia primi iudicis con-tinente diuerſa capitula requirit̃ ꝙ a ſententia ſit appellatū ab vtraq; parte qꝛ certe ibi contingit de facto ſed non fuit hoc neceſſarium ibi appellare ab vtraq; parte ꝓm rotam in d.deci.qꝛ videtur appellatum a tota ſnia qñ ſimpliciter per vnā partem ab ipſa ſententia appellatur ꝛ ita loquit̃ Bart.

7 in.d.l.fi.in fi.ꝛ rota.ſ. ¶ Sed queritur primo quid ſi appel letur a ſententia limitate puta continet ſententia vnum capi tulum vel plura connexa appellat quis diſtincte ab ea par-te que facit contra appellanteꝫ ꝛ ꝓ alia pte approbat ſniaꝫ ꝛ tūc eo mō vr̃ dicēdū ꝙ appellatio deuoluat totum ex quo fit in parte vnius capl'i vel in vno ex pluribus cōnexis cuꝫ non poſſit facere appellans ꝙ iura nō habeāt locum in ſua appellatione ar.l.nemo pōt.ff.de lega.j.ꝛ.j.de teſt.c. requi-ſiſti.hoc enim eſſet ꝯ naturā appellationis que eſt ꝙ in cō nexis vel in parte vnius capituli totum deuoluit etiam in parte ꝛ per alterum ſolum appelletur vt in.d.l.ampliorem ꝛ in.d.l.fi.ꝛ in.d.§.ex cauſa.vnde fieri non poteſt limitate ap pellando ꝙ nō deuoluatur totum facit glo.no. in.c.ij.de cō ſuetudine.libro.vj.volens ꝙ nō poſſet induci per conſue-tudinem id qꝺ eſſet contra naturam ipſius appellationis ſi-cut eſſet in caſu predicto vt.ſ.licet Panor.in.d.c.ſignifica uerunt.in hoc teneat contra ꝛ non bene vt ibi ꝑ eū colū.iij.

8 ¶ Scdo queritur quid ſi a ſententia continēte diuerſa ca pitula ſeparata vtraq; ps grauatur concludit hic.d.And.ꝙ ſi appellatio fit limitate quia quelibet pars non appellat a ſentētia ſimpliciter ſed ſolū in illo capitulo a quo grauatur tunc dicit ꝙ quelibet appellatio de per ſe operatur ſuuꝫ ef-fectum ꝛ dicto caſu ſi per vnam partem tantum appelletur limitate vt.ſ.ꝙ pro illa parte tantum valeret appellatio ꝛ ꝑ reliqua parte in qua non eſſet appellatum tranſiret ſnia in rē iudicatam ex quo tot cenſentur eſſe ſentētie quot ſunt res ſeꝑate vt in.d.§.ex cauſa.ꝛ ideo limitata appellatio limita-tum dēt parere effectuꝫ.ff.de acq.re.do.l.in agris.j.de ſen. excom.decetero.ꝛ in.c.ea noſcitur.ꝛ ita etiam hic ſequitur.

9 Panor.in fi.quando ita diſtincte appellatur. ¶ Tertio q̃-ritur quid ſi a dicta ſentētia continente plura capl'a ſepara ta appellatio non fiat limitate ab vno capitulo vel pluribus ſed appellat quis ſimpliciter a ſentētia tamen addit notabi-lem clauſulam dicendo ꝙ appellat a ſentētia ſolū ꝓ ea par-te que facit contra ſe ꝛ pro reliqua approbat ſententiam an tunc deuoluat totum ita ꝙ ſecunda appellatio ſit ſuperflua. Panor hic in fi.ꝙ ſic quia negocium deductum in iudicio eſt vnicum vnde ne diuidatur continentia.cauſe.ſ.de cau. poſ.c.j.C.de iudi.l.nulli.debet preualere prima appellatio. ¶ Sed certe in hoc contrarium eſt tenendum quia licet id eſſet verū quando appellaret̃ a ſententia ſimpliciter vt per Bar.in.d.l.fi.ꝛ per rotā.ſ.in.d. deci.tamē quando appella tio eſt limitata appellādo a ſnia ſolum pro ea parte que fa-cit contra appellanteꝫ.ꝛ ſententia continet diuerſa capitu-la.appellatio tunc non deuoluit niſi pro ea parte qua eſſet appellatio cum tot cenſeantur ſnie quot ſunt res ſepara-te vt in.d.c.ex cauſa.ꝛ.d.c.raynutiꝰ.ꝛ.d.c.raynaldus.ꝛ ſic pro reliqua parte a qua non eſſet appellatum ſententia trā ſiret in rem iudicatam.ꝛ ita videtur text.in hoc notabilis in dcō.c.raynaldus.ꝛ ſequitur ibi Panor.in.vj.notabili di-cendo ꝙ hec eſt vtilis ꝛ bona practica in appellando vide-tur ſoluꝫ appellare in ea parte que facit contra appellāteꝫ ꝛ pro reliquis approbare ſniam.qꝛ in capl'is ſeparatis limi tata appellatio debet parere limitatum effectum.vt.ſ.ꝛ ita in effcū ſequit̃ hic do.And. cū hoc cāu ſatis poſſit dici eſſe appellatum limitate ſolum in illo capitulo in quo appellās grauat̃.argu.l.aſſe toto.ff.de her.inſti.ꝛ.l.que conditio.ꝛ.l. ſi ita ſcripſero.ff.de ꝯdi.ꝛ demō.ꝛ hanc differentiaꝫ quādo appellat̃ a ſnia ſimpliciter vel quando appellat̃ pro ea pte tantū que facit contra. tenet do. Pan.in.d.c. ſignificaue-

10 runt.colū.iij.ſ.de excep. ¶ Altio querit̃ qñ ſnia ꝯtinet di uerſa capl'a ꝛ appellet̃ ab vna parte limitate ab illo capitu lo quod grauat ad vnum iudicem an tunc poſſit per alteraꝫ ptem in alijs capitulis appellare ad diuerſuꝫ iudicē.d.An to.h ꝙ ſic dicēs ꝙ q̃libet tūc operat̃ ſuum effcūꝫ ꝛ deuol-uit ad illum iudicē ad quē eſt appellatuꝫ nec habet tunc lo cū tex.hic loquēs qñ in eodē negocio ſecus ergo in articu lis diuerſis ꝛ ſeꝑatis ꝛ idem in hoc tenet do.Panor.ꝛ idē dicit do.Anto.ſi appelletur a ſnia continente vniuerſa ca-pitula ꝑ vtranq; ꝑtem in illo capitulo in quo grauatur aut in ea pte q̃ facit contra appellantē tūc eniꝫ ſatis videt̃ ꝙ ab vtraq; pte poſſit appellari ad diuerſos iudices ꝛ quelibet appellatio deuolueret ad ſuum iudicem.nec habet locum tex.hic ex quo tot cenſentur ſnie quot ſunt capitula ſeꝑata vt ſ.licet in hoc do. Panor.aliud velit dicēdo ꝙ ex quo nego cium deductum in iudicio eſt vnicum nō debet diuidi cōti nētia cāe vt.ſ.Sed certe negocium non cenſet̃ vnicū cū tot cēſeant̃ eē libelli quot ſunt res diuerſe ar.l.ſcire debemus ff.de verb.obli.ꝛ eodē mō tot cēſeant̃ ſnie quot ſunt res di uerſe vt.d.§.ex cā.vnde non dicitur tūc diuidi cōtinētia cāe ex quo q̃libet appellatio deuoluit̃ ꝓ pte ꝛ opatur ſuum effe ctuꝫ de ꝑ ſe electio iudicis ſpectat ad appellātē qui grauat̃ vt dicit hic Inno.ꝛ ita videt̃ tenendum ꝓut etiā tenet ipſe

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

do. Panoꝛ.in.d.c. raynal.⁊ ſi attēderet̄ ꝓhibitio de cauſe
ꝯtinētia eadē rō eēt qñ appellaret̄ ab vno capitulo ſnie ꝙ ꝑ
altera nō poſſet appellari ad diuerſuʒ iudicē ī q̄ cāu. Pa-
noꝛ.tʒ fieri poſſe vt.ſ̈. q̄ oīa ſingulariter tenemēti qꝛ ex his
hr̄ qñ ſit q̄ appellatio a ſnia ꝑ pte deuoluat totū ī vno vl' plu
ribus capitulis ⁊ qñ ſit ꝙ a ſnia poſſit appellari ꝑ vtrāqꝫ ꝑ-
11 tē ad vnum vl' plures iudices diuerſos. ¶ Nec predictis
ob.d.c.fi.ſ̈.de reſcri.⁊.c.diſpēdia in.§.re⁹ quoqꝫ.e.ti.li.vj.
⁊ auc.⁊ ꝯſ̄r.C.de ſen.q̄ſi nō poſſit appellās trahere alterā ꝑ
tē corā diuerſo iudice p̄mo pēdēte iudicio ſiue oꝛdinario
ſiue impetrādo delegatū vt ī dictis iurib⁹ qꝛ certe dcā iura
nō habēt locū in cā appellatiōis Inn.⁊ Jo.an.in.d.c.diſpē
dia.circa pn̄.⁊ ſatis pꝛobatur hic in tex.vbi ex hoc non ipꝛo
bat̄ appellare ad diuerſos iudices ſm̄ quod dictum eſt.ſ̈.
12 ¶ In glo.in verbo tenebit in fi. tene menti glo. ponentem
vnū intellectum ad hunc tex.qꝛ iſte ſcōs iudex nō habebat
iuriſdictioneʒ in cā cū eſſet deuoluta ad papā ꝑ p̄mā appel
lationē ad quē ex oꝛdine lr̄e apparet ꝙ fuit p̄mo appellatū:
iō ſup eodē negocio ſcōa appellatio fuit ſuperuacua cui lex
nō defert nec deuoluit cāʒ vt.d.l.ampliorē.⁊.d.l.fi.vt.ſ̈.ē di
ctū.iō hic ſeruus iudex nō hēbat iuriſditionē penit⁹ lʒ Pa-
noꝛ.hic velit ꝙ habeat iuriſdictionē ſʒ elidibilē ꝑ exceptio
nē ⁊ non bene qꝛ ſi cā erat deuoluta ſemel per pꝛimā appel-
lationē nō potuit poſtea ad alium deuolui per ſcōam appel
13 lationē ſuperuacuā. Sed tūc aduerte qꝛ ſnia excommuni-
a cationis [a] redditur nulla ex defectu iuriſdictionis vt ꝑ glo.
oꝛdinariam ponentē oēs caſus ex qbus ſentētia excōicatio
nis eſt nulla in.c.pn̄ti.de ſen.excō.in.vj.⁊ cū hic iſte nō eēt
iudex ⁊ tñ dicit̄ ꝙ excō.tʒ ſoluit gl.notabilis hic ꝙ tʒ excō.
rōne cōtumacie cū excōicatio ſit remedium puniēdi cōtuma
ciā vt in.c.tue.ſ̈.vt lite non cōte. Inde dicebat glo.xcvj. di.
duo ſunt.ꝙ ois cōtumacia eſt digna excōicatione vñ iſte iu
dex hic erat ſuus iudex in cognoſcēdo an ſua eſſet iuriſdi-
ctio vt in.l.ſiqs ex aliena. h allegata ⁊ in.c.ſup lr̄is.ſ̈.de re
ſcriptis.cū p̄ma facie haberet intētioneʒ fundatā ex appel-
latiōe ad eū interpoſita vnde niſi ꝯſtaret de p̄ma appellatio
ne ad papam ſatis appebat iudex cōpetēs ⁊ licet ex poſt ap
pareat incōpetens tñ tenet excōicatio pꝛimo lata rōne con-
tumacie ſicut dicitur in iudice delegato vel alio qui q̄ʒtun-
cunqꝫ ſit cōpetens in cā pꝛincipali tamen in cognoſcendo
an ſua ſit iuriſdictio qlibet cenſetur competēs.⁊ ideo ratio-
ne cōtumacie in iſto articulo poterit excommunicare vt eſt
14 tex.notabilis hic.ſicut dr̄ ꝙ iudex cognito an ſua ſit iuriſ-
dictio licet pꝛonunciet ſe incompetenteʒ poteſt condemna
re ꝑtem in expenſis vt eſt tex.notabilis in cle.j.de reſcrip.⁊
⁊ glo.oꝛ.in.d.c.fi.ſ̈.de reſcrip.⁊ ſic his caſibus valet excōi
catio ⁊ condemnatio expenſaꝝ a iudice incōpetente quādo
credebat ſe competentem vt eſt caſus in terminis h vbi vʒ
excōicatio ratione cōtumacie licet ſit lata a non ſuo iudice
in cā pꝛincipali vt hic in tex.⁊ glo.que poſuit veruʒ intelle-
15 ctum quicquid hic aliter dicant Inno.⁊ alij doc. ¶ In gl.
in v̄bo niſi cognouerit ī fi.aduerte qꝛ quādo iudex eſt talis
ꝙ citatus non poſſe etiam ſi vellet facere eum iudicem non
tenetur comparere ⁊ non valeret pꝛoceſſus non ſolum in
pꝛincipali ſʒ etiam nec cōtumacie punitiuus facit gloſ.in.l.
j.C.vbi de cri.⁊.xj.q.j.clericuʒ nullus ⁊ in.c.ſignificaſti.ſ̈.
de fo.cōpetēti.⁊ Spec.ti.de cita.§.j.ver.ſed pone ꝙ iudex
⁊ in.§.penul.in fi.⁊ Jo.an.in regula ſcienti.in.vj.vbi con-
cluditur ꝙ clericus etiā in minoꝛibus citatus a iudice ſecu
lari queʒ iudex clericuʒ ignoꝛabat tamen non tenetur cōpa
rere ⁊ ꝓceſſus ē nullus ⁊ cōtumacie punituus ex quo nō eſt
nec poteſt eſſe ſuus iudex.ideo ſemper reputatur ſnia lata
a non ſuo iudice.ſ̈.de iudi.at ſi clerici.⁊.l.fi.C.ſi non a con-
16 pe.iu.ſed in alijs iudicibus tene mēti glo.hic ponētem no-
tabilem regulaʒ ꝙ licet regul'r citatus teneat̄ cōparere alle
gaturus ꝑuilegium ſuū.j.de accu.c.veniēs.⁊ in.d.l.ſi quis
ex aliena.⁊ in.d.l.ij.tñ quādo eſt notoꝛiuʒ ⁊ certum ꝙ iudex
nō hēat iuriſdictionem in illa cā nunq̄ʒ tenet̄ citatus cōpa-
rere.⁊ nō valeret excōicatio aut condemnatio expēſaꝝ rōne
cōtumacie vt dicit gloſ.hic ⁊ in.d.l.ij.⁊ in clemē. paſtoꝛalis
§.piſana.de re iudi.⁊.iij.q.ij.ſi ep̄s vbi aūt eſt dubiū ⁊ tunc
ſemp tenet̄ comparere ⁊ alias pōt excōicari vt hic in text.⁊
mulctari ⁊ condemnari in expēſis vt in.d.l.ij. ¶ Sʒ tu limi

a ¶ Sentē-tia excōmunicationis. Adde an ex cōmunicat⁹ a Sācta ſinodo poſſit abſolui a papa.vide ꝑ Ludo.ro.ī ꝯſi. ſuo. cccliiij. Et an excōmunicat⁹ ab executoꝛe ⁊ abſolutus a delegato pape ſub mōvl' ꝯditiōe illis deficiētib⁹ vt qꝛ abſolutus nō ſeruauit ꝓmiſſa poſſit iterū ab executoꝛe excommunicari vide ꝑ eūdem in alio cōſil. ſuo.cccxxxj. Barth. ab hoꝛ.

b ¶ Pronūciet expſſe ſe iudicē cōpetētē.ad de iudex cōpetēs quis ſit cuʒ plat⁹ dicit ꝙ emphyteoſim ad eccleſiaʒ reuerſaʒ potuit alij ꝯcedē ⁊ emphyteota negat. vide Lud. ro.in ꝯſilio. ccxij. Bartholo. ab hoꝛ.

ta.d.glo.ꝓcedere ⁊ eſſe verā qñ iudex ſciret ſe oīno nō eē
iudicem alias ſi ſciret eē iudiceʒ tñ eius iuriſdictio ope ex-
ceptionis poterit elidi puta rōne ſurreptionis reſcripti aut
rōne ſuſpitionis iudicis tunc bñ valeret ꝓceſſus tā in p̄nci
pali q̄ʒ in contumacie punitiuus ſi citatus nō cōpareret ad
opponendum exceptionem gl.eſt notabilis in v̄bo cōpetēte
in cle.ij.vt lit.pe.⁊ ſequit̄ hic Imol.in fi.⁊ i.j.col.⁊ no.hac
17 limitationeʒ. ¶ Extra gloſ.ꝑ declaratione text.tractat hic
Inno.⁊ doc.poſt eū an valeret hic pꝛoceſſus agitatus per
hūc ſcōm iudiceʒ in cā p̄ncipali ſi credebat ſe iudicem ⁊ vr̄
tenere ꝙ ſic.qꝛ rōne dubij ſuſtētat̄ ꝓceſſus ēt eius qui non
hʒ iuriſdictionem in cā.ff.de offic.p̄ſi.l.ſi foꝛte. Sed tu di-
cas contrariuʒ qꝛ hic carebat iuriſdictione ipſo iure ex quo
cā erat deuoluta ad papam ꝑ pꝛimaʒ appellationem ⁊ ſcōa
appellatio fuit hic ſupuacua ⁊ non deuoluit vt eſt dictū.ſ̈.
Vñ lʒ valeret hic ꝓceſſus punitiuus cōtumacie tamē in cā
18 p̄ncipali eēt ſecus rō qꝛ contumax nūq̄ʒ intelligit̄ ꝓꝛogare
iuriſdictionē in iudicē nec in ipſum iudicē ꝯſentire vt dixit
ſingulariter Inn.in.c.innotuit.j.de eo.q fur.⁊ bald.allegat
⁊ ſeqtur in.l.ſi q ex cōſenſu.C.de ep̄ali.audi.iō ſemp poſſet
dici de nullitate ꝓcedēte ex defectu iuriſdictiōis vt i.d.c.at
ſi clerici.⁊ in.d.l.fi.niſi in caſu ſp̄ali.cle.pe.de re iu.⁊ lʒ ſta
tutum ſimpliciter ⁊ indiſtincte vellet ꝙ licet nulla exceptio
poſſit opponi in executione ſnie tñ non intelligit̄ de exce-
ptione ꝓueniēte ex defectu iuriſdictiōis iudicis iudicantis
vt dixit gloſ. ſingularis in cle.j.in fi.de ſequeſ.poſ.⁊ fruc.⁊
iō qñ reuera aliquis ipſo iure non eēt iudex ꝓut eēt hic ⁊ in
caſu.c.j.de reſcrip.li.vj.lʒ tūc ratiōe dubij teneret ꝓceſſus
punitiuus contumacie vt hic in tex.⁊ notat̄ in.d.c.ſup lr̄is.
ſi tñ iudex ꝓcedit in cā p̄ncipali nūq̄ʒ valeret ꝓceſſus ꝯtra
contumacē dato ꝙ cā eēt talis nature in qua poſſet ꝓcedi
ad diffinitiuā ꝯ ꝯtumacē ēt lite non conteſtata ⁊ hoc ī pꝛio
ipſe iudex pꝛonūciauerit ſe iudicē cōpetētē ⁊ h fuit notabi-
le dictum Inno.in.c.ij.ſ̈.d dila.rō qꝛ alias ꝓceſſus eſſet fa-
ctus a iudice non ſuo.iō nō valeret vt.d.c.at ſi clerici.⁊.d.l.
fi.⁊ poſſet dici de nullitate ex defectu iuriſdictionis cuʒ cō-
tumax non videat̄ ꝓꝛogaſſe iuriſdictionē vt.ſ̈.intellige quā
do iudex ē oīno incōpetēs ſecus ſi erat cōpetēs lʒ iuriſdi-
ctio ope exceptiōis foꝛet elidibilis vt ē dictum.ſ̈.in p̄cedē-
ti col.in.v̄.ſʒ tu limita.nam qñ ē oīno incōpetēs ꝑ ꝓceſſuʒ
ad vlterioꝛa nō cēſet̄ ipſe iudex ꝓnūciaſſe ſe cōpetētē vt.j.
19 dicet̄. Scōo q̄rit̄ qd ſi iudex citato cōtumace ꝓnūciat ex pſ-
ſe ſe iudicē competētē an decetero poſſit dici de defectu iu
riſdictiōis ⁊ dic ꝙ nō quia lʒ a ſnia q̄ iudex ꝓnūciat ſe ꝯpe
tentē vel incompetētē poſſit appellari ēt de iure ciuili vt eſt
glo.oꝛ.in aut.habita.C.ne fi.ꝓ pa.⁊ ē tex.in.c. ſignificanti-
bus.ſ̈.de offic.dele.tñ ſi non appellet̄ ſentētia trāſit in rem
iudicatā vt.d.c.ſignificantibus.⁊.ſ̈.d ele.cū dilectus.i fi.⁊
valeret pꝛoceſſus in cā p̄ncipali poſito ꝙ iudex aliter non
fuiſſet iudex cōpetēs ⁊ poſito ꝙ ipſe ꝯtumax nō cēſeat̄ ꝓꝛo
gare iuriſdictionē.⁊ in iudicē conſentire vt.ſ̈.qꝛ fallit qñ iu
dex ꝓnunciat expſſe ſe cōpetētē vt dixit ſingl'r Inn.in.d.c.
ij.⁊.c.j.d offi.dele.li.vj.tʒ bar.in.d.l.ij.⁊ bñ facit gl.ibi.⁊ iō
dicit hic Inno.col.iiij. ꝙ valde vtile eſt ꝙ ſp iudex ꝓnun-
b ciet [b] expſſe ſe iudicē cōpetētē qꝛ alias vbi nō ꝓnunciaret
expſſe lʒ ꝓcederet ad vlterioꝛa in negocio ī quo reuera nō
eēt oīno iudex nō pōt ſurgere tacita pꝛonunciatio nec vr̄ ꝓ
nūciaſſe ſe cōpetentē vt dicit notabiliter Innoc.in.d.c.ij.⁊
doc.ibi ita ſequunt̄ ⁊ do. An.ibi lʒ hic aliter videatur ſenti
20 re ⁊ nō bñ ſm̄ Imol.qñ aūt eēt oppoſituʒ de incōpetētia ꝯ
iudicē tunc ē ꝙ ꝑ ꝓceſſum ad vlterioꝛa vr̄ ipſe iudex tacite
ꝓnunciare ſe competentē vt voluit glo.notabi.in.l.ij.§.ſed
ſi dubitet̄.ff.de iudi.⁊ facit.c.ex parte.M.j.eo.ſed qñ non
ē oppoſitum de incōpetentia nūq̄ʒ ꝑ pꝛoceſſuʒ incōtumacē
cēſet̄ ipſe iudex pꝛonūciaſſe ſe cōpetētē vt dicit Inno.in.d.
21 c.ij.⁊ ſequit̄ ibi Imo.⁊ alij docto.⁊ iō poſito ꝙ reſcriptum
eēt impetratū ꝑ falſi ſuggeſtionē eēt nullum ip̄o iure vt ī ca
ſibus de qbus in.c.ad audiētiam.el.ij.de reſcrip.vel in ca-
ſu.c.j.de reſcrip.lib.vj.vel ēt eſſet impetratum a ꝓcuratoꝛe
reuocato ⁊ iudex in dictis caſibus ꝓnunciat expſſe ſe iudi-
cē competētē tenebit ſnia ⁊ tranſiret in rē iudicatam niſi ab
ea appellaret̄ ⁊ valebit poſtea pꝛoceſſus in cā p̄ncipali etiā
contra cōtumaceʒ ſm̄ Lapuʒ ⁊ alioꝝ doc.in.d.c.j.⁊ i.d.c.
ij.⁊ in.d.

ij.⁊ in.d.c.ſup lr̄is.que oīa ſingulariter tene menti. Quādo
aūt ipſe ſupioꝛ nullatenꝰ cāʒ delegaſſet aut reſcriptū alio mō
eēt falſuʒ qd tūc ſi delegat⁹ ꝓnunciaſſet expſſe ſe iudicē cō-
petentē an valeat ꝓceſſus fact⁹ ꝯ ꝯtumacē. Inn.in.d.c. ſup
lr̄is.tʒ ꝙ nō ⁊ ita trāſit ibi Jo. an.⁊ cōiter doc. Sʒ in iudice
oꝛdinario dicit hic Inn.ꝙ ſi ꝑs vadit ad ſupioꝛē dicēs euʒ
eē appellatū vbi nō eſt vel ēt lʒ ſit appellatū tñ renūciauerat
appellatiōi an tūc teneat ꝓceſſus ⁊ vr̄ ꝙ nō ex quo nō eſt ap
pellatuʒ aut qꝛ eſt renunciatum ēt ſi iudex ipſe hoc ignoꝛet.
¶ Sed dicit Inn.ꝙ erit reuocādus ꝓceſſus aut per cōdi-
tionē ſine cā aut ꝑ q̄relā falſi aut ꝑ reſtitutionē ex cl'a gnāli.
⁊ ita tranſit hic Panoꝛ.col.iiij.in pꝛin.lʒ Compoſte.in.d.c.
ſup lr̄is.ꝓut refert h Jo.and.teneat ꝙ valeat ꝓceſſus rōne
dubij ⁊ idē tenuit arch.⁊ Jo.and.in.c.romana.§.ſi v̄o.eo.ti.
li.vj.qđ tu intellige p̄mo de ꝓceſſu ꝯtumacie punitiuo vt hic
in tex. ¶ Scōo intellige Imo.⁊.d.An. hic h dcm̄ eſſe vex
qñ iudex expſſe ꝓnunciaſſet ſe cōpetentē alias ſecus foꝛet
vt eſt dictū.ſ̈. lʒ Rota in deci.cxiiij. ꝓut refert h do.An.te-
neat de ſtilo curie eſſe ꝙ ſnia qua ꝓnunciatur cāʒ eſſe deuo-
lutā ad papā per appellationē nō faciat eā deuolutā vbi nō
erat ſm̄ Imo.h qñ ex ꝓnunciatiōe appareret erroꝛ iuris aut
qñ ipſe iudex ſciuiſſet cām nō deuolutam vt h in tex.ſecus ſi
iudex ipſe ignoꝛaſſet poſito ēt ꝙ pars ipſa ſciuiſſet cām non
deuolutā vt hic in tex.dr̄.vñ dicebat notabiliter Inn. ⁊ Jo.
and.in.c.j.§.poſt hec.eo.ti.lib.vj.ꝙ qñ fuiſſet appellatū nul-
liter puta ſine ſcriptis vlla abſqꝫ cā reſcriptio ſi tñ ipſe iu-
dex ad queʒ ꝓnuncaret expſſe ſe iudiceʒ cōpetentē aut cām
ad eū legitime deuolutā tunc talis ſnia faceret ius inter ꝑ-
tes ⁊ valeret ꝓceſſus in cā p̄ncipali ⁊ nō poſſet de cetero de
defectu iuriſdictiōis iudicis dici ⁊ ita ſequit̄ .d.An.⁊ Imo.
in.d.c.lr̄is.de quo ibi ꝑ euʒ in vlti.carta.in p̄n. que oīa tene
menti ⁊ idē ſi ꝓnunciaret appellationeʒ nō eſſe deſertā ⁊ ſe
iudicē cōpetentē valebit ꝓceſſus ⁊ ſnia dato ꝙ in v̄itate ap-
pellatio fuiſſet deſerta.⁊ ita dʒ limitari cle.ſi appellationem.
de appel.⁊ ita ēt tʒ Butri.in.d.c.ij. de dila.co.ix. ⁊ in.d.c.
22 ſup lr̄is. ¶ Tertio q̄rit̄ an in caſib⁹ p̄dictis ſnia iudicis vel
ꝑtis aliqd opet̄ vt ſic nō valeat tūc ꝓceſſus ꝯ abſ̄teʒ cui le-
gittie exceptiōes cōpetebāt dic ꝙ aliqñ iudex nullā habeat
iuriſdictionē in cā tūc ſi h ſciret nō valeret ꝓceſſus in cā p̄n
cipali.nec ēt ſup cōtumacia vt h in tex.in.d.l.ij.⁊ in.l.ſi p̄toꝛ.
§.marcellus.ff.de iudi.⁊ ꝑ Jo.an.in.d.regula ſciēti.⁊ no.in
d.cle.paſtoꝛalis.§.piſana.⁊ idē qñ ipſe iudex habuiſſet iuriſ
dictionē tñ poterat elidi ꝑ exceptionē.nā in his caſib⁹ ſi iu-
dex ſciuit īpedimētū q̄ʒtūcūqꝫ ꝓnunciaſſet ſe iudicē cōpetē
teʒ nō valeret ꝓceſſus ꝯ cōtumacē abſ̄tē.vt hic in tex.⁊.d.§.
marcellus.⁊ ſeqtur hic Inn.⁊ alij docto.ꝑ no.ibi ⁊ in.d.l.ij.
ſecus ſi iudex ignoꝛaſſet ⁊ ita ꝓcedāt ſupꝛadicta. Sʒ eo caſu
quo iudex ipſe ignoꝛaſſet qd tūc ſi ꝑs ipſa ſciuiſſet defenſio
nes abſ̄tis: cōcludit h Panoꝛ.ꝙ eo caſu quo iudex nullam
hēbat iuriſdictionē ⁊ ꝙ ꝑs ſciuit defectū lʒ iudex ipſe igno
raſſet ⁊ ꝓnunciaſſet ſe iudicē cōpetētē nō valeret ꝓceſſus
contra abſentem cum ꝑs videat̄ tunc fuiſſe in dolo ſurripi-
endo iudici facit ꝙ no.in.l.ſiquis obꝛepſerit.ff.de fal.⁊ in.d.
§.marcellus. ſʒ bñ valeret ꝓceſſus cōtumacie punitiuus ꝓ
pter ignoꝛantiam iudicis vt hic in tex.⁊ hic quatenus nō cō
cerneret cōmodū partis.ar.tex.hic ⁊ in.d.l.ij.ſecus ad cōmo
duʒ partis puta in remiſſione ex p̄mo vel ſc̄o decreto. qꝛ non
valeret vel ſaltem veniret reuocandus facit qđ no. Inno.in
d.c.ij.⁊ Jo.an.in.c.dilectus.el.ij.de p̄ben.⁊ Jo.cal.in.c.ad
ꝓbanduʒ.de re iudi.vbi dixit: ꝙ ſi pars litigauit ſciēter corā
iudice excōicato tollerato dʒ ꝓceſſus in ſui cōmodū retra-
ctari ⁊ rō p̄dictoꝝ eſt qꝛ qñ iudex nullā hēbat iuriſdictioneʒ
⁊ ꝑs hoc ſciebat fuit in dolo ita allegando.⁊ ſic fuit lata ſnia
tunc per falſas allegationes ꝯ abſentem merito eſt nulla vt
d.§.marcellus.⁊ ita pꝛocedat dictū Inno.ad illum tex.in.c.
fin.j.de accu. Sed tamē quādo iudex habebat iuriſdictioēʒ
elidibilem per exceptionē partis abſentis tūc ſi qs poſſunt
hoc ſciat ⁊ taceat non nocet ſibi quia ſicut tenet̄ edere cōtra
ſe vt in.c.j.de pꝛoba.cum fi.ita nō tenetur allegare contra ſe
iura ꝑtis abſentis.⁊ ſic eſt hic tex.ſingularis ꝙ taciturnitas
cōtra ius aduerſarij abſ̄tis nō reddit ꝓceſſum nullum ⁊ ita
ſequitur Inn.hic.lʒ in.d.c.fi. aliud voluerit ⁊ non bene qꝛ
non dr̄ pars in dolo ſi omittit allegare defenſiones abſentis

cum non teneatur allegare cōtra ſe vt hic in tex.nec tenetur
q⁹ eſſe pꝛocuratoꝛ aduerſarij ſui.l.j.§.j.ff. de libe.agnoſcē.
de quo hic notabiliter ꝑ Bal.in fi.nec ob.d.§.marcellus.ꝑ
quē mouet̄ Inno.in.d.c.fi.qꝛ ꝓcedit qñ allegat̄ ꝯ abſentem
vñ eſt tunc dolus in faciendo ⁊ allegādo ſecus ſi ſimpliciter
in omittendo ⁊ tacendo ius cōtumacis qꝛ ſibi imputet ex quo
fuit cōtumax ⁊ non cōparuit iura allegare foꝛte eniʒ ſolitus
erat illis renūciare ⁊ fac̄ ꝙ no. Inn.i.c.j. ī v̄bo abſ̄tia.de ele.
li.vj. Et ſic debēt tenere poꝛceſſus ꝯ abſentem cōtumacē tā
in pꝛincipali q̄ʒ ēt reſpectu cōtumacie.⁊ ita eſt tenēdū quic-
qd aliter dicat.d.An.⁊ in.d.c.fi. ⁊ ēt Panoꝛ. hic in pe.col.
intelligendo dictū Inn.in.d.c.fi.pꝛocedere qñ pars doloſe
tacuiſſet iura abſentis nā certe cū non teneat̄ allegare ꝯ ſe
vt.ſ̈.⁊ hic in tex.vbi iſte ſcōo appellās ſciuerat abſentē p̄mo
appellaſſe ad papā ⁊ hoc tacito adiuit aliuʒ iudicem ⁊ valet
hic pꝛoceſſus cōtumacie punitiuus ꝯ abſentē. ⁊ ēt ſup p̄n-
cipali ſi ꝓnūciaſſet ſe iudicē cōpetentē lʒ pars pn̄s tacuiſſet
defenſiones abſentis ⁊ ita ſequit̄ hic Imol. col.ij. ⁊ ēt ipſe
Panoꝛ.col.iiij.qđ tene menti qꝛ iſte tex.eſt ſingularis limi-
tatio ad.d.§.marcellus. ¶ Vltimo tene mēti vnā ſingularē
doctrinā quam ponit Inno. h ⁊ in.d.c.ij. ꝙ omni caſu quo
pōt deueniri ad diffinitiuā lit.nō cōte.vel alias valeret ꝓceſ-
a ſus ꝯ abſ̄tē cōtumacem: [a] tūc ſi abſ̄ti cōpetat exceptio dila-
toꝛia ſeu declinatoꝛia ⁊ poſt ea cōpareat cōtumax non audit̄
illaʒ volens ꝓponere niſi veniat eo t̄pe quo ſi fuiſſet p̄ſens
ꝓponere potuiſſet ⁊ rō eſt qꝛ cōtumax non dʒ eſſe melioꝛis
cōditionis q̄ʒ nō cōtumax vt in aut.vt oēs obediāt.§. ſi aūt.
ſed ſi fuiſſet pn̄s in iudicio ⁊ debito t̄pe nō oppoſuiſſet ſuas
exceptiones poſtea non audiret̄ amplius vt in.c. paſtoꝛa.de
excep.in.l.pempto.C.ſen.reſcin.non poſ.ita nō dʒ audiri.ſi
fuerit abſ̄s ꝯtumaciter lʒ poſtea cōpareat facit rō.c.cū q de
p̄bē.li.vj.qđ intellige ēt ſi p̄ſens ſciat defenſiōes cōpetētes
abſ̄ti cū nō teneat̄ ius ſui aduerſarij allegare ꝯ ſe vt.ſ̈.qđ di
ctū tene mēti ⁊ ita ſequit̄ hic Panoꝛ.col.v.⁊ Imo.col.iij.ꝑ
quo ēt gl.no.in verbo. abſ̄tia. in.c.j.de elec.lib.vj. cōtumax
eniʒ lʒ ſit audiēd⁹ refectis expēſis.l. ſancim⁹.C. de iudi.ſ̈.
23 vt lit.nō cōte.qm̄ frequēter.§.in alijs tñ tenet̄ ꝓſequi cām in
eo ſtatu in quo eā inuenit t̄pe quo cōparet ſm̄ gl. in.d.c.j.in
v̄bo abſ̄tia.idē tʒ Inn. ibi in fi. ꝑ quo ēt tex.in.c.vbi picu-
lum.§.ſi v̄o infirmitate. de elec. in.vj. ⁊ intellige oīa p̄dicta
data cōpetētia iudicis lʒ eius iuriſdictio potuiſſet exceptio
ne elidi qꝛ cōtumax bñ p̄iudicat ſibi vt non poſſit declinare
iudicē.nec al's declinatoꝛias opponere ſm̄ Inn. ſingul'r in
c.ad petitionē.j.de accuſ.⁊ ꝑ Bal. in.l.ſi q ex cōſenſu.C.de
epiſco.audientia.⁊ hic ꝑ Imo.in fi.⁊ in.j.col.⁊ eſt dictuʒ.ſ̈.
in.viij.col. in fi.in v̄. ſed tu limita ſed qñ iudex eſſet omnino
incōpetēs tūc qꝛ ꝯtumax nunq̄ʒ vr̄ ꝓꝛogare iuriſdictionē vt
per Inn.in.d.c.inotuit.ipſe cōtumax in quacūqꝫ pte iudicij
cōparendo poſſet tūc opponē exceptiōes declinatoꝛias niſi
p̄us iudex ipſe ꝓnunciaſſet expſſe ſe iudicē cōpetēteʒ cū ex
ſolo ꝓceſſu ad vlterioꝛa ꝯ cōtumacē nō cēſet̄ ꝓnūciare di-
cto caſu ſe cōpetētē vt ꝑ Inno.in.d.c.ij.⁊ dcm̄ ē.ſ̈. ¶ Ex q⁹
bus omnibus p̄cedentibus ꝯſidera duos caſus p̄ncipales.
Pꝛimo qñ iudex eſſet omnino ⁊ ipſo iure incōpetēs. Scōo
qñ eſt ipſo iure cōpetēs lʒ iuriſdictio poſſit per exceptioneʒ
elidi. Pꝛimo caſu aliqñ ꝓceſſus fit ꝯ pꝛeſentē vel cōtumacē
in quo iudex expſſe ꝓnūciauit ſe iudicē cōpetētē tūc ſi a tali
interlocutoꝛia nō ſit appellatū nō poterit decetero amplius
dici de incōpetētia ſm̄ Inno.in.d.c.ij.de dila.⁊ in.c. ſup lit-
teris.de reſcri.in glo. in verbo ⁊ ſi ꝓnūciauerit ſuā iuriſdi-
ctionē.⁊ in.c.paſtoꝛalis.in gl.magna in v̄.ſed nos dicimus
vlterius hanc q̄oneʒ nō eſſe audiēdā ēt ⁊ ita ſequit̄ Bar.in
l.ij.ff.ſi qs in ius voc.vt eſt dictum.ſ̈.in ver.ij.querit̄. Aliqñ
⁊ ſcōo ꝓceſſus fit cōtra cōtumacē ⁊ iudex.nō ꝓnunciauit ex
pꝛeſſe ſe iudicē competentē hoc caſu ꝑ ꝓceſſuʒ ad vlterioꝛa
non cenſet̄ ꝓnunciatū ſup cōpetentia ⁊ ꝓceſſus eſſet nullus
ex quo iudex erat ipſo iure incōpetēs ⁊ iſto caſu pꝛocedit id
qđ dicit̄ contumacem non cenſeri conſentire in iudicem vel
iuriſdictionem pꝛoꝛogare ſm̄ Inn. in.c. innotuit. de eo qui
furtiue.⁊ hanc partem ſequitur Angel.in dicta.l.ij. Aliquā-
do ⁊ tertio pꝛoceſſus fit contra pꝛeſentē qui oppoſuit de in-
competentia ⁊ iſto caſu per pꝛoceſſum ad vlterioꝛa cēſetur
iudex tacite ꝓnunciaſſe ſe cōpetētē vt per glo. in.l.ij.§.ſed ſi

a ¶ Cōtra abſ̄tē cōtumacē. adde an dicat̄ cōtumax q fuit citat⁹ ꝙ cōparere debe ret ad locuʒ ad quē citari ñ potuit ſi nō iuit. vide ꝑ bal.in ꝯſi. ſuo.cccxlv. ꝑ totū icipit ſtatuto ciuitatis.i.ij.vo.

ſubitetur.ff.de iud.ꝛ ita Jnn.in.c.j.col.j.de offi.dele.in.vj.
ꝛ in.d.c.ij.facit.c.ex parte.M.j.de appel.ꝛ ita Ang.i.d.l.ij.
ꝛ Butri.in.d.c.ij.col.ix.intellige qñ iudex de exceptiõe co
gnouit alias ſi non cognouiſſet tunc ꝑ ꝓceſſum ad vlteriora
nõ cenſeť pronũciaſſe ꝛ proceſſus foret nullus ꝛ ita ꝓcedat
dictum Jnno.in.d.c.ij.de dila.ꝛ ita tenet Ange.in.d.l.ij.in
pe.col.ꝛ in ſuo cõſi.cxciij.quod incipit in cauſa accuſatiõis
col.iiij.in pn.idẽ conſulit Pau.de ca.in ſuo cõſi.xxv.incip.
Jn xpi noĩe dñi ſup prĩo dubio dicens hoc idẽ dicendum
qñ oppoſitis exceptionibus ĩpediẽtibus ꝓceſſum iudex ꝓ
cedit ad vlteriora qꝛ tũc cẽſeť tacite pronũciaret ꝛ eas reice
re quando eas examinauit ꝛ cognouit alias ſecus ꝛ allegat
Bar.in.l.a ꝓcedẽte.C.de dila.vbi ita diſtinguit quod not.
Aliqñ ꝛ quarto proceſſus fit cõtra preſentem nihil excipiẽ
tem de iuriſdictione ꝛ hoc caſu nõ vʒ ꝓceſſus qꝛ nõ vř taci
te ꝓnũciatũ ſup cõpetẽtia ꝑ ꝓceſſum ad vlteriora qñ de ea
nõ fuerat oppoſitũ ita ꝓbať.in.c.j.de reſcrip.in.vj.ꝛ ita Jn
no.in.d.c.j.de offi.dele.in.vj.in.j.glo.in fi.ꝛ idẽ tʒ in.d.c.ij.
in.j.col.in fi.idẽ Butri.ibi col.viij.in fi.ꝛ idẽ Jnno.col.vi.
in prin.ꝛ ita dicit Ang.in.d.l.ij.hoc tñ vř limitãdũ niſi iuriſ
dictio eẽt ꝓrogabilis ſi ſciẽter fuit litigatũ.l.j.ff.ď iudi.ꝛ ita
Butri.in.d.c.ij.col.xj.ꝛ h̄ in ordinario nõ ſic vř in delegato
in.l.ꝑuatoꝝ de iur.om.iu.ꝛ ita Butri.ĩ.d.c.ij.col.viij.ꝛ col.
xij.in prin.Scdo caſu pncipali qñ ꝓceſſus fit a iudice ipſo
iure cõpetẽte lʒ iuriſdictio potuiſſet ꝑ exceptionẽ elidi. ſed
qꝛ dř tũc iudex cõpetẽs vt ꝑ glo.in verbo competẽte in.c.lʒ
pñtandus nullo caſu regulariter expreſſa ꝓnũciatio ſup iu
riſdictiõe nã aut fuit oppoſita exceptio ꝛ iudex ꝓcedẽdo ad
vlteriora videť tacite ꝓnũciare vt.š.aut nõ fuit oppoſita ꝛ ꝓ
ceſſus fuit agitatus in pñtẽ ꝛ nõ poterit opponi poſt litẽ cõ
teſtatã.š.de re iudi.c.inter monaſteriũ.ff.de iudi.l.ſed ſi ſu
ſceperit. Si vero ꝓceſſus eſt factus contra cõtumacem vel
abñtem tũc cõparẽs poſt litẽ cõteſtatã non poterit amplius
opponere qꝛ contumax preiudicat ſibi poſt litẽ conteſtatam
iudicẽ declinare non poſſit ſeu alias declinatorias oppone
re ſʒ teneť ꝓſeq cãʒ in eo ſtatu in quo ipſaʒ inuenit ita dixit
notabiliter Jnno.in.d.c.ij.ꝛ in.c.j.in fi.de elec.in.vj.ꝛ facit
glo.ibi in verbo abſentia.ꝛ ſic cõcludũt doc.in.d.c.ij.ex qb⁹
habes clarã deciſionẽ ꝛ diſtinctã in oĩbus caſibus ꝛ hoc qñ
a tali interlocutoria lata ſuper cõpetẽtia nõ eſt appellatum.
¶ Quid aũt ſi ſit appellatuʒ ab ea vel a ꝓceſſu ad vlteriora
vel a diffinitiua primo lata in dicta cã an poterit poſtea in cã
appellatiõis dici vlterius de incompetẽtia vide plene dicta
in.c.cũ ceſſante.j.ea.col.xviij.in.v̄.aduerte tñ.ꝛ intellige oĩa
pcedẽtia vbi de his diſtincte in oĩbus caſibus.

§ Deniqʒ a iudice q ñ ẽ ď tpali iuriſdi.eccľie ñ pt ad papã appellari.h.d.¶ No.p̊ ꝙ ĩ terris ď
tpali iuriſdic.eccleſie data diſcordia inter leges ꝛ canões de
bẽt in oĩ foro ſeruari canones ꝛ ita voluit glo.ord.in.c.ij.de
arbi.li.vj.pro qua ẽt tex.hic nã de iure ciuili regulariter non
appellať ab interlocutoria vt in.l.ante ſnĩe.C.quorũ appel.
cũ ſi ꝛ tñ in terris eccleſie indiſtincte eſt licitũ appellare añ
ſententiã ab omni grauamine i.c.cũ ceſſante.ꝛ in omni foro
appellari poteſt ad papã ꝛ añ ſnĩaʒ vt hic dř.¶ Quid aũt ſi
laycus litigat corã eccleſiaſtico ª qñ nõ eẽt de tpali iuriſdi
ctiõe eccleſie an ipſe poterit appellare ab oĩ grauamine añ
ſniam ſicut canones ꝑmittũt ꝛ vř ꝙ nõ cũ ipſe ſit ſubiectus
legibus.ſʒ arch.ij.q.vj.nõ ita tʒ ꝯ͂riũ ꝛ facit qď no.in.c.qua
liter.š.de iud.vbi idẽ tʒ Panoꝛ.qꝛ lʒ ſit ſubiectus legibus
ꝛ ꝺʒ leges nõ poſſit appellari ab ĩterlocutoria vt.š.tñ ex quo
cã agitať corã eccľiaſtico debẽt ſeruari canões ꝛ poterit ab
oĩ grauamine appellari ſicut econtra ſi clericus litigat corã
iudice ſeculari i terris que nõ ſunt de tpali iuriſdictiõe ec
cleſie nõ poterit ipſe appellare añ ſnĩaʒ niſi in caſibus a iure
ciuili premiſſis ꝛ ligať clericus legibus ex quo in foro ſecu
lari ďbẽt ꝺuari leges iordĩatorijs.ꝛ ita dič arch.i.d.c.ñ ita.ꝛ
ſeqť Butri.in.c.ꝙ clericus.de fo.cõpe.col.xj.in fi.ꝛ idẽ pa
noꝛ.ibi col.iiij.ꝛ in.c.eccleſia.š.de cõſti.col.xij.ꝛ rõ pdicto
rũ eẽ põt vt ſerueť equalitas in iudicijs qꝛ nõ eẽt ꝯueniẽs ꝙ
ꝑ pte vnius poſſet appellari ꝛ ꝑ pte alterius nõ.vñ eo caſu
quo lʒ alteri appellare vel nõ ita licebat vel nõ licebit alteri
pti vt in.c.ij.š.de mutu.peti.ꝛ ẽt qꝛ in ordinarijs dʒ attẽdi
conſuetudo loci vbi iudiciũ agitať.C.quẽadmodũ teſt.app.

a ¶ Si lay
c⁹ litigat co
rã eccľiaſti
co.Addõ an
poſſit layc⁹
eccľiã i qua
ius pronat⁹
nõ hʒ alteri
eccleſie ſub a
mittẽ.vide p 2
do.ludo.ro.
in cõſi.ſuo.
clxxiij.ꝛ an
laycus ſpiri
tualiũ obla
tionũ poſſit
eẽ collector
ꝑ eundeʒ in
alio cõſilio.
cclxvj.bart.
ab boꝛ.

l.ij.ꝛ per gl.in.d.c.ꝙ clericus.ꝙ aũt non poſſit appellari dř
reſpicere ordinatoria litis.intellige ab interlocutorijs qꝛ re
ſpicit contingentia ad litem.Sʒ ſtatutũ ꝙ nõ poſſit appella
ri a diffinitiua reſpicit deciſoria ꝛ ita Butri.ibi colum.xij.ꝛ
Panoꝛ.ibi col.iiij.ꝛ i.c.eccleſia ſancte marie.de ꝯſti.col.xij.
tene mẽti de quo tñ vide plenius in.c.vt debitus.col.xiij.in
3 in.v̄.vij.q̄rit circa fi.ꝛ aduerte qd ſi ſtatutũ dič ꝙ dẽat appel
lari.j.qnqʒ dies aut ꝙ iſtãtia cãe appellatiõis duret ꝑ duos
mẽſes.nã iſta reſpiciũt ordinatoria ꝛ ꝓceſſuʒ cãe appella
tiões vñ dicebat Butri.ĩ.c.ꝙ clericus.de fo.cõpe.col.viij.
ꝛ Jmo.ibi col.j.i fi.ꝙ ſtatutũ laycorũ limitãs tp̃s inſtãtie li
gabit clericũ litigãtẽ corã iudice ſeculari ex quo tale ſtatutũ
reſpicit ordĩatoria.idẽ ergo ſi limitaret tp̃s appellãdi qď no.
4 ad practicã.¶ Not.ſcdo ꝛ ita ẽt allegať ꝙ in terris eccľie
põt indifferẽter appellari ab omni grauamine ꝛ a ſnĩa ad pa
pã omiſſo medio fač.ij.q.vj.ad romanã.ꝛ ſimile ꝓuilegiũ cõ
petit legato de latẽ ad quẽ põt appellari omiſſo medio ſicut
ad papã ſʒ gl.ꝛ Jo.an.in.c.romana.in pn.eo.ti.in.vj.tenẽt
doc.ibi.ꝛ in.c.j.š.ď offi.leg.ꝛ idẽ eẽt ad patriarcã ad quẽ pt
appellari omiſſo medio ſicut ad papã ſʒ Jnno.in.c.antiq̃.de
priui.ꝛ idẽ tʒ Hoſti.ꝛ gl.xxj.di.renouãtes ꝛ Spe.e.ti.§.nõ
tenemus ver.ſʒ nũqd in fi.Sʒ Jo.an.ꝛ do.Ant.in.d.c.anti
qua tenẽt ꝯ͂riũ ꝙ eſt ꝓuilegiũ pape vt ad eũ appelleť omiſſo
medio vñ nõ extẽdiť ad patriarchã.Sʒ certe ſicut põt appel
lari ad legatũ de latẽ omiſſo medio vt.š.ita poterit ad p̃iar
chã ꝛ ita ſeqť do.Pe.de peru.in.d.c.antiqua.qꝛ ille tex.in
tẽdit in hoc dare ꝓuilegiũ p̃iarchis iõ nullũ foret ꝓuilegiũ
in appellãdo ſi non poſſet appellari ad eos omiſſo medio.ꝛ
hãc ptẽ ſeqť ibi panoꝛ.lʒ dicat ꝙ opinio Joan.an.ſit egoꝛ.
5 Sed limita.š.dictã regulã ꝙ ad papã poſſit appellari omiſ
ſo medio.qꝛ fallit in vno caſu qñ delegatus pape in ſubdele
gãdo re[illegible] ſibi aliqd iuriſdictiõis tũc.n.facit gradũ inter
ſe ꝛ ſubdelegatum iõ a ſnĩa ſubdelegati nõ poſſet appellari
tũc ad papã omiſſo medio ẽt ſi appellareť a ſnĩa diffinitiua
vel ẽt potius tex.eſt no.in.c.ſi delegatus.§.fi.de offi.dele.li.
vj.ꝛ in.c.cũ te.ꝛ in.c.ſup qõnũ.§.porro.e.ti.intellige ꝙ non
poſſit tũc appellari ad papã omiſſo medio ſi de hoc excipiať
alias poſſet ſʒ Archi.ꝛ Jo.an.in.d.§.fi.ꝛ lʒ ad papã poſſit
appellari omiſſo medio.tñ ſecus eſt in imperatore ad quem
nõ põt appellari omiſſis medijs vt in.l.iperatores.ff.eod.ti.
qď tñ limitata in ſcholarib⁹ nã cũ impatoꝛ ſuſcipiat oẽs ſtu
dẽtes ſub ſua ꝓtectiõe ꝛ tãqʒ eius ſpãles filios vt eſt tex.in
auc.habita.§.nõ dignũ.C.ne fili⁹ ꝑ pa.dixit ibi no.bal.duo
notãda dicta ꝑ illũ tex.pmo ꝙ ſcholares nõ legittime nati ꝛ
ſi eẽnt de terris eccľie poterũt legittimari ab impatore tãqʒ
6 eius filij ſpãles.Scdo ꝙ ſcholaris poterit a quolibet graua
mine appellare ad ĩperatorẽ omiſſis medijs qꝛ text.ibi dixit
ab oĩ iniuria ex quo impatoꝛ de gr̃a ſpãli offert ſeipſuʒ vt ibi
in tex.in v̄bo defendamus.vñ poterit appellari ad ĩperato
rẽ omiſſis medijs ſʒ bal.ibi que duo.d.no.¶ Ultimo tene
mẽti ex hoc tex.ꝛ ita allegať ꝙ grauatus a iudice ſeculari nõ
põt talẽ iniuſtitiã deducere ad papã ẽt ꝑ viã appellatiõis cũ
a iudice layco ſit gradatĩ appellãdũ ad ei⁹ ſupiorẽ vñ ab eo
nõ põt appellari ad papã vt hic dř ꝛ ita limita.ij.q.vj.ad ro
manã.ꝛ c.oĩs oppreſſus.Sʒ aduerte qꝛ regula huius text.
venit limitãda tribus modis.ꝛ p̃io vt ꝓcedat ĩ terris q̃ ſunt
de tpali iuriſdictiõe eccľie nõ in alijs.¶ Scdo limita rõne
ꝯſuetudinis nã valeret ꝯſuetudo ꝙ a iudice ſeculari in oĩ lo
co ꝛ in oĩ foro appelleť ad eccľiaſticũ omiſſo medio vt hic in
tex.cũ cõſuetudo deferat ius appellãdi ad eũ q alias nõ eẽt
iudex illius appellatiõis vt eſt tex.no.in.d.c.romana.§.dʒ.
ſic ẽt iducit ꝯſuetudo vt poſſit nõ ſolũ ad papã ſʒ ẽt ad alios
inferiores iudices appellari omiſſis medijs vt ẽ text.in.d.c.
romana.§.j.qnĩmo ex ꝯſuetudĩe poſſet induci ꝙ layc⁹ poſ
ſit indiſtincte ꝯueniri corã iudice eccľiaſtico vt eſt tex.in.c.ſi
clericus laycũ.ꝛ ĩ.c.lʒ ex ſuſcepto.š.de fo.ꝯpe.nec mirũ qꝛ
ꝯſuetudo dat ordinariã iuriſdictionẽ ẽt ꝓuate pſone ꝛ ẽt in
ꝯcernẽtib⁹ merũ ꝛ mixtũ imperiũ vt eſt tex.vnicus ꝛ ſingu
8 laris in iure in.c.cũ cõtinuat.š.de fo.cõpe.¶ Tertio limita
regulã huius tex.nõ hr̃e locũ qñ inferẽs iniuſticiã non reco
gnoſceret ſupiorẽ tũc enĩ deficiẽte ſupiorẽ ſemꝑ in oĩ caſu
põt appellari ꝛ hr̃i recurſus ad papã hoc fuit notabile dcm̃
Jnn.in.d.c.lʒ dicẽtis ꝙ vbi non reperitur ſuperioꝛ de iure
vel de

vel de facto ſemper põt adiri papa ẽt ꝑ laycos eum papa ſit
iudex ordinarius omniũ nõ recognoſcentiũ ſupiorẽ ẽt regũ
vľ impatoris rõne iniuſticie ꝛ peccati ꝓ quo ẽt gl.ſingularis
q̃ idẽ voluit in.c.ex trãſmiſſa.š.de fo.ꝯpe.ꝛ ſatis ꝓbať hoc
ꝑ tex.in.c.ſi.š.de iudi.ſʒ vnũ intellectuʒ ꝛ in.c.nouit eo.ti.ꝛ
ĩ.c.j.š.ď ꝓba.vbi papa põt adiri ꝯ͂ impatorẽ vľ ſubditũ ipſi⁹
9 impatoris ꝛ de h̄ dic vt ẽ dcm̃.š.in rubrica.¶ Ultĩo limita
regulã huius text.vt nõ habeat locũ in clericis litigãtibus
de iuribus eccľie vel in alijs miſerabilibus pſonis q̃ cũ ſint
ſub ꝓtectione eccľie vt.in.c.ſup qbuſdã in fi.j.de ver.ſigni.
poſſuʒ i oĩ loco ꝛ foro appellare ad papã omiſſis medijs ſʒ
hoſti.ꝛ.d.Ant.in.d.c.ſi.ꝑ illũ tex.ꝛ ideʒ tʒ.d.Ant.in.d.c.lʒ.
dicẽdo ſecus eẽt in cã ꝓpria ipſoꝝ clericoꝝ tũc.n.clericus
grauat⁹ a iudice ſeculari nõ poſſet appellare ad papã ſʒ dʒ
appellare ad ꝓximũ ſupiorẽ ipſius iudicis ſecularis ꝛ ita in
in h̄ vltĩo dicto ꝯcordat Archi.in.d.c.nõ ita.ꝛ de miſerabili
pſona vř tex.in.c.ex pte.B.š.de fo.ꝯpe.Sed Panoꝛ.in.d.
c.lʒ.tʒ in his duobus dictis ꝯ͂riũ qꝛ nõ ꝓbať iure ꝙ eccleſia
vel miſerabilis perſona poſſit a iudice ſeculari appellare ad
papã ĩmo regula ẽ in ꝯ͂riũ vt hic in tex.ꝛ.j.eo.in.c.dilectus ꝛ
ij.q.vj.a neceſſarioꝝ.ꝛ Jnn.in.c.ſignificãtib⁹.š.de offi.ďle.
hoc tenuit ꝙ nõ poſſit appellari ad papaʒ.nõ ob.d.c.ex pte.
qꝛ ibi ẽ rõne ďnegate iuſticie ſec⁹ ẽ niſi ꝓ iuſticia poſſet adiri
alius ſupioꝛ vt ĩ.c.ex tenore.š.de fo.ꝯpe.nõ ob.d.c.ſi.qꝛ ibi
ciuitas florẽtia nõ recognoſcit ſupiorẽ ſaltẽ de fcõ iõ potuit
ibi appellari ad papam vt.š.eſt dictum.ꝛ ſic fit concluſio ꝙ
clericus ꝛ eccleſia ꝛ miſerabilis perſona non poſſint contra
laycuʒ a iudice ſeculari appellare ad papam vt patet ex pre
cedentibus niſi in alijs limitationibus ſupradictis.

Ex rõne. Etiã poſt biẽniũ audiť appel
lãs q ſuã appellationẽ ꝓſeq
1 nõ potuit.h.d.ꝛ nõ diuidiť qꝛ breuis.¶ No.
pmo ibi a ſnĩa ar.ꝙ ſicut tp̃s.x.dieꝝ appellã
duʒ icipit currere ab hora late ſnĩe ꝛ ꝯputať
de momẽto ad momẽtũ vt i aut.hodie.C.e.ꝛ
in.c.ꝯcertatiõi.e.ti.li.vj.ꝛ ibi ꝑ glo.no.ꝛ in cle.ſicut.eo.ti.in
verbo a die.ꝛ ita Spec.e.ti.§.reſtat.in v̄.ſʒ nũqd hoc tp̃s.ꝛ
in v̄.ſʒ nunqd dies.qď tp̃s eſt vtile a pn.qꝛ non currit niſi a
die noticie ſʒ Spec.ibi ꝛ gl.in.c.j.ꝛ in.d.c.ꝯcertatiõi.e.ti.li.
vj.nec currũt ipedito vñ voluit ſingulř Spec.in.d.v̄.ſʒ nũ
qd h̄ tp̃s ꝙ ſi qs nõ potuit hr̃e copiã ſnĩe añqʒ hẽat copiã ꝛ
notitiã nõ currũt ſibi.x.dies ad appellãdũ qď no.Jtẽ voluit
Spe.ꝙ h̄ tp̃s nõ currit ei q nõ hʒ i publico ptãtẽ adeũdi iu
dicẽ a quo vult appellare dũmõ id ꝓteſteť ď quo vide.j.in.c.
2 ſi.in.v̄.decimo.q̃riť.ſʒ tẽpora ꝛ fatalia ad ipſaʒ appellationẽ
ꝓſequẽdã vř ꝙ incipiãt currere ab ipſa ſnĩa de quo ꝑ glo.in
3 l.ſi.C.de tẽpo.appe.Sed talis dubietas ẽ deciſa ꝑ tex.in.d.
cle.ſič.vbi fatalia ĩcipiũt currere a die appellatiõis ꝛ ñ a die
ſnĩe in oĩ appellatiõe ſiue iudiciali ſiue extraiudiciali in qua
incipiũt currere a die illati grauaminis ſi appellať a futuro
grauamĩe vt expꝛſſuʒ in.d.cle.ſicut.ꝛ ibi ꝑ glo.in v̄.a die.vbi
4 glo.ꝯcludit ꝙ tp̃s appellatiõis proſequẽde nõ cõputať de
momẽto ad momẽtũ qꝛ nõ cõputať dies in q̃ interponiť ipſa
applõ cũ illa dictio.a.ſtet excluſiue ſʒ gl.ibi nõ ſic i tpe ap
plõnis iterponẽde.ꝛ ſic i tpe.x.dieꝝ vt.š.q̃ ãt ſint ꝛ vñ icipi
ant iſta tp̃a fatalia applõnis ꝓſequẽde ꝛ i his q̃ danť ab hoĩe
5 dic vt ẽ dcm̃.š.in.c.pſonas.ꝛ.c.cum ſit.š.e.ſed ꝓut danť a
iure ꝙ tp̃s applõnis ꝓſequẽde regľr ẽ ann⁹ vt i.d.c.cũ ſit.tã
in appellatiõe iudiciali qʒ exiudiciali ꝛ ſiue a diffinitiua ſiue
ab iterlocutoria vt in.c.ſicut.vbi tex.q incipit iſte ann⁹ a die
6 appellatiõis interpoſite.ꝛ hoc abſqʒ dubio ꝓcedit vbi nõ eſt
aſſignatus terminus ab homine tũc eniʒ voluit Spe.e.ti.§.
q̃liter.v̄.dʒ eſſe cautus.ꝙ terminus iuris nõ currit niſi finito
termino hoĩs: ita ꝙ annus incipit currere noua die appel
latiõis ſed finito termino hoĩs ꝛ idẽ voluit gl.in.c.ſepe.j.eo.
ſʒ certe Hoſti.ꝛ Jo.an.ibi volunt ꝯ͂riuʒ.qꝛ ſeq̃reť abſurdũ
plus eni[']tpis habẽt appellãs qñ eẽt ſtatutũ tp̃s ab homine
qʒ qñ nõ.ꝛ tñ terminus hominis venit ad abbreuiandũ ter
minũ iuris vt in.c.pſonas.ꝛ.c.cũ ſit.š.eo.ꝛ ita in gl.ꝛ Spe.
tenet Oldra.ſuo cõſilio.lx.in fi.qď incipit tp̃s dať.ꝛ hec bñ
no.ꝛ ſcias ꝙ iſte annus dať nõ ſolũ ad proſequẽdũ ſed ẽt ad
finiẽdũ ipſam cãm appellationis ꝛ alias elapſo anno eſt de
ſerta ꝛ in hoc differt a termino hominis in quo ſufficit act⁹

proſecutiõis.ꝛ ſic in termino arripuiſſe iter ꝛ ſe preſentaſſe
coraʒ iudice ad queʒ vt eſt dictuʒ in.d.c.pſonas.ſed in ter
mino iuris nõ ſufficeret incoaſſe ꝓſecutioneʒ niſi cã ſit finita
vt in tex.ſicut alias dř in tpe petende reſtitutiõis in integrũ
qꝛ dʒ peti ꝛ finiri.j.quadriẽniũ vt in.l.ſi.C.de temp.in inte
reſti.ſubſiſtente tamẽ impedimento dať appellanti nõ ſolum
annus ꝛ ex cauſa bienniũ vt.d.c.cuʒ ſit.ꝛ auten.ei qui.C.de
tẽp.appe.ſed ẽt audireť in termino vt eſt tex.no.hic ꝛ pmit
7 te ꝙ de iure antiquo dabanť multa varia ꝛ diuerſa tẽpora ad
proſequẽdũ ꝛ finiendũ appellationẽ que fatalia appellanť
vt.l.ij.ꝛ ſi.C.de temp.ap.hodie vero regulariter danť duo
fatalia videlicet primo annus ꝛ ex cã bienniũ ſiue trienniuʒ
vt in.d.c.cũ ſit.vnde pmus annus appellať a iure pmum fa
tale.ꝛ ſcõs annus ſʒm fatale.ꝛ quare ſic appellata fuerũt iſta
tp̃a fatalia ponit Bal.in.d.l.ſi.in.iij.co.qꝛ imporant finem ꝛ
mortem ipſius appellationis per quoddam ſimile nã ſuperi
qui fata debentur rebus naturalibus ꝛ cunctis diſtribuunt
tp̃s durationis ꝛ interitus.ſic leges fecerunt inſtantie ap
pellatiõis ꝛ vide gl.in verbo annum in auten.de his qui in
grediunť ad appellandum.§.j.¶ Ultimo qꝛ tex.hic in v̄bo
impotentiam notat impedimentum cum verbum impoten
tia includat impedmentum ſiue ſit iuris ſiue ſit facti: vt.c.
ſciſcitatus.š.de reſcrip.videť ꝙ locũ hẽat iſte tex.in vtroqʒ
impedimento de quo.j.ꝛ etiã qꝛ tex.hic in verbo nolumus.
videť ꝙ ſit noui iuris ꝓmulgatorium ꝛ non declaratorium
veteris iuris cum dictuʒ verbũ nolumus.ita importet vt eſt
gl.or.in verbo nolumus.in cle.j.de offi.vica.ꝛ in cle.j.de re
rum ꝑmu.qď eſt notandum pro.j.dicendis.¶ Jn glo.j.in
prin.qꝛ hec decretalis eſt vtilis ꝛ quottidiana in materia cuʒ
materia deſcriptionis appellationis ſolũ habeať hic ꝛ in.d.
cle.ſicut.ideo loco repetitiõis ꝛ pro faciliori intelligentia ꝛ
ordine dicendorũ neceſſario decem diſtincte videnda erunt.
¶ Et primo qꝛ tex.hic facit mentionem de impotentia.ideo
neceſſario eſt videnduʒ q̃ ꝛ quot impedimẽta pñt cõtingere
que excuſent ipſuʒ appellãtẽ.¶ Scdo cui incũbat onus ꝓ
bandi impedimẽtũ ꝛ qualiter ꝓbeť ꝛ an ſit neceſſaria ꝓte
ſtatio.¶ Tertio pp q̃ impedimẽta tp̃a hoĩs vel iuris nõ cur
rant ipſo iure vel ſit neceſſaria reſtitutio.¶ Quarto eo caſu
quo eẽt neceſſaria reſtitutio.qualis iudex poſſit reſtituere or
dinarius vel delegatus ꝛ an ſit neceſſarius libellus ꝛ ordo
iuris.¶ Quinto ad quantũ tp̃s debeat fieri reſtitutio rõne
ĩpedimẽti occurſi in pmo vel ſcdo fatali ꝛ taʒ in termĩo hoĩs
qʒ iuris.¶ Sexto an ipſo appellãte negligẽte poſſit ipſe ap
pellatus ꝓſequi appellatiõe ꝛ quo tpe.¶ Septimo qualis
iudex ordĩari⁹ vľ delegat⁹ ꝛ an iudex a quo vel iudex ad quẽ
poſſit cognoſcere de deſertione appellationis.ꝛ deſerta ap
pellatiõe poſſit ꝯfirmari ꝑ diffinitiuã ipſa pria ſnĩa.¶ Octa
uo ex quo deſerta appellatiõe ſnĩa firma remanet.an poſſit ꝑ
aliã ſnĩaʒ reuocari vel ĩfirmari.¶ Nono an a ſnĩa ſup ďſer
tiõe poſſit appellari.ꝛ ſit diffinitiua vel iterlocutoria.¶ De
cimo ꝛ vltĩo an deſerta appellatiõe ꝑ lapſuʒ anni poſſit ſtatiʒ
ſnĩa mãdari executiõi ꝛ an ſit neceſſaria citatio ptis ꝛ q̃ cãe
8 cognitio requirať in executiõe.¶ Circa pmũ dicas vltra gl.
ꝙ ſex ĩpedimẽta ſunt in cõſideratione.¶ Primum eſt im
pedimẽtũ cõtingens in pſona ipſius appellãtis qꝛ forte erat
a infirmus vel carceratus vel ſʒm Jnn.hic ª inops vel paupi
q pp inopiã non potuit ꝓſequi ꝛ ita dicit poſſe intelligi tex.
hic quẽ dicit eſſe notãdũ ꝓ quo ẽt eſt tex.aptus in aut.de his
q ingre.ad appel.in.§.j.ꝛ eſt bñ notandũ ſʒm Jmo.hic cuʒ
ſepe poſſit de fcõ cõtingere ꝛ maxĩe ꝓ his q appellãt ad cu
riaʒ ꝛ pp inopiã nõ potuerũt ꝓſeq ſʒm Panor.¶ Secũdũ
impedimẽtũ eſt ex fcõ mixto appellantis ꝛ appellati.puta qꝛ
pcedente appellatiõe cõpromiſerũt cãm ꝛ litẽ hic enim eſt
iuſtũ impedimentũ in cle.qʒ diu.eo.ti.¶ Tertiũ ipedimẽtũ
aliquando cõtingit ex fcõ ipſius appellati tantũ q ipediuit
appellantẽ in ꝓſecutione ꝛ in ſcdo iudico petẽdo longiores
dilationes prorogando iudiciũ ꝛ appellando eſt enim licitum
ĩpedimẽtũ ſʒm Jnn.ꝛ alios doc.hic.¶ Quartũ ĩpedimẽtũ
eſt reſpectu alteri⁹ tertie pſone vel ẽt reſpectu ꝓcuratoris
negligentis.vt infra patebit.¶ Quintũ impedimentum.eſt.
reſpectũ iudicis qui noluit vel non potuit in cauſa ꝓcedere.
9 ¶ Sextum ꝛ vltimũ impedimentũ eſt quando ꝑ caſuʒ for
tuitum puta pp diſcrimina viarum ꝑ mare.flumina.vel ter

a ¶ Jnops
vt paup ad
de.ꝙ paup
dř q puʒ hʒ
ſʒ iops q ni
hil hʒ Ar
chi.viij.d.q̃
iure ꝑ paul.
de ca.in.l.id
qď paupib⁹
C.de epiſ.ꝛ
cle.ꝛ ꝑ alex.
i.l.v̄o.§.q ꝓ
rei qui ſatiſ.
cog.ꝛ in.l.ſi
ꝯſtãte.i.iiij.
car.ff.ſolu.
ma.paupes
q dicanť ꝑ
bar.i aũt.qď
locum.C.de
colũ.ꝑ do.
alex.in cõſi.
cvj.in q̃rta
pte ꝛ no.ꝙ
pauptas dř
cauſari ab
exilio.ꝑ alex.
in.l.ſi cũ do
tẽ.in.§.ſi ma
ritus.ff.ſol.
ma.glo.q̃ ſꝑ
allegatur in
auc.ď exhi
hẽ.reis i pn.
ꝛ an ſeruiẽ
tes pauperi
bus veniant
appellatiõe
pauperũ.vi
de ꝑ oldra.
in conſi.xj.
bar.ab boꝛ.

ram tranſire nõ potuit vt eſt tex.notabilis in.d.§.j.quãdo tñ
eſſet.duplex via vna per terram alia ꝑ aliquã lȝ impediretur
ire per alteram iſtarum non excuſaret̃ quãdo poſſet ire per
aliam.q꞉ ad hoc vt excuſet̃ dȝ concurrere ĩpedimẽtũ vtriuſ-
qȝ itineris vt eſt tex.notabilis in.d.§.ideo dicit Bar.in.l.j.
in prin.ff.eo.ꝙ nunq̃ȝ impedimẽtũ itineris excuſat ſi potuit
habere aliud iter tutũ lȝ eẽt magis longũ ⁊ hoc de primo ⁊
10 ſic de ipſis impedimẽtis que ⁊ quod ſunt. ¶ Circa ſcdȝ cui
incũbat onus ꝓbãdi impedimẽtũ ⁊ qualiter probetur ⁊ an
ſit neceſſaria ꝓteſtatio dic ꝙ onus ꝓbãdi incumbit appellã
ti vt hic in text.in verbo conſtiterit.pro quo etiam tex.in.l.fi.
§.illud.C.de tempo.appella.ibi niſi ipſe appellator euiden
tiſſime probationibus poſſit oſtendere ⁊ generaliter eſt hoc
verũ q꞉ allegãti impedimẽtũ incumbit hoc probare per regu
lã.l.in exceptionibus.ff.de ꝓba.eſt ẽt tex.notabilis in.l.qui
cõmeatus.ff.de re mil.⁊ ibi Bar.⁊ tene mẽti ꝙ non ſufficit
ſolum probare impedimẽtũ ſed vltra requirit̃ ꝓbare ꝙ niſi
fuiſſet impedimẽtũ fuiſſet facta debita diligentia alias pro-
batio nõ cõcluderet neceſſario vt in.c.in pñtia.ſ̃.de ꝓbat.⁊
ita ꝓbat̃ in.d.l.cõmeatus.⁊ ibi Bar.⁊ i.l.ij.ff.ſiquis cauti.
11 ¶ Qualiter autem probetur impedimẽtũ Spe.eo.ti.§.nũc
ver.quid ergo.⁊ ver.quid ſi appellator.tenet ꝙ ꝑ iuramẽtuȝ
appellãtis ⁊ dicit ꝙ ſi allegat ſe fuiſſe infirmũ ſtat̃ eius iura-
mẽto.Idẽ conſuluit Fede.de ſenis ſuo cõſi.cix.qð incipit
ſuꝑ pũcto.ẽt vbi adducit multa iura ꝓbãtia impedimentuȝ
probari per iuramentum facit.l.ſcire oportet.§.ſufficit.ff.de
execu.tu.idẽ noluit glo.in.c.cum olim.j.de priui.⁊ in.l.fi.C.
de fide.inſtru.facit.c.ſtatutũ.§.j.in verbo iuramentum ⁊ in
c.vt circa in fi.de elec.li.vj.Io.an.in addi.in dicto verbo di
cit predicta procedere in appellantibus ad curiam de lon-
ginquo q꞉ eẽt difficile ducere teſtes ⁊ remiſſio ad partes oc
cuparet multũ tp̃s ſecus qñ appellat̃ ad locum propinquũ
⁊ ſic eſt difficilis probatio tunc enim dicit ꝙ impedimẽtum
dȝ aliter ꝓbari q̃ȝ per iuramẽtũ ⁊ ita in caſu noſtro videtur
tex.in.d.§.illud.ibi euidentiſſime probatiõibus ⁊c.vnde ex-
quo agitur de maximo preiudicio partis.q꞉ ſi appellatio fo
ret deſerta ſñia trãſit in rem iudicatã vt.d.cle.ſicut.⁊ in.d.l.
fi.iõ nõ ſufficeret iuramẽtum.⁊ ita ſeqtur hic Imol.col.viij.
dicẽs ꝙ in alijs caſibus nõ grauibus põt ſufficere probatio
per iuramẽtũ vt plene per Fede.in dicto cõſilio.⁊ ideȝ ſeq
tur hic Panor.col.vij.q꞉ in caſu iſto dȝ cõſtare de cã euidẽ
ti ⁊ neceſſaria vt in dicto.c.cum ſit.ergo ſolũ iuramẽtũ non
ſufficeret facit optimus tex.in.c.cum ex litteris.de in integ.
reſtit.vbi ẽt de his per doc.⁊ iõ cõcludit Panor.ꝙ arbitrio
iudicis relinquatur que ꝓbatio ſufficiat.⁊ hoc idem ſequit̃
Imol.⁊ Gemi.in.c.cupiẽtes.§.ꝙ ſi per.xx.de elec.li.vj.vbi
ex tex.iũcta gl.ꝓbatur ꝙ in huiuſmodi appellatiõibus ⁊ in
his que ſunt grauis preiudicij impedimentũ dȝ aliter ꝓbari
q̃ȝ per iuramentũ ⁊ ſic cõcludũt ꝙ arbitrio iudicis relinqua
tur.vt ſic arbitretur ⁊ ſi alia ꝓbatio poſſit faciliter haberi nõ
ſtetur iuramẽto alias ſecus.arg.c.veniens.ij.ſ̃.de teſti.⁊ in
l.conſenſu.C.de repu.maxĩe qñ tanta eſſet honeſtas pſone
vt videret̃ ſtãdũ eſſe eius iuramentuȝ propter difficultatẽ ꝓ
batiõis.l.nõ ois.§.a barbaris.ff.ð re mil.⁊ eandẽ ſñiaȝ ſeq-
tur Archi.⁊ Io.an.in.c.j.de do.⁊ contu.li.vj.dicentes ꝙ in
omnib᷒ caſibus arbitrio iudicis relinquatur que probatio
ſufficiat inſpecta qualitate negocij ⁊ pſonarum idẽ ſequitur
do.Florẽ.in.d.cle.ſicut in.iiij.q.⁊ ꝓpter hoc Bar.⁊ Ang.
in.l.ij.§.quod diximus.ff.ſi quis cau.cõcludũt vt ſupra ꝙ i-
pedimentum nõ ꝓbetur per ſolum iuramẽtũ niſi qñ ꝓbatio
eſſet difficilis.⁊ tũc ſm eos poſſent admitti in teſtes familia
res ⁊ domeſtici vt.d.l.conſenſu.⁊.d.c.veniẽs.in fi.⁊ ſuffice
ret iuramẽtũ qñ ex inſpectiõe faciet apparere de infirmitate
ſm Bar.ibi ⁊ in.l.queſitum.ff.de re iud.idẽ Bald.in.d.§.
ſufficit.dicit ꝙ impedimentum dȝ aliter ꝓbari quã per iura
mẽtũ ⁊ ſic per coniecturas ⁊ indicia.argu.l.iij.§.ſi ad diem.
⁊.d.l.qui cõmeatus.ff.de re mili.merito ergo arbitrio iudi-
cio relinquat̃ argu.c.de cauſis.ſ̃.de offi.deleg.adde ⁊ in.l.j.
ff.de iure delibe.qui ſi male arbitraretur poſſet ab eius ſñia
appellari cum ẽt in his que iudicis arbitrio relinquuntur ſi
iniq̃ arbitretur ſit pmiſſa appellatio vt eſt gl.or.in.c.ſuꝑ his.
infra.de accu.⁊ in.l.ſi qua pena.⁊ ibi Bar.ff.de ver.ſig.i fi.
12 ⁊ eſt tex.iũcta glo.in.c.j.ſ̃.de dila. ¶ Nec ꝑdictis obſtat ꝙ

a ¶ Per pactũ ĩpediri curſus fatalium. Adde an pactũ de nõ opponẽdo exceptionẽ iſtãtie ꝑẽpte valeat dic ꝙ ſi.vid ꝑ bal.i.l.j.ĩ vj.col.C.de iuſ q.pe.no. an pactũ de ꝓrogãdo in ĩſtãtia valeat vid ꝑ bar.i l.ſeius.ff.ad l.fal.⁊ in.l. ꝓperãdũ in prin.C.diu. ſȝ an iſtãtia cõſenſu partiũ poſſit ꝓrogari vid ꝑ Lud.ro.in cõſi.ſuo.clx xiiij.⁊ ꝑ do.alex.in cõſi. xxxij.i.ij.vo lu.ibi ꝙ aũt cõpromiſſo bar.ab bor.

vbi a iure requirit̃ lĩa ſeu liq̃da ꝓbatio nunq̃ȝ ſit pmiſſa ꝓ
batio per iuramentũ vt voluit glo.notabilis in.l.fi.ff.qð me.
cã.⁊ in.l.cũ de indebito in pñ.ff.ð ꝓba.⁊ cum reqrat̃ ꝙ ap-
pellãs euidẽtiſſime ꝓbet impedimẽtũ vt eſt tex.in.d.§.illð.
ergo nõ ꝑ iuramẽtũ q꞉ certe iuramẽtũ dr̃ legittĩa ꝓbatio qñ
a iure loco ꝓbatiõis defert̃ vt voluit glo.nota.in.c.paſtora-
lis.ſ̃.de excep.⁊ facit qð no.gl.in.l.ſi tutor.C.de piculo tu.
cũ ſatis dicat̃ euidẽs ꝓbatio que reſultat ex cõiecturis.vt ẽ
text.notabilis in.l.ſiqs locuples.ff.de manumiſ.teſt.⁊ facit
qð no.in.l.lȝ imꝑator.ff.de le.primo concurrentibus aliqb᷒
ↄiecturis ⁊ q̃litate pſone poterit iudex ſtare iuramẽto appel
lantis.vt in.d.§.a barbaris.⁊ in.d.§.ſufficit.⁊ dicet̃ tũc eui-
dẽs ⁊ legittima ꝓbatio vt in.d.l.ſiqs locuples.⁊ per gl.in.d.
13 c.paſtoralis. ¶ Sed dubitat̃ ad hoc vt indebitus excuſetur
reqrat̃ ꝙ fuerit ꝓteſtatus de impedimẽto glo.in dicto.§.ꝙ
ſi per.xx.in verbo propoſitum.voluit ꝙ ſi neceſſaria proteſta
tio dicens ꝙ qui tenet̃ ſe pñtare corã papa vel alio iudice dȝ
reqrere eius pñtiã ⁊ ſi eius copiã habere nõ põt dȝ h̃ ꝓte-
ſtari corã hoſtiario ⁊ teſtib᷒ ⁊ alias nõ excuſat̃.⁊ hoc ꝙ ſit ne
ceſſaria ꝓteſtatio tenuit glo.in.c.j.⁊.c.ſi autẽ.⁊.c.plerunq̃ȝ.
de reſcri. ¶ Tũ intellige qñ qs eſt impeditus facto iudicis
quo caſu bñ reqritur ꝓteſtatio vt.l.j.§.dies.⁊ ibi Bart.ff.qñ
appel.ſit.vñ tȝ Gemi.⁊ Imol.in.d.§.ꝙ ſi ꝑ.xx.ꝙ impedit᷒
in appellando aut in proſecutione appellationis ex facto iu-
dicis nõ iuuatur niſi ſit ꝓteſtatus de impedimẽto ⁊ ita ꝓce-
dat gl.in.d.§.ꝙ ſi per.xx.⁊ habetur in.d.§.dies.⁊ in.c.ſi.j.e.
¶ Secus in alijs impedimẽtis in qbus non reqrit̃ neceſſa-
ria ꝓteſtatio ẽt ita tȝ Pe.de ancha.in.d.§.ꝙ ſi ꝑ.xx.⁊ Imo.
in.d.c.ſi.vbi de hoc plenius dicetur ⁊ ſatis ꝓbat̃ hic in tex.
vbi nõ reqrit̃ ꝓteſtatio ⁊ ſola impotentia excuſat idẽ ꝓbatur
in.d.l.queſitũ.⁊ in.l.j.ff.ex qbus.cau.ma.nec Bar.dicit cõ
trarium in.d.§.preterea diximus.in fi.dicit eniȝ ꝙ in terris
maritimis eſt conſuetudo ꝙ qñ occurrit impedimẽtũ maris
fiat ꝓteſtatio ꝙ ꝓp hoc non põt trãſire ⁊ qð ipſe ſit ibi pro
trãſitu ⁊ cã trãſeũdi ⁊ nõ poſſit dicit Bar.vbi vñ nõ dicit ꝙ
ſi neceſſaria ꝓteſtatio ſed eſt vtilis q̃ȝtum ad illũ tex.nota.in
d.l.qui cõmeat᷒.vbi nõ ſufficit ꝓbare ſolũ impedimẽtũ.niſi
ꝓbet̃ ſi nõ fuiſſet impedimẽtum ille feciſſet diligentiã ſuam
vñ ſatȝ probatur de diligẽtia ꝑ talẽ ꝓteſtationẽ nõ tñ ꝓpter
hoc ſi fuiſſet omiſſa ꝓteſtatio ſeqret̃ ꝙ alio mõ ꝑ teſtes non
poſſet probari de impedimẽto.⁊ diligentia. ¶ Cõcludo er-
go ꝙ ꝓteſtatio nõ eſt neceſſaria niſi vt.ſ̃.qñ ex facto iudicis
in alijs vero caſibus eſt optima cautela ipſa ꝓteſtatio ⁊ etiã
pluries eã facere vt dicit glo.in dicto verbo propoſitã. An
aũt impeditus teneatur mittere procuratorẽ no.plene i.c.ij.
ſ̃.de ꝓcura.ꝑ Bar.in.d.l.ij.§.ij.⁊ in.l.j.ff.de diuerſis ⁊ tẽp.
14 preſcrip. ¶ Circa tertiũ pñcipale an impedimẽtũ impediat
curſum fataliũ ipſo iure vel ſit neceſſaria reſtitutio capias ꝑ
mum impedimẽtũ de quo ſupra qñ cõtingit in pſona ipſius
appellãtis ⁊ qñ occurrit impedimẽtũ in primo fatali ⁊ dic ꝙ
non impedit curſum primi fatalis.ſȝ hȝ ipſo iure ſm fatale
vt in.d.c.cuȝ ſit.⁊ in.d.§.illð.⁊ i auc.de his qui ingrediunt̃
ad appella.§.ſi q tñ.⁊ ita intellige gl.hic dicentem ꝙ ipſo iu
re ſeruatur illeſus ſcilicet q꞉ dat̃ ſibi ſecundus annus a iure
abſqȝ alia reſtitutione.⁊ ita tȝ hic Panor.col.ij.⁊ Imol.h̃
col.iiij.qñ aũt tale impedimẽtũ occurreret in ſecundo fatali
15 patebit infra. ¶ Quid aũt ſit de ſecũdo impedimẽto de quo
ſupra qñ ſcilicet ſurgit ex facto mixto appellantis ⁊ appel-
lati vt q꞉ pendente appellatione ipſe partes compromiſſe-
runt ⁊ in hoc dicas ꝙ ipſo iure impeditur curſus fatalium.
quia pendente partium compromiſſo tp̃s ipſo iure non cur
rit ẽt ſubducitur illud tp̃s quo durauit cõpromiſſum de me
dio ⁊ poſtea finito compromiſſo tempus precedẽs coniũgit̃
poſtea cũ tpe poſt cõpromiſſuȝ finitũ vt in auc.ſi tñ.C.de tẽ
po.appel.⁊.d.cle.q̃ȝdiu.⁊ ibi glo.in verbo currere ⁊ Bald.
in.d.auc.ei q.in vlti.colum.dicendo ꝙ ſi in primo anno fuit
factũ compromiſſum per.x.dies vel mẽſeȝ ſoluȝ in illo tpe
non currit tempus vt.d.cle.q̃ȝdiu.in verbo q̃ȝdiu.⁊ ibi ẽ ẽt
tex.ſingularis de termino hominis qui ſimiliter non currit
16 pẽdẽte cõpromiſſo ſicut in termino iuris. ¶ Sed iuxta ꝑdi
cta q̃ritur primo an citra cõpromiſſum poſſit per pactũ im-
a pediri curſus fataliũ ꝙ interi non currat ad certũ tẽp᷒ tex.
eſt notabilis ꝙ ſic in.d.cle q̃ȝdiu.ſ.ſuſpendendo ⁊ differẽ-
do ꝙ

17 do ꝙ intertim nõ currat tẽpus. ¶ Sed dubitatio eſt an per
pactũ poſſit fieri prorogatio maioris tẽporis bal.in.d.l.fi.in
pñci.vr̃ pmo velle ꝙ non q꞉ dicit ꝙ tẽpora inſtantie pme cãe
nõ poſſunt ĩpediri vel ꝓrogari pacto vel cõpromiſſo ꝑtiũ vt
eſt gl.notabilis i.l.ꝓperandũ.circa pñ.C.de iudi.⁊ doct.ibi
hoc ſequunt̃ ita ⁊ in ſcða inſtantia appellatiõis vt ſic ſit litiũ
finis vñ non valeret pactũ vt fatalia duplicarent̃ vel alio mõ
ꝓrogarent̃ ita voluit expſſe Bar.in.d.auc.ſi tñ.⁊ Io.an.in
addi.in.d.§.nũc breuiter.ſuꝑ ver.lȝ aũt.vt pȝ ibi in magna
addi.ibi poſita maxime circa finem.⁊ ita ẽt ſequit̃ do.Ant.⁊
idẽ Imo.h̃ col.iiij.in prin.⁊ panor.col.iiij.dicens ꝙ nõ ob.
tex.in.d.§.fi.ibi nulluȝ fatale obſeruaret̃.q꞉ ſm eum loquit̃
in reſtitutiõe termini q̃ cõcernit ꝑiudiciũ partiuȝ.ideo finiri
põt ſuſpenſio ſecus in ꝓrogatione que ẽt cõcernit ꝑiudiciũ
rei pre.cũ lites fierent ĩmortales ar.l.fi.ff.pro ſuo.⁊ hec eſſet
ſingularis intelligentia ad.d.auc.ſi tamen ⁊ ad.d.cle.q̃ȝdiu.
vt ad longi᷒ tp̃s nõ poſſit fieri ꝓrogatio. Sed certe licet ibi
dicat̃.vt tp̃s poſſit differri vt ſic interim non currat tamẽ in
d.§.fi.text.vr̃ aperte velle ꝙ ẽt poſſit ꝓrogari quia valet pa-
ctum.⁊ nullũ fatale obſeruet̃ ⁊ dicit tex.ibi legũ enim aſperi
tatem volumus hoc caſu pacto litigantiũ mitigari.vñ dicit
Bal.ibi illũ tex.ꝙ tp̃s exercende appellationis põt per pa-
ctum augeri ⁊ minui clarius ẽt tenuit.Cy.in.d.auc.ei qui.⁊
Bal.ibi col.ij.in prin.ꝙ partes prorogare poſſunt tempus
appellationis ꝓſequende arg.ff.de edili edi.l.ꝙ ſi nolit.§.ſi
quid ita ⁊ hic niſi appellatio eſſet prius deſerta ar.c.ſignifi-
catiõibus.ſ̃.de offi.dele.ita ꝙ non cauillando text.in.d.§.fi.
ibi ꝓbatur ꝙ per pactũ poſſit prorogari ⁊ tunc non habent
locuȝ fatalia ⁊ auſteritas iuris.⁊ hoc ideȝ tenuit Archi.ij.q.
18 vj.anteriorum.in ver.ad hec. ¶ Secũdo queritur an tẽpus
prime inſtantie poſſit prorogari ꝑ cõpromiſſum vel pactum
glo.no.in.d.l.ꝓperandum in pñ.⁊ doc.ibi tenent ꝙ non ⁊
idem Bal.in.d.§.fi.in prin.⁊ ideȝ Imo.hic ⁊ rõ differentie
eſt q꞉ perempta inſtantia appellationis totũ ius eſt perem-
ptum quia ſñia tranſit in rem iudicatam.vt in cle.ſicut ideo
equum fuit ꝙ rõne ꝑiudicij irreparabilis poſſit impediri
curſus tẽporis nõ ſic inſtãtia pme cãe q꞉ ꝑempta inſtantia
remanet ſaluũ ius vt actio interim agendi.⁊.d.l.ꝓperandũ
19 circa finẽ. ¶ Tertio querit̃ an tp̃s.x.dierũ ad appellandum
poſſit pacto partiũ vel cõpromiſſo ꝓrogari glo.no.in auc.of
ferat̃.C.de litis cõte.tenet ꝙ nõ.⁊ ita tenet.Bal.in.d.auc.
ei qui.poſt.prin.⁊ ita ẽt ſequit̃ Paulus ⁊.do.Flo.in.d.cle.
q̃ȝdiu.circa fi.ꝓ quo ẽt gl.in.d.c.cuȝ ſit.⁊ ibi dictũ fuit ⁊ hoc
idẽ ſequit̃ Butri.in.c.lȝ cãm.de ꝓba.col.vj.in fi.refert do.
de rota hoc idẽ tenere deci.ccclx.que incipit. Itẽ ſi fuit du-
20 bitatũ vtrũ curſus. ¶ Quarto querit̃ victus qui appellauit
cõpromiſſit negociũ pñcipale nõ aũt appellatiõis an interim
currant fatalia dubiũ facit q꞉ tex.in.d.cle.q̃ȝdiu.loquit̃ de cõ
promiſſo in cã appellatiõis ſȝ dicas ꝙ interim nõ currit tp̃s
q꞉ de cõſenſu vtriuſqȝ partis ſatis vr̃ ſuſpenſa iuriſdictio vt
in.d.auc.ſi tñ.⁊ in.l.tale pactũ.§.q ꝓuocauit.ff.de pac.⁊ ita
notabiliter determinat Bal.i.l.eos.§.apoſtolos.in fi.C.eo.
facit tex.in.d.cle.q̃ȝdiu.ibi differt tp̃s ad ꝓſequendũ.q꞉ ſatis
differri vr̃ tp̃s in ꝓſecutione appellationis ſi partes cõpro-
miſerunt expſſe cãm pñcipaleȝ licet alias in ſpecie nõ ſit fcã
mentio de cã appellationis cũ in effectu cã pñcipalis ſit de-
uoluta in ipſa cã appellationis vt in.c.cum appellationibus
eo.ti.lib.vij.⁊ quia in effectu ſatis differt̃ tp̃s ad ꝓſequendũ
ſi cõpromiſſum fiat in ipſa cauſa pñcipali ⁊ hoc eſt qð pon-
21 derat̃.in.d.cle.q̃ȝdiu.qð no. ¶ Quito querit̃.iudex aſſigna-
uit terminum appellanti.x.dieruȝ ad recipienduȝ apoſtolos
vel terminũ iuris.xxx.dieruȝ.l.iudicis.⁊.l.pſes.C.eo.ti.c.vt
ſuper ⁊.c.ab eo.eo.ti.li.vj.interim ptes faciũt cõpromiſſum
in ipſa cã pñcipali an interim curret tp̃s ad recipiendũ apo-
ſtolos rõ dubitandi eſt pmo q꞉.d.cle.q̃ȝdiu.loquit̃ in tpe ꝓ-
ſequende appellationis.⁊ ſic in pmo ⁊ ſcðo fatali nõ aũt in
tpe apoſtolorũ.ſed Bal.in.d.§.apoſtolos.ſingulariter con-
cludit edẽ eſſe vt ẽt pendẽte cõpromiſſo nõ currat tp̃s ad pe-
tendũ vel recipiendũ apoſtolos.rõ eſt.q꞉.d.cle.q̃ȝdiu.hȝ lo-
cuȝ ſiue in termino hominis ſiue iuris ⁊ q꞉ apoſtoli ſunt ꝑs
appellationis ⁊ dicunt̃ de ꝓceſſu appellationis vt.d.c.ſuꝑ.
⁊.ſ̃.ab eo merito.ergo nõ currat tp̃s ꝑ ipſuȝ cõpromiſſuȝ ꝙ
dictũ bñ no.⁊ ſi ↄtigat ꝙ arbit̃ ipſaȝ cãȝ ſi diffiniat dabit̃ ſolũ

reſiduũ tpis qð reſtabat tẽpore ↄpromiſſi ⁊ nõ vltra ſȝ Bal.
22 in.d.§.apoſtolos.⁊.ſ̃.dictũ eſt. ¶ Sexto querit̃.an idẽ ſit in
termino dato ex forma ſtatuti in cã appellatiõis vt ꝑ cõpro-
miſſuȝ illud tp̃s nõ currat Io.an.in addi.d.v̂.illud aũt.in ad
ditione magna.in fine tenet idẽ.ſ.ꝙ ꝑ cõpromiſſuȝ poſſit ſu-
pſtari ⁊ nõ currat tp̃s nõ aũt ꝙ poſſit tp̃s ꝓrogari ſicut nec
terminus triẽnij in pma inſtãtia vt ꝑ glo.in.d.l.ꝓperanduȝ
vt.ſ̃.cũ tale ſtatutũ ſit fundatũ in publica vtilitate vt ſit litiũ
finis vt in.l.fi.ff.ꝓ ſuo cui ꝑtes renunciare nõ poſſunt.ff.de
pac.l.ius publicũ.⁊ de le.j.l.nemo põt.ſ̃.de foro.cõ.ſi dili-
genti.⁊ ita reſidet hic.d.An.vt ſic ꝑ viã ꝓrogatiõis duplicã-
do vel triplicãdo fieri nõ poſſit ſed volẽdo ſuꝑ ſedet̃ ex pacto
vel cõpromiſſo ⁊ iterim nõ currat tp̃s vt in.d.cle.q̃ȝdiu.⁊ ita
ẽt reſidet Imo.hic col.vj.in pñ.⁊ Panor.col.iiij.q꞉ termi-
nus ſtatutarius ſurrogat̃ loco termini iuris vñ ſape dȝ eius
nãm.l.ſi cuȝ.§.q iniuriarũ.ff.ſi quis cau.⁊ in.c.eccleſia.ij.ſ̃.
vt lite pen.⁊ q꞉.d.cle.q̃ȝdiu.loquit̃ ſiue in termino hois ſiue
iuris vt.ſ̃.limita ꝑdicta ꝓcedere niſi ex verbis ſtatuti cõſta-
ret ꝙ inſtantia ꝓrogari non poſſit tũc enim cõſuluit Pe.de
ancha.ſuo cõſilio.cclxxvij.qð incipit Io.an.ꝙ ꝑ cõpromiſ-
ſum non induceret̃ ꝓrogatio inſtantie ſtatuto limitate ⁊ hoc
idẽ vr̃ tenere Bald.in additio.Spe.eo.ti.circa i fin.in v̂.cõ-
ſtitutio epi vel ſtatutum.ſi ſtatutũ aſſignat terminũ ad finien-
duȝ cãm appellationis ex quo ſtatutum ꝑciſe loquit̃ ⁊ taxat
23 tp̃s. ¶ Sed aduerte pmo quia Bal.vr̃ loqui de ꝓrogatiõe
ꝑtiũ abſqȝ cõpromiſſo dũ rñdet ad auc.ſi tñ.C.de tẽ.ap.ſȝ h̃
differẽtia non placet.q꞉ idẽ eſt ſiue ex pacto ſiue ex cõpro-
miſſo vt in.d.cle.q̃ȝdiu.⁊ put eſt dictum.ſ̃.in.v̂ ſed iuxta ꝑ-
24 dicta q̃ritur pmo. Unde ſcðo aduerte q꞉ aliud eſt querere
a an poſſit ꝓrogatio fieri ad maius tp̃s tunc ꝓcedat ꝙ dicit
Bal.⁊ Pet.de ancha.vt.ſ̃.⁊ aliud eſt dicere ꝙ tp̃s interim
nõ currat aliter nõ ꝓrogando tp̃s ſed ſuſpendendo ⁊ certe
hoc fieri paterit pacto vel cõpromiſſo vt.d.cle.q̃ȝdiu.cuȝ.n.
tp̃s ſtatuti ſurroget̃ loco termini iuris vt dicit Io.an.in di-
ctis addi.⁊ doc.hic quidem terminus iuris lȝ ſic taxatus ad
finiẽdũ cãm appellationis vt in.c.ſicut.eo.ti.ibi in v̂bo finire
tñ poterit ſuſpendi vt interim nõ currat vt.d.cle.q̃ȝdiu.ꝑifor
miter.h̃ dicendũ in termino ſtatuti lȝ ſtatutũ dicat ꝙ cã de-
beat finiri cũ eodẽ.mõ loquit̃.d.cle.q̃ȝdiu.⁊ ita vr̃ tenendũ
⁊ voluit ſingulr̃ Bald.in dictis addi.ꝙ ſi ſtatutũ limitat tp̃s
in ordinatorijs puta ꝙ debeat ꝓduci libellus ĩfra tres dies
⁊ fieri citatio in diẽ ſequẽtẽ vel in ſimilibus caſibus ꝙ eodẽ
mõ nõ poterit ꝓrogari ꝑ ptes ꝙ no.ſed bñ poterit ſuſpendi
tp̃s ex cõpromiſſo vel pacto.vt.ſ̃.⁊ vide ꝑ doc.in.l.ij.ff.de re
iu.⁊ in.c.cũ ſit romana.ſ̃.eo.ti. ¶ Et adde ꝑdictis ꝙ no.d.
de rota deci.ccclx.q̃ incipit Itẽ fuit dubitatũ vtrũ curſus.an
termin᷒ aſſignat᷒ ꝑ iudicẽ ad ꝓbandũ vel qñ iudex aſſignat
terminũ dãdo remiſſionẽ ꝓ teſtibus recipiẽdis vel ꝓducen-
dis poſſit ſuſpendi ꝑ cõpromiſſuȝ talis termin᷒ videret̃ ꝙ nõ
q꞉ tale tp̃s eſt appoſitũ deciſioni nõ aũt iuriſdictioni ar.c.de
cauſis de offi.dele.j.ↄtriuȝ facit.d.cle.q̃ȝdiu.q̃re videret̃ ꝙ ſi
terminus erat cõis vtriqȝ ꝑti ꝙ poſſit ſuſpendi ſecus ſi erat
termin᷒ vnius ꝑtis tñ ꝑ illa q̃ no.Paulus in.d.cle.q̃ȝdiu.
dicens terminũ.x.dierũ ad appellãdũ non poſſe ꝓrogari ꝑ
cõpromiſſuȝ vel pactũ.vt eſt dictum.ſ̃.in v̂.iij.q̃rit̃.eo.q꞉ ille
termin᷒ dat̃ tñ vni ꝑti.nõ ſic in tpe ꝓſequẽde appellatiõis.
refert tñ rota fuiſſe ↄcluſuȝ ꝑ oẽs dominos.attẽde ꝙ legit-
time impedito tpa iuris vel hois nõ currunt ꝙ pẽdente cõ-
promiſſo ẽt dcm̃ tp̃s ⁊ dilatio aſſignata a iudice nõ currat.⁊
ita ſequit̃ Butri.in.c.lȝ cãȝ.ſ̃.de ꝓba.col.vj.in fi.in v̂ſi.q̂ro
an curſus.q̃ ois ſingulr̃ tene mẽti.Itẽ aliã limitatiõeȝ.q꞉ vo
luit Bal.de pace.ↄſtantie.§.in cauſis.ꝙ tp̃s aſſignatũ a ſta-
tuto in cã applõnis.vl̃ in cã reductiõis ad arbitriũ boni viri
põt ꝓrogari ꝑ ptes.qñ terminus ſtatuti eſt breuis.q꞉ ꝑſumit̃
tale tp̃s appoſitũ fauorẽ ꝑtiũ.⁊ ibi rñdet ad.l.ꝓperandũ.in
25 fi.C.de de iudicijs. ¶ Septimo q̃rit̃ factũ fuit cõpromiſſuȝ
b ꝑ ptes in cã appellationis an interiȝ pendente cõpromiſſo[b]
poſſit altera ꝑs nõ obſtãte cõpromiſſo ꝓſeq cãm appellatio
nis gl.no.⁊ ſingularis.in.d.cle.q̃ȝdiu.in pñc.tȝ ꝙ ſic.q꞉ ꝑ
compromiſſum non impedit̃ iuriſditio iudicis ſm glo.ibi.⁊
ꝑ glo.in.d.c.ſignificantibus.de offic.delega.pro quo ẽt glo.
in.l.ſi quis rem.ff.de arbit.⁊ ibi eſt text.not.ꝙ coram arbitro
non inducitur litis pendentia licet arbitria ſint redacta ad

a ¶ Prorogatio fieri ad mai᷒ tp̃s ad de.ꝓrogatio termini an poſſit eẽ longior q̃ȝ pma dilatio.vide ꝑ bal.in ↄſi.ſuo.ccxcix.i col.iiij.qð in cip.mobiles in.j.ꝑte ↄſi.liorũ.ſȝ an ꝓrogatio termini compromiſſi fieri poſſit ꝑte nõ citata: ⁊ an poſſit fieri ſel ⁊ pluries ꝓrogatio ſtãtibus v̂bis in cõpromiſſo ꝙ poſſit ꝓrogari.vide ꝑ eũdẽ bal.in ↄſi.ccij.in.j.vol.ↄſiliorũ. bar.ab bor.

b ¶ An iterim pẽdente cõpromiſſo.adde cõpromiſſo fcõ an ĩtelligat̃ renunciatũ pẽdẽtie appellatiõis.⁊ an ↄpromiſſi ꝓrogatio fcã ꝑ arbitrium habẽtẽ ꝑtãtẽ ꝓrogãdi valeat ẽt ſi nõ ſit notificatã ꝑtib᷒.vid ꝑ d.alex.i ↄſi.lxiij.i.iij.vo.ↄſiliorũ ꝑ totũ.ſȝ an tp̃s iſtãtie ꝑfixũ a ſtatuto poſſit ꝓrogari de ꝑtiuȝ cõſenſu vid ꝑ d.alex.in cõſil.ſuo.xxiiij.in.iiij.volu.bar.ab hor.

EL COLEGIO [illegible] NUESTRA SEÑORA DEL ROSARIO

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

inſtar iudicioꝝ.l.j.ff.de arbi. per glo.in.c.cum dilecti.ſ. de
arbi.tamē coram iudice non poteſt opponi de pendentia li
tis.que pendet coram arbitro.ꝛ non obſtante compꝛomiſſo
ꝛ lite pendente coram arbitro poteſt altera pars adire iudi
cem oꝛdinarium vel delegatuʒ tamen incidit in penam com
26 pꝛomiſſi.vt per glo.ibi.in dicta cle. ꝗdiu. ¶ Ultimo queri
tur quid ſi pendente cauſa appellationis facto compꝛomiſ
ſo arbiter tulit ſentētiam ꝛ deciſit litem.an altera.ex partib⁹
poſſit non obſtante ſnīa arbitri pꝛoſequi cauſam appellatio
nis. videretur ꝙ nō quaſi obſtaret exceptio rei iudicate.l.cū
antea.C.de arbit.tamen contrarium decidit glo.no.in.d.cle.
ꝗdiu. ꝛ ita ſequuntur ibi docto.qui a metu pene ſtatur ſnīa
arbitri.l.diem pꝛoferre.§.ſtari.ff.de arbi.volendo ergo ſol
uere penaʒ poterit non obſtāte ſnīa arbitri ꝓſequi cāʒ appel
lationis ſm glo.in.d.clemen.ꝗdiu quaʒ ad hoc tene menti.
27 ¶ Sed tu limita dictum glo.pꝛimo pꝛocedere niſi in com
pꝛomiſſo ſit appoſita clauſula ꝙ totiens pena committatur.
quotiens contrauentum fuerit.ꝛ ea ſoluta vel non ſtetur cō
pꝛomiſſo ꝛ arbitrio.tunc enim non poterit redire ad iudicē
ſm Lappum ꝛ do. Floꝛen.in.d.clemen.ꝗdiu.in.iij.q.quia
qñ eſt appoſita clauſula rato manente pacto tūc poteſt exigi
pena ꝛ etiam obſtat exceptio pacti.vt.l.qui fidem.ff. de tran
28 ſactio.ꝛ in.l.cum pꝛoponas.C.de pac. ¶ Secundo limita
niſi laudum arbitri eſſet emologatum ſeu appꝛobatum taci
te vel expꝛeſſe.tunc enim cum ex eo oꝛiatur actio ꝛ exceptio
vt.d.l.cum antea.obſtaret tunc exceptio ꝛ non poſſet tunc al
tera pars redire ad iudicē.alias qñ ſnīa arbitri non eſt emo
logata poteſt altera pars pꝛoſequi in cauſa appellatiōis nō
obſtante ſnīa arbitri.lʒ incidat in penam.ſecus ſi ſit emolo
gata.vt.ſ.ꝛ ita limita.d.glo.in dicta clemen.ꝗdiu.bal.nota
29 biliter in dicta auc.ſi tamen.C.de tempo.appel. ¶ Ultimo
limita glo.pꝛedictam poſſe in vtroqʒ dicto pꝛocedere in ſnīa
vel compꝛomiſſo arbitri.ſecus ſi arbitratoꝛis.tunc enim cū
ſit quedam tranſactio.vt in auc.ſi vero.C.de iudicijs in trā
ſactione non eſt locus penitentie vt in.l.quāuis.C.de trāſa
ctio.ꝛ ideo compꝛomiſſo pendente nō poſſet altera pars re
dire ad iudicem.qꝛ ea ſnīa que ſperatur.ſequi poſſet parere
exceptionem pacti de non petendo.ꝛ nō audiretur altera ps
volens ſoluere penam.cuʒ non ſit electio partis pꝛomitten
tis penam ſed aduerſarij.vt eſt tex.no.in.l.reſcriptū.§.ſi pa
cto.ff.de pac.ꝛ hec rō eſt ſubtilis ꝛ bōa ſm bal.i.d.§.apoſto
los in fi.ꝛ ita ēt tʒ bald.in.d.l. ſiquis rē.dicēs ꝙ diſpoſitio
illius notabilis.l.non habet locum coꝛaʒ arbitratoꝛe.qꝛ licʒ
cōpꝛomiſſum arbitri ſoluat iudicio pꝛimo eo ipſo ꝙ altera
pars redit ad iudicē.l.litigatoꝛes.ꝛ.l non diſtinguemus.§.
cōpꝛomiſſo.ff.de arbi.tñ ſecus in arbitratoꝛe ꝛ ita tʒ Ange.
in.d.l.qui fidem.quod dictum ſemper tene mēti ad limitatio
nem dicta.l.ſi quis rem.ꝛ glo.in dicta cle.ꝗdiu.ꝛ idem eſſet
dicendum.ſecuta ſnīa arbitratoꝛis.qꝛ cum habeat vim trā
ſactionis.vt.d.auc.ſi vero.non poſſet altera pars de cetero
redire ad iudicē appellationis ꝛ obſtaret exceptio litis fini
te.ꝛ in.c.j.de litis conteſta.li.vj.ꝛ in.l.fratris.C.de tran.Et
Bal.ibi ꝛ maxime hoc pꝛocederet quando in compꝛomiſſo
eſſet clauſula rato manente pacto.vt in.d.l.fidē.ſ.eſt dictum
30 ꝛ videretur hoc pꝛocedere etiam ſi a ſnīa arbitratoꝛis eēt pe
tita reductio ad arbitrium boni viri per.l. vñ ꝛ ſi nerue.ff.ꝓ
ſocio.ꝛ.ſ.de iureiur.quintauallis.qꝛ exceptio oꝛitur ex com
pꝛomiſſo.vt.in.d.§.ſi pacto.ꝛ dicit Bal.in.d.§.apoſtolos.ꝛ
in.d.l.ſiquis rem.vnde cū poſſit parere exceptionem litis fi
nite interim pendente iudicio obſtat exceptio vt in.l.ſufficit
ff.de conditio.indebi.ꝛ p Bar.in.l.fundum.ꝛ.l.fundi.ff. de
excep. ¶ Poſtremo queritur an pendēte cōpꝛomiſſo facto
31 vt in arbitratoꝛē currat tpꝰ inſtātie cāe appellationis. Pet.
de ancha.in dicto cōſi.cclxxvij.qd incipit Jo.an.vr.velle ꝙ
nō.qꝛ d cle.ꝗdiu.ꝛ auc.ſi tñ.loqtur in arbitro coꝛā quo dr
eē iudiciū nō ſic coꝛā arbitratoꝛe.vt dixit Jnn.in.c. qntaual
lis.de iureiur.Sʒ dicas ꝯriū qꝛ diſpoſitio.d.cle.ꝗdiu hʒ lo
cū in pacto extra iudiciū.vt ibi p gl.foꝛtius in ꝯpꝛomiſſo ar
bitratoꝛis facit.l.duo.ſocietatē.§.arbitroꝝ.ff.ꝓ ſoci.ꝛ p hoc
habes ſingulariter declaratā.d.cle.ꝗdiu.cū eius gloſ.vltra
doc.ibi ꝛ hic. ¶ Circa tertiū impedimētū cōcurrēs ſcō ſeu
32 appellati ſi occurrit in pmo fatali dicit hic Jnn.ꝙ nō dʒ no
cere appellāti ſʒ nō declarat qñ gl.in.l.arbitrio.§. dolo.ff.de

dolo vr reſidere ꝙ currāt fatalia ꝙ non detr vlla reſtō ꝛ ſnīa
trāſeat in rē iudicatā ſʒ ſubueniat appellāti ꝑ actionem de
dolo ad eius intereſſe ꝑ tex.i.d.§.dolo.ꝛ ita vr reſidē Bar.
ꝛ do.Anto.hic ꝙ poſſet ꝓcedere qñ impedimētū fuit extra
iudiciū.ſecus ſi in iudicio.puta qꝛ appellatus vt currerēt fa
talia petiūt longioꝛes dilationes appellauit ab interlocuto
rijs vel qd ſimile.ꝛ tūc hʒ appellās ſm fatale.ꝛ ita fuit de mē
te Jnn.hic.ꝛ hoc idē ſeqtur Panoꝛ.hic col.vj.i pn.qꝛ tex.
in.d.§.dolo.loqtur de dolo tertij.ſecus ergo de dolo aduer
ſarij litigātis ꝓ quo optime facit qd cōſuluit Oldra.ſuo cō
ſilio.cclxxj.qd incipit Jtē damus ꝛ cōcedimus in fi. ꝛ iō cō
cludit Panoꝛ.ꝛ Jmo.ꝙ appellās hʒ ſʒ fatale ꝛ hāc ēt ptē
ſeqtur Bal.in.d.§.dolo.nec ob.glo.in auc.vt ſpō.larg.§.j.
qꝛ loqr de dolo tertij ñ aūt de dolo aduerſarij.ꝛ rō ꝺrie pʒ.qꝛ
in.d.§.dolo iteruenięte impedimēto lex nō ꝓuidet aliter de
alio tpe.ſʒ in cāu nro eſt pꝛouiſuʒ de alio tpe cū pmo detur
annus ꝛ ex cā biēniū.d.c.cū ſit ꝛ ēt triēniū vt hic i tex. ꝛ hāc
ptē tenēt do.de rota deci.cij.que incipit Jtē ꝙ fatalia. ꝯclu
dētes.ꝙ ſi appellatur a diffinitiua ꝛ appellās coꝛā iudice a
quo aliqd innouauit.ꝛ appellās coꝛā iudice ad quē añ oīa
petat renouari attēptata.ꝛ cōtingat ꝙ multo tpe litiget ſup
iſtis attēptatis ꝙ ſi appellās obtinuit interiʒ nō ſunt ſibi de
curſa fatalia i ipſa cā appellatiōis.ſecus ſi incūbit qꝛ ex quo
ſua culpa pſtitit impedimētū nō excuſat vt in regula dānuʒ
li.vj.ex quo habes tenere mēti an appellāti litigāti ſup attē
ptatis currāt tpa in cā appellatiōis.ꝛ in hac ēt ſnīa ꝯcoꝛdat
Bal.in.d.auc.ei q.circa pn.dicēs qñ in cā appellatiōis liti
gat ſup aliquo incidēti vel emergēti articulo nō currūt fata
lia.ꝛ ſubducit illud tpꝰ de medio tāqʒ tpꝰ iuſti impedimēti
qñ ipſe appellās obtinuit.ſec⁹ ſi ſuccūbit i ipſis incidētib⁹
vr emergētib⁹.iō dic ꝙ ſi appellās ꝓducit libellū quē appel
lās dixit ieptū ſup q̃ fuit diu litigatū.ſʒ appellās obtinuit qꝛ
ſit pꝛonūciatū ꝓ ſuo libello interim nō ſunt ibi decurſa fata
lia.ſecus ſi ſuccubuit ex quo tale impedimētū fuit fruſtrato
rium.arg.l.accuſaturus.ff.de adulte.ꝛ in.l.ſi pr.C.ne de ſta
tu defunc. ꝛ in.l.ꝙ ſi nolit.§.ſi mācipiū.ff.de edil. edic. que
oīa ſunt mēti tenēda cū plurimū occurrāt in cā appellatiōis
articuli incidētis ꝛ nō emergētis.ꝛ pferunt interlocutoꝛie.
appellat ab eis diu litigat.qꝛ ſi appellās obtinuit in pdictis
nō currūt ſibi fatalia in ipſa pncipali cā appellatiōis.ſecus ſi
ſuccubuit ꝛ ꝑ his eſt tex.ꝛ caſus no.in.l.inter vtile.ff.de mi.
facit ēt.l.cōtra maioꝛes.C.de inoffi.teſta.vbi Bal.ponit plu
ra exēpla ad hoc ꝓpoſitū.ꝛ hāc ēt ptē ſecutus eſt Bal.i.d.
auc.ei q.Uñ ſit cōcluſio ꝙ ſi appellās eſt impedit⁹ facto ap
pellati in ipſo iudicio ꝙ tale tpꝰ ſibi reparet ꝛ facit.l. ſi pen
33 dēte.C.de tpi.in integ.reſtit. ¶ Circa quartū impedimētuʒ
occurrēs ex facto ꝛ dolo tertij dicas ꝙ currūt fatalia ꝛ deſe
ritur appellatio ꝛ nulla dat reſtō.vt eſt text.in.d.§.dolo.Sʒ
ſuccurrit ꝑ actionē de dolo ꝯ talē impediētē qñ eēt ſoluēdo
alias bñ daret reſtō ad tpꝰ impedimēti.vt eſt tex.ꝛ glo.in.d.
§.dolo.ꝛ in.l.fi.ff.de eo ꝑ quē fac.erit.ꝛ ita tʒ gl.in auc.iteʒ ſi
appellationē.C.de tēpo.appel.ꝛ dicit bal.hic ꝙ ſi tales im
pediēs nō hʒ bōa in territoꝛio vel ibi ꝓpe diceret eē nō ſol
uēdo ꝛ nō idoneus.vt in auc.de exhi.re.§.ſancimus. ꝛ ꝑ no.
in.l.fi.C de pnci.agē.in rebus.li.xij.qd eſt no. ꝓ fideiuſſoꝛi
34 bus. Quid aūt ſi occurrerit ipedimētū ex pte ꝓcuratoꝛis.
puta appellās cōſtituit ꝛ miſit ꝓcuratoꝛē inſtructū ſʒ tñ do
lo vel negligētia nō fuit ꝓſecutus Spe.eo.ti.§.nūc vr.ver.
qd ſi ps.tʒ ꝙ ñ excuſat appellās nec daret ſibi reſtō qꝛ negli
gētia ꝓcuratoꝛis i nō ꝓſequēdo nocet dño ꝛ deſerit appel
latio.vt in.c.ſepe.j.eo.agat ergo appellās ꝯ ꝓcuratoꝛē ad in
tereſſe.vt in.l.a ꝓcuratoꝛe.C.māda.ꝛ ſi nō eēt ſoluēdo tunc
bñ daret reſtō ad fatalia vt.d.§.dolo.ꝛ.d.l.fi.ꝛ ita ēt ſeqr pa
noꝛ.ꝛ do.Flo.in.cle.ſicut eo.ti.in fi.lʒ eniʒ ꝓcuratoꝛ nō poſ
ſit expſſe renūciare appellatiōi ēt ꝑ eū iterpoſite ꝛ nō piudi
caret tūc dño.qꝛ renūciatio eēt donatio ꝛ i dubio ꝓcuratoꝛ
nūqʒ vr habere mādatū ad donādū abſqʒ ſpecialiſſimo mā
dato.l.fi.ff.de dona.in.l.ꝯ iuris in fi.ff.de pac.in.c.ij.j.de do
na.ꝛ nō pōt ꝓcuratoꝛ facere ꝯ mādatū.ff.de pac.in.l.ſʒ ſi tñ
ꝛ idē eēt in plato eccl'ie vt nō poſſit expſſe renūciare appel
lationi vt in.d.c.ij.qꝛ plat⁹ eſt ꝓcuratoꝛ ꝛ nō dñs. ꝛ iō dona
re nō pōt.vt in.d.c ij.iō nō pōt renūciare expſſe appellatiōi
ſm Bald.in dicta.l.fina.§.fin.in penulti.colum.C.de tem.
po.appel.

po.appel.tacite auteʒ pꝛocuratoꝛ bene poteſt renunciare ap
pellationi.vñ ſi non appellat a ſnīa piudicat dño.ij.q.vj.vbi
biduū.ꝛ idē ſi nō ꝓſequit dr tacite renunciare appellationi
vt.d.l.fi.ꝛ piudicat dño.vt in.d.c.ſepe.ꝛ tenent.doc.in.c.j.ſ.
vt lit.nō conte.ꝛ ibi glo.in fi.ita ꝙ dolus vel negligentia ꝓ
curatoꝛis nō cā appellanti iuſtū impedimētum ꝛ currūt tpa
abſqʒ reſtitutione vt.d.§.dolo.ꝛ ita ſequit Ange.ꝛ Jmo.in
l.ab executoꝛe.in fi.ff.eo.ꝑ no.Jnn.ꝛ Jo.and.in.c.cuʒ olim
abbas.ſ.de offi.dleg.qñ tñ occurreret caſus foꝛtuit⁹ i pſona
ꝓcuratoꝛis an excuſet tūc dñs dicet infra in ſexto impedi
35 mēto ꝛ hoc eſt de quarto ipedimēto. ¶ Circa qntū impedi
mētuʒ qñ currit ex fcō iudicis.vide ꝑ Jmo.in.c. ex inſinua
36 tione.j.eo.ꝛ aduerte qꝛ cā aliqñ pendet coꝛā pncipe ꝛ tunc
ipſo iure nō currit tpꝰ ſi impediat appellās pp occupatiōes
pncipis vt eſt tex.in auc.ſed lis.C. de tēpo.appel.ꝛ.j.eo. in
c.ex inſinuatiōe.ꝛ ita ſeqtur h Panoꝛ.ſʒ de iudice inferioꝛe
fuit pma opinio ꝙ tpꝰ ipſo iure nō currat ꝓut tʒ gloſ.hic.ꝛ
idē tenuit.ij.q.vj.anterioꝛū.in verbo ad hec.Jdē ēt tʒ glo.in
l.ſed ſi ꝑ ptoꝛem.in pnci.ff.ex quib.cau.ma.ꝛ idē ſequit glo.
in auc.de appellatio.ꝛ intra que tpa.§.ad hec ſancimus.ꝛ in
auc.de his q ingrediunt ad appella.§.illo tantūmō. ꝛ ita ſe
quit Spe.eod.ti.§.nūc bꝛeuiter.v.idē fallunt pmiſſa. ¶ Se
37 cunda fuit opinio ꝙ currat tpꝰ ſed det reſtitutio ꝓut tenuit
glo.in auc.vt ſpon.largi.§.hoc.quoqʒ ꝛ in.d.auc.itē ſi ꝑ ap
pellationē.ꝛ hanc opi.ſequit bar.ibi qꝛ potes ſic cōcludere.
videlicet ꝙ aut impedimētuʒ occurrit in pmo fatali. tūc det
ipſo iure ſecundus annus ꝑ tex. in.l.fi.§.illud. ꝛ in.d.§. de
illo.vbi iura loquuntur de impedimento iudicis ꝛ dicunt ꝙ
det ſm fatale ꝛ in hac opi.cōcoꝛdat hic Jmo.ꝛ do. Panoꝛ.
qñ impedimētū occurrerit in pmo anno lʒ do.Ant.hic velit
ꝙ dicta iura ſint coꝛrepta ꝑ tex.in.d.§.hoc quoqʒ vbi tex.in
diſtincte vult ꝙ ipſo iure nō currat tunc tpꝰ. tñ tenendum
38 vr ꝙ dicta iura non ſint coꝛrecta ꝛ loquant in caſu ſuo.ſ. qñ
impedimētum hoc occurrerit in pmo fatali cuʒ iuriū corre
ctio ſit euitanda.C. de teſta.l. ſancimus. ꝛ de appel.l. pcipi
mus.c.cum expediat.de elec.in vj. cuʒ ergo tex.in.d.§. hoc
quoqʒ loquit de impedimento occurrente in ſcōo fatali. vt
ibi per gl.in pn.ſequit ꝙ nō habeat coꝛrigere dictuʒ.§. illud
loquenteʒ de impedimēto occurrente in pmo fatali.ideo qñ
tale impedimētuʒ occurreret i ſcōo fatali Panoꝛ.hic reſidet
cuʒ opi.Bar.ſ. ꝙ tempus. currat ſed det reſtitutio. Sed
certe alia opinio eſt de iure verioꝛ.per tex.in.d.§.hoc quoqʒ.
vbi dicit nulluʒ piudiciuʒ ptibus ex hoc penitus fieri. ꝛ ſic
dictio penitus denotat tēpus ipſo iure nō currere ꝑ no.in.l.
ij.C.de cōſti.pe.ꝛ iſta opi. tanqʒ cōis ſequēda eſt quā ſequit
glo.hic ꝛ alie.glo.ſ. allegate vt iſto caſu tēpus ipſo iure nō
currat.Secundo eandem opi.ſequit Ja.de are.ꝛ Cy. in.d.
auc.itē ſi ꝑ appellationē.Tertio eandē ſequit Ja. de belui.
in.d.§.h quoqʒ.ꝛ Azo in ſūma hui⁹ ti.Quarto h ideʒ ſequit
d.ant. ēt ꝛ h ſequit Bal.i.d.auc.itē ſi ꝑ applonēʒ i pn.ꝛ i.d.
auc.ei q.ꝛ in hac ēt opi.cōcoꝛdat Jmo.hic qñ hoc ipedimētū
occurrit in ſcōo fatali vt ipſo iure non currat tpꝰ.ſecus ſi in
pꝛimo qꝛ tunc currit ſed ipſo iure dat ſm fatale vt .d.§.illud
ꝛ ita videt firmare Pau.de caſt.ſuo conſilio.xxv.qd incipit.
Jn xpi noīe dñi. ſuper pmo dubio colū.pe. ꝛ hec diſtinctio
equa vr vt ſic euitet iuriū coꝛrectio vt.ſ.lʒ Bal.hic in fi.di
ſtinguendo dicat ꝙ aut ipeditus fuit ꝓteſtatus de impedi
mento iuris.ꝛ tūc ipſo iure nō currat tēpus alias ſic.ſed det
reſtitutio ꝛ ita poteſt pꝛocedere opi.Bar. ꝛ panoꝛ.vt.ſ.qñ
enim occurrit impedimētū ex facto iudicis requirit ꝓteſta
tio de impedimento vt hic per Bal. ꝛ idem tenuit in.d.auc.
item ſi per appellationē.ꝑ no.in.l.de pupillo in.§.ſi quis ipſi
ptoꝛi.ff.de no.oper. nuncia. ꝛ i .l.j.§. diei.ff.qñ appel.ſit.vbi
Bar.idē tenet ꝛ Spe.eo.titu.§.nunc bꝛeuiter.v itē fallunt
pmiſſa.ꝛ vide plene dicta de hoc ſupꝛa in qnta col.in ver. ſʒ
dubitat.de quo dicet.j.e.c.fi. ꝛ adde pdictis ꝙ voluit Jnn.
in.c.ex tranſmiſſa ſupꝛa de pꝛeſcrip. ꝙ qñ ius non reddit in
ciuitate pp defectuʒ iudicis ꝙ tunc non currit pſcriptio. de
quo articulo ibi latius per doc.ꝛ idem tʒ Spe.in.d.§. nunc
39 bꝛeuiter.in.d.v.iteʒ fallunt pmiſſa.ꝛ in v.ſi qñ. Sed querit
in hoc pꝛimo an ſufficiat vna ꝓteſtatio ꝛ requiſitio fcā de iu
dice vt in cā pꝛocedat.aut ꝙ cāʒ expediat vr ꝙ ſic qꝛ regula
riter ſufficiat vna requiſitio ad cōſtituendum quē in moꝛa vt

in.l.ticia ſeio.§.vſuras.ff.de lega.ij.vbi tex. ꝙ ſufficit ꝙ req
ſitio ſeu interpellatio ꝛ pꝛoteſtatio ſemel fiat idem not. in.l.
moꝛa.ff.de vſur.pꝛo quo gl.no.in verbo requiſiuerint in cle.
j.de hereti.ꝛ ita tenet Bar.in.d.l.moꝛa.ꝛ in.d.§. vſuras.di
cens ꝙ ad h vt nō dicatur ſtetiſſe ꝑ appellantē ſed per ipſuʒ
iudicē ſufficit ꝙ ſemel ipſe iudex fuerit requiſitus de expedi
tione cāe ꝛ ſemel fcā ꝓteſtatio.ꝛ idē ſequit Jmo.in.d.§.vſu
ras.lʒ dicat ꝙ titius ſit ꝙ ſepius fiat requiſitio ꝛ ꝓteſtatio ꝓ
quo ēt no.gl.i verbo ꝓpoſitā in.d.§.ꝙ ſi ꝑ.xx.Sʒ tu teneas
in caſu noſtro nō ſolū vtile ſed ēt neceſſariū eſſe pluries hoc
fieri ex quo tex.in.d.§.illud.dicit ſumma ope debere inſtare
ꝛ diligentiā facere vñ nō ſufficeret vnica ꝓteſtatio ꝛ requiſi
tio facit tex.no.in.c.ſtatuim⁹.ſ.allegato de ſuppl.neg.pꝛela.
ꝛ ita tenet Bal.in.d.auc.itē ſi ꝑ appellationē.Sunt ergo ne
ceſſarie plures reqſitiones ꝛ ꝓteſtatiōes vt ſic dicat ſtetiſſe
ꝑ iudicem ꝛ nō ꝑ appellantē. ꝛ hoc idē tʒ ēt Bal.in.l.ꝓpe
40 rādū.§.ſinautē vtiqʒ.C.de iudi. ¶ Secūdo qrit pone ꝙ ap
pellans deduxit iura ſua ꝛ fecit oēm diligētiā vſqʒ ad cōclu
ſuʒ in cā an tūc poſt cōcluſuʒ in cā currāt ſibi fatalia videret
ꝙ non quia amodo non ſtat per ptes ſed per iudicem non
expediētem cām ſed dicas ꝯrium cū incūbat ipſi appellāti ēt
tūc adire iudicē ꝛ reqrere de expeditione cauſe ꝛ pꝛoteſtari
ꝙ ꝑ eum nō ſtat ꝛ alias ſi hoc nō facit currunt ſibi fatalia cū
iudex ipſe nō debeat ꝓcedere ad ſnīaʒ niſi ad petitionē ptis
ff.de iudi.l.ad ꝑemptoꝛiū.ꝛ in.c.j.ſ.de iudic.cuʒ ſi.ꝛ ita de
terminat Bal.in.d.auc.iteʒ ſi ꝑ appellationē.Jmmo ꝯſulit
Bar.ꝙ ꝓteſtatio facta iudici ꝙ cāʒ expediat ēt cū ꝓductiōe
actoꝝ non ſufficit niſi ēt inſtanter petat ꝙ aduerſarius citet
ad cām vel ad ſnīam audiendā ꝛ ſi hoc nō fecerit appellans
nō pōt dici ſumma ope diligens ꝓut reqrit.in.d.§.illud.ſm
41 Bar.in.d.ꝯſilio.Amplius ēt cōcludit ibi ꝙ ꝓteſtatio facta
iudici añceſſoꝛi in officio nō ꝓdeſſet coꝛā ſucceſſoꝛe iō ꝙ dʒ
adiri ſucceſſoꝛ i officio ꝛ coꝛā eo debēt ꝓduci acta ſm ꝙ hr
in.l.moꝛtuo.ff. de fideiuſſo.in.l. ſi cū hominē.ff. de iudicijs
l.pꝛoponebat.ꝛ interpellare ipſum iudicem de expeditione
cauſe ꝛ petere aduerſarium citari ad cām vel ad ſnīam pꝛo
quo ēt tex.in.l.edictum.ff.de iudi.vbi reqrit coꝛā ſucceſſoꝛe
alia ꝛ noua citatio dato ꝙ coꝛā anteceſſoꝛe oīa edicta pmo ex
42 pedita fuiſſent qd no. ꝛ adde ꝙ qñ iudex eſt reqſitus de iu
ſticia aut de expeditiōe ꝛ ipſe nihil rñdet aut obmuteſcit aut
nihil facit ad ꝓpoſitū dictū tūc iuſticiā denegare ꝛ ſtetiſſe ꝑ
eum vt in.c.j.de mili.ꝛ vaſall.q ꝯtumax ē.ꝛ Bal.ibi que oīa
tene bñ mēti in pꝛatica q̃ incūbāt neceſſario fienda ꝑ appel
lantē vt ſic dicat ſtetiſſe ꝑ iudicē ꝛ nō ꝑ ipſuʒ appellāteʒ ꝛ h
43 de qnto ipedimēto. ¶ Tertio qrit pone ꝙ vſqʒ ad calculuʒ
ferende ſnīe appellās nō ꝓduxit ſnīaʒ an pp hoc appellatio
reddat deſerta ang.in ꝯſi.ſuo cclxij.ꝙ icipit. Jn dei noīe ꝛc.
viſis ꝓceſſibus in fi. ꝯcludit ꝙ nō. qꝛ cū iudex poſſit ſupplē
in cā appellatiōis.l.āplioꝛē.C.de appel.debebit interrogare
appellatū an dicta ſnīa lata ſit ꝛ ſi fuerit ꝯfeſſus ſufficit qꝛ cō
ſtat de ſnīa ꝑ ꝯfeſſionē ſi aūt negauerit dʒ iudex ſup dicta ſnīa
iponere ꝑpetuū ſilētiū ipſi appellāto ſi vnqʒ repta fuerit ſm
Jnn.Jo.an.in.c.G.ꝑpetuus.de fi.inſtru.qꝛ ergo hec inter
rogatio ſit ꝑ iudiceʒ ꝛ eſt in eqtate fundata fieri pōt in q̃libet
44 pte iudicij.l.vbicūqʒ.ff.de iterroga.ac.ſm Ang.ibi.ſʒ dubiū
facit.qꝛ ſi nō eſt ꝓducta ſnīa lʒ iudex poſſit interrogare tñ nō
vr ꝙ iudex appellationis poſſit ꝓnunciare cū nō cōſtet iuriſ
dictionē ad deuolutā niſi ꝓducat ſnīa ꝛ appellatio. ꝛ ſic cō
ſtat ad eū eſſe appellatū infra.x.dies vt ꝑ Archi.ꝛ Jo.an.in
c.roma.§.ſi vo.e.ti.l.vj.ꝛ vid dicta in.c.cū eccl'ia.in vltio no.
j.eo.ſed hoc nō pōt ꝯſtare niſi ꝓducat ſnīa vñ vide plenius
in.d.c.G. ꝑpetu⁹.ꝑ doc.ꝛ.j.in.v.ꝓxio icipiente ſcōo qrit.
Sʒ aduerte qꝛ poſſet dici ꝙ ſnīa q̃ iponit ſilentiū appellato
reſpicit ꝓceſſuʒ cōtumacie punitiuū.l.ſʒ ſi ꝑ ptoꝛē.§.ſed dū
decreto.ff.ex q.ca.ma.l.ſi ꝛs alienū.ꝛ.l.de etate.§.q tacuit.ff.
de interrog.ac.ꝛ ideo cuʒ iudex appellationis habeat cogno
ſcere an ſua ſit iuriſdictio vt in.c.ſi duabus in pꝛin.ſ.eo.ꝛ.c.
ſuper litteris.de reſcriptis poterit appellato neganti ſnīaʒ
vel nolenti reſpondere imponere ſilentiū quia pꝛoceſſus cō
tumacie punitiuus tenet etiam ſi ſit factus per iudicem ap
pellationis qui non erat ꝛ ad quem non erat deuoluta iuriſ
dictio vt eſt tex.ſingu.in.d.c. ſi duobus.in pꝛin.ꝛ hoc modo
poteſt ſaluari dictum Jnnocen. ꝛ Joā.and. in.d.c.G. per

petuus.qđ dictuꝫ ſequūtur Bar.⁊ Bal.in.l.is apud quē
C.de edē.⁊ in.l.hi q̄ ad ciuilia.C.de appel.⁊ Lapus i alle.
ſua.x.in fi.lꝫ Fede.de ſenis cōſi.ſuo.clxxxiij.qđ incipit au,
diui.ipugnet dictū Jnn.vt.ſ̄.dixit tñ no.bal.in.d.l.hi q̄ ad
ciuilia.col.iij.ꝙ ſi appellatus confiteť ſnīam latā ſꝫ nō recor
dať qualiter ⁊ iuret penes ſe non hr̄e nō imponereť ei ſilen,
tiū vt dicit illa.l.no.in.l.fi.C.de fid.inſtru.qđ no.⁊ adde ꝙ
eodē mō pōt interrogari appellās an appellauerit q̄ eni ne,
gat appellationē dicit̄ appellationē renūciare ꝺm Spe.e.ti.
§.nūc breuiter.in fi.in ver.ſꝫ pone appel.⁊ ita Bal.in addi.
Specu.eod.ti.in fi.in vlti.col.ver.q̄ negat ſe appellaſſe.
45 ¶ Quarto queriť q̄d de impedimēto peſtis in loco glo.in
verbo.vel al's.in cle.q̄ſdiu.de appel.tꝫ ꝙ currat ſed poſſꝫ ꝑ
cedere ꝙ currat q̄ñ iam incipit tp̄s currere vt vide dicta i.c.
ex parte.T.in.eo.col.pe.⁊ Jnno.in.c.trāſmiſſa.de preſcri.
46 ¶ Circa ſextū ⁊ vltimū impedimētū caſus fortuiti[a] occurrēs
a in primo fatali dicas ꝙ ipo iure dať ſecūdus annus vt in.d.
l.fi.§.illud.⁊ de hoc impedimēto dicas ꝓut eſt dictū.ſ̄.in.j.
impedimēto.⁊ idē vr̄ dicēdū de impedimēto caſus occurrē
te in pſona nūcij vel ꝓcuratoris vt ſic excuſat appellātē.l.cū
a matribus.C.q̄ pet.tuto.⁊ eſt de hoc tex.no.in.l.preſes.C.
de appel.vbi caſus fortuitus occurrēs in pſona nūcij vel ꝓ
curatoris ita excuſat appellātē ſicut ſi occurriſſet in ꝓpria ꝑ
ſona ipſius appellātis ⁊ nō currūt ſibi fatalia ex quo no.ꝙ lꝫ
dolus vel negligētia nūcij ſeu ꝓcuratoris in nō ꝓſequendo
nō excuſet dn̄m vt eſt dictū.ſ̄.in quarto impedimēto ⁊ facit
l.ſi ꝓcuratorē.§.iij.ff.māda.vbi culpa ⁊ negligētia nūcij ſeu
ꝓcuratoris nocet dn̄o q2 imputādū eſt ei q̄ malū ꝓcuratorē
elegit vt in.l.cū mādato.ff.de mino.tñ q̄ñ nō fuit in culpa vel
negligētia ſꝫ occurrit caſus fortuitus tūc dn̄s excuſať vt in
47 d.l.pſes.⁊ bar.ibi in prin.¶ Sꝫ circa hoc q̄riť p̄mo an tp̄s
feriatū ſit iuſtū impedimētū ⁊ dic ꝙ nō vt eſt tex.in.l.ij.C.de
tēp.ap.q2 debuit ſibi ꝓuidere in tp̄e iuridico ⁊ hoc in ferijs
ordinarijs cū imputādū ſit ei qui nimiū ſe artauit vt.d.§.fi.
⁊ in.l.ij.ff.ſi q̄s cau.ſꝫ in ferijs repētinis bñ dareť reſtō ex q̄
bus cau.ma.in.l.ſꝫ ſi ꝑ p̄torē.§.ſꝫ ſi ferie.qđ intelligit Bal.
in.d.§.fi.q̄ñ fuerūt ferie longe ſecus ſi breues q2 ſibi impu,
tet ſi ſe aſtrinxit ⁊ h̄ niſi in illo tp̄e cōſiſteret effectus deciſio,
nis cāe q2 potuiſſet cāꝫ expedire ar.tex.no.i.l.⁊ iō exitať.ff.
de ver.ob.tūc enim bñ dareť reſtō ꝺm Bal.in.d.l.ij.⁊ idē tꝫ
hic.ſꝫ ꝙ fiat reſtō in tāto in q̄ꝫto fuit ipeditus ⁊ in.d.§.ſꝫ ſi
48 ferie.¶ Secūdo queriť q̄d ſi fuerit q̄s impedit⁹ q2 nō po
tuit hr̄e inſtrā faciētia ad cāꝫ dicit hic Jmol.⁊ ſequitur hic
Bal.ꝙ ille q̄ nō potuit hr̄e inſtrumēta nō pōt dici negligēs
⁊ iō tꝫ Spe.eo.ti.§.nūc breuiter.v̄.itē fallūt p̄dicta.⁊ in ver.
ſe.⁊ idē tꝫ hic Jnn.ſi fuit q̄s ipeditus in teſtib⁹ ꝓducēdis
⁊ idē Spe.vbi.ſ̄.qđ itelligit Bal.hic q̄ñ i oībus teſtib⁹ ſꝫ
ſi fuit ipeditus in q̄buſdā ⁊ in alijs nō ⁊ tūc ſi illi teſtes non
erāt neceſſarij ſibi imputet alias ſi erāt neceſſarij reſtituetur
ad tātū tp̄s q̄ꝫtū fuit ipedimētū ar.tex.in.l.admonēdi.in ver
bo q̄bus nūc ſolis.ff.de iureiurā.ꝺm Bal.hic ⁊ q̄d ſi appel
lās nō potuit hr̄e ſnīaꝫ vide hic i p̄cedēti ꝓxio.v̄.iij.q̄ritur.
49 ¶ Circa q̄rtū mēbrū p̄ncipale qđ ē q̄ñ rōne ipedimēti ē ne
ceſſaria reſtō dubitať q̄s ſit iudex ꝯpetēs.ſcđo q̄lis ordo iu
50 ris ſit i h̄ ſeruādus.¶ Circa p̄mū breuiter dic ꝙ ptinet ad
iudicē ad quē ⁊ non ad iudicem a quo vt eſt text.in.d.l.pre,
ſes.lꝫ enim deſerta appellatione ipſo iure ſit reuerſa iuriſdi
tio ad iudicē a quo vt no.in.l.eos in prin.C.e.⁊ i.l.furti.§.fi.
ff.de infa.tñ nō i effectu ꝑꝑ reliq̄as petēde reſtōnis vñ lꝫ ſit
ꝑempta inſtātia adhuc ſupeſt offm̄ iudicis vt i.l.ij.⁊ ibi bar.
C.vt intra certa tp̄a.quo offō iudicis dať ipā reſtō.vt in.l.ꝙ
ſi minoꝝ.§.reſtō.ff.de mi.⁊ iō dicas ꝙ aut nullo mō fuit ap
pellatum ⁊ tūc reſtō ad appellandū deberet peti corā iudice
a quo ⁊ nō coram iudice ad quem ex quo cauſa nō fuit ad eū
deuoluta aut fuit appellatū ſꝫ lapſa ſunt fatalia ⁊ d̄ſerta tūc
reſtō dꝫ peti nō corā ipſo iudice a quo ſꝫ corā ipſo iudice ad
quē vt in.d.l.preſes.⁊ ita ꝯcludit Cy.Bar.⁊ Bal.ibi ⁊ hec
ꝓcedūt tā corā iudice ordinario q̄ꝫ corā iudice delegato in
cā appellatiōis q2 cū hmōi reſtō imploreť incidēter corā iu,
dice delegato cui eſt cōmiſſa p̄ncipalis cā appellatiōis pote
rit ⁊ ipſe incidēter reſtituere ꝑ ea q̄ habenť in.c.ſuſcitas.ſ̄.
de in integrū reſt.⁊ ꝑ regulā.c.ꝑterea.ſ̄.de offi.deleg.⁊.l.ij.
ff.de iuriſdi.om.iudi.de quo plenius vide quo ad iudicē de
legatū de eius ꝑtāte circa appellatiōes deſertas.j.in.vij.mē

[a] ¶ Caſus fortuiti. Caſus fortuiti qui dicātur per bal. plene in. l. que fortuitis.C. d̄ pigno.ac ti.i ver. his ꝑmiſſis. nec debent ipu tari alicui caſus fortuiti q2 excuſant vide in ſpe. de iudicijs in. §. ſpālia vero. verſi. ⁊ illđ aūt v̄ ſequēti ⁊ caſus fortuit⁹ dꝫ ꝓbari ꝑ allegantē alias nō pſumitur.l.ſicreditor ⁊ ibi gl. C. d̄ pigno. act. per do. Ale.in cōſi. liij. i ſecūda parte ꝑ do. abbateꝫ in. in.c.ij. de d̄ poſito bart. tbol.abbor.

51 bro p̄ncipali.¶ De ſcđo aūt dicas ꝙ lꝫ al's in reſtōne in in
tegrū q̄ñ p̄ncipal'r implorať ſit neceſſarius ordo iuris.⁊ li,
bellus ⁊ litꝫ cōte.vt in.c.ij.ſ̄.de offi.iudi.tñ ſecus q̄ñ incidē
ter vt ibi dr̄ ⁊ cū in caſu iſto reſtō incidēter imploreť ad cāꝫ
ipāꝫ appellatiōis cōcludit Bar.no.in.d.auc.itē ſi ꝑ appel,
lationē.ꝙ tal' reſtō poterit peti ⁊ ꝯcedi ꝑ iudicē ad quē nul,
lo oblato libello aut iuris ordie ſuato ſolū cognito ⁊ ꝯſcito
de iuſta cā impedimēti ⁊ q2 cū agať de p̄iudicio pti appellā,
ti erit neceſſaria citatio ptis.l.i cāe.§.cauſa cognita.ff.de mi.
52 cū ſi.⁊ p̄dicta bñ no.ad practicā.¶ Vlterius aduerte ad
ea que dicta ſunt.ſ̄.in.v.impedimēto occurrēte ex ſcō iudi,
cis q2 vr̄ hic velle Jo.an.ꝙ tūc excuſeť ipe appellās q̄ñ ſibi
non potuit ꝓuideri per ſuperiorē ipſius iudicis negligētis
ſaltē in ſecūdo fatali:vñ voluit ꝙ lꝫ ſteterit ꝑ iudicē appella
tiōis ⁊ appellās requiſiuerit eū de expeditione cauſe ⁊ fece
rit diligētiā ⁊ ꝓteſtationes tñ hoc ſibi nō ſufficiet niſi appel,
lās adeat ſuꝑiorem ipſius iudicis ⁊ ꝑ viā querele petat illū
cogi ⁊ alias appellans non excuſetur ſi hoc nō fecerit ⁊ hoc
ꝑ tex.no.in.d.l.fi.§.illud q2 nō dr̄ feciſſe ſumma ope ſi nō fe
cit id qđ potuit adeūdo ſuꝑiorē vt pꝫ in.d.§.illud.⁊ cū hoc
dicto trāſit hic do.Ant.ſuꝑ quo poſſet dici ꝙ aut ipedimē,
tū iudicis occurrit in primo fatali ⁊ tūc adire ſuꝑiorē.nō ſit
neceſſariū ſatis eſt feciſſe diligētiā corā ipo iudice req̄rēdo
ꝓteſtādo vt.ſ̄.cū tex.in.d.§.illud.nil aliud req̄rat in iſto cāu
ſꝫ q̄ñ impedimētū occurrit in ſcđo fatali ſeu āno tūc bñ req̄
rit ille tex ꝙ debeat deponi querela corā ſuꝑiore ⁊ iſto caſu
loq̄tur tex.ibi q2 tūc lapſo biēnio culpa iudicis nō excuſareť
appellās niſi depoſuerit de hoc querelā corā ſuꝑiore vt ibi
in tex.⁊ ita ſeq̄tur Jmol.hic col.viij.lꝫ dicat ad opiniones
euitādas cauti⁹ eē ēt i p̄mo fatali ſeu āno adire ſuꝑiorē ipi⁹
iudicis negligētis q̄ñ hoc cōmode fieri poſſet ꝺm eū ſi tñ h̄
nō fieret nō noceret appellāti ex quo tex.ibi ſolū hoc req̄rit
in ſcđo fatali ⁊ nō in p̄mo ⁊ ex his habeť ſingularis limita,
tio ſi eſſet vera ad dicta.ſ̄.in q̄nto impedimēto vbi fuit reten
ta cōcluſio q̄ꝫ q̄ñ impedimētū occurrit in ſcđo fatali ex ſcō
iudicis ꝙ ipſo iure non currat tp̄s ꝑ tex.in.d.§.in hoc quo,
q̄ꝫ.q2 dēret itelligi q̄ñ appellās facēt diligētiā i tali ipedimē
to puta adire ſuꝑiorē iudicis negligētis ⁊ ita ſit tex.no.in.d.
§.illud cū ipedimētū aliter nō excuſet niſi ipeditus faceret
diligētiā vt.d.l.cōmeatus.ff.de re mili.⁊ hoc caſu appellās
diceret i negligētia.ſi potuit adire ſuꝑiorē iudicis negligē,
tis vt eſt tex.in.d.§.illud.⁊ ita eſt de mēte Jmo.hic colū.vj.
tex.ergo in.d.§.hoc quoq̄ꝫ.ibi nullū p̄iudiciū ꝑtibus ⁊c. in,
telligiť q̄ñ appellās feciſſet diligētiā vt.ſ̄.dubiū tñ facit ꝙ ſa
tis dicať diligēs ꝓteſtādo ⁊ req̄rēdo iudicē vt eſt dictuꝫ.ſ̄.
in q̄nto impedimēto ad intellectū.§.hoc quoq̄ꝫ vbi nulla ne
ceſſitas imponiť adeūdi ſuꝑiorē iudicis negligētis ſꝫ p̄ciſe
dr̄ nullū p̄iudiciū ꝑtis ⁊c.⁊ loquiť in ſcđo fatali vñ voluiſſet
ꝙ adireť ſuꝑior hoc dixiſſet.l.j.§.finaūt ad deficiētis.C.de
cadu.tol.⁊.c.ad audiētiā.j.deci.niſi dicať ꝙ ad hoc vt euite
tur iuriū correctio q̄ꝫtū pōt ⁊ iura iuribus cōcordenť.l.j.C.
de inoffi.doti.⁊.c.cū expediat.de ele.in.vj.dēat ſuppleri ad
text.in.d.§.hoc quoq̄ꝫ loquēte de ſcđo fatali ꝺm qđ dr̄ in.d.
§.illud.⁊ tex.ibi nullū p̄iudiciū ⁊c.nō obſtat ꝑ illđ qđ habeť
in.l.fin.C.de acq.poſ.vbi ſimilis eſt tex.cogita tñ ⁊ aduerte
53 q2 Bal.in.d.§.illđ in fi.no.illū tex.ꝙ a tarditate ſeu a negli
gētia iudicis ñ appellať ſꝫ dꝫ adiri ſuꝑior ipſi⁹ iudicis ꝑ viā q̄
rele vt ibi vr̄ eē tex.no.ꝑ quo ēt allegať tex.in.c.fi.in.c.null⁹
j.de iure pa.⁊ facit gl.in.c.ſi religioſus.de ele.li.vj.⁊.j.q.vij.
niſi rigor.⁊.l.di.dn̄o ſancto.⁊.c.vt cōſtitueret.nō tñ ꝑꝑ hoc
vr̄ ꝙ ſit excluſa appellatio q̄m poterit pars ifra.x.dies a die
grauaminis illati in nō faciēdo appellare ar.c.cōcertatiōi.de
appel.li.vj.ꝑ quo eſt bona glo.in.c.ad aures infra de ſimo.
vbi voluit ꝙ a negligentia iudicis vel a iudice nolēte actum
facere poſſit appellari ꝑ quo ēt glo.no.idē tenēs in.c.ltia.in
fi.de appel.in vl.lꝫ Bal.voluerit ꝯtriū in.l.fi.col.ij.C.d̄ ſen.
⁊ interlocu.de quo ēt ꝑ eū in.l.ij.circa fi.C.vt lit.pendē.⁊ ꝑ
Cy.in.l.in criminali.C.de iuriſ.om.iudi.⁊ teneas vt dixi ⁊ vi
de dicta in.c.nicolao infra eo.ti.Et adde ꝙ lꝫ a grauamine
in omittendo ſeu in nō faciēdo poſſit appellari vt.ſ̄.ſi tamē
nō appelletur an tale grauamen trāſibit in rē iudicatā Jmo.
videtur velle ꝙ ſic in.c.per tuas.de teſti.ſed Bald.ibi tenet
contrarium ⁊ melius per illum tex.vbi fuerat petitum a iu,
dice

dice vt teſtes interrogaret ⁊ iudex omiſit ⁊ ſic grauauit partē
in nō faciēdo debitas interrogatiōes ⁊ tñ ēt poſt tres menſes
poſt publicationē teſtium ⁊ ſic poſtq̄ꝫ iaꝫ innotuit grauamen
eē illatū pars cōqueriť de illo grauamine abſq̄ꝫ remedio ap,
pellationis pꝫ ergo ꝙ grauamen in omittendo pōt q̄ñcunq̄ꝫ
peti ꝙ ſuppleať ⁊ repareť nec trāſit in rem iudicatā ꝑ lapſuꝫ.
x.dierū grauaminis illati text.eſt ibi ſingularis ꝺm Bal.ibi.
54 ¶ Circa quintuꝫ membrum principale quod eſt eo caſu quo
ratione impedimenti dꝫ dari reſtō in termino iuris vel hoīs
ad quantū tempus cōcedi debeat.Vñ videnduꝫ ē primo q̄d
in termino hoīs ſuper quo dicit hic Jnn.ꝙ ſi iudex a quo ſtā
tuit terminum appellanti ad arripienduꝫ iter vel ad ſe pſen,
tanduꝫ corā iudice ad queꝫ ꝙ ſicut rōne ipedimenti in termi
no iuris dať tempus duplicatū vt in.c.cū ſit.ſ̄.eo.ita ⁊ in ipo
termino hoīs q2 talis terminus ſurrogať loco termini iuris
vt in.d.c.cū ſit.⁊.c.pſonas.vñ ſurrogata debent ſapere nāꝫ
eius in cuius locū ſurroganť vt in.c.eccleſia.ij.ſ̄.vt lit.pen.⁊
in.l.ſi eū.ff.ſi q̄s cau.iō occurrente ipedimēto in illo termino
menſis habebit aliū menſeꝫ ad ꝓſequendū.ſicut ipeditus in
termino iuris in prio anno habebit ꝺm annū.vt i.d.l.fi.§.illđ.
⁊ ita ſequiť Jmo.hic.in col.ij.nō obſtat qđ no.in.c.cōſtitutus
ſ̄.de in integ.reſti.q2 ibi ē diuerſa rō i illa p̄ſcriptiōe iō hꝫ di
uerſaꝫ nāꝫ ſed in caſu nr̄o equiparať quo ad effectū deſertio
nis vt pꝫ in.d.c.cū ſit.⁊.c.pſonas ⁊ pꝫ ēt equiparatio in cle.
ſicut.eo.ti.ſolū remanet diffidentia q2 terminus iuris dať ad
ꝓſequendū ⁊ finiendū cām appellatiōis vt in.d.cle.ſicut.ſed
terminus hoīs ad ꝓſequendū ⁊ nō finiendū vt eſt dictū in.d.
c.perſonas.⁊ in hac opi.Jnno.cōiter reſident doc.⁊ dicit hic
Panor.col.vj.ꝙ ab hac cōmuni opinione in iudicando nō
eſſet recedendū.dicit tñ ꝙ legendo poſſet dici contrariuꝫ q2
terminus aſſignatus ab homine eſt quedā citatio ad cām ap,
pellationis ſꝫ natura termini citatiōis eſt vt ſi citatus nō pōt
cōparere in termino cōpareat q̄ꝫprimū pōt vt in.c.cū dilecti.
ſ̄ de dol.⁊ cōtu.⁊.j.eo.in.c.cōparati.⁊ facit dicto.c.cupiētes.
ergo nō ſit verū ꝙ ille terminus hoīs ſit loco termini iuris ⁊
maxime cum nō deť ad finiendū vt.ſ̄.vñ dꝫ diuerſo iure cen,
ſeri ꝺm eū ⁊ occurrente impedimēto in termino hoīs nō du,
plicabitur tempus ſed teneť cōparere quāprimū pōt.ſed cer,
te iſta rō non obſtat.q2 non eſt verum ꝙ terminus hominis
habeat vim ⁊ naturam citationis nā ꝑ cōtumaciā in nō cōpa,
rēdo in termino citationis non eſt deperdita cauſa q2 termi,
nus citatiōis lꝫ citet ad cām tñ nō perimit cām vt pꝫ.j.eo.in
c.ſepe.⁊ in dicto.c.cupientes.⁊ in.c.j.de elec.li.vj.⁊ ꝑ gl.no.
in.c.ij.de do.⁊ cōtu.lib.vj.⁊ tñ ſecus eſt in iſto termino hoīs
q2 perimit cām appellatiōis vt dicto.c.cū ſit.⁊.c.pſonas.vbi
pꝫ ꝙ quo ad hunc effectū deſertiōis cāe eq̄parať termino ad
iuris.ſicut ēt i alio eq̄parať quo ad ipſuꝫ nō curſuꝫ temporis
in.d.cle.ſicut.vñ ſtatuta in ipedimentis occurrentibus in ter
mino iuris debent hr̄e locū q̄ñ de deſertione cāe agiť ēt in ter
mino hoīs vbi ſil'r de ipſa deſertiōe agiť ⁊ ꝑ hac pte ē caſus
in terminis in.d.l.p̄ſes.ꝺm intellectū glo.ij.in fi.ibi quē ſeq̄ť
bar.⁊ Bal.⁊ Ang.cū ille tex.loquať ēt de termino hoīs ⁊ tñ
occurrente impedimento ſubueniť quēadmodum ⁊ in ter,
55 mino iuris vt in.d.l.fi.¶ Videndū eſt nūc de impedimento
in termino iuris ad quantum tempus fiat reſtitutio ⁊ quale
debeat fuiſſe impedimentum vt deť ſcđm fatale ⁊ in hoc cō,
ſiſtit minor difficultas quā ſit in mā huius decre.⁊ iō ꝑ intel,
ligentia conſidera primo ſupradicta ſex impedimenta exami
nata.ſ̄.⁊ vbi eſt concluſum ꝙ tempus ipſo iure nō currat nō
cadit dubitatio ſed vbi currit tempus.ſed datur reſtitutio in
hoc verſatur magna dubitatio.⁊ iō diſtingue tria membra p̄n
cipalia.nā aliquando impedimentum occurrit in primo fa,
tali aliquando ⁊ ſecundo occurrit in ſecundo fatali ⁊ aliquā,
56 do currit in tertio.anno ⁊ vlterior.¶ Circa primum vr̄ hic
velle Jnn.quot ēt ſi per vnā diem fuiſſet ipeditus poſtq̄ꝫ de,
bito tp̄e icepiſſet ꝓſeq̄ appellationē habebit ſcđꝫ ānū ꝑ tex.
in autē.de his q̄ ingre.ad appel.i.§.j.ij.⁊.iij.⁊ ita vr̄ hic reſi,
dere Hoſt.⁊ gl.in.c.ſi elec.in fi.de.elec.in.vj.ꝑ qua opiniōe
facit text.in.d.autē.ei q̄.vbi ſufficit quecūq̄ꝫ ipotentia ⁊ ſic in
diſtincte vt deť ſcđus annus.⁊ Bal.ibi in p̄n.no.colligit ex
illo tex.ꝙ lex reſtituit nō ſolum tp̄s ipedimenti ſed dat ſcđꝫ
annū itegrū ſec⁹ in reſtōne q̄ dať miniſterio iudicis cū iudex
nō reſtituat niſi tm̄ ꝑ tanto.ff.ex q̄.cau.ma.l.ſed ſi ꝑ p̄torē.§.
ſꝫ ſi ferie.⁊.l.ab hoſtib⁹.in fi.cū reſtō ſit deperditi ⁊ nō i plus
q̄ꝫ ſit deperditū fiat reſtō vt ē tex.in.l.fi.ff.de mino.⁊ rō diffe,
rentie ē q2 miti⁹ agiť cū lege q̄ꝫ cū hoīe ⁊ ſic miniſterio legis
ff.de arbi.l.celſus.v̄.an hic.in vlt.col.ibi ſꝫ vr̄ aliq̄bus ⁊c.ita
vr̄ velle ſꝫ tñ multū cōfuſe loquiť in h̄ articulo ⁊ idē in addi.
Spe.in q̄rta pte ſuꝑ hac Rubrica:⁊ ipſe ēt Jnn.hic vr̄ poſt
ea velle eſſe in cōſideratione an negligētia appellantis fuerit
tāta ꝙ potuerit vel nō potuerit cā expediri ꝑꝑ impedimentū
quare do.Anto.hic enumerat multos caſus occurrentes.nā
aliq̄ñ ⁊ prio appellās fuit diligens ꝑ totū ānuꝫ lꝫ iteruenerit
paruū vl' magnū ipedimētū ex quo ꝑ eū ñ ſtetit ⁊ fuit diligēs
vt pꝫ in.d.l.fi.§.illud.¶ Aliq̄ñ ⁊ ſcđo appellans fuit ipedi,
tus in toto primo anno ⁊ ſil'r abſq̄ꝫ dubio habebit ſequentem
annū dūmō tñ dicit Jmo.hic appareat ꝙ iſte volebit facere
diligentiā ſi nō fuiſſet impedimētū vt in.d.l.q̄ cōmeatus.⁊ ꝑ
Bar.in.d.l.ij.qđ diximus.ff.ſi q̄s cau.¶ Aliq̄ñ ⁊ tertio ap,
pellans fuit impeditus in principio anni ſed poſtea ceſſauit
impedimentū tūc ſi impedimētū durauit tāto tp̄e ꝙ potuiſſet
in illo tp̄e impedimēti cā expediri voluit Bal.in.d.autē.iteꝫ
ſi ꝑ appellationē.ꝙ detur ſcđm fatale ēt ſi poſt impedimentū
ceſſans re ſtare tm̄ de tempore ꝙ poſſet cā expediri ⁊ cū hac
opi.vr̄ ſe tenere Jo.an.in addi.Spe.ſuꝑ dicta rubri.ꝓut re,
fert Jmo.hic co.xiiij.Sed do.Ant.⁊ Panor.hic tenent in h̄
cōtrariū.q2 ſi poſt ceſſans ipedimentū habuit tm̄ tp̄s in quo
potuiſſet cāꝫ expedire nō dabiť ſcđs annus ſi fuit negligens
poſt impedimentū q2 ſequens negligentia hꝫ cōfundere effe
ctū p̄cedētis ipedimenti ſicut dr̄ ꝙ vltima mora nocet vt in.l.
illud.ff.de peri.⁊ cōmo.rei ven.cū alijs ſi.⁊ in hac pte cōcor,
dat ēt Bal.in.d.aut.ei q̄.circa fi.⁊ idē tꝫ Ja.de bel.in.d.§.j.
ij.⁊.iij.⁊ facit ꝑ hac opi.rō.q2 ſcđs annus indulgeť a iure ex
iuſta ⁊ neceſſaria cā.vt.d.autē.ei qui.⁊ in.d.c.cūꝫ ſit.ſed ceſ,
ſat cā iuſta ⁊ neceſſarria q̄ñ poſt impedimentū potuiſſe appel
lans cām expediſſe ſi fuiſſet diligens nō.n.facit tunc ſumma
ope ꝓut requirit tex.in.§.illud.⁊ pondera illud v̄bū ſumma
ope per ea q̄ no.in Rub.ſ̄.de ſum.tri.vñ ēt dicebat Bal.in
d.aut.ei q̄.ꝙ ēt ſi ꝑ vnā diē dareť ipedimētū ꝙ hr̄et appellās
ſcđm itegrū annū ſi i reſiduo fecit diligētiā q̄ñ illa dies cōſu,
meret effectū totius p̄cedētis tēporis.puta erat vltia dies p̄,
mi fatalis ñ reſtabat niſi ferre ſnīaꝫ tunc ſi illa die ſuperuenit
ipedimētū dabiť ſcđs integer ann⁹ poſito ꝙ ꝑ vnā diē fuerit
ipedit⁹ ꝺm bal.ibi ⁊ ꝙ d̄beat idulgeri rōne ipedimēti iteger
annus ⁊ nō ꝑ pte ꝓut dicit bal.in.d.aut.ei q̄.ꝑ illū text.poſi,
to ꝙ ipedimētū fuiſſet minori tp̄e.tenuit do.Ang.in.d.autē.
ei q̄.circa p̄n.⁊ idē do.Ant.⁊ Jmo.hic.ſꝫ q̄ñ ipedimētū ceſſa
uit ita ꝙ potuiſſet cā expediri ñ dabiť ſcđs ann⁹ ⁊ cū hac opi.
a tꝫ imo.hic.co.xiiij.¶ Ex q̄bus eliciť pria cōcluſio ꝙ nūq̄ꝫ[a]
appellāti deť fatale rōne ipedimēti in prio anno.q̄ñ poſt ipe,
dimētū potuiſſet cām expedire ſi diligentiaꝫ feciſſet.⁊ ꝑ hac
determinatiōe cōſuluit Ang.ſuo cōſ.clxxviij.qđ i cipit in dei
noīe ⁊c.in ꝓpoſita q̄one vbi plenius qua alius examinat hāc
difficultatē.¶ Aliq̄ñ ⁊ q̄rto appellans fuit negligens in p̄n,
cipio āni ⁊ poſtea ſuperuenit ipedimētū ⁊ iſto caſu cōcludit
Jmol.hic.col.xiij.in p̄ncip.ꝙ ſi tāta fuit negligētia a p̄ncipio
ꝙ ēt ſi nō ſuperueniſſet impedimētū eodē mō nō potuiſſet cā
expediri in prio fatali ⁊ nō dabiť ſcđus annus cū tūc nō con,
currat cā iuſta ⁊ neceſſaria que requiriť in.d.c.cū ſit.vt indul,
geatur ſcđus annus ⁊ etiam in.d.§.illud.cū eodeꝫ modo res
fuiſſet peritura ꝺm no.in.l.ꝙ te.ff.ſi cer.pe.⁊ hec ſit ſecunda
concluſio.¶ Aliquando ⁊ quinto a principio fuit diligentia
⁊ ex poſt ſuperuenit impedimētū in prio fatali tūc ex quo ap,
pellans inchoauit debito tp̄e quo poterat cā expediri dabiť
ſecundus annus ꝺm Jnnocē.hic cum ſatis ſit ꝙ inchoauerit
cām in tali tempore ꝙ potuerit infra annum expedire vt in.d.
§.j.ij.⁊.iij.vbi etiam hoc tꝫ Jac.de bel.⁊ hec concluſio ſine
dubio procedit quando poſt impedimentū ceſſans non po,
tuiſſet cāe expediri tunc enim detur ſecundus annus ⁊ ita ſe,
quitur Jmo.hic.⁊ alij doct.licet Panor.hic in pen.colum.
limitet predictam concluſionem procedere niſi quando ap,
pellans nimium ſe arctauit nec enim licet potuiſſet eam ex,
pedire ſi non ſuperueniſſet impedimentum:quia tamen de,
buit cogitare poſſe euenire impedimenta debet ſibi impu,
tari ex quo nimium ſe arctauit vt dicta.l.ij.ff.ſi quis cauſa.
Sed certe hoc dictum non eſt verum quia nō debuit cogita,

[a] ¶ Nūq̄ꝫ appellātidatur.ꝺm fatale.Adđ q̄d ipedimētuꝫ occurrat i ſecūdo fatali an deť reſtō.vide ꝑ pau.de caſſ.i cō.xxv.icipiēte ſuꝑ prio dubio.i prio imꝑſſis ⁊ ꝑ ia.de aret.Cy.⁊ bal.in aut.ei q̄.C.de tē po.app.hā.ab hor.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

re euenire poſſe niſi impedimenta ordinaria que preuidere potuit vt in.l.ij.C.de tempo.appel. Alia vero impedimenta repentina non ſunt in conſideratione vt.c.inter ſtipulanté.§. ſacram.ff.de verb.obli.⁊ ſic ſit tertia ccluſio ꝙ ſi appellans debito tempore cauſam inchoauit ꝙ potuiſſet finez accipere ſi ſuperueniat impedimentũ habeat appellans ꝫm fatale poſito ẽt ꝙ nimiuz ſe arctauit in p̄io fatali ꝯ Panoꝛ. ℂ Aliqñ ⁊ vltimo appellans fecit diligentiam ⁊ debito tempore cauſaz inchoauit poſtea ſuperuenit impedimentum tñ poſt impedimentũ nõ ſuperfuit tantuz de tp̄e ꝙ potuiſſet expediri tñ ipſe appellans nullam aliam fecit diligentiam poſt impedmentũ tenet hic do.Ant.ꝙ detur ſcõus annus exquo .n.debito tp̄e inchoauit nõ obſtabit ſibi negligẽtia adhibita in pn̄cipio ãni vel ẽt poſt impedimentũ ſi nullã diligentiã habuit exquo non poterat cã expediri ꝫm eũ ⁊ ita in effectu in h̄ cõcoꝛdat Panoꝛ.qui ſemꝑ cõſiderat an poſt impedimentũ potuerit cã expediri.Sed Imol.hic in fi.voluit ꝯ̄riũ dicens ꝙ dato ꝙ poſt impedimentũ ſuperſit modicũ de tempoꝛe.tñ ceſſante impedimento appellans dꝫ proſequi ⁊ al's ſibi imputat̃ ẽt ſi i tali modico tempore non potuiſſet cã finiri ⁊ ita ẽt vr̃ hic tenere Hoſti.⁊ Ja.de bel.in.d.§.j.⁊ hec opi.ꝫm Imo.hic ẽ de iure verioꝛ qꝛ appellans toto tempoꝛe primi anni dꝫ inſtare vt dicto.§.illo iõ ſi fuit negligens poſt impedimentũ non dabitur ſcõus annus fatet̃ tñ Imol.hic ꝙ in oĩ caſu impedimenti ſaltẽ debeat dari reſtitutio ad tp̄s impedimenti qñ impedimentum fuit tanto tempoꝛe in quo cãm potuiſſet expedire vt.d.l. ab hoſtibus.§.fi.alias ſi nõ potuiſſet expedire in illo tempoꝛe ipedimẽti reſtitutio eſſet ſuperuacua exquo ꝯceſſa reſtõne nõ foꝛet tantũ tempus in quo cã expediret̃ ꝫm Imo.hic.col.xij. fatet̃ tñ ꝙ opi.do.Ant.tũc ꝓxĩe dicta eſt equioꝛ ſed certe nõ ſolũ equioꝛ.ſed ẽt de iure verioꝛ.qꝛ qñ cã nõ potuiſſet expediri poſt impedimentũ nõ imputat̃ ſibi talis negligentia exquo inchoauit debito tempoꝛe quo ſi nõ fuiſſet impedimentuz cã poterat expediri ⁊ h̄ eſt qõ cõſiderat tex.in.d.auc.ei qui.⁊.d. §.illud.vbi imponit̃ diligentia ad finẽ vt cã poſſit expediri in pꝛimo fatali ⁊ nõ al'r vt pꝫ ex illo tex.alias ſi nõ potuit expediri dat̃ ipſo iure ꝫm fatale ⁊ h̄ ẽt voluit hic Panoꝛ.in pe.colũ. dicens ꝙ qñ impedimẽta fuerĩt interuallata in pꝛimo anno ⁊ infra tempus negligentie nõ potuiſſet cã expediri dat̃ ꝫm fatale ⁊ hec ſit vltĩa cõcluſio ꝙ ſi appellans debito tempoꝛe inchoauit ſꝫ ſuperuenit impedimentũ in pꝛio anno poſt qõ nõ potuiſſet cã expediri ipſo iure det̃ ꝫm fatale dato ꝙ appellãs nullã aliã diligentiã fecerit poſt ipedimentũ ꝯ Inno. Hoſti. ⁊ Ja.de bel.⁊ Imo.vide tñ ad.ſ̃.dictas difficultates plene ꝑ Ang.in dicto cõſi.clxxxviij.⁊ in.l.⁊ iõ exitat̃.ff.de ṽb.ob.⁊ ꝑ Pau.de ca.ſuo cõ.xxv.qõ incipit in xp̄i noĩe dñi. ſuper pꝛio

a ℂ Et ſi oppõat̃ de deſertiõe. appellatio an. ⁊ qñ dicat̃ dẽſerta an ne. vid ꝑ bal.in ꝯſil.ſuo.cc.lxvj.i.j.vo.ici.qñ ſtatutũ.⁊ an ſi nõ ẽ ſatiſdatuz ꝑꝫ foꝛmam ſtatuti dicat̃ dẽſerta. ꝑ eũ dẽ i alioꝯſi. ccxcvij.ici. qꝛ ex ſcõi.e. vol.bart.ab hoꝛ.

57 dubio.in pe.col. ℂ Secundo caſu qñ ipedimẽtũ occurrit in ſcõo fatali debeat dari terti⁹ annus ipſo iure vel ope reſtõnis gl.hic refert opiniones ⁊ pꝛio ꝙ ipſo iure ⁊ in hac vr̃ reſidẽ ⁊ idẽ Hoſti.hic maxime attenta equitate iuris canonici ar.c. dilecti.ſ̃.de iudi.⁊ hãc opi.vr̃ ſeq gl.j.in.d.c.cũ ſit.Scõa fuit opinio ꝙ ope reſtõnis vt in hac gl.⁊ ita ſequit̃ gl.in.d.aut.ei qui.dicens ꝙ pꝛ̃mus ⁊ ſcõus ãnus dat̃ a iure ſed tertius dat̃ a iudice ex iuſta cã ipedimẽti.ar.l.j.ff.ex q.cau.ma.⁊ hãc opi. ſeqt̃ Bar.⁊ Ang.i.d.auc.ei q.notãtes ex illa gl.ꝙ lꝫ alias qñ alicui cõcedit̃ tp̄s ad purgãdũ moꝛã ſi in illo tp̄e occurrat impedimentũ nulla vlterius det̃ reſtõ vt eſt tex.no.in.l.ſancim⁹. in fi.C.de fideiuſ.vbi caſus foꝛtuit⁹ occurrens i tẽpoꝛe dato ad purgãdũ moꝛã nocet debitoꝛi ⁊ nulla alia ꝯcedit̃ reſtõ ⁊ rõ eſt qꝛ tp̄s ad purgãdũ moꝛã ſolũ dat̃ ex miſericoꝛdia ⁊ nulla alia de cã iõ nõ põt ibi peti reſtõ.ſecus in caſu nr̃o vbi indulget̃ tp̄s ex iuſta cã impedimẽti lꝫ ſcõus ãnus det̃ quodãmõ ad purgãdũ moꝛã cõmiſſam in pꝛio.tñ ſi occurret ipedimẽtũ in iſto tempoꝛe cõcedit̃ etiã ex iuſta cã ipedimẽti vlterius tẽpus ⁊ ita ẽ tex.hic ⁊ in.d.l.j.ff.ex q.cau.ma.⁊ in hac opi. reſidet ẽt hic inn.nõ ꝙ reſtituat̃ terti⁹ ãnus itegre ꝓut fuit ð mẽte gl.in.d.autẽ.ei q.⁊ nõ bñ qꝛ cũ ibi glo.fateat̃ ꝙ h̄ tempus dat̃ a iudice ⁊ nõ a iure ſequit̃ ꝙ reſtõ debeat tm̃ dari q̄ꝫtum fuit ipedimentũ ⁊ nõ vltra ꝫm Inno.⁊ ꝓbat̃ in.d.§.ſed ſi feriẽ.⁊ in.d.l.fi.ff.de mino.⁊ ita ſequit̃ ẽt hic Joã.an.⁊ h̄ caſu fiat reſtõ ſoluz ad tp̄s ipedimenti ⁊ nõ vltra.⁊ iõ do.Ant.hic cõcludit eẽ ꝯſiderãda ſupꝛadicta ſed ipedimẽta ⁊ caſib⁹ qb⁹ ẽ ꝯcluſuꝫ tp̄s ipſe iure ſi curreret tũc nec ſcõus nec terti⁹ annus currit impedito.⁊ ita poteſt pꝛocedere text.hic loquẽs de triẽnio. In alijs vero impedimẽtis vbi tẽpus currit.ſed dat̃ reſtitutio tũc poſt fatale ſcõm dabit̃ reſtõ in ſequẽti ãno ⁊ ſic triẽnio intantũ q̄ꝫtũ fuit tp̄s ipedimẽti.⁊ non vltra ꝫm do.Anto.⁊ idẽ tꝫ Imol.hic col.vij.⁊ idẽ ẽt q̄ꝫtũ ad hoc ſequit̃ hic Panoꝛ.vt poſt biẽniũ ſubueniat̃ impedito ope reſtõnis ⁊ ſolũ ad tp̄s impedimẽti ⁊ non vltra ⁊ adducit text. in auc.ei q.dicentẽ lapſo biennio rata manet ſnĩa ⁊ ſic pꝫ ꝙ ipedimẽtũ occurrẽs.ĩ biẽnio nõ impedit quominus ſnĩa trãſeat in rem iudicatam ergo currit tempus ſed impedito ſuccurrit̃ ope reſtõnis ꝫm euꝫ.Tu intellige in illis ipedimẽtis i qb⁹ currit tp̄s.ſꝫ dat̃ reſtõ ꝓut ẽ dictũ.ſ̃.i.vj.ipedimẽtis ꝑ dictis ſed vbi nõ curreret tp̄s.⁊ ſic ſcõs ãnus.⁊ ita ẽt nec tertius currit durãtib⁹ ipſis ipedimẽtis ꝓut.ſ̃.cõcludit.d.Anto.⁊ in his caſibus nulla foꝛet neceſſaria reſtitutio ⁊ interiꝫ ſnĩa nõ trãſiret in rẽ iudicatã ꝓut pꝫ in.d.auc.ſi tñ.C.de tp̄i. appel. Idez ergo in alijs ſimilibus caſibus vbi nõ curreret

58 tp̄s. ℂ Circa tertiã dubitationẽ qñ ipedimentũ occurrit in ſto termĩo an det̃ vlterius tp̄s ⁊ h̄ cõclude ꝓut.ſ̃.in ꝑcedẽti mẽbꝛo cõſiderãdo ipedimẽta qb⁹ currit vel nõ currit tp̄s ⁊ eo cãu quo currit tũc ex iuſta cã ipedimẽti ẽt in iſto triẽnio dabit̃ reſtõ ad tp̄s impedimẽti ⁊ nõ vltra cũ ſit eadẽ rõ hui⁹ tex.vt ſic ꝑꝑ impotẽtiã ipeditus excuſet̃ ⁊ nõ dẽat ꝑire ei⁹ iuſticiã vt hic in tex.gnãliter loquẽte ẽt cũ rõ hui⁹ tex.ſit vnica ⁊ finalis.certe cõcludit ⁊ in triẽnio ⁊ vlterioꝛi tp̄e vt in.l. milites agrũ.ff.de re mil.⁊ in.l.libitũ.§.ſenat⁹.ff.de ri.nup.

59 ⁊ ita voluit glo.in terminis in.d.auc.ei q.Sed dubitat̃ in ꝑdictis an ſtãtib⁹ ipedimẽtis ſit neceſſariũ añ oĩa adire iudicẽ appellatiõis.⁊ petẽ declarari ipꝫ appellãtẽ fuiſſe ipeditũ ⁊ ſibi cõpetẽ vlterius tp̄s Jo.an.in adi.Spec.ſup.d.rubꝛi. cõcludit hoc nõ eẽ cautũ fieri ſꝫ ꝙ appellãs debeat ꝓſequi

a ſuã appellationẽ.⁊ ſi opponat̃ de deſertiõe[a] replicet̃ de impedimẽto ⁊ poterit ꝓcedi in cã cognoſcẽdo ð ipedimẽto lꝫ pꝛio nulla alia ſnĩa interlocutoꝛia ꝑceſſerit qꝛ qõ a iure cõcedit̃ nõ eſt opus a iudice poſtulare vt in.l.que ſub ꝯditiõe.§. fi.ff.de iniuſ.teſt.⁊ in.l.j.C.de the.li.x.vbi dicit text. fruſtra iploꝛat̃ ꝑcibus qõ a iure cõi cõcedit̃.⁊ facit.c.fi.⁊ ibi gl.pe. j.de magi. Nec ob.ꝑdictis.c.cũ ſcõm.de hereti.li.vj.vbi dꝫ ꝑcedere ſnĩa declaratoꝛia qꝛ ibi igit̃ de inchoãdo nouo pꝛoceſſu hic aũt de ꝓſequẽdo iã inchoato iõ alia declaratoꝛia ꝑmo nõ requirit̃ ꝫ Jo.an.ibi ⁊ hoc ẽt tꝫ Lap⁹ ſua all'.cxxv. que incipit anaſtaſius.⁊ idẽ Imo.hic in col.xvj.⁊ hec de qnto mẽbꝛo ꝑncipali.ſ̃. ℂ Quãtũ ad ſextũ mẽbꝝ ꝑncipale appellat⁹ negligẽte appellãte poſſit ipſe ꝓſeq appellatiõez in uito ipſo appellãte h̄ ꝑ Inn.de quo articulo. vide vt plene dicet̃.j.eo.c.oblate.vbi vide de hoc ẽt.vide.j.in ſeq.mẽbꝛo.

60 ℂ Circa ſeptimũ mẽbꝛũ ꝑncipale videdũ pꝛio q̄lis iudex an iudex a quo vel ad quẽ poſſit ꝓnũciare ⁊ cognoſcere ſuper deſertiõe. ℂ Scõo an iudex delegatus ad cãꝫ appellatiõis poſſit cognoſcẽ.⁊ ſentẽtiare ſup ipſa deſertiõe. ℂ Tertio an deſerta cã appellatiõis poſſit ipſa ſnĩa ꝑma ꝯfirmari ꝑ ipm iudicẽ ad quẽ. ℂ Quarto an deſerta appellatiõe dẽat

61 appellãs cõdẽnari in expẽſis.⁊ ꝑ quẽ iudicẽ. ℂ Quo ad ꝑmũ cõcludit ꝙ aut appellãs aut appellat⁹ nũq̄ꝫ introduxit cãꝫ coꝛã iudice ad quẽ ⁊ ſic nulla eſt facta ꝓſecutio i termĩo hoĩs ⁊ tũc dꝫ adiri iudex a quo ⁊ ipſe eſt q hꝫ ꝓnũciare appellationẽ deſertã.vt in.d.c.ꝑſonas.⁊.c.cũ ſit.⁊ idẽ ẽt eẽt h̄ caſu in termĩo iuris.qꝛ ſi nulla fuit facta ꝓſecutio coꝛã iudice ad quẽ ⁊ ipſe nõ hꝫ ſup h̄ ꝓnũciare.ſꝫ iudex a quo ⁊ ita ꝓcedat gl.i ṽbo vel iuſta.in.d.l.eos.in ꝑn.⁊ ita ſeqt̃ Ang.ibi ⁊ in.l.ſi ꝯ.C.e.ti.⁊ ita ẽt cõſuluit Fede.de ſuo ꝯſi.cxxviij.qõ incipit caſus talis eſt qdã a ſnĩa ẽt dicẽs ꝙ qñ nulla eſt fcã ꝓſecutio coꝛã iudice ad quẽ ⁊ fatalia ſunt decurſa dꝫ adiri iudex a quo ⁊ peti ꝓnũciari appellationẽ deſertã ⁊ appellãtẽ cõdẽnari in expenꝭ ꝑ tex.in.c.reꝑhẽſibilis.j.e.i.c.j.e.ti.in vj.⁊ facit ꝙ in ſimili no.Panoꝛ.in.c.fi.ð ſe q̃.poꝭ.Si ṽo cã fuit introducta coꝛã iudice ad quẽ dicto caſu ad eũ ſpectat cognoſcẽ ⁊ ꝓnũciare ſup deſertiõe ⁊ nõ ad iudicẽ a quo qꝛ rõne dubij an appellatio ſit deſerta vel nõ fuerit ipedimẽta iuſta vel nõ ipſe iudex ad quẽ hꝫ diffinire exquo ipẽ fuit ſemel adit⁹ ⁊ ita tꝫ bal.in.d.l.eos circa ꝑn.⁊ ita dꝫ itelligi qõ idẽ Bal.no.in.d.l.eos.§.fi.⁊ ita ẽt tꝫ do.Ant.⁊ Imo.in.d. c.reꝑhenſibilis in fi.lꝫ Joan.and.in.c.j.eo.tit.in.vj. voluerint ꝙ etiam eo caſu quo nulla fuiſſet facta pꝛoſecutio coꝛam iudice ad queꝫ tamen ex quo conſtat ad eũ appellatũ poterit adiri ⁊ peti ꝙ pꝛonunciet appellationem deſertã ⁊ condẽnet appellantẽ in expenꝭ ꝑ illũ tex.⁊ in.c.cũ appellatiõibus.eo. ti.lib.vj.fatetur tñ ꝙ in dicto caſu ẽt iudex a quo poterit adiri vt.ſ̃.de quo etiam vide qõ no.dicet̃ infra in vltimo membꝛo.

nõ. qn. dicit. causa deuoluta apud superiorẽ [illegible]

62 Quo ad ſcõm dic ꝙ de iudice oꝛdinario non dubitat̃ qn poſſit cognoſcere ⁊ ꝓnunciare ſuper deſertione vt eſt.tex.in.l.ſi pꝛeſes quaſi deſertã.C.quo.⁊ qñ iu.ſed qꝛ pꝛonunciatio appellatiõis deſerte lꝫ ſit interlocutoꝛia qꝛ fertur ſuper ꝓceſſu ⁊ nõ ſuper debito pꝛincipali.⁊ no.in cle.fi.eo.ti.tamen hꝫ verum diffinire ⁊ requirit plenam cãe cognitionẽ ⁊ ꝑtium ꝑſentiam vel peremptoꝛiũ edictum vt eſt text.in.d.l.maioꝛem. per quã.l.ita cõſulit Bar.ꝓut refert ⁊ ſequit̃ Bal.i.d.l.eos.col. ij.⁊ idẽ tenent do.de ro.in deci.ccccxiiij.que incipit itẽ ſicut a diffinitiua.⁊ adde Bal.in addi.Spe.eo.titu.de appel.in.x. carta in.ver.iudex ex officio.ꝙ iudex ex ſuo officio põt opponere ⁊ pꝛonunciare appellationez deſertã ꝑ no.in.l.ij.§.fi.C. de tempoꝛi.appel.ſicut in ſimili dicebat Bar.in.l.ſeius ⁊ augerius circa fi.ff.ad leg.falci.ꝙ qñ iudex videt inſtantiã labi ⁊ perire poteſt ex ſuo officio ꝓcedere ⁊ ſnĩam ꝓferre qõ no.

63 Quantũ autem ad iudicẽ delegatuꝫ do.de ro.deci.lxxxviij. que incipit iteꝫ licet.tenent ꝙ delegatus ad cãꝫ appellationis poſſit abſqꝫ noua cõmiſſione cognoſcere de deſertiõe ⁊ appellationẽ ꝓnũciare deſertã ⁊ clarius hoc tꝫ rota deci.cliiij. que incipit itẽ ꝙ iudex.qꝛ quãdo agit̃ de deſertione in effectu dr̃ ꝙ cã redit ad iudicẽ a quo vt no.in.d.l.eos.⁊ in.d.l.ij.in fine merito iudex ad quẽ põt tũc cognoſcere an ſua ſit iuriſdictio. vt.j.eo.ſua nobis.⁊ quia exceptio appellationis eſt quoddaꝫ emergens in cã appellationis de quo tanq̄ꝫ de pꝛeiudiciali ẽ cognoſcendũ ⁊ ꝓnũciãdũ vt in.c.j.⁊.c.tuã.ſ̃.de oꝛdi.cog.⁊ qꝛ cã deſertiõis ẽ ꝑs appellatiõis.ergo iudex delegat⁹ abſqꝫ noua cõmiſſiõe cognoſcit ⁊ diffinire põt de ipſa deſertiõe.ar. c.ꝑterea.ſ̃.de offi.dele.⁊ in.l.ij.ff.de iuriſdi.oĩ.iudi.⁊ ita etiã firmant do.de rota deciꝭ.ccccxiiij.que incipit itẽ ſi a diffinitiua.no.ergo ꝙ de exceptione deſertiõis tãq̄ꝫ de ꝑiudiciali eſt añ oĩa cognoſcendũ ꝫm rotã in.d.deciꝭ.cliiij.⁊ idẽ dicas de exceptiõe ꝙ nõ poſſit appellari qꝛ de ea eſt pꝛio cognoſcẽdũ. ⁊ ita Pe.de anc.ſuo cõſ.ccclx.qõ incipit. In xp̄i no.e amen ꝓ declaratione triũ qõnũ.dicens idẽ de exceptione ꝙ ſit renũciatũ appellatiõi tñ debẽt iſte exceptiões ꝓbari in cõtinenti al's ſi reqrerẽt altioꝛẽ indaginẽ aut ſi nõ eẽnt ꝓbare añ litẽ cõteſtatã põt iudex licite tales exceptiões reſeruare ꝫm pet.

64 de anch.in.d.cõſi.vbi plene vide. ℂ Circa tertiũ do.Flo.in c.ex ꝑte.i.ſ̃.de reſcrip.dicit qñ ẽ dubiũ ð deſertiõe tũc iudex appellatiõis põt cognoſcere ⁊ diffinire.nã qñ ẽ dubiũ de iuriſdictiõe iudex cognoſcit ⁊ diffinit an ſua ſit iuriſdictio vt in c.ſuꝑ lr̃is.ſ̃.de reſcrip.i.l.ſi qs ex aliena.ff.de iudi.tñ ſecus qñ ẽ certũ vꝫ qñ notoꝛie cõſtaret appellationẽ eẽ deſertã tũc enĩ nõ poſſet adiri iudex appellatiõis ẽt ꝑ appellatũ vt ꝓnũciet cãm eẽ deſertã.⁊ i hac ẽt ſnĩa vr̃ cõcoꝛdare Ja.bu.⁊ bal. in.d.l.eos.col.iij.ꝓ quo facit qꝛ lapſis fatalib⁹ appellans cẽſet̃ renũciaſſe appellatiõi ſue vt dicit Bal.in.d.aut.itẽ ſi per appellationẽ.in fi.⁊ no.i.c.lꝫ de ſen.excõ.li.vj. Itẽ lapſis fatalibus appellans hr̃ ac ſi nũq̄ꝫ appellaſſet vt ẽ tex.in.d.l.ij.in fi.⁊ gl.in ṽbo appellat⁹.i cle.ſi appellationẽ.e.ti. Itẽ poſtq̄ꝫ appellatio ẽ deſerta nõ põt vlterius fieri ꝓſecutio ẽt ꝑ ipſum appellatũ vt ẽ tex.in.d.c.cle.ſi appellationẽ.ergo videret̃ ꝙ qñ ẽ notoꝛiũ appellationẽ eẽ deſertã.⁊ cõſequẽter inſtantiam cãe appellatiõis ꝑemptã nõ poſſit iudex appellatiõis ſuꝑ ea amodo ꝓnũciare.Sed ꝯ̄riũ eſt tenendũ vt ẽt dicto cãu poſſit iudex appellatiõis ad iſtantiã appellati ꝓnũciare appellationẽ eẽ deſertã ⁊ reuocare oĩa attemptata ⁊ ẽt cõdẽnare appellantẽ in expenꝭ.de his ẽ text.ſing.⁊ no.ꝫm vnũ itellectũ in.d. c.ex ꝑte.S.nõ ob.d.cle.ſi appellationẽ.qꝛ ibi ꝓhibet̃ ꝓſecutio ſuꝑ eo ſuꝑ quo ẽ appellatũ ſed nõ ꝓhibet̃ qn ad inſtãtiã appellati poſſit ꝓnũciari appellationẽ deſertã ⁊ reuocari attẽptata ⁊ cõdẽnari appellantẽ in expenꝭ.⁊ iõ h̄ poterit vt ẽ expꝛ̃ſſuꝫ in.d.c.ex ꝑte.S.⁊ ita ſeqt̃ imo.ibi poſt mediũ ⁊ hãc ẽt ꝑtẽ tꝫ rota in.d.deci.lxxxviij.ꝙ ẽt delegat⁹ ad cãm appellatiõis poſſit ꝓnũciare appellationẽ deſertã nõ ſolũ qñ de h̄ eẽt dubiũ ſꝫ ẽt in caſu certo ⁊ dicit ꝙ lꝫ qñ appellatio ẽ ðſerta cõfirmet̃ ſnĩa a iure vt.d.l.ij.i fi.⁊.d.auc.ei q.⁊.d.cle.ſi appellationẽ.tñ ipſe iudex poterit nõ ſolũ ꝓnũciare deſertã ſed ẽt cõfirmare ꝑmã ſnĩaꝫ iã ab ipſo iure cõfirmatã.⁊ ita vr̃ velle inn. in.c.j.j.de cõfir.vti.vel in vti.ꝫm rotã vt.ſ̃.⁊ hãc ẽt ꝑtez ſeqt̃ Bar.i.d.l.eos.vbi ꝯcludit ꝙ deſerta appellatiõe lꝫ nõ poſſit ꝓnũciare imutãdo ꝑmã ſnĩaꝫ ⁊ ita ipſe intelligit gl.ibi tñ bñ poterit ꝓnũciare appellationẽ deſertã ẽt i caſu certo per tex. in.d.l.ſi ꝑſes.ex qbus elicit̃ cõcluſio ꝙ ẽt ſi ſit notoꝛiũ appellationẽ eẽ deſertã poſſit appellatus adire iudicẽ appellatiõis ⁊ iudex ꝓnũciare appellationẽ eẽ deſertã ⁊ reuocare attemptata ⁊ cõdẽnare appellantẽ in expenꝭ ꝯ Ja.bu.Bal.⁊ do. Flo.no.ob.ꝙ deſerta appellatione ſit ꝑempta inſtãtia adhuc ſupereſt officiũ iudicis in ꝓnũciãdo appellationẽ eẽ deſertã

65 ⁊ in cõdẽnãdo in expenꝭ.vt.j.patebit Ampli⁹ ẽt voluit imo. in.d.c.ex ꝑte S.ꝙ poſſit ipetrari iudex ẽt ꝑncipal'r ſuꝑ articulo deſertiõis ar.d.c.ex ꝑte.lꝫ do.Anto.ibi in h̄ voluerit ꝙ ſit neceſſe impetrare añ biẽniũ vt ſic poſſit poſtea ẽt ſuꝑ ipſa deſertiõe ꝓcedere ſꝫ certe nihil obſtat qn faciẽdo mẽtionẽ ð deſertione poſſit dari delegatus in dicto articulo cũ ẽt ipſa cã ꝑncipalis poſſet ꝑncipal'r delegari.iõ ſepe cõmittit̃ cã appellatiõis ⁊ deſertiõis vna cũ negocio ꝑncipali vt ꝑ rotã i deciꝭ.

66 xj. ℂ Circa q̄rtũ aduerte.qꝛ qñ iudex appellatiõis ꝓnunciat male appellatũ cõdẽnat appellantẽ in expenꝭ.ij.q.vj.oĩ mõ. ⁊ in.§.pr̃.⁊ in.c.vt debitus.j.eo.⁊ alio multiplici remedio punit̃ calũnia ⁊ temeritas appellantis vt.d.l.eos.ad fin.⁊.C.q̃ appel.l.ab executione.in fi.ſed iſte nõ ẽ caſus nr̃ q q̄rit qñ appellatio ẽ deſerta ſuper quo dicas abſqꝫ dubio ꝙ ẽt ꝑ iudicẽ a quo poſſit cõdẽnari in expenſis vt in.d.c.repꝛehẽſibilis.vbi vide de h̄ articulo dicta ⁊ ibi plene ꝑ doc.⁊ tꝫ Jo.an.in.d.c. j.⁊ lꝫ qñ iudex appellatiõis ꝓnũciat appellationẽ deſertã in effectu ꝓnũciet ſe iudicẽ incõpetentẽ cũ iuriſdictio ſit reuer-

67 ſa ad iudicẽ a quo vt no.in.d.l.eos in ꝑn.tñ ẽt iudex q ꝓnũctat ſe incõpetentẽ põt cõdẽnare ꝑtẽ in expenſis vt ẽ tex.not. in cle.j.de reſcrip.⁊ gl.oꝛ.i.c.fi.ſ̃.de reſcrip.ꝓ quo ẽt tex.no. in.c.cũ appellatiõibus.eo.ti.li.vj.vbi ſi iudex appellationis ꝓnũciat appellationẽ friuolã ſeu nõ legittimã ⁊ ſic in effectu iuriſdictionẽ ad eũ nõ eẽ deuolutã.vt ẽ tex.ibi dꝫ appellantẽ cõdẽnare in expenꝭ.vt ibi dr̃.immo ẽt ſi a ꝑncipio appellatio fuiſſet nulla puta.qꝛ nõ ſit appellatũ in ſcriptis expꝛeſſa legittima cauſa vel etiam ſit appellatum poſt.x.dies omni caſu iudex appellationis põt pꝛonunciare ⁊ condẽnare in expenſis vt.d.c.j.⁊ ibi gl.in ṽbo cõdẽna.⁊ facit.c.romana.§.ſi ṽo.e.ti. ⁊ li.⁊ ita cõſuluit Fede.in.d.conſi.in vltima col.⁊ tꝫ Bal.in d.l.eos.in fi.⁊ lꝫ deſerta appellatione ſit ꝑempta inſtãtia cãe appellationis vt i dicta auten.ei qui.⁊ in dicta clemẽ. ſicut tñ ẽt perempta inſtantia durat officium iudicis in pꝛonunciando ⁊ in condemnando partem in expenꝭ.vt no.in.l.ꝓperandũ.in fi.⁊ ibi ꝑ Cy.C.de iudi.⁊ tenet Bart.in.l.ij.C.vt intra

68 cer.temp. ℂ Sed querit̃ pꝛimo qd ſi iudex appellationis qñ ꝓnũciauit appellationẽ deſertã dimiſit cõdẽnare in expenſis an h̄ facere poterit poſtea ex interuallo vr̃ ꝙ non qꝛ lata ſnĩa expirat officiũ iudicis ⁊ ãmodo non põt vlterius queri de expenſis vt in.l.ij.C.depoſi.⁊ in.l.terminato.C.de fruc.⁊ li.expen.ſolum poteſt iudex ſupplere eadem die.vt.l.paulus.ff.de re iudi.poſtea vero nõ:⁊ ita tenuit do.Alo.in.d.c.ex ꝑte.Sꝫ Goff.poſuit ſing.limitationem ad pꝛedicta ⁊ dixit ꝙ temeritas ⁊ negligentia appellantis punitur quo ad expenſas ex diſpoſitiõe.d.c.repꝛehenſibil.⁊ ideo dicit ꝙ.d.l.ij.⁊.d.l.terminato.haberent locum quando expenſe peterent̃ officio iudi-

69 cis quo caſu ſententia lata expirat iudicis officium vt ibi ſed in caſu noſtro expenſe petuntur ex conditione.d.c.repꝛehenſibilis.⁊ ſic iure actionis quo caſu expenſe poſſunt peti quãdocunqꝫ ẽt poſt ſententiam vt eſt gl.not.⁊ Barto.ibi in.l.iij. §.ſi rem.ff.de leg.iij.⁊ in.l.non ſolũ.ff.de rei vendi.⁊ ita reſi. Jo.an.⁊ do.Anto.in.d.c.ex parte.quod dictum Imo.ibi di-

70 cit eſſe menti tenenduꝫ. ℂ Secundo queritur quid ſi lapſis fatalibus nec appellans nec appellatus fuit vnq̄ꝫ ꝓſecutus appellationem ⁊ ſic quilibet fuit negliens an debeat appellans tunc cõdẽnari in expenſis videtur ꝙ nõ qꝛ inobedientia vtriuſqꝫ partis vtrãqꝫ partẽ excuſat a pena tex.ẽ no.in.l.nõ ex oĩbus.ff.de arbi.⁊ qꝛ cõtumacia fuit cõmunis ideo mutua cõpenſione debent tolli.ff.ſolu.matri.l.viro.contrarium eſt verum.quia iſto caſu non habent refici expenſe ratione contumacie ſed ratiõe victoꝛie qꝛ appellatus vincit coꝛã iudice ad